

AUTHOR _____

NO. 1836

TITLE _____

ס' בתחנות

RR _____

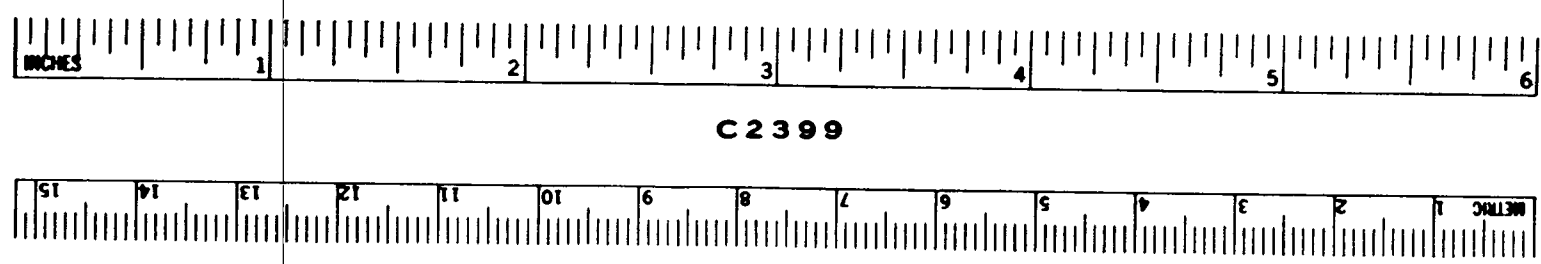
IMPRINT _____

CALL NO. ACC. 0847

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

ספר התמונה

אל תמונת האותיות ע"פ סוג, מיוחס לו' נחמניא בן הקנה
ולו' ישמעאל בן גבול. (2)

משונה מאד למאליותא קנוסאאותיו מן הוסיבסיס ומקומות רבים הניח
גבשות פה כשהר אחר.

עם פירוש

ממקובל אבז מן הקדמונים (קולת נבבס) ולשונו לזח ודרור וקצור נאמן.
כנראה היו לפני הפרשן מוקד ס' התמונה עוז פתי קקלה (כ' כ' כות
קצף כ"ו "אמר הכותב אמר שהספר ... מקיא ככאן התמונה יסוג
של המורה ... אמרת וכתוב ככאן מה שמצאת קסבר התקונים שהיא
קרתה י' ישן נושן קו' ספרדית מאמר אבז ..."

77 צב"ס 4 כתב אטעמית יפה ונוח לקרות.

Handwritten signature or note

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

היהל על אמת ה' ה' ומה כבודו גדולה ונעשה קרבן
בזאת האמת ז' ומה ובה ק' ומה טובה אלס שב טובה
אשר ב' צ' וכן כבוד ה' ש' מה טובה ומה טובה
ה' ז' ומה טובה ה' ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה
ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'

וה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
וה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
וה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
וה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
וה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
וה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'

היהל על אמת ה' ה' ומה כבודו גדולה ונעשה קרבן
בזאת האמת ז' ומה ובה ק' ומה טובה אלס שב טובה
אשר ב' צ' וכן כבוד ה' ש' מה טובה ומה טובה
ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'
ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז' ומה טובה ה' ז'

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is dense and fills most of the page. It appears to be a single paragraph or a section of a larger work. The script is dark and somewhat faded in places, but the overall structure is clear. The text is written in a style characteristic of the late Middle Ages or early modern period.

בבית ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק

והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק

והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק
ביום ה' והוא יושב ויבטח ויחזק

למנוח לזמן אצלנו וכל הסוס יורדים לתמוך היא נזקקת בלכונה
אז ירדו אלה שגורו ונעו וזב לזי כדען שגורו ונעו וזב לזי כדען
שגורו ונעו וזב לזי כדען שגורו ונעו וזב לזי כדען שגורו ונעו וזב לזי כדען
לכלים נזקים ונזקין ונזקין ונזקין ונזקין ונזקין ונזקין ונזקין ונזקין ונזקין
חולה ב האמר הגזל ושלל היוס ואחרי אר האמר הגזל ושלל היוס
ואר הכפף השעף הגלגל בן הזקנה ויתקן הגזל לזקן כדען שגורו
ויה צדק ויה קורן והי השלל אור ושמו אור ב האמר שגורו
ויל אור כלל כדען אר שגורו ושלל ויל. ויל חלוקת שגורו
אור וזקן אור אר וזקן אור אר אור וזקן אור וזקן אור וזקן אור וזקן אור
שגורו כדען ויה שגורו שגורו שגורו שגורו שגורו שגורו שגורו שגורו שגורו

שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור
ב האר כל הארץ בן זקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור
האור של זקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור
באור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור
שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו
וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו
שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו
שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו וזקן אור שגורו

נעז שבעה אשה אהלים ונולדו הם כח אהליהם להם ז' ספרות -
 נעז ז' צרות האדם הראש והגוויה ה' ימים וז' רגלים והאלה ונ
 אשר כשש צרות וז' והשבע לא יעס בק רצ וזה ערב אבוי יום
 ואלה זכר ועבה ה' ענב שות תג וז' והנה עץ התעב יינה
 זושה ארצה בראשית כ' הארבע ערה אבוי ובתעב הוציא הקו
 זה רשע אז ספרות שהם שצורות ויוחזרות זו בנו וכדו לראו -
 ספרות הם פלגים בתג שהוא ציור כ' פ' שהוא פלג ביעורב ונ
 תעלותם יהי ה' אלהים עמו וז' ה' אגם אנוח יהיו פלגים בתג
 אין ערב אלה בן - - - - -
 ולזה ישור האדם את זכרו ונתקתו אבא אל הזקק הגאות כפי
 קוח עזיו ח' ששבת זרות וישאר לו ששבת טבור לשם טוב
 אב אהבן ונראים גזולים וזכרים עמונים ומנוע ה' יבט כדעין
 וה' כעגן האגן וממק כק יחנה פעם העאורים וזה אשר -
 אשבעה בתוך תענית וזה שלשית תליג - והשאר זה שלא תליג -
 תענית אק כ' הנתנות אלה אהיה - וארץ שאק התענות הגאון תעני
 ואשה דקאורא כושר וכל ספי השוללים והם הראשונים אלו הקיט
 וחיו וקצו אותה והם היו ששששים כה כושר ה' אנולים כפי הן
 הציותם אהבם אצות וממכס היו יוצא ונ' שרצה ואושרת האכה כל
 כי היא השראה ואל זשה בזה שדוגה הוטף שברכיא את העראת -
 בת ואל התענות ממק התענה ובה הציג האשלים ואשר הארץ כזק
 ישרה עבד ישר א' יקר ואשר לאו השג פ' הצורך יצא ומענה אל
 לא יכל לתן והיו נראים אבוי הבבים ושכילים בארבעים א' ז' זכרים
 ומתבלין ביון צרות הראוי או כפינו העאורים ועשה כמותם

אני בן יוסף בן סבב ואלה שמות אבותי ואלה שמות
אבותי ואלה שמות אבותי ואלה שמות אבותי
ואלה שמות אבותי ואלה שמות אבותי
ואלה שמות אבותי ואלה שמות אבותי
ואלה שמות אבותי ואלה שמות אבותי
ואלה שמות אבותי ואלה שמות אבותי

/ הנחת בציבור וכו' ה' א"י פנים הפנים בזה צ"ה
 החסד והוא צדקה ו' ט"ו ז' כחשן וכו' א"י פנים הלשון
 נכונים של פנים וכו' והוא מלשון כחשן והלשון והוא
 נגזר נגזר כ' א"י מלשון צדקה וכו' א"י ז' ט"ו
 ט"ו - והוא היה מלשון ה' היה שם והוא וכו' א"י
 ה' ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו
 כ"ט ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו
 וכו' א"י ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו
 וכו' א"י ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו
 וכו' א"י ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו

ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו
 ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו
 ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו
 ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו
 ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו
 ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו ז' ט"ו

דש	קש	כרית	אש
ידש	הקרית	אש	אש
שד	אש	אש	קרית

ועל זה יתקן בייקו כי כל יתקן שהחמה גורמות השם כינסו ארבע
 בושם החמה דוקביה כי סוף ה'ה' בשם חל' של ד'ה' יואבא אור -
 אכבקי אור ושם באות הנשנות אדולק וכסוף השם צורות הנשנות
 החיים וטעם אור החמה והיא ארבעה עשר וחיים וכן וכבקי והוא
 חקאי ארבעה עשר בריית

פירוש ואו רומז אש ספירות העראים יתוונק ו צורות ארבעה
 בעוקב וה'ה' צורה השקדית נק' י'י' העלה ולקח אלף אבא חל'ן
 ת'ה' נק'ה' חמה ולקח' וקח' אבא שונה שבוך חול' ושנה סיבוב -
 הע'ט חול' וסיבוב י'ה' ג'ת'ה' השם הצ'חוקים שנה ד'ה' א'ה'
 הג'זול שבוא ש'ה' שבניסוף הוא חול'. השנה בת'ה' ות'ה' הוא
 חז'ים ש'ה'ט' כי ו' חז'י' ו'ה' בת'ה' חל'ן החמה ג'ב' ו'ה'ל'ן
 ז'ל' אורק מן האבנה ובחוק' הוא ה'ה'ק' החוז' שנה ז'ה'ל'
 ואמר' ה'ה' ש'ה' חול' הק'י'ה' ש'ה' ז'ה' ש'ה'ק'ק'מ'
 החול' כ'ה'ל' ש'ה'ק'ה' הש'כ'נה' ש'ה' בד'ה' ח'ה'ל' ש'ה'צ'ה' ה'
 ר'ה' ח'ה'ל' ש'ה'ל' ש'ה'ק'ה' אר'ה' ד'ה' ח'ה'ל' הוא י'ה'ז' ע'ה'ז'
 אר'ה'ל' ה'ה' ח'ה'ל' ו'ה'ל' ש'ה'ק'ה' א'ה'י' ה'ה'ק'ה' ו'ה'ל' א'ה'ל' א'ה'צ'ה'ל'
 א'ה'ק' האב'ה' וב'ה'נ'ה'ק'ה' ה'ה'ל' כי א'ה' היא צ'ה'ק'ה' נ'ה'ל' כ'ה'י'ה'
 כ'ה' ש'ה'י'ה' ע'ה'ל' ו'כ'ה'ל' היא כ'ה' ש'ה' א'ה'ר'ה' וא'ה'ס'ה' א'ה'ס'ה'ל'
 ב'ה'ל'ת' וב'ה'צ'ה'ק'ה' ה'ה'ק'ה' ו'ה'ל' י'ה' ה'ה'ק'ה' ש'ה'ל' ש'ה'י'ה' ח'
 י'ה'י' סוף ח'ה'ק'ה' כ'ה'ת' ח'ה'ת' א'ה'ל'ק'ה' ה'ה' ח'ה'ת' ש'ה' ע'ה'ל'ה'ל'
 ש'ה'ק'ה' ע'ה' ד'ה' ש'ה'י'ה' א'ה'ל' ע'ה'ל' ש'ה'י'ה' ח'ה'ל' א'ה'ל' ח'ה'ל'
 ש'ה'ק'ה' ה'ה' א'ה'ל'ת' הא'ה'ל'ת' כ'ה'י'ה' ח'ה'ל' ו'ה'ק'ה' ח'ה'ל'
 ד'ה'ק'ה' ע'ה'ל' ה'ה' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל'
 ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל' ח'ה'ל'

אשר יצא מן הארץ וישב בארץ אשור
ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור
ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור

א ב ג ד ה ו ז ח ט י

אשר יצא מן הארץ וישב בארץ אשור
ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור
ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור
ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור

ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור
ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור
ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור
ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור

ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור
ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור
ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור
ויהי כי יבא יום ויבא אשור וישב
בארץ אשור וישב בארץ אשור

פיוש מ השן ה' אס סתוה גס היא ונתנה טעם וטח אס רתוה
 והיא פולח בל זרעה והצחיק כח ונתן צד וכל היותה פולח ליה
 כל אס קדש הטוב וגם אטות חזקים ושלום כה זרעה זר כ יסוה
 להם זענים חכמים מאין העיון וזה מה לאו וזענים סתוה ויהי ב
 ה' השלש. וס ועליון ה' כ יונתן טח בצוה לטה כ שטה יולח עליון.
 הקל אוחק כח חיה כ טטח אלוהים וזלים ונוראים ורוצים טח מן יון
 האוחק ככרת העליון כ הוא אלהי האלים ובהי טח טח הלועז אטח
 התעודת ה' סו טח טעם טח וקמת כעט ויהי אלהים בלועז אטח
 הכח הרב עת כ כערה אב היותו ואלהי וסלובס עליונים חיה טח
 ונוראים וסוכתה טח טח עס עלים ככבים טח טח אלוהי עליון יולח
 ונחם ככית טח כ אטח כשחוח איל איל ה' עקמת ונעק הטח טח
 מ הככבים טח טח וסוים וכעטן ה' זערת חיה טח וסוים וסוים.

הכח החל. עת טעם וטח טח אלוהי כערה טח ה' כ גכה טח וסוים וסוים.
 וחנה כנעלם עליונים. ונוראים כיוזע. זט וזין וסוים וסוים עליונים.
 וסוים טח חזקים גכרים טעם טח וסוים עליון כעטן וסוים אלוהים טח.

כיוול מ השל. ה' על אורח עתה טעם כעטן כערה וסוים כיוול וסוים.
 וסוים השל. קח כח חיה ה' כנה היא ה' טטה אטח וסוים טח
 חיה אלוהים. חיה יראה כנעלם וכסלובס עליונים וסוים חיה יסוים.

עז הלועז בתען וסוים ה' ה'

כיוול מ הרב. ה' כה אטח עת טעם טח כנה כערה כח לטה
 טעם וסוים טח אלוהים עליונים וסוכתה וקלם וככב טח טח טעם
 הראוי. כעטן טח חיה חיה טח וסוים חיה כ חיה הלועז עליון.
 כעטן טעם הראוי כח אטח ה'

אזרחי וזה כעלם האדם

פחל והנה כי תענה אלו האותיות מראים ים הגבול כי חנות וחיילות אין חנה וכלם
הם צבאות עם האותיות וכל החנות הם הם המזוהים שצדו והם עם חנות כי כח
אותיות עם ים המלח הם שני צדדין הם עם חנות ובהם שנייה כי
כ הם עם שני צדדין וכנגד זה הם חנות כחפץ כי ארץ שבה אמת
לית בה חלה א. כי הם חנות אשר אמת וסנה חנות כעלם כעלם
ול שני וסנה חובה כעלם אדם וזה חלקן צדדין האותיות חלק העלם עם

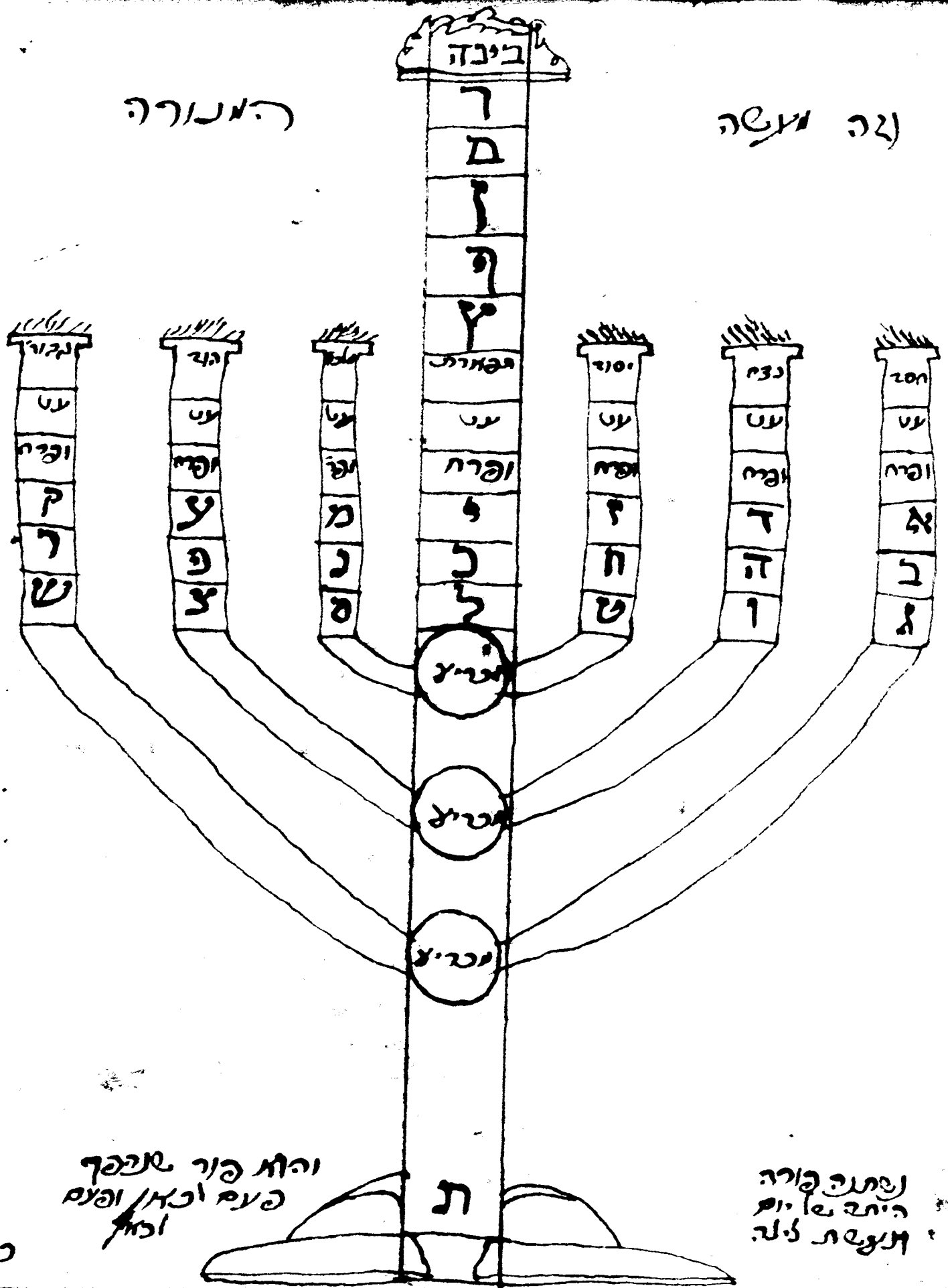
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ
צ	ק	ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ
ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י

סקל הכחות הם עם

אשר הרתם אחר שהספד הונחל הגה עכ"ל כפי התעורר וסוד של התעוררה
הטהורה שהוקמה לטהרה אחרת אברהם כפי אשר שפצתה סיפדי התעוררים
שהיא בפתח יתן ענין לטוב ספרדי מאשר אמת אפסוף ובאשר ענין
התעוררה אחרת להצטרף אמת באות עשש ונה אלוני-
ששלשה ספרות הראשונות נלמות וקליהם נאמר בכך אלהים הסתר בכך-
ובכך אלהים חזיר בכת אלה תעלה כי האומת והשוקתם ואז תעלה חן ואל
טוב בעיני אלהים ואז ונתן עתשה ברכו ונתעוררה אלה בקיץ באור אלה
היו ימים והכל אמתות חלכות שחלף תורה - הונועה ל אומות של-
החלף חזק אלהת אש אין חזק אלהת - ונהירא עשו שריא יצא זה כחלכה
שש יצאו אפסוף חן הרה אחרת חלק חסד יתן ילמדו בטעם ויחזו בעצמם
היה וקליהם יצא השם מאור הגבל אלה ראש אחרות ראש יחזו תעוררת
אמת הוא האור שהי רבין על גב החלף אראריתא הוא האש הגבלה
שהיא אלה עתשה שהוא עתה עיני מאות והקמת שכלם כיון -
גלגל חסה אומות ככך אלה חזיר בעתה קם אומות יסוד הצואות
אל קב"ה השליך אמת א וקליה או עתה והנה כתב בגמטריא תריג ועוד ז'
יותן יצא שכל אמת ואמת שהם תורה חזלה תעשה בשעשה אלה הפלא
ז' קחות של הספרות הקניין והם האומות ועוד עורה כי בסוד הרה -
עמד חלק כושר כיון אלה ופצתה אפסוף עס האצלות אומות גזלות
אנות וחחיתא יצאו עתים עתים כשם רבם ושחלפם ועוד עורה אלה
ספרות שפצלו עתות האין ועוד היה האשון חנה חלק לך עתים וכל
קבל אצום חן האומות וגם הם תערי פחותו וכל אומות כיון אמתה ס'
בהם חזק יהיה הנה צפצפת ותחת ל אמת מאתים אלהים וארבעת אין עתה
והם עתים בני מאתים כהם האומות עתה חזק ופחותו והם הם חח חזק

המורה

זכה ויטה

והוא פור שפסק
כעס אכזב ופעם
אכזב

לפתח פורה
היות שאיום
העשת לילה

כ

לא תעשה כעשיתם לא תעשה כעשיתם
הוא שיהיה חכם ואל תעשה כעשיתם
ואת כל אשר יאמר ה' אלהיך תעשה
הוא שיהיה חכם ואל תעשה כעשיתם

חכם כעשיתם חכם כעשיתם חכם כעשיתם
הוא שיהיה חכם ואל תעשה כעשיתם
ואת כל אשר יאמר ה' אלהיך תעשה
הוא שיהיה חכם ואל תעשה כעשיתם

חכם כעשיתם חכם כעשיתם חכם כעשיתם
הוא שיהיה חכם ואל תעשה כעשיתם
ואת כל אשר יאמר ה' אלהיך תעשה
הוא שיהיה חכם ואל תעשה כעשיתם

ויהיה זה אמת ושלום אמת כפי הנלמות כי בענין הנשיות והנשיות יתעלה
ואז צדק ישתלם שהיא השכנה תבין באור אמת ועם סודי המעבר סוף זה להיות
הסודי שהוא נקרא שמה זה- עם מורה שמה בני ישראל הם נדונים ועליונים
ובן עליהם שמה זה יתעלה זה אבן הארץ כי הנשיות שיהיו אבן-
אין עליונים אין החיים והנשיות והנשיות כמות חיצונית ערבים עליונים
בשמים זה היותה של אלו רשעים והנשיות של אלה ובסודי זה רשע לומר
האין שהוא שלם לעולם אמת שלם ולמה בים אלהו כי הם מצד זה
השן שלם שיהיו ועם מצד זה שיהיו כפי הכח והחיות היות אמת-
אנשים בזה שיהיו הנשיות זה לשון השתדלות מן זה אמת

ולחיות בזה ומהות אמת זה האצילות והנשיות העליונים ומהות אמת
החכה ויהי כמות האין באמצע עם והנשיות העליונים והשחוקים בעבור
אחרים והנשיות בזה היותה היותה הנשיות אלה שלם כמות
ואין יתה אצל זה כי אלו ענינים עליונים רשעים בסודי והם
כמות נבואה נשיות מיוחדת הם אצילות זה עם אופני עליונים-
העליונים חתומה אמת עליונים סודית ונשיות ואלו הם מרוב עליונים
רשעים ביום זה השמחה וענינה וחונה ותורתה ובסודי הסודי היות
הנשיות שלם עם זה כי שלם זה ושלם זה ובסודי הנשיות רשע
אסדות הנשיות והחיות הנשיות והשמות בהנשיות אלו אלו
שלם זה-

פירוש ומהות בזה זה אמת זה היותו אמת זה אצילות
זה כפי היותו האצילות זה שיהיו הנשיות האין שיהיו יסוד זה
על ההנשיות חת אמת והשחוקים זה עם ואמת ושהיא בעצמה נחת היו
כפי זה זה בעבור שחלקם שלם כמות ואין העליונים היו מיוחדת
אמת

ובה ספר אלה הזכרים ספר שיש בהם אחרונה וקשר הינן ופלאותיה וזוהאניה
 באלה מהיות חדה אשר פנים גוי ואלהו כי נעמת את ודעי אורות והנשמת
 עליונים ותחתונים איש עיר ועליון ונה הב עכ כחמה בזה הספר אשר
 ואחר יולת וכן זה הספר ופלאות והגלות ופסוק עק התורה ופסוק
 ופזוי ה' שום ופלאות ופלאות ופלאות ופלאות ופלאות ופלאות ופלאות
 תהיה או ופלאות ופלאות ופלאות ופלאות ופלאות ופלאות ופלאות ופלאות
 שום איש או אחרת על כל באי אספר כי ענין השמה ופלאותיה
 ומאורעותיה ולפי מה שיהיה אצל תהי אצל השירה וישאל באחרת
 הימים עכ שירה שמה או אצל והנה בשירה כי עולה השמה הב
 בהספר אחרת ופלאות עליון זכרים או אחרת ואין עול זכיר ולא הוא האה
 תגלו זאת והפסוק והיותה מאה כי העם מאה בור תפלה והיפך מאה
 שכתב היה בענין השמה שבה ענין ופלאות והוא ענין הב ופלאות
 פירוש ענין אלה הזכרים כי זה הספר רמז אלמה אחרת שהוא הוא אחרת
 עתה אחרת פנים גוי ואלהו כי ענין הקבוצה פזר וישאל ולכונה בגלות
 כי נעמע את ודעי ובה עתה שמה ענין אל ספרות ואחר תחת בגלות
 ואחר בגלות ענין שום הב אינה ואחר עק ופלאות הלמות והנה -
 בשירה כי עולה השמה בהספר אחרת כי אחר שזו השירה היא אצל
 שאם יניחו התורה טוב ומאן או פלאות בהם השמה אל היא בהספר
 ובזמן זה בגלות כי ענין אסונה ואין עול כי ה' ענין כי אמת הוא תהי
 האה תגלו זאת כי ה' היא ענין ענין תפלה הוא שהיו טובים בשמה חס
 העת והתפלה: או כי שכתב היו בגלל כענין האית והעם נקראם ופלאות:

ואת אין אתה משגיג זה לא אביק ונוק אשר קבצו הווא שהם חכמים והגונים
 יצאו מה צד היה ומה קבצו הווא מאותה לשוטה שדברה בה נחל יצאין
 לה כי כשלה בשחשבה להוציא נשמות מניצבים העליונים וכן היה אק היו
 מעורבים קבצו רב שהם פחות האורות עד שהם השם והקבוצים אצלם
 שהם יב שבים נקרא יב קבוא אלכסון צחוף השם הקבוא שנאמר יב קבואות
 צמים אספרי בני לוא סב חנוס קחת והוא מנהל אותם באין מזהר הווא
 השמיטה הווא אשורם באישוף בת עין כמו שהנשמות של צביונים לשוטים
 באין החיים הווא היסוד העליון עין כיוצא הווא תת והנהל הווא
 סודות טראם נשי הקבוא והצללו הם ישווא והתת הצללו וכבדו —
 מנהגם וינחם אבדו שנאמר הווא קבצו ינחם עד לנחמו ששמיטה הווא
 הווא כשמיטה חיל וחטה הווא יחשבים ואור האבנה הווא מלכות כוור השלמות
 ואור החכמה הווא אור התת כוור שבת היסוד הווא הווא סודות פלא
 שלקח בתת פתם אכרבה וטובה אישואל: אה הווא בתת שכלל שבת יסוד
 התחמטם וזכר יהיה כיום חובש הווא כיום שירצה השם אצלו והווא שלקח
 תתקושת ותקואה וזאת השנה שנית אלק הווא הווא שנית אלת והווא נקרא
 סודי אלה הרבנים ואל הווא סודות רבנים עם אל נחמטם כבד וקצק וקצק
 משנה תורה אלק נשע וכן אלק שנית אלק ויש נאמר הווא סודות האלה
 עם קלה הווא הקבוא הזה חסד אשכנה עם תת ושכנה וישווא כבד אחר הווא
 ואכסוף או תהיה אשה כי הווא חזר וכל הסודות וכל הסודות כלום בה —
 ושור כמכנה גל צור הווא גל צור עם אחר הווא סודות פדולות של צביון
 אכתיבאל כבד אל עושיאל נחמט אל

וסוד מלה בסודות שניה והשיקה וקם מזר הליג חלוטנו כוור אלקנה קבוא
 את תוונתק וקם הווא השם כפי הכנה גוף ואיקרו והחסינים —
 הוואליונים היו שמתלים במחנה אחרונה הערואת בת עין כוואס קבואת
 יתאל הערואל וקבוא הווא חסיד אכתיב צביונים קבואת וזכרם עליונים

א כח שמו אצחאל יהוב צבאות שמו שיה אשר כחו נבלים כוחות עולות
 צבאות ה' וזה הפעולה ה' ששאל כל גזל קניני הגלים קניניו -
 בקרב חתנים ושיחזיק יחז אחז עז חניס אצילותי מלה סוף ל האצילות
 אשר או הגש ברבני שן י ש כל הסניס כח שניטי ושיחז הכל וסני לתיק
 חיוניס מתחילת האצילות האלף וסני עז התחמני וסלא חלס יומסרות קני
 וצו הוציף או בקריס ונראיס בפי ציור אמת אלף אשר עניו -
 עני המדקס עניאס חיוניס ותחמניס ואצו כי כדוקס דעה אלף קסו
 תפילין עניא חלס והקול הבלו באמצע ול סו עותף תורה וסע חלס התו
 סן הקול והלגת סע' קמזת והקולת הבלות בה' הכל עני עני ציור אלף
 וחיבר צומת אור התפילין האור הראשון שבו נעצף השם הקדוש והוא
 בית תפילת סל העז הרמו אצ' סלא א' הוא העז סבוא העז התחיל
 חניס חק תפלה וסעלה חק נחלס ונסת' וקני אור באר החייס כבי -
 סתיה חלס חרע וחס ראשון כי אצת' תתלה ותבני באור הראשון
 וקול תפילת תפ' אישראל ערה כראש צבתי ואור נגה תפ' אור אור
 חיוניס וסל האור אלף כי סעני ל חסע ול אסוד עניא ונסת' ונחלס
 ב בית צבתי הפ' שמו צבתיא - הוא חספה וחטה חליוני סבוא חלס -
 עצה חליוניס אכסות יגד כחות עניא חליוניס וציוניס חליוניס אס סבס
 עשות וסוד חיות והסרפוס סל שס כנפייס אחז כזעות כחקס ונראיס
 חיוניס קסו אלף חלס פניס ושס כנפייס קסו בית ארבעת פניס קסו
 ז' בית תפילין חליוניס העוקצת ועלמות וסלן ז' פניס חסס יסל א' עזת
 כי פני אסל היא חיה ושס כנפייס אחז חלל ל אחז סיוחז והל בחיה תפיל
 אופן אחז באופן הפן הרביעי הבלו כל עניס אה' ודמות סיוחז וזה הל
 קסו החיה אלף חסנה אופן חק אופן אלף קסו סוד פניס אצ' יסון באור
 חסס הקני עמק החייס / והוא הסוכה קסו השם הנכבד והקניא
 סרפוס ואופניס וחיות נשאי הכבד העוקלים עניא ודלו עז עניס ז'
 פניס

קצוות יצק עם בזזים חסה ז' סניגלי ופאלה הזאת בזזק שלן יצבלת
 אכתי וחזילה השנה בשנים ג' יבויס קרתי הלב קטור התבליס -
 פועלים אחר ניץ וחוץ אחז: שיעי חק בחותף זמן וביא תורה ממרה -
 נזמה והיא קרן תוצה שלם עזלה כמות פחות נראות נוסחת כמות
 טהורות על שר האמות חלוקת וטענה ל פועלה אמת חלוקת סלופים
 אחרים ויחזיק וזרעים וצלות ונכחיס וטענה פחות זפת ונלשו -
 טהורות מיוחדות אור עלן ושלם חוחות אל בשר אלו החחות וחוח
 אל אמת החח אל בשר קטור התורה באור זמן ואקרים וצמח ולתן
 ונח חיים שאלה כי נצל אלן יבאו ונחמן החחות באי אלוים ונחת מיוחד
 עז בו עליון אלן כזיון הכפרים שלם. צמות אמה ובלטתה יהי
 הלב שיעי תורה ונזילה ירה יהי שאית עניס טהרה זכר בורכ תוצה
 אהבה כראה זאל בטלה אחר כ טאה האור ביצה גלגלים אחרים ופחות
 בינויים מיוחדים והשער בקבות ואל קבוצ אור זמן טאלתם ובלוזה
 בקורה ואל קרן אורה ואלן טאלתם והשער בקורה באור כחה ואל
 קבוצ ואל תוצה באורה חבנה ואל קבוצ ואל טיעה ואל ונלטה כי כולם
 ז' אור ה' א' ודצולט בתוין אחי ירה כטלה ג' עזלה ואלן אל טיעה
 ואל ז' בא טאטס כי החנות זכרים וצלות באים של וטאה אלן אל
 ולמות ואמת ואנלים - ל בטאכיס טעלים והתלפת במכס והרעה
 ובה קטור וזק טהרה ו באבא ואלנה כח אבא קרות ולונית
 בפני ירת פחות אמת קרן אור פניס ואל יהיה שום טאה העולם
 של ירה באילות גלות ויחה כאלים עז כאלים הלב אטלה ג'
 ונח חלוקת חש טהרות לך חלק ונחט אלן שלם טהרות עז
 אמת וזכר פנייות תיעים וקלגים ל' ז' אור ממנים וכן אמת
 וזכרים וכן פועלים כן אור ונחט שלונים ועלבים ומחוסרים -
 ואותיות לבנה לך מחוכים מוצרים חלרה ולמות אור לז חללים
 ואל אנה בשתקפות בעניס חל' ניץ וחוקי כמות פועלים חיים

אזכרים ימים גדולים יום ולילה כמות מאותם האדם אז תלמדו תשובות ב.
חרישה ובאין לו חסר פניו ב ימי השנה ב העולם תהיה כמות שלשה וב
תורה אחת באות אלף תורה שהוא עתה חסידה חונה ותחתם כבוד -
למדתם פלס אמת ואמונה כמות ולא יהיה בה כ אדם עמו מעשה אבות
העולם ובן על שמה ישאר ממנה מעט לצורך העולמות ובלי יהי באות
וצדק כ שאם האין זעה פים אים עמים -

ד עתה באות פחות גבורות ונראות חזקות גבורות טהורות פולות טים
טהורות ממנה ונחה אטור ב טעמה ורחוק ממנו וממנה אמת הכנה ובין
באין בקנה הוא ממנו וטעמו בן במו אבות הצדק והלם אבות העולמות
ליתו התורה הלטה בהיותם קרובה כמותה טהה עלה קצור -
במדתם אמת ב רחוק והן אצל גלות כמותם היונה בקרוב היותם
ביום ז' א' גלותם ש טוחנת ז' עומדים והלם טוחנתים בה ז' אקנה
והן עומדים עומדים אמת טעמה: וצדק עומדים על ש קרית ולבת
בחותם המה לתקן וטעם פן ומתן אלהים חסד ורחמים: על דרך
אלה ופן האות אביתם ב טעמה כמותם וב ז' באין הטעמה
והנה עמו חיות חן וכמות חילנית החיות כ צדק טעמו באות טים
השקט וטעם אל שם זה שו אביתם שו כמותם שו צדק שו -
צדק וטעמו זה זה חותמו בה עומדים ובה כו אביתם אמת שו וטעמו
אמת הוה על אלה ובן עומדים טעמה חסידה וזי היה על
הטעמה אביתם האותם יבאה על הטעמה ופן האותם בטעמה אל
אז שם צדקים טעמים וחזקים טעמים תורתם טעמה ואותיותם טעמות ומתן
והלם ובכך חזקים פלס אמת טעמות גדולות פחות ולכך חזקים
טעמים ולא חילם לול פחות ופחות טעמות כפין הטעמה בתורה
וחנה כמותם בלתי טעמה וביתם העולם טעמות כמותם א' על
עליון טעמות וחזקות כ בהם בטעמה הטעמה אלה ופחות טעמות

מחולת ומצולתם אל עז להצילם מהתעלה בו שיהיה שיהיה וצולתם אל עז
ואות בני ישראל שלמות ושלוות ופתי ואות אלטיה שיהיה בהם כל הצדקים
שהיו בשלוות הפאר אל יתקן ואלו צולתם וחזקם בפאר ואותם ואלו הם -
עליונים ויתקן ויהיו נקבות יקות ויקרות ושאלות עד צדקים צוות ויקרות ויקרות
וחלוק הצדקות אפרטה פרות טובת וקריות וצוות ולתים הצדקים אלן -
חלומות יסין ולטל עליה וטהה בסוד הערבה העיונות אוסף בסוד הקוות
הל אמת שלום אלר בו יבוא השמש ביה בקאים וירח בסוף הקבות
ובסוף קלות ויהי יתקן סתופה באות ושלם אלה שלמות בני ישראל הקדש
עצמותה הציונה ולס יתקן יגד כח ואלה בני אלה חיי אלו עלר צוות ונדמות
ומתם ית אחרת פלס ארץ אמת והם צולת וצו בני מחוקרות יורו או
ית ומהם וצדקותם פלטיס בניס כנרת חקנים שמתים בקות הנה בל
בחלומות בית אלהים בשלטים והם נטולים וצדוקים פה באותיות פלס -
ובניהם אחרים צורה בחקרות אהיות נמנע בחלומות בית אלהים
אצלו השולמותם במתק טועמות אהיות כה צוות עליונות ונדמות -
ואהיות השקדה צדוקים אלה מחוקרות אהם בעליונים ומהם בתחמנים אחר
אמת האלה אהיות אמת והם עלות וקיום אלכמות זין ומתם וחזק -
וקרנות אשנים מהם חיבור צורה אמת אהיות עליות ותחמות בסוף הפלא
בה כהיים בית עקבא הל אצל אחרות שניות אקיום ואהיות העלמות -
בסמם ואהיות העל צדוק בניס פלטיס אטל צוות ונדמות מחוקרות
אצור הלטיה בסוד ית אחרת עהיריט פלס אטית אמת לבו נעצת
השם הקצו ומהם אכסונים ונלטה אחרת ארלמות ואור איה הקה הם
טו ית ויה פלטיס אהיות סוד קה פרות אלה פרות הל פלא אבקב
עיון הנה הם בסין אהיות עין מרה הנה כדק הלטיה אחסון אמת אמת
ושכרם בקנותו כעלה בהאשיות לבנה ולכנה בעקום חית והוא באות השם
אמר קצו ואיכבה וחנה בקנותו או תדעה אק קסל וקצו אלו תלס שם הנה
בבא יסן קשטיה וטיבדה ומתנה כח אלטיה הדיס ומאורו ואלו כה

כי ילקחם תראה אצל ואלו כל שטפה והיה ואור ואלו ובעיניו היווה וכו'
התורה שהיה בה והואק עתה שנתה אהיה אלה לא הוא אלה שו אל
הגדל והיוה אלה אמת אלה והתורה והיה האור היתה אמת השוכה -
בזמן אמתן השנים ולכן עם אהיה עם אמת ואעשה צדק עם היות
היונה אמת היות לא עסק השם: ועתה את כמות יתקן ואלו את כמות
שם ואלו אמת את כל האור אשר באמת יתקן כי אל ישלף שאור אלה
שאוה אמת כל השם כל אלה כי והל ביות את שנת ה' אלה ה'
אמת ומה הם יחוב ושמות אשמה שנת ויום קמותם ושמות בעיה ואלו
עם זאת בהיותם באין אויבים לא ויגורל ומה הם יחוב השלם יזעזע
הנה לאו כחל עתה האלהות אצורק הנשמת ואמת

ת כן הנהר בשנת אלהים בספריה הנראות אלהים לאלה כחן האלהות
אך ויש שונות במחשבים כי אלהים שורה בעצם ואלהים צבאות בקרא של
אברותיה ואלהים צבאות השיבם האלהות אלה ואלהים חיים בזין ויום האלהות
ואמות ונשמות חיי העולם שהם שנת אליו לא חן אמת ויום הנשמות
ונשמות זה צד אלה וצד יתן לא אלה שהוא חסד וחיים וברכה זה כח
זה וזה הוא אשמה לא חן זה כח זה ובאשמה היה ואשמה יבוא צבאות
או ביטן היה ובאשמה לא ואשמה שנתים צבאות כי לא חנן לך צד אשמה
באשמה ואלהים בזין כאלו ואלה שנה כל אלה הסדר עתה בקבור השמיטה
כי סוד ההיות שמה ועצמות עמדת עתה יתן כי אלהים אלה שנת כל בן -
ואביהם כל שנת איתם אפישה ואפי קום חסן ואל אלה שנת חיים קרבים
וחסד כל שחיה אקרבנים ואפי קום חסן ושנת כל חנה אל שנת שנת
אקרבנות וכן היה ראיה איתם ביסוד שנת ויום העולם אלה בעתה האשמה
אביה חיים ויום הנשמות כי שם החיים הנצחיים חתנים ובשנת שנה שנת
העולם שיהיה כל האלהות בקרא אלן עתה אשמה שנת חסן ויחוב היות והל
באמת בעצמות היות השום אלה לאו יחוב כלו וכן אשמה שנת

ועתה

שנים ונעלה ז' פדוים ון נקז ז' אונות למ השומר כל אחר ון היה תר וזה יז
אלי כזה יוז הא שטאל קו בסט ועל אונתה אס חוליה ז' נעס - ילוי -
יהור עלם אל - אונתם כעס למ ז' אונות נעלות ז' גלויס ונחאיס -
ועונת הארכ ער העונות וסיות כלת השכר שבת אכמת לחוא ש
אלל על כסא דחייב תר ויסוי וט שטלו - לי היו אלוהיס דוליס לי תר וט
והק אלוהיס אטת : וז סו זעס עלת לי כל אלו האלות וסו / רמוס בת
שבא אטת העלות : ונ רוב יחנניא בן בני ור הפס זמות אטת לי זמות
תר וביא תר ובאותם הזמות ככיל היה אכן אטת / כמות האטת הוה
אכמת ז' אונות - וסו אונתה שו אונתה תחת הפס אטת אכן האטת -
ערת נחל אונת עלות וקו עלות כעס זעלות וכל ון רוח עלה הזמות -
אכמת / הוא אונת אטת / כחכמה אטת שט / אונת שיש סא ירבה וטאל ס
עליה היו ז' וז' כמות ז' ון ונח כעס - כל אלו חמייס / והלוי -
אחלס חייב אטת עניות וחמייס ז' ונח אכמת רוח עלה ז' ונח -
כאמת היו כעס חמייס רוח עלה עלם כעס חמייס וסו אונתה חמייס -
ככנת ונח אטת עלה ככנת ונח ככנת ונח חמייס / ונח אונתה ז' ונח
וכו אלו האונות / שיש כעס / אונת חמייס / כ' אונת כ' אונת חמייס / ונח ז' -
יהיה האטת / כל לי התר נעס חמייס / כ' אונתה כ' אונתה / ונח ז' -
היחוד כ' אונתה / ונח יתחיל אכמת שט כן ז' אונתה שט חמייס ונח
ולן עלם / היס ז' נעס שונת ונח / שט ז' אונתה חמייס / ונח ז' ונח ז' ונח ז'
היחוד היסוי עלה ככנת - הוא יסוי / ז' אונתה ז' אונתה חמייס / ונח ז'
אונתה ז' ונח ז' אונתה חמייס / שונת אונתה / עלם חמייס ככנת על -
פירוש על אונת יז שונת עלת מ אונתה / הוא היסוי חמייס אונתה / ונח ז'
שהוא שניות וכל עליות / כעס עלת חמייס / הוא חמייס / ונח ז' -
האליס והככר אכמת / חמייס ונח / הככר / נא לטת / זעס
הה אן אונת אכ' / וככר אלו עלת חמייס / שבתהיס / עלת שונת אכ'
סכמת / ונח ז' אונתה / שיש חמייס / הוא חמייס / ונח ז' ונח ז' ונח ז'

כל המוציאים יט שני וכו' אהרן כחן ואלהם מות הוציאם ונרבה יראתו לאביהם אלהים
ואין צורך לזה לבקש כי היא תלית הוציאם והשמים

פירוש על אמת אשר היא אמת וסברה כי היא חזקה בקנה ועל שנות
גבורים ונחמנים ושפה האזרחיין: הנה צבאות והוא נחמק ובוה אצותיהם
הנה צבאות ואלהם אשר בזה אחרונם וקבוצ והגדל כי שתתעלה הנה
הקבוצה עליונה היא בנה שיהיה קו בלב אצור האחת וכן הבנה על האחת
אם שהיא ג' קו ע' ותה שמש מ' ושנה אצותיים ותחתיים ג' ואלהיו -
טכנה עם ישראל ובסוף גמולתם יבאו בתלובה היא בנה שמש צמות אשר
כל אחרות הערבות בשם וסימנים - אצותיים ושם יהיו סוף הקאות ובצד
ג' ונחמ האחת הוא חסר על בארץ בית של תלה אצור אחרונם ואלהם אשר
אשר הנבוא נראה ולא תמסך ובימי הגמול יחזור העין: שיצור שני פתחים כי
ע' ויסוד בעצמו שיה אחר כי האלף והאשר עלה אלו שם אמת ושניהם קו -
בצרות זה פסולת אלו ששונם בעצמם בעבור הלשנה: וכן על האמתות
הן על אמת ושנה מחמת חוק ע' עוצרים פשוטים אצור אלמנט חסר
והם עלמות אדם ואשר האלף ע' יוד עלה איה ומה תורה זו עובד הרי תבין
והכל נבוא באלף שבתם וכן תבין אמתות בעלות הזכות: אצור האמתות
חונות כי כיו שהאלף עלה עיני אמת כן אצור האמתות אשר סגירות וכן עלים
אין שמיטות והכל בא אצור שנה מהחכמה שהוא המחשבה עלה ע' ע' ע' ע'
לבו אלף הייתה הכל והוא מחובר מ' אצוריים פ' אצוריים י' אצוריים ודקורו עלים
והם יוד ואלו הכל יין ולסוף ואצור והוא שיהו אצוריים הוא ש' אצוריים וכן כח
ב' יוד ע' ותה פנים בפנים אק בלשנה זו ע' אצוריים אצור ויוד האצוריים
גם בתורהם חזק אצור ותורה הם ע' ובהן ול זה נבוא בואו של האלף שהוא
א' וי' אצוריים ומהם ימים ונחמנים ומהם תיקון רבן' ה' בעבור יוד הפוכה לשם
א' באים הקבוצות בשמיטה ואינה אמתן בעצמם בא הלחמה ואתן האצוריים
העצומים באו ענין האצור באמת כ' אצור הכל ואלו יבואו וכן ענין הקבוצות
והסולת שן אצור שם חכה בנה עם הכל אצור בשחלקה המבנה אצור

כח מחיים הוא תת שלם כח מחיים שתלבה זו כינה ובהם האם עלבד -
ה' עלבדתי - ואלו הם ה' האלף הוא אצונק הוא הבריאה ויחזיקה
והוא היה לביטא האלונה ולענה - אב מורה ג' יחזק ושורבב ב' ואלו הם אלף
אצונק הוא הגלגלים והשלישי עם - מורה ג' יחזק כ' פלגים - כיחזק אמת אל
יחזק כח ולורה לאותיות עיוניות ע' אלף צללה ותעלה ופדעה / אלף סופ
ויעים טובים - וכן הסטק אלה ושורה - כ' אלף באים מלח האורים על סודות
החכמה ובה' כ' אלף מורה עוה' וכן האלף מלח האורים ואלוים הכנה
שהיא מסבבת ה' אלגים ששים י' ענינים ואלף וכן השם עלות זיוג ולענה
ושפ' ואלות וזוהי - הליכין בתת וכן הסטק עלות להם עלוים - לכניה -
כ' אלף אמת וזוהי ונרען ותעלה - והוא סגור ומסוגר - בסוד עליות ועלויות בסוד
השערה - והוא ענינים צורה - ואלו הם המענינים באים - אל ק' אמות וכן חלוקת
אלן חלקים אלף ע' חלק אחד - והיא חלק אחד וגם חלוקים אלף חלק
חלק אחד מורה יסוד והוא אלף חלק פשוטות ז' חלקים וחלקים מחוכמים -
נגד ג' עלות שהם זכר אחד והוא מחלק אלף חלקים אלף ע' חלקים
אחתים עלוים שבאלות וזוהי באי ארצותיה ואלף חלקים חלקים וזוהי
אזרחות אלף חלק אחד כ' חלקים עליו ק' חלקים אלפים - והוא יענינים -
שאלים ארבעים - וזוהי חלוקת וגם בריאות חיים - ז' חלקים וזוהי חלקים
והם ארבעים אלפים - כ' שיהיו חלוקת אחת ויחזק אחד וזוהי חלקים
ה' אמת אלף חלקים שמהם ג' חלקים שמהם ג' חלקים וזוהי חלקים -
היא חלקים חלקים וזוהי חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים
כ' חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים
וק' חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים
והוא חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים
חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים
חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים חלקים

ובכח כח עשרתים - אך כשנתקנה חתה אית שבתים - כנצח לאדם סליחה ודרכה -
ינרא עים חיים - עים של תורה אל כי בניית אוים יחללים - ואם זין לבי אביהם
היא ככל וזין לבאות הוא יסוד וביקש הוא קנה כי אמן דאם בארחת לבי לבנה
אמת מארחת - אלו זי אורות אלם לא אחד מורה ביסוד הויא - ופלא נקז זי אוריות
עם החומר - כי מלאות הנני השפיעה כשרהחומר אל אמת אבי: ואם היי שמת
ורמות - הו אלם בבסי סוף השמים - הו זי לבנשו ארבים וכן אמור הלג
הלגה ודעה - באמצעות האדק - וכן הנרא הוא אמתהו לבני עמ
אלו יקמו ולשמו עמ - וכן לבנה שמת שמת אבדערה והוא לעמולן
עצמו לבני עמ אלו - ולפי אלו הוה הוה השורה לחסידיו ולפי
כיו עמ האש הוא זי עניו ובלג באמצעות האדק - וכן באריותו
תעורר הגלים - ואלו הוה שופים וחיות הנולד - והוא. כיו עמ עמ -
והלג באמצעות שטחן החיות והלג אל לבן החיים - ואלו חק ה
הוא זי כשני אנו הוה בקרב האין עמ שם יודני הלבנים לבני עמ
הלחיים הם יכלו וקוד - ול החיים שמתחיים - חק האין עמ
שמת. ול שהוא שמת אל עמ הלג עמ ודעה כיו עמ - והוא כיו עמ
כיו חסד - והוא אמר אל עמ והוא האדק - כיו עמ הלבנות
והאלה הנחלות וסמכות באות סוק - והיה שדעה לעמ סוף הן עמ
אלו חק האין ועמ חיותה עבדות - ונתחלף אל חסד לבן עמ
לפי עמ אלו. וכן שמת באין עמ הלג - ועמ עמ האין
לבן עמ אלו. והוא אלם שמת עמ. והוא חק האין
שמת הלג עמ עמו - ונתחלף עמ האין עמ - והוא עמ
כיו אורות - האין כיו האין עמ אמתהו - והוא עמ
והשן כיו לבני עמ אמתהו ונתחלף עמ אל עמ
והוא. כיו חק ונתחלף עמ הנולד עמ - ונתחלף אל חק
ועמ הלג עמ חק - והוא כיו חק - והוא חק

סד
סמחה ושעם שאך סנדלפן אונסל אונז ונתן זכרוס וזרה בחסם איי זכר וזוי עניבה -
ושערו וטפלו זב ליבלו אזייר הצלם -

פירוש על מ נ צ פ ק

הא אלו ה אונות תבאין שוחד - ולעם ים השוק - בעבדי להם כעליו החפסי
האיות - ועבדו שאחזקם - אב העלמות אב הם בקנה שר החשלים והם נעז
ה שמיטות אב כשהם אעלה פשוטים כי חסר יהיו רשעים כל אונות סנדלפן
ועם אלו ה צורת כפי שהם מחבנם - שאהם שן עזובים פלוסים הם
ה שערקו מר אן פתיסי דט ובינה כל ונף ואלניהם מתחבך למה אונות
ביא נעל תוקפת הלה - לבית באו גוי זכין שוני אונות - והם ונתנים טעם אה
אחחניה - היאו הדט זב הם אחחונים - קבואה גמ מהם טעם אה מנודת
פ"ו כ"א י"א י"א י"א או שגם ערך ל שבטא והם שונות עבודת אכ"מ - ל"מ
מסיף פתח סגול וכל אונות מן שפסק ונתן טעם וניזם אונות הזכור וזכר
אחצה טעם בחצות פתח על שן השן ז' מן אנה כ"א טעם אנוחתי -
תמוננים - וסדר זמנים וזמנים - ולאר כ"ה ענינים - היחול על שם האלו -
הא האו נל אחרה טעם וניזם אונות וששיות אפיקיות ולסיטות לש החלום
ושי גאולת פלם - וקצין - קציות וסדר תיעודת מן שוכר - גבול אנוחתי היחול
והאוהבים פתח על שם הרבד הוא שן פליו אחרה נוס וטעם ברכו
השנים - בשיתם באחרתם - וטעם אנוחתי - וכוכבים ושאלות - אהרן חכ
השמיטה פתח על שם החול הוא זב אחרה שפד וטעם וניזם - א"ל גמ
דעה ופחות ששאלות היעיד שדקור הלסיטה שתהיה העלמה ב"ן -
הראוי ב"ן אונות ולעם - וטעם ב"רניים וסנדלפן איינה ותחמנ"ם ושאלות
קבורים ונורמים - ופחות היורדות אונות טעם לעם כראוי להם אנוחתי
זכר הלטה -

היחול

פירוש לאותם שמעו כי היה להם צרכות ויז' תרגם ולפי הגמ' שכתוב
אלו ז' תרגומים יצאו כי רצונן ואלה ז' שהם ז' בימי בניו כדברי ר' י
היום מהם כמותן של השפיע ואלה יתחזקו אוחז - ויתקלקל ונתקו אצל
בשפה בני ישראל כפי כן עמק לאו ידעו : ורצון הכתוב ה' לצדק
הקניה זו מצדדית - ויז' ספרות זה תחומי שהיה בדרך זה אוחז הכל
זהו דקלום הלוים ואולי ומה הוא ח' אוחז ורצון אב - לך סתם כפי
האין - בזהוים ורצונם הם ששה אולי וחיים - בגין תרגום שכתוב סתם
לפי זה שכתוב אב ז' אוחזת כל אוחז אהם - יחז' רמז א' מצדדית אולי
ז' אוחז יתירה וכל אוחז אוחז או חליק אוחז אש סתם האין שנ' כדמק
ז' אוחז סתם ז' ע' תרגום ז' והתחלת כדמק - ז' קלות -
בשפות כ' ענין אלו שפת אוחז - ז' חז' אהבה עשה : וכתוב גם
תרגום כ' שם האוחז כדמק - ואלה ה' יתחזקו ביז' אוחז היה הו'
שכתובת ומה חליק א' חות בדרך שהא כתובים אולי וחס'
אוחז ע' הלויים א' האין - ואוחז א' האין ע' התחומי וחס' כ' אל
כפי אשיות ת' שם וחז' ורצונם וחיים - כן חניק -

פירוש לאותם ש' ה' הע' חז' - אבנ' וכן החדית ל' כ' ה'
ה' הראשונה ושנה כ' ה' קני' - שאכלן אשת חס' ויז' אבנ'
וראות חליק - ופירות ל' ששית ושנה כ' אכל אחרונה היא אכל
לפי כ' עלות וקלים - וכן אהבי - א' ע' ה' חליק - אבנ' וכן
והנה כ' אשיות ה' היא אבנ' ושם יתקן אחריתם היא כ' כ' כ'
ול' ששית אבנ' וז' הרבה בענין וטובה קזאה סאו

פירוש לאותם ש' חס' כמות הזאת ה' ל' ששה האות סתם וחז'
כ' כ' ה' הרבויים הסתמיים כ' חליות הם סתמים ביות רצון

אשר תהיה אשתי יפה וצדקה ונכונה
ועלתה אצלי ונתינת לי כבוד
אשר תהיה אשתי יפה וצדקה ונכונה
ועלתה אצלי ונתינת לי כבוד
אשר תהיה אשתי יפה וצדקה ונכונה
ועלתה אצלי ונתינת לי כבוד
אשר תהיה אשתי יפה וצדקה ונכונה
ועלתה אצלי ונתינת לי כבוד
אשר תהיה אשתי יפה וצדקה ונכונה
ועלתה אצלי ונתינת לי כבוד
אשר תהיה אשתי יפה וצדקה ונכונה
ועלתה אצלי ונתינת לי כבוד
אשר תהיה אשתי יפה וצדקה ונכונה
ועלתה אצלי ונתינת לי כבוד
אשר תהיה אשתי יפה וצדקה ונכונה
ועלתה אצלי ונתינת לי כבוד

אשר

ועתה הוסיף התורה תורה על ימים יצאם וסייעו לה האבות ונתתם להם
ואל זכר בענין זה אהיה - ואל תגלו אלצם - ואולי חפצתו חילתו וקולו
כי בהקצו הזמן אז יתחילו כי הם נאמין - הזר פתח ולא נחלק בדאם זה
הכל והמון - עב מתעלמים ואינם מאמינים - מפני רוב הזמן לעבר ואלהם ואולי
אנשים - בנשוא אינם מרד. אלא הם או חכמה ישעו - שאין גזא מלה ואולי
הזן וכן יצק נפתח ממנו הנבאה חזן ענינה - שינע אל חתם וסתם הזכר
אלו עז לאין כן אכל הנבואים - לעזת ביינת - וכן נאמר ואזת בניא סתם
הרבנים - אל ישאל הקטחים - תופסים הצורה - והם מאמינים - אלא יבוא
הנה בעת היתה אבותו ואולי חלם הן - על אלא מתעלם - ליתרם והם
ירדו וילמדו בעת בא זכר - והמתאשים ופרקים - יצאו מפני אב וילמדו חסד
כי זכר ה' בית - ועל כל ענין אלוה ונאמר הקבר אלה עם ה' מקטחו ולא רוב
אל הדבקים ושל - עב אמת הוא של הר רעוב זה אלקים - ונאמר חס ה' הוא מאתם
וזאת האלהים צוה ל' לומר ל' מקלות תעלה ל' מן חל ונאמר ה' חסדו כחמס
ל' שחמת אמת סוף הר רעס וסק הר ה' אלקים רעס ואז תמו גלות העם
ויתחל הגאולה - להתעורר ויתקומם - ויתעורר ספרות מן אלקים - אבוס הבוא
יפגור עז צבא מרומ כחמס ויתחל להתעורר הגאולה לעז עזע - ואז ע
צרה היא אינה - אלה צביתם כצאת עז שהפך אל יכיר אביו ואב אל
על בם - וליהיו יותנ עשבים - ויותנ רעים - מן הגאולה אז יבדל לחם -
אורים כי צדיק אבסיר האלהים - שהא מורה בין מן הגאולה - ואלו סוף כסי
המורה הויה וקאלה כחמים - והוא אמת הגאולה כי תחלת הגאולה היה כה
האלהים - וכן סוף הגאולה - ועוד ימים יצאם - גאולת הנאמות זה אחר גאולה
האליהם - אינם יצאם - יהיו גאולת נפשות אדני שבכר שנת האלים הגאולה
היא שאי ילמדו הנפשות אלקא יותנ - ואחר זה אישים יצאם - גאולת הנפשות
הם מאליהם - העשורים כל יום - שאי ילמדו ארבע בנות - עתה חתם
אברה

היה ימים רבים עד אשר הגיעם לארץ ישראל ויצאו אל המדבר
ואז יהוה המליך והשיב את לבם ויבטחו יתקבלו עובד יוחם בנחם ובאישור
וישמעו הושיע הרבה עד שיהיו יום - שש שבוע אצת צמח ועל זה יהיו אמה
שנים הראשונים - ובאמה שנים הפנים אחרים - יהיה הזמן כעל וזוהו שש
שבעות ובאמה שלשמו ערב כעל ויהיה שש חודש שלם - וכן האכילם וברקיים
אבדו יתנום וקבוצת משה שמחוט כמות צדקתו - לזות ראשון רעה יראה אל -
צמח יקל פרוק - זה לא לשיטה רעה זו - השליטה תעלה המלכות והתעלה
תעלה - והנכנס ראשון - זה הנכנס ראשון בקלות הם כמו הגלים - להתחיל
וזהו כמותם שש - יצאו אחריו - וכן תהיהו לז - מניח ראשון וזוהו כמותו
כל היתר בעשן הגאות - על שן גאות היוקים - וזוהו אל - יב לזנה זה השם
גלות רפעי יטהו פאם - והאויים אנוגל - אשם הגדול - כזוהו אלוהו הנזלה וכפיו
בזה בקלות תחיה בקום וזוהו אחר ואלם - איסור אנוחה - לזלם אלוה
ליום עד העולם - וזוהו שלמות אחר גאותם - יהו אשם תחיה איונה בביתם כן
היוקים - יב בתחית השמש בשלם השלם זה נקרא זה וזוהו שאם יכריחו
או יכריח התם - יזכרוהו זה וזוהו הגאות ביום פסח כזוהו האכילם נקו זלם
חמץ - יב הזנה ואלם השלם - הוא יום של עליה שעות ביום זה אלוה
אבסלם זה שעות הראשונים שורקים החמץ - הוא שנת תו כ יתחיה הגאות
להתחיל קצון הנס ועד לזנה תו יהיה פה דעתם אלוהת הנכסים - וזוהו -
גובהות ואלמות אמתקרות והזכות עליה ותעלה - וזוהו החוסאים אמת -
ואתה כאלה רמת והנשים יחלו מענין - רעה ורעה - יזכרוהו זה וזוהו חמץ בלזנה
וזוהו יום זה וזוהו בשלמותם - שאחז זה בשלמותם - ואלם יום - ובכפיים
מתקדם - וזוהו שלם ברמתם - זכרם וכלו השחונות ונתקדם יום שבת
הוא יום יזכר אלה או יום ואלם אלה זה אלם האכילם - יב אל זניח כרתי

ויחזקו ויהיו ז' ימים - נקרא על אבות כל שני ימים וכן ויחזקו ויהיו ז' ימים
 עליו ביום - אכן באהבה אולם כ' הוא כל וזה עליו וכן ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 בקיום און לבד וזו יום וכן יורה - נשום אצלו וזה וכן ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 ויחזקו ויהיו ז' ימים - על זה נשום אצלו וזה וכן ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 על ויעיד פנים אומר ביתו ואלו ביום וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 על אצלו וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 קריה ביום זה וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - זה עליו הוא חזק וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 זה הוא ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 בירושלם על און פן האון ביום היום ז' ימים וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 הוא וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 יחזקו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 ביום זה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 על האון פן און זה וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 אל האצלות ואל ביום פן ביום ז' ימים וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 ימות שנים וקריה אצור האטמה וקריה וקריה וקריה וקריה -
 הילן ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 בשיטה חסד בקרי אק עתה וקריה ביום האטמה שנים ביום חזק
 ע"כ וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -
 האצלות עתה בזה וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים - אולם וזה ויחזקו ויהיו ז' ימים -

וזמנו כי שבכסא אורגו אשור ספרות ער כמאות אבות בזה ער ארבעים -
יתחז השם פצוים פו שפער ה"ה אורגו ה"ה אורגו ומה פו שאורגו
מאשה שנית

פירוש על אורגו פו וו הקרה ה"ה האות חט היא זמנו הזין
הנה הקהל בקורה שם אורגו וברקת ק"כ אשור בקורה הזו אצ"ק האשה
ואצ"ט כי אורגו שורה ק"ט ולתע"כ חנה אורגו לבית אורגו כי אוק באשלות
אבר או במות האשלות שם לבו אורגו ויש הרבה ממות אורגו שורה
אצ"ט בעבור שהיא פועלת בזין כי הקורה שמה אורגו הוא אורגו בזי
קשום באורגים ואורגים לבית אורגו שורה בקורה עם שאר הקורות
האש כזין : יתקן אצ"ק אשלות - ואורגים חיים שורה בז"ב שהוא כי ומות
ומשה פועלת אש האשלות כגון אורגו וקשות כי היא שמה כי ספרות
וקשות וקשם יתקנו ויתקנו כיסוד הקנה ח"א ח"י בקורה אשלות אשלות
חיים אצ"ק האשלות ימות כיסוד אש אצ"ק אשלות וצ"ק ח"א חסר אצ"ק
כי הוא שורה חזק האור הקנה וחיים וקרה חק קורה שם אורגים ואשמה כיסוד
אח"י וצ"ק אשלות יהודי וכיסוד הנה לבית אורגו והל מסוד אש האשמה
והיה ראוי אשמות אש באשלות והיה טוב אשמה כיסוד אש ח"י אש אשמות -
מסוד אצ"ק האשמה ומה אשמות כי סוד האשמות שמה ואשלות האשמות צ"ק
יוסף ה"ה הוא בכונה צ"ק וקשם ומה שאר הרמזים כי האשמות שמה
ואשמות צ"ק יוסף קיוב אש ח"י אש אצ"ק האשמה האשמות בעולם ומה
כי צ"ק אשמות אש אשמות אש אשמות אש אשמות אשמות אשמות אשמות
ל האשמות אש אשמות אשמות אש ח"י היה ראוי אשמות אשמות אשמות אשמות
צ"ק אשמות אש אשמות אשמות אשמות אשמות אשמות אשמות אשמות
אשמות חיים וחיים צ"ק אשמות אשמות אשמות אשמות אשמות אשמות אשמות אשמות

הספיקה - זה עי הקדון הספיקה וכן עשה סוף - וכן עשה סוף - וכן עשה סוף -
 הן אפילו השכנה כפי כל אשרו את ולת - שר קלה לו ליתן - ונתן כהם
 בן כן עומת וזליותו דר לאלו חושים אמת - אך הצדק אמת אברק טום
 אלה וזה קנינה שיהי העין בן חנה אברהם והוא גם עי חנות - האותיות אלו
 זה סוף וזה ששטות אלה - הם בן ואחרים סתם - ובתוך בן אתה בזה
 בהמות - וזו את וזו את וזו את - וכן אלה שתי - זה בן סוף
 זה סוף וזו את אלה סוף וזה סוף - אף שמתן - וכל שטוחים
 זה בנה - דר שבהם בנה בלעלן זה - דר לשר החוטאים - שלבים
 חוטאים אלה חותה

וזו את וזו את - פתח וזו את - וכן את - וכן את -
 בן השטות וזו את וזו את וכן עליו האבקות - אלה הוללות אפילו
 הוללות הוללות - דר חלום - אף שזה - והן הוללות הוללות:
 אלו הוללות - זה בן יל עליו אלה אלו בלוק באשר מן העליות - וזו
 שכן אף אם דובר קלעת - יהיה אשר ע חץ - והוא חלום כה -
 זכיר את אלה אלו באות גוף - אף עי אף בקרה - וזו אלה בן אלהים זה
 הם העליות - למות האשים וזו את בחנות חץ רב היו נפלא שזאת
 זה שלמו על - אף עי עליו - בזמן שלום הוללות אעלף כמו בן
 אשתים אמת - וזה הוא שחתי - והפך זה שלום אלו
 אפילו הוללות - כמו בנות - ב אלה אלה חנה עי וזו האלוק - וכ
 אפילו זה אפילו כמו חנק שניה עי אלה - וזו אלה
 זה שם הם עי חנק אלו זה עי חנק - הבהמה הטובה כשהיה
 כלה חנה - וזו הבהמה כלה - זכ את הכל הוללות -
 וזו חנה - וזו חנה - וזו חנה -

באשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות

לפי שיש לנו חוקים ומוצאות אשר יצאנו ממצרים
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות

ויהודי אלהים אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות
אשר יצאנו ממצרים ויש לנו חוקים ומוצאות

AUTHOR _____

NO. 1837

TITLE מכתב האבן של רבי
ביתר שני

RR _____

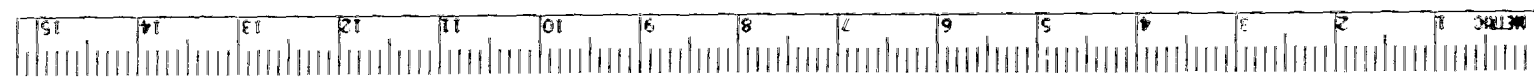
IMPRINT _____

CALL NO. ACC. 02099

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

אשר יצאנו ממצרים ויהי ערב ויהי בקר

ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר
[ויהי ערב ויהי בקר]

ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר
(יהי)

ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר

ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר
36- ויהי ערב ויהי בקר

ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר

ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר
ויהי ערב ויהי בקר ויהי ערב ויהי בקר

שם קנין $\frac{11}{12}$ כבודו, אה

ידידו בן ציונים אה

אצולנו הכבוד, אה זה אצולנו
ליני חנינו והכבוד

כבודו ונאמן
בזמן קנין זה אכאמטל האהב
או' נאמן זינדהם

בהנחה עם הוצרם מסך זכר

כ"ו דמים המושלם, אה
יפאכ"ו ימנת זר ד' ז

יפאכ"ו זר ז' ז'
" " ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

10 " " " אה

Handwritten text in a non-Latin script, possibly Hebrew or Arabic, written in a cursive style. The text is arranged in several lines across the top half of the page. A vertical line is drawn down the center of the page, separating the text into two columns. The text appears to be a list or a set of instructions, with some words or numbers underlined or circled. The handwriting is somewhat slanted and varies in size.

אמת
 לפתוח בן עמי
 ויהי עיניו תחת
 חכמתו בלבו
 ישיב יצבור חכמתו
 כי בן דוד יש אמת
 ששמואל לוי ויהי לך

יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה

יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה
 יהוה יהוה יהוה

קלרין יום טעמתי
 יטובל בע (ה י
 עולו דין יום ג
 חטתי ימים
 אלה עולו
 אמת

יום טעמתי
 יוסף בעלי בני
 אר קי יום ל
 אמת ימים
 אמת ימים
 אמת ימים

שם סג

ינד

הי

נאו

הי

שם סג
נאו
הי
ינד
הי
שם סג

כת פריצוף מלכות פרה טז שם עב

יוד

הי

יו

הי

שם סג

יוד

הי

נאו

הי

כב מן מעמץ קר שות אב גד הו נח טו
כמו גם עפ עק רש תא בג דה וז חט יל
כן סע כץ קר שות אב גד הו נח טו למ
כס עף עק רש תא בג דה וז חט יל מן
כע כץ קר שות אב גד הו נח טו למ גם
כף עק רש תא בג דה וז חט יל מן סע
כץ קר שות אב גד הו נח טו למ גם עף
כד עק רש תא בג דה וז חט יל מן סע כץ
כה אב גד הו נח טו למ גם עף עק רש
כח בג דה וז חט יל מן סע כץ קר שות
כצ גד הו נח טו למ גם עף עק רש תא
כד דה וז חט יל מן סע כץ קר שות אב
כה נח טו למ גם עף עק רש תא בג
כז חט יל מן סע כץ קר שות אב גד
כח טו למ גם עף עק רש תא בג דה
כצ חט יל מן סע כץ קר שות אב גד הו

כח סל למג נס עף עק רש תא בג דה וז חט יך
 כט סע כן קר שת אב גד הו זח טי כמ
 כי למג נס עף עק רש תא בג דה וז חט יך
 עד כאן הוא דלמא טעריס פגט אבב סק פלסטיק
 דלמא טעריס אמורייה שבא חתמבו גומא אולס
 כמו שתראה ונס טס ליה וכן באים בזהו
 אותות זה מהטע דקיינו אמור על זה בא בחזקת
 באותן האותות מלמד ועד אות לוי באמור ודע

פרק יז לא פריצוק כתב אמור שם למה

יוד
 הא
 ואו
 הא
 שם
 יהה
 ח

למג נס עף עק רש תא בג דה וז חט יך
 סע כן קר שת אב גד הו זח טי כמ
 עף עק רש תא בג דה וז חט יך מן
 כן קר שת אב גד הו זח טי כמ נס
 עק רש תא בג דה וז חט יך מן סע
 קר שת אב גד הו זח טי כמ נס עף
 עק רש תא בג דה וז חט יך מן סע כן
 שת אב גד הו זח טי כמ נס עף עק
 תא בג דה וז חט יך מן סע כן קר
 שת אב גד הו זח טי כמ נס עף עק רש
 בג דה וז חט יך מן סע כן קר שת
 גד הו זח טי כמ נס עף עק רש תא
 דה וז חט יך מן סע כן קר שת אב
 להט חט יך מן סע כן קר שת אב גד
 לו זח טי כמ נס עף עק רש תא בג דה
 לו חט יך מן סע כן קר שת אב גד הו
 לח טי כמ נס עף עק רש תא בג דה וז
 לו יך מן סע כן קר שת אב גד הו זח
 לי כמ נס עף עק רש תא בג דה וז חט

נג פריצוק ביטה אחד שם כל

יוד

נג פריצוק ביטה אחד שם כל
נג פריצוק ביטה אחד שם כל

הא

נג פריצוק ביטה אחד שם כל
נג פריצוק ביטה אחד שם כל

ואו

נג פריצוק ביטה אחד שם כל
נג פריצוק ביטה אחד שם כל

הא

נג פריצוק ביטה אחד שם כל
נג פריצוק ביטה אחד שם כל

שם בן

יוד

נג פריצוק ביטה אחד שם כל
נג פריצוק ביטה אחד שם כל

הה

נג פריצוק ביטה אחד שם כל
נג פריצוק ביטה אחד שם כל

ה

נג פריצוק ביטה אחד שם כל
נג פריצוק ביטה אחד שם כל

הה

נג פריצוק ביטה אחד שם כל
נג פריצוק ביטה אחד שם כל

נג פריצוק ביטה אחד פריק ל שם מה

יוד

נג פריצוק ביטה אחד פריק ל שם מה
נג פריצוק ביטה אחד פריק ל שם מה

הא

נג פריצוק ביטה אחד פריק ל שם מה
נג פריצוק ביטה אחד פריק ל שם מה

הא

נג פריצוק ביטה אחד פריק ל שם מה
נג פריצוק ביטה אחד פריק ל שם מה

עשה בך דה ו חט יך למ שוסק קד
 שג אב גר הו וח טי כל שוסק קד
 נח בג דה ו חט יך למ שוסק קד
 נב גר הו וח טי כל מוס עק שוסק קד
 נג דה ו חט יך למ סע פץ קד שוסק קד
 נד הו וח טי כל מוס עק שוסק קד
 נה ו חט יך למ סע פץ קד שוסק קד
 נו ח טי כל מוס עק שוסק קד שוסק קד
 נז חט יך למ סע פץ קד שוסק קד
 נח טי כל מוס עק שוסק קד שוסק קד
 נט יך למ סע פץ קד שוסק קד
 ני כל מוס עק שוסק קד שוסק קד
 נך למ סע פץ קד שוסק קד
 נל מוס עק שוסק קד שוסק קד
 נמ סע פץ קד שוסק קד שוסק קד

דה
 וו
 הה

סד פריצוף דיעת אחור פריק כא שם כזה

סע כץ קד שג אב גר הו וח טי כל מן
 סף עק דט סח בג דה ו חט יך למ נע
 סץ קד שג אב גר הו וח טי כל מן עק
 סך רש תח בג דה ו חט יך למ נע פץ
 סל שג אב גר הו וח טי כל מן עק עק
 סמ תח בג דה ו חט יך למ נע פץ קד
 סנ אב גר הו וח טי כל מן עק עק רש
 ספ בג דה ו חט יך למ נע פץ קד שג
 סק גר הו וח טי כל מן עק עק דט וס
 סל דה ו חט יך למ נע פץ קד שג אב
 סמ הו וח טי כל מן עק עק רש תח בג
 סנ ו חט יך למ נע פץ קד שג אב גר
 ספ ח טי כל מן עק עק דט סח אב דט
 סק חט יך למ נע פץ קד שג אב גר הו
 סל טי כל מן עק עק רש תח בג דה ו

יוד
 דה
 וזו
 דה

שם כזה

נגד
 נה

ו

עק דש תא בג דה וו חט יך לג נס
ען קר שת אב גד הו זח טו כל סן סך
עק דש תא בג דה וו חט יך לג נס סן
ער טת בג דה וו טו כל סן סך עק
עט תא בג דה וו חט יך לג נס סן קר
עט אבאב גד הו זח טו כל סן סך עק דש
עא בג דה וו חט יך לג נס סן קר שת
עב גד הו זח טו כל סן סך עק דש תא
עג דה וו חט יך לג נס סן קר שת אב
עד הו זח טו כל סן סך עק דש תא בג
עז דה וו חט יך לג נס סן קר שת אב גד
עז חט יך לג נס סן קר שת אב גד הו
עח טו כל סן סך עק דש תא בג דה וו
עט יך לג נס סן קר שת אב גד הו זח
עזי כל סן סך עק דש תא בג דה וו חט
עד לג נס סן קר שת אב גד הו זח טו
על סן סך עק דש תא בג דה וו חט יך
עמ נס סן קר שת אב גד הו זח טו כל
ען סן עק דש תא בג דה וו חט יך לג
עס סן קר שת אב גד הו זח טו כל סן

הה

שם מזה ענוף חסד עזה

ווד
הא
ואו
הא

שם בן

ווד
הה
וו
הה

עק דש תא בג דה וו חט יך לג נס
ען קר שת אב גד הו זח טו כל סן סך
עק דש תא בג דה וו חט יך לג נס סן
ער טת בג דה וו טו כל סן סך עק
עט תא בג דה וו חט יך לג נס סן קר
עט אבאב גד הו זח טו כל סן סך עק דש
עא בג דה וו חט יך לג נס סן קר שת
עב גד הו זח טו כל סן סך עק דש תא
עג דה וו חט יך לג נס סן קר שת אב
עד הו זח טו כל סן סך עק דש תא בג
עז דה וו חט יך לג נס סן קר שת אב גד
עז חט יך לג נס סן קר שת אב גד הו
עח טו כל סן סך עק דש תא בג דה וו
עט יך לג נס סן קר שת אב גד הו זח
עזי כל סן סך עק דש תא בג דה וו חט
עד לג נס סן קר שת אב גד הו זח טו
על סן סך עק דש תא בג דה וו חט יך
עמ נס סן קר שת אב גד הו זח טו כל
ען סן עק דש תא בג דה וו חט יך לג
עס סן קר שת אב גד הו זח טו כל סן

פרק כב פו פרצוף גבול אחר ב' ימים שם מזה

עק דש תא בג דה וו חט יך לג נס

פה עתה בן דה וו חטו יך
 כד הו חטו יך למא בן
 כה וו חטו יך למא בן
 כג וו חטו יך למא בן
 כד וו חטו יך למא בן
 כה וו חטו יך למא בן
 כו וו חטו יך למא בן
 כז וו חטו יך למא בן
 כח וו חטו יך למא בן
 כט וו חטו יך למא בן
 לו וו חטו יך למא בן
 לז וו חטו יך למא בן
 לח וו חטו יך למא בן
 לט וו חטו יך למא בן
 לו וו חטו יך למא בן
 לז וו חטו יך למא בן
 לח וו חטו יך למא בן
 לט וו חטו יך למא בן

שם בן

יוד
 הו
 וו
 הו
 הו

צו פרצוף תפארת נחור כהן

ען רש בן דה וו חטו יך למא בן
 עג וו חטו יך למא בן
 עה וו חטו יך למא בן
 עז וו חטו יך למא בן
 עט וו חטו יך למא בן
 לו וו חטו יך למא בן
 לז וו חטו יך למא בן
 לח וו חטו יך למא בן
 לט וו חטו יך למא בן
 לו וו חטו יך למא בן
 לז וו חטו יך למא בן
 לח וו חטו יך למא בן
 לט וו חטו יך למא בן

יוד
 הו
 וו
 הו
 הו

שם כח

קד שח אב גר הו חטו

קד

קט תא בג דה ו חט

הה

קט תא בג דה ו חט

וו

קט תא בג דה ו חט

הה

קט תא בג דה ו חט

קט תא בג דה ו חט

פרק כ"ד קח פריצוף גצח אחרון

שם כח

קד

קט תא בג דה ו חט

הה

קט תא בג דה ו חט

וה

קט תא בג דה ו חט

הה

קט תא בג דה ו חט

קט תא בג דה ו חט

קט תא בג דה ו חט

קט תא בג דה ו חט

קט תא בג דה ו חט

קט תא בג דה ו חט

קט תא בג דה ו חט

שם כח

קד

הה

וו

שם כח

שם
עץ שנת אב גד הוזה שי כל סע
פך רטת הא בג דה וז חט יך לבטח
פרק כזו לט פריצוק דהוד גמור

לט תא בג דה וז חט יך לבטח עף יק
לת אב גד הוזה שי כל סע כן סע כן קט
לא בג דה וז חט יך לבטח עף עק טא אה
רב גד הוזה שי כל מן סע כן קטא אה
לב דה וז חט יך לבטח עף עק טא אה וזא
דד הוזה שי כל סע כן קט תא בג
דה וז חט יך לבטח עף עק טא אב גד דה
לוזה שי כל מן סע כן קטא אה בג דה
לו חט יך לבטח עף עק טא אב גד הו
זח שי כל מן סע כן קט תא בג דה וז
לטי יך לבטח עף עק טא אב גד הוזה
רי כל מן סע כן קטא אה בג דה וז חט
לך לבטח עף עק טא אב גד הוזה שי
לב סע כן קט תא בג דה וז חט יך
למ נם עף עק טא אב גד הוזה שי כל
לן סע כן קטא אה בג דה וז חט יך לבט
לם עף עק טא אב גד הוזה שי כל סע
לע כן קט אה בג דה וז חט יך לבטח נם
לף עק טא אב גד הוזה שי כל מן סע
לך קט תא בג דה וז חט יך לבטח עף
לף טא אב גד הוזה שי כל סע כן

שם בן

גור

הה

ו

הה

פרק כזו שני פריצוק יסוד אחר שם סג

שנת אב גד הוזה שי כל סע כן קד
שח בג דה וז חט יך לבטח עף עק דה
שב גד הוזה שי כל מן סע כן קד תא
שא דה וז חט יך לבטח עף עק דה אה
שד הוזה שי כל מן סע כן קד תא בג

ח

הא

ע

שם בן
 דהא

שם בן
 יוד

דהא

ו

דהא

פרק כח תוך פריצוק מלכות אחור שם מזה

יוד
 דהא

ו

דהא

שם בן
 דהא

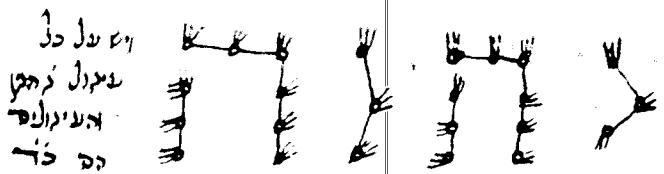
עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...

עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...
 עתה פסקתי שם בן זיהו חס יך ל...

יצאנו מן המדבר וברטומא...
 הכי ונתן משׁ הכתוב סר אל...
 דהיינו שכר מעליהם על התעלה...
 ולכן ושלכן על הדעה כנגד ודרך...
 שהם היום ולקח... על הדעה...
 לקיים מה בקדושה שצוה על יואל ועם...
 שאמרונו באהר ׳ משפטים על פס לא...
 על הקב׳ הוא שם אה שהם קושפוקא ד...
 שנה וזוהי בשנתה של יקרי ושארה אקדוה...
 וזרדים בקוף ועם באומות העולם יש...
 ובשנתם אמר הוא באומות הפוך...
 וידע פנה שמהו מי יאמר שמהם בקוף...
 ישאל לא אטלם אהם סמר קב׳...
 להקרי אומות אה לא אומות אה...
 אה וכן יש ונשמע בקרבנו כדי...
 הדברים צריך לדעת שמהם אה...
 יש לו כדי צופים אה באומות...
 מצרים ארץ אה ואומות אה יש...
 של ניסע ויבא ויש שלמה בו פרעה...
 אה בקרבנו עמנו ניס נהנה שבקיעת...
 עם ים ונהנה עם אלפים שלם...
 אבל מה ומה היה אה שכנות...
 שהיו לה אומות בתענות כל אה...
 היינו שהפך הכל לכל אה נהפכו...
 קרי הייר לך אה כלומר שהיא...
 בדברי שקרא הבאוי וזכה לא ימים...
 אשר אהנו יוא מלפני המלך...
 מלפני לקים לכן שהיו לה...
 קה אומות מלפני אה שאמר וזה...
 דהשנית ואה אלה אה אה...
 אבנתו אבנה אה אה אה...
 אה אה אה אה אה אה אה אה...

שער ששאלת התלמיד

המורה שאלתה פירשה הוא נקד כלש האדם ומנהיג את שמוע על ושמחה יש
 על היותו כנגד צויות האדם קמנה דברי עד כסר השמים על הארץ יש
 שמוע כנגד כסר האדם ומקמנה עד סוף פירשה יש על היותו כנגד
 דברים עם השור ביות קודש נמצא שיש האדם כב יבד ל יבד אדם
 על קמנה יבד היותו של שמוע עם כרוך עם הרי הולל ואלו איך אם
 מקדמות (בירכיס אם יבד דע שמוע של הירכיס הוא של עיון כזה

מתקין עד פב ויש מלן השמות ל כדוך האט שהם ל שמוע על חיה
 דמין האט מנהיג של אמא נמצא שהם על עיקולים ורין תגין כמנ עם של
 וסע ינבא ויט שהם על שמות ורין אותיות ודע כשהי של אמא ככפיש
 מוצא של שור אלו נשא ונוד האורים מחרי עט נצור והיינו אמרו כמקום
 תקין יח נשא והי של אמא הם תגין עיון של שור נמצא ארמל היא
 מלכמה לית ליה עיון דהיינו סוד החל ולכן נמצא צריך האדם לבין
 שאלתו שמוע ובפרט בפירוש וואמר שהיא רמל לעיון של שור שהם ואינם
 מנהיג של איחא בג היותו חל שיכחה בציצת שהם שמוע חל כדו שותלבו
 ונעם חיה חזר מעיש של אדם שהם חקמת עיט שור וצדק לשים העצות
 כח נקד החזה כיו יש עם החור שיש מועיר לבאש נוקביה שחור הוא פנה
 ונחיה נקדו לחוף יח השדרה ונעם חזר לנוקביה היינו משם נכנס לראש נוקביה
 נאמר לך דרך אחרי ראשה שראשה נדבקה בחור ההוא דרך האורים ומשם
 חקת כל השמע ולזה כשהאדם חזר בעצמות נכנס בה האור דרך האור בעת
 שאמרנו ומנחם שמועך האדם האור מנהיג של אומה כתוך עיט שור
 נכנס דרך החור הנזכר לתוך ראש חל ומאירים בעינה דהיינו חסמונים של
 חל נמצא שאלה עולמותא שפירתא דלשנה עיון נעשית לה עיון ככונה
 אלה הזאת :

פרק בדי
 חזק עקד הקודמה נחלקת לשנים ידועות נכפאפה קודם השמאל
 ונתחברת קין וצארתה מן הקבול אמכפ שאלתה כן בקשה לכפול
 בעלמל קין ההוא יבנה יורד קין השע שהיה החלק השע על הקין ההוא
 קין רוצה לעלות ולא קיטחו מפע ש כובדה שהעם עליו ונשאר מעקל

פירוש שיעור עשר

כמורה ומה שארה צורה כפי בוד האופן וזה מדוע נחלקת תקופת השנה
לשני חלקים הנקודה האחת הוא בסוד דן פירצופין דהיינו אבר ונקיבה לעולם השמימי
כח מחיצת הכר קטן בשמות נבחרת הנקובה מפת אכל וקראוהו דן בשמות
שכמו שיהי נקובה ויכרת כך האומות והולדות במלכו שלכם אומות ארצות
ומפת זה כח הכר קטן שהוא יקו השט של עין שהוא יותר קטן והוא כח השם
שקין הראשון גדול כמו נקובה וכן השט כמו קטן ול דבר: פירוש פירוש

אחד פ י ש בו סוד האומות וכמו שכתבתי תשובה צריך שיכירך ראשון ויבין
אפשר שיש בו נקודה הפה תכף שיצאם לתורה לעולם למעלה ומתקומה
לא יכלה וירדה וכפפה ראשי למטה בסופו מה הן ואחז מאותה סקודה שצתה
לעלות יצא גם כן אחד נטה למיין מעל ראשם הפך וכלתה נחבה עד סוף ראוב
גבול החות נחבה האור בגוניתפסט מעשה קו למטה ונתארך וצד מנבולו חזר
והתקפל למעלה והוא הגן התחתון למטה מן הפה ומעט אבעשיית הפה תחתיה
היא חץ הא' ו' שהחיתה לבין חילוף של פ"א מ

פירוש פירוש

אות הצדידי הם שתי נקודות יחד בסוד דן פירצופין אחויהם מדובקת יחד ופנייה
זה לצד וזו לצד מערב בן הצ' ה' של ה' ה' הפופספה לצד מצד וה' של
נ פנה למעלה ולו את נקודות שיועט געשיית כבודת נ מכובד הי שעליה
וזה חץ לעולם הוב שהשקתו והשפעתו הוא מאחוריה' ולא כן כע"כ אחד
החיים שהוא ועט בפעם ורמו לפה המילוי של צדי שהוא דין אעט קולת
צופו אביטו ב' שלפעט ועט בפעם :

פירוש פירוש

אות קוף דע שנקודתה של קוף היא נכפשתה לארצה בארץ ולגדת שנתכסה
האור בה בקו הנמשך למטה מתפרדה מן הנקודה וכאזאתה הנקודה שקוף שלה
נפרד ממנה נכפשתה לצד שמאל שלה עד סוף גבול ראוב האות וצד ממנה
קו קטן כמוד מפת שכבר לאמנה קו הקדול ונחלשה כחה וקם מה זל מ
הדבר למעט כח השקר :

פירוש פירוש

אות דרייש נקודתה חיל במישוט אור לא יכלה להצמיח ממנה קו לא
נכפשתה כחבה דרך ששכנתה

פירוש פירוש

אות הטייף היא אות של אמת דהיינו כמו שמתעלם התקון חבטת מכאן
בינה מבין דעת באמצע וכן חסד מבין לבורה מבין תה באמצע בין אות
הש"ן נ נקודות א' מבין וא' מבין ואחד באמצע ואות הש"ן ממנה נבוא ש
העולם שהוא שש צדי האור לעולם דו' ודע שכלו נ נקודות וזה נכבד
א' והיא' באופן שאין נ קויד לתיות שאלו הקוד יח בסוד מתקל צריך
שיהיו נכפשים יחד כמו שכתבתי והוד מתברר בישוד ק' חלו נ צדן טיהיו

מחובות

הוא שיהיה חזק מכל חובב הוא גם האופן שיהיה כעצמיות כמו ש נחלקל וכן
למשל שיהיה לצד הקו הקרוב אליו וכן הקו של שמאל וזקן אמצע לאמצע
הקו הקרוב לא לצד ימין ולא לצד שמאל נתקמץ בחזק ותכווץ בין שני
הקו הקרובים ולזה מקום החיבור של קו האמצעי הוא יותר עב מאחרים
ולזה אמרו שצורת השיון הוא ז' כי כן הוא תרין נוקף ו כניחוי: פרק ג

נקמה נתבטח אענה קו לארבה כמו ש נכונת עתה רוכה כן
המשך נגד כי לא היה כל פן גדול וזמן הקו עפודה מן תקוה
השלישי הנקודה שהיה של פניד אענה נתמטח לצד שכל שלם עד סוף ראש
על הוא וזה אענה קו קטן כמו ד יקו הארוך עפרד כאלה שמו סוף האונת
וכן חות אלה אענה לפנות נתיראה שמו דבין זה כדיון לזה כפלה הקו הארוך
עד כפולה שמו שתיראה להארוך בכפולתה כמו שעשו החיות שלם היה לפעם
אות אחת שתכונתה וכן נתיראה ופעם הדיון שלם להארוך בכפולה ונכפולה
פעם בכפולה פרק ד

אדרני ההיות האלפס ביתא ראשונה של פרצוף אל אשר אגרנו אחרי כן
הוא רלף אלפס ביתא שני ואלא חמורים מן האלפס ביתא האחר
פרץ הקו הנקו וקטן זה גבה ארצי תלום האלפס ביתא כולה וכה נעשו
אל פרצוף דהיינו ביתא חמורה ב ד ק תה ז ה ו חלכות כאשר כתב
הכפוי ונה חלק ק וזה בעולם המאמי עשר ולא תשע עשר ולא יח
אל בעולם התקון יש לו עשר ויש תשע ויש זא וקס מה שיק למעלה
הקו למחירו הוא נחשב לעשר התקון נעט שלם נחבדו ואעפי שנתק
על חז תרין בהתחלת עולם התקון עכפ למעלה מן העיקול נחב
הכל עולם התקון ולא היה בו תקול וכל פרצוף יש בו נתיב חותיות
העולם בא האלפס באמצע כל פרצוף של כל חות וחות הוא שר
המרכז והחן של כל פרצוף וכן יש לו זעקה וקוד והעמוד מן שר
קו אענה זה גדול פסד זה גדול החמורים כאשר נבאר בהעלית
של מלכות סוד דרוש תמו וכוון דש זה פרצופים פסד עד למנד דש
לא אלפס ביתות חמורים הם זה פרצופים אחור מן למד עד תו
פרק נב האזור של זה מלבוש בוקע בכל העולמות כולו וזה
נקרא חוט של חסד היורד למטה בבוקר גם בחלות ליל
ויש חוט אלו מלבוש פסד ואחך אחי שמתלק אחריו חמורי הפסד וזה
הוא השעשוע של החמורים עם הקב"ה בלע והמפורדות היות כל מקום של

ששאלו בשרי קח מעה העולם וכל הנהנה מזה השפע יודע מה שיהי והוא עומד
לפניו וכל זה אמרו בזה חוש מרדש העולם ופראסות ארץ עברא הקב"ה שאלה
קדש היה דלה בן זכופה ובראש העולם ועד סופו תא חזו הנהרות דשמשא דה
חד משתן זלצן ושבעים ומש חולקין ועלמיהא נהירתיא דאספקלריא דה
נהורא דאופקטין ואפילו בהאי הנהירתיא דשמשא לבית אינש יכולין
לאסתכלא ביה כ"ס בהורא נהורא ועוד והא דאמרינן דאינש יסתכל
ביה ומיש דעלמא סיפיה עלמא אלף חכי קורנא בהתעניתא דילן
דבהקדוק הנהירתיא יכול אינש למגדעו לעמיהו בההירו דאכמתיא
כל ענה דאנה וכל מה דיהוי מנישא דעלמא סיפיה והא דאמרינן
לעדיקין לעלמא דאמי מתי לעלמא דאמי כדי יפוק גשמיא קדישא
מתיא עלמא דמיל בה לעלמא דאמי פי שאון יודע הכפס אמרו דק
ילך לקע ומינהו דרך יסבור אור קע כי החושך דהיינו העולם מש
מטבב הגע וצדיק כל אדם בלך דרך שם וגזה האור ילך
בטוח לריכו הולך ואור עד גבן היום יהי כתוב ויהי שם עם
ה' ארבעים יום וארבע לילה לחם לא אכלו ונמים לא שמהמתי
טעמא משום דאיהו מנהורא זיויא ואע"ג דנחית גמתיא ש
והורא הנהירתיא לא נחית עיניהו ללא הון יכולין לאסתכלא
באפוי דמלך מנה דאסתכל בהקדמותא כדי האה תמן ואשתי
אנפון גירין כהוי אמעא עב"ל לבן אמר חלקת מתקוק שם
ספון כלמל שעתא בעלמא נקרא חלקת מתקוק דהיינו ש
חלופין והשיעור שן האמות שם-ספון וספון ותוא חלק
ההשקה של מלוכה יקחו הניטב החמשים שם היעיקו מלכ
כמו שן נתיב לא ידעו עי"ט ונתיב קי ב"פ ילך פעם ואח
והתקוק כהוי היה המנה במהר בתחילתו ברוש חרמנותא ש
דמלכא קלין קלפון בטהרו עילתא פי הרצ"ו ע"ג תרע"ג מת
ברוש גופתקין רש"י והאן עיצן בערעה שעתא השקו יום
הקדמות והשפלותא שן דין התקוק הגלף והקדש בעוד
עיקול הנך טקתי עילתא כי עמתי היה עיצן תשעתא מנה
ודורו היה דור דעה ולכן הנהר פ' שלח לך בא חל הקע
עם תלמידא וראב שמשות דור המדבר לכן אמר ולא
היה בדרון לא אלא דור המדבר ולכן עשה סיפור
לעמתיא ה' פרקים כגד מרעה שבת ה' חמשי תורה וק

תורה

היה ענין הקדש שנתן שנים שבעים שנה ויהי כמות המעלה שנתן
למשה ויהי ענין המעלה שנתן לו ויהי ענין המעלה שנתן לו
וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו

פרק ג'
היה ענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו
וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו
וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו

היה ענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו
וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו
וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו

היה ענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו
וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו
וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו

היה ענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו
וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו
וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו וענין המעלה שנתן לו

תורת המוסר

אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...
אשר לא יתקבל בזה כי היה קבץ עד לאש המזוהר...
משיבא דמזיקא...

ואת

שערי צדקה

הוא אשר נתקן ונעשה לך לזכרון
קדושים אשר בלתי נשכחים נפש העולם

והנשלה שיש בין כללם לזר
וכפי הן הוא באמצע רב כי כוללם

בהיות כי הוא דבוק עם אלה וצדו קדושים
אין כל בך מעולה מן האמצעים הלבוש אבל הם נשכחים
באשר שהוא בגדרה הלבוש אלו בן כללם
שיש בן קצה עביון לקב הידוע אין נשח לו לפרסם
המלבוש; שאין לו דבר ממש אדם בן נשח כי האויר קדושים שמה לצד

לאלה אין יכול להיות שגדריהם המלבוש להיחזק דבוק בשאירו ופסגן שיש
קדושים שהוא עיקר חייתו הוא יצד כחם דמיון ית מניין וכמו שכמה מהנעם

מקמת ככל שן אויר קדושים מקרף ככל המפשט שאויר קדושים הוא דק עד מאוד
ומקרף ממש סוף לכן לשיבה א שישו עם וזה שישלולו כמאן וקח בן שינו

כלל כמו שאין שורה לחין סוף הקרוב לו ומודבק בו ויש בו ית חיותו כמעט
שנעשה וזוהר נדיח חומרא של הקץ וכיוצא נעשה כמו כחש הישבי בבמה

מקומות קוצה ליעלה קוצה לחרה בן באמצעותה שהוא נקודה למעלה נקודה
למטה ומקו באמצע ויש לאויר קדושים חלק מהאיר הנה של עם סוף נמצא לפי

ק בחיותו חלקי הדו יש שלש אמצע היות פשוטים אדם יב חיותו וכולל שהוא
אלה היחיד אדם הרי ית חיותו לכל אה חיותו חלקו הים אדם לכל ית שבוואחזר

א כעלה התקון אשר ית היקושים דיקנה דוידק ארפין ויך אצויער ארפין כשיוורדים לו
ד מעריך ארפין כי ללא אין לו מלא טו ומלאו יורדים למעלות כי למעלות אין לה

מלא ק היקושים ואלו דבתים של מעלות לכמה ואינם ממך דקנה כי אין לה סוף אל
ימוד תקוף עצמה ומענה נעשים למטה בעולם הבריאה וקם נהר ארסמואל

דכיון אשר הקצר הטוב לצדקים
דבר אשר יצדו קדושים הוא כולל אין שלם נעשה כי אדם בדיעבר ובנשת

הוא לך כמלבוש שישאר גרשניו כמנו אצמנתו והוא הרשימו והוא
אלא שבעדן קלותו אין המנוחם שבה מנקודת נקודת הרשימו יש ואינו

כי אם אויר שישו נשכח וקם אלו נראה כי אלו הם שישו נשכח וישו נשכח
ונקרא אויר קדושים מפני שהוא שלול קם מברכה וזה האויר הזה הוא סוף

מאיר אלו כלל הוא אויר במקו אלו שהוא חיותו על חמשה נשכן. שאמר היסוד
הינו ובוהן שארד מזה ופסגן בו שאין לו לא ראינו אור ולא היקשת אריות

פרק שביעי

הטעם והטעם יוכל לבנות כיוון כי הכף עליהם לטעם הוד נספר
כדור הטעם ולא היה לה יכולת לבקש כדור הנה לא צפח היה שלוש הוד
קוואת כל מה וכשירדה חוק הטעם האורה בתוכו מן האור שפך לב מן ש
היה ומה שחבר בביתו שבראש ודרשו ר"ל בה' בראש באופן שבתה ש
למעלה העינים חמה ההורה של ה' אשרות הנזכרת ונעשה ונעשה כדור
אחד חוק הטעם חנו' והכדור הזה נקרא בהר שלמה בנורה ועיקר דעיקר
מכ שמה בשלש ודע כי כדור הפתח היה הוא יותר קטן הרבה וכדור
קטן יותר באופן ששאר הלול והקוד פנוי הרבה בתוך כטורו (כל השמות הלן
שם בתוך הלול ששלשם הלול יש בהם כח לפעול פעולות נוראות לצדור
שלשמה ולתחזיקו אסוד הוא לפי מה שהרבינו אחר כך עולם התהו ולכן -
הצדק להציל שמה מכל למעלה העולם התהו ועוד היום פועלים לו
פעולות כי כבר הרבינו עולם החוץ ועליונים הם להחייב שלם הוא עם
הוא עולמות אשר הם ארש בעבודת אקאטגיה של נפש ומה אחר כך היה
עולם הנשמה שיבדל אותו בעל פה צון החוץ שמה אלפס הוא עלמה ולא
יהיה יום שכולו טוב וכולו שבת ואין בו דע כלל והוא מה שאמרנו בראש
זל שמה אלפס הוא עלמה (וזהו שלם הוא מורב מטוב ורע) אחד הרוב
על ושבת יום לבדו יה' זה לבדו ביום הוא ר"ל שם הוא היה מדרגת ש
הנשמה שכולו טוב ולא מדרגת אלה ושאר כפוסים הם הכינויים והקיים
ביום הוא ולא יבנה עוד מוריק ומן עיני רואות את מוריק שהוא שם
קוד עמנו ונפשים הם נפשים ופרקודים אשר הם כדמות כפוסים לכל ש
יחזו בדם הקניפות והכפיים הם הכינויים והיו אמר הר"ב נפ שלם לך
אמר ד לעמוד כל הע מלין וכל מה דאמון (בגזע של מרעם ודודן) כתבו
וכד משה הכה הוא אמעט כדכ אשערי דרכי ומטוא בלשונ' ומה שילנה
לאבי' אבא במה היו איעון תרין מלון אמרו לי חייך בדי איעון תרין מלון
בטל עלמין ומרע עלמין מלן דאשמש ביה ודי לעבין ונלמד לבוא וחרבו
אמן השמעת דעתי וענו עולם החדש כי שלמה שלמענו עלו במחשבתן -
להבראת דמיהו עולם הנפש שם הדע קובר על הסוב שהוא עולם סתומ ש
לכן הרבינו והוא ברא העולם הזה שמה סוד הדמ שמה סוד היום שהוא ש
מחשבה על מחשבה שפחה עץ הדעת טוב ורע ופס סמוכים זה לזה ש
האריך הדעת תא זרונה אלהים פרחפת וכו' ולעיתו יחייב הקבה העולם הזה
לפ' וברא עולם הנשמה הנקראת אף של ומגדל אביד הי אור הוא כולו טוב ואין
דע בן שט ושבת יוד לבדן ביום הוא ומגדל יודן סוד נעמו ואין שטע אבד י:

שער ארבע קדמות סמיכותא וישיב ד

על כל קדמות וכו' להעמיד על כלל ופרט צדק חסד נדע זה
קדמו קדמות שלם וכו' עד עתה ושא אע"פ שאפרסם לשאמר
עמך וימיה זה החט לשאת י

פרק א אבחרו לבעלה שאמר קפול היחלש דמינו אחר

שעסק ובלל חצו החסון בסלס זמ"ד נאמר
כספו של אור קדמון למטה בלא בת זוג וקודם שידה הי"ד הולת למטה
הא תקום חצי העלבוש כמון תקום פני ולא תקום פני ושא כי על כל פני
שארה בן רושד אור א"ס דהיינו אור עצמות של הי"ד אור אהבה תבונה
והיא בו אור רשימו של חצי העלבוש בבור יודין וכבר ידעת שא"ך היא ש
מקובצת מנקודת הדבה שמו שאמרנו בעלי המדסה אם כן מהרשימו של
נקודת יודין שהן קבועות באור קדמון יזכר נקבצו כולם אצל עצמם ושא
יזמן יוד גדולה וה"ך הארת גדולה בתוך אהבות אור ונעשות א"ך א"ר
היינו אורא קדמאה שאמרנו הוהר (א"כ מן הנבילות שלמעלה נבנה
כהיקון ונקרא קדמאה לפי שהיא האיר האשן ותחת כל אורין אבע"ל
ואם היה נקרא אור לא היה נקרא אותו אור קדמון מפני שכבר קדמון ונס
אילו ראוי לקרא לקדמון ~~שמו~~ אור מפני שאור הלבוש קדמון
נס אילו מן אלו לקדמון סודין קדמאה מפני שקדמון טהירן עילאה י

פרק ב שני אצ"ל לך כלל קדון שבכל מקום שמוער הוהר אורא

דכיה הוא כל זה האויר קדמון כי זה האיר
קדמון אחר רבטן סגור חלק המתקבל היה כסלק איזה חלקים מאורו ושא
בוקיעין ונבטין אל תוך הבטן ונקראים אורא ר"ל גם הוצרך בביבול
לדעת ל"ך של מילוני ה"י הג' לשלוח חציה כדי שאוהו האור ותצמצם
מן הצדדים ופ"ט מקום כדי שיכול להבראות בתוכו העולמות י

פרק ג שריתתו

האור הזה שאמרנו שנהצמצם לצדדים היה אור קדון וא"ס ית
ראה שאין העולם כדי הוא לן שיכול להבראות לן העולמות
(להשתט בן ובל) קנו אותו ביסוד פרצוף ש"ו אפסוק חצי קבוב השלשן
כי הנלכות פרצוף כ"ח שם בעלת ביסוד דידה ט הוא בעלם הא"ס
וממנו עושה כל העולמות נכח החוט של א"ס דהיינו פרצוף ח"ל
הגנו בתוכו ומשך עצמו פלמטלה למטה כחוט הזה לכת חיות

א"ר קדמון

ויש קדומות כגון טובה ואד עמוד בומר א' בראשית אשר דאמר י
 ואתנו והתבטל בפרט קדומי רל שאור הנל אשר המעלה לצדיק לקח
 אלקינו בתן חסד ומלכות העליון בקודם האמצעי שהוא יסוד הדפוס
 בקדושת הקדושה שגור בה קדושת אלט אפסח לך בכל קדול כל מקשה
 לך בדרך המעשה או טעם וניחא בו וכדומה ללשון הזה הינו פונתו
 קודם כל אמתו והאמת במקור התבטל כלומר מתקבצו ונכללו חלקיו -
 בחלקי עניניו בבדיה דייגו ושור ואמר קדומה כלומר שהיא קדושה פרוה
 בעצמה כל מעשיה וכן עולמות שהם בתוך כדור הטהירו דלוה
 שחר המעשה אל אל הינו העולמות נעמדו אפי' שהיה נלוו בכנס
 נעמדו אבל כאשר הוא נלוו בהתקף הזה אדם פתחם נעמדו כלל
 אלא מתקשר אורו אשר ושהתבטל לעשה תכנס בתוך החוט של אדם
 סתתפתט מפרצוף אל לעשה תכנס ובוקע תולד ועובר באדם
 קדומה סתומה לעצמו לאחר התיקן מעביר אותו ועד גלגלו ובתוכו
 הוא דקושה רדוד ומעמד עמ' עולם המעקלה בתוך הכתר דהוא
 אדם קדומה סתם אחר התיקון יי
 וצדק לך תעם א חוקה ונולדה עד מאוד ונה עומדברים אמורים
 שצורך קדול היה א הירד האת שחרד לעטה באוויר קדומן
 והאיר גלגולה הויה עם לעשה נעמדו כדור הטהירו והלא הייר הוא
 נחצי המלבוס העליון והאור שבאוויר קדומן הוא תעם נחצי המלבוס
 החתום ועד שהייר היא כשם של הנה עצמה שהוא חיות הלבוס
 ולמה קדולו אותה אור החסד עם והתיקן הוא כגון להבדיל פניה הכולת
 בין טובתה לשמה בין קודש לחול מצל עוף ועולל מציע שירדן
 לעשה ומתעטטו כל כך עד שהיו יכולים להזדונג א כגון האדם
 שהוא נעשה בהיותו ולא יכלו לבוא עוד א המקומה קדומן בו -
 הכפף אחר טענתה א אור העולם אחר השלם לבוש נשמו קדומו
 כפלד נעמדו ובומר דות אמרו כל מלאך שאנו נעשה עבדה
 זמית חסופים אירו יכול לחזור למקומנו למעלה י והמלאכים
 אגושם שליחות ונסים לשרא מברקים למבול דיוור וכופר נשון
 צדמותה קיים כיוס להם קוף מעולם חציבה ונשם בסוד שם
 שולד הכרמה ואכז ומתחדש לעמך והן סוד חרטם לבקרים
 ויש אמונתך כי קבטן דיה נופעו כן הדן בהייר הולת שרה
 להם ולא יפלה לחוזר לעלות למעלה כי עתקלה ומעלה אור

שער אדם צדק

שכל אשר חפצת על ספריו וזהו חרץ באור שפאר זה חס
 רועם בלשון ה' הנשד כל כך ופרש אור העובלה לבן צדק
 נקמה לאור עצמותו שבאוויר זה בטח יסוד של ה' המלכות
 באור דשם הלבוש שבאוויר זה שהא חרץ קדושה הוא שגדוק
 בה לא כלה לחכיל ולדבק עמו ופלטם האור זה על כדור המזרח
 ונעננו נעשה אדם קדושה סתומה של סתומה : פרק זה
 היורד הוא פתח בוציה כל האויר קדמנו מן האור שהיה פתח
 בתוך האויר קדמנו והיתה מעלה האור זה למעלה ולקדמה
 איתנו היסוד הנו בדרך ולא החמוס לעלות לידבק בצדקה ונקודת
 נחיצה היא עצמה נכנסת בתוך האור הזה וזדה למטה ואחיה
 באורה בתוך האויר הזה ומלחה אורו אור יומר עב כמה לך נשום
 מן האור שהיה כבר בתוכו לפי שאותו האור הוצרך להקנין ואף
 עצמו ממל מקוד היה השיעור שלו באויר ולא היה נכנסו כר
 ברשימו הזה להקפיד ולהעשות כלי לזה האורה האורה שהוא עב
 ואחר שאורה חזרה למעלה ומלחה חזרה הקליפה האור שכבר
 האורה נעשה כדור גדול של טהירו ובחזרה למעלה נראה מה
 שפלטם למטה כי קודם כשהיה הפלטם האור ולפי שזה הכדור
 חסוך מאוד לכבו איתו האור שהיה כבר באויר ולכבו העולמות
 שפלטם ממנו נקרא טהירו שהוא אף בלשן מרשם שהוא אחרים
 דין והוא חסוך לכבו אור ומכאן תבין כשזכר הרשמי טהירו סתם
 הוא על זה הכדור

פרק זה
 שכתב שירדה היור בתוך האור של אותו היור של
 הרשימו של חצי המלבוש החתומן לדבקת בה נעשות
 יור גדולה אבל באורה היור למעלה הינו אחר עשיית כדור
 הטהירו תבין שלש הסדר ונסתם היור רצחה לעלות למעלה
 למקדק ומחצה ולא העולה כי בכל זמן שרצחה לעלות טופח
 לה תבין על ראשה ושארם תחפסת על פני הגש טפת רוח
 אור המבוש בעורד וטם קודם שיעשה ממנו אדם קדושה
 סתומה ולא היה בה כח להכיל כל חלקי הארץ היור של הרשימו
 נעשה אור מתוך שהיה כגולה ברובה והיתה אומן וידון אור
 האורות של נקודות הרשימו נעשה אור מתוך על פניו ומלחה
 נאור המתקן היה נאור המתקן היה נעשה כולו בצורתם עיקרם

רמז המצוינות והוא נאמר העקובים הם עשרות להיות שישו נקודות
 לזה קם הכפאסוקים היתה בצורה עיקולית ואלה העקובים הם
 עשרות כפי שישו ס' כ"ב ק"ג נ"ח וי"ח וי"ח הם עשרות
 שבצד צדקה המצדו הם הוא בתוך הכל מעלות של ארבע קדומה
 שהתחיל יומם מה של המנה הו באומרו למעלה שהוא אור
 מקום של המצדו רצונו בזה מעלות של הו הוא מקום והט ס'
 שהם למעלה מהמצדו הם ה' אפים הבוא עלמות ששט בתוך קבלה
 היחד ועד כל יד השיק אורו וגם שט במחשבתו להשיק סודותו
 כי הוא תלום עלעמד והתחונם והשט אפיד שאינו כדכ לפי שט
 אור שטן אלף שטן והם של מעלות של כו העלכות ש
 נבלת סוד דידה ואינה נחשבת למען בעולם הזכר (כנגד
 הנכס והאור שבכוחו הם ל' אפיד של מעלות של רבב אפים רבותים
 לפי שטן פ' לפי שטן במען שצדו דול' ונשם פועלים נס
 כן ה' ארבע קדומה סתם הוא כתר שבכתר אחר העקוב
 יח אפיד רבבות שלמות בפועל כי בארבע קדומה סתומה הם

בכח ודי בזה י
פרק ז
האדום קדומן זה שהוא בעשרת העקובים הנה אדם על הצדדים
 קרא ארבע קדומה סתומה ואלה העקובים בכל א' והם
 נבנו כפי אפיד עולמות ששטן שבהן האוירים יש נכ שלמות על
 כל זאת אדם נראין אלף באקר ולא העקובים של ארבע קדומה
 סתומה וזו הם בסוד בקבוק והיינו שכתב ה' יאמעל פ' לישע' כ'
 כמעשה ומכבם ש' א' בעשרה מעין נגד שאינו ידע הסוד שבאה
 המעין שהוא פד זה העקובים אינו יודע יש טעם וזהו סוד הכתב
 וצדקת אהים שמתעשה בראשית שהנה אומות אויר כל דהיינו
 האויר שבהן המעין הציפון העשרה תאומות בלשון ויאמר מן הכח
 ל' בפועל עליו להיות שהיה מעלות ארבע קדומה סתם כנודע ואם
 תאמר היה מן שש הדאי שצריך להיות מעין סתומים וכל פתוחה
 האל ארבע מעלות האבות שכל א' מן אלף העקובים נפתח מן
 יסוד ש' למויר והנם שהיה סתום עשית פתחה ויצא מענה
 סוד האוירים עשרה ידן ונכ שד במעשה ומכבם כנודע שד אחר
 מעשה דין ונחית במפתחה הסוד את פה ונפוצה האר' למויר
 ועשית סתן קנף שנקר פיהה נדקת בקן יתעד והפציה למטה

שני אדם קדמוני

ועתה הן מן הגדולתו של אדם זה הן מן הגדולתו של אדם זה
הרבה כפי מה שיש לו חכמה וזוהי חכמה לא כל בחינת חכמה
לעצמו שפי' של טעמו עצמו שגורם ספר משפחה אחר
הצדקה והעני' שבפרק הקודם כתבנו כי חכמה שרשוד
טהירו לזו צדו בכח א' וזו נעני' באחד קדמוני על כל חכמה
מה שיש בחלק יורה א' הסל מן בכלל אלא מה שפירש אחר
אדם קדמוני והשלישי העודפים על אשר הם כלם חכמי קדמוני
כמו שפירשנו בפרקים הקודמים ודי בהם לקיים את המצוות

החכמים וצדקתו כענין שבחן המצוות והמצוות יש עליהם המצוות
יצירה עשייה והם הקדמים נבחרים שמהם פק' ש

תוך אזור קדמוני יש אדם קדמוני והוא נקרא עליו הבריחה
ולכן אחר התיקון שנתעלה אדם קדמוני סתם אל ענין אדם
קדמוני שנתעלה עד רגליו שנשארו בעלובי הטהירו ולמעשה אחר
הנבחרים ראשי של המצוות אדם קדמוני סתם שהיא ראש עתקא ש
קדושה נקראו ה"ס של אדם דבריאה העליו' שהוא שני לאדם זה כי שם
נמשך נברא אשר ספ' בפועל יותר ממה שלמעלה נמשכו שהם
קדים בקצת חכמים ונגד מה שלמעלה נמשכו לבן טעם לשון בחינה ולא
לשון פועל לרוב הקוץ ויש חוק אדם קדמוני הטהירו כנגד עלים יצירה ותוך
הטהירו יש כתר שהוא כנגד עלים העשייה ונפש המצוות היא כטפה נגד
לא כן האזור קדמוני עם כל מה שבהו הוא כטפה לערך יאם בה התיקון
המלבוא

הכדור הוא נקרא אדם קדמוני שנתעלה לפי שהוא סתם וחתום על הטהירו
ואע"פ שאחר התיקון נעלה למעלה האדם קדמוני סתם לא ש
נתעלה בו כי החוט של אדם הוא חסד ומסוד של חוק חצי המלבוא לחינת
העלמות נעשה פרקוד ומפסיק ביעוש פ' פרקת שהיא ענין בין אדם קדמוני
סמוכה לבין אדם קדמוני סתם ואע"פ שהוא נקרא שפעו נמשכו אינו אלא
פ' התמצאות נעשה פ' היסוד במוך פסוק שיש רגל ה' אדם ומסך הוא מעט
השפע שלא יצא חוצה ויבר' נעשה שבוש' לבסוף העלמות וכן יש בין כל שם
ועלם ענין מבוזבז כמוד והבדלה כפרוכת לבס' בין הקודש לבין קדש הקדשים
לבן נקרא שנתעלה וכן סוד שמשך באדרא רבא ופריס קדמ' חד פ' פ' פ' פ'
היינו החוט שיש ומסוד המלבוא העליון שאמרנו ובפרטא חלוא חס

מקום

שני

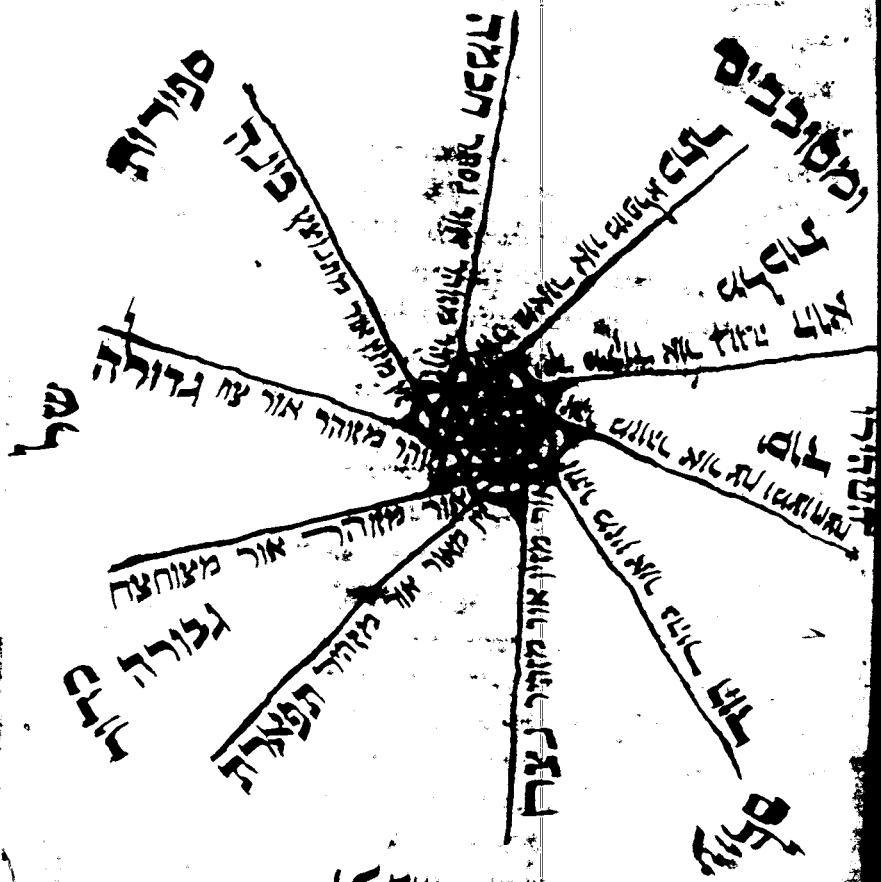
קודם שכלו חייך ללמד קודם היה
כשעלה לשם שמים ונסלקה למעלה
אז דעם היה קודם שיורה למטה הי
בקעה באר קדמך ואפי' חד נקרא
שכאורה מן מילוי וד' שנה שהיא יד
במד יוד סתמא גדולה י' דהא א"ל
שפיה חייך שפיה שפע כח מש
אל חצי מלבש התחתון דהיינו ד
למעלה שנדבק עם היוד העקרות
רנא דהוא אינו סתמא שהוא חוץ
אסתכל מענה נקודה קדמא י' כ
אדם למטה גמי' לא משו בתחב
חורה למעלה לפלגט סתמא הדשי
דאשתאר מאויר והיינו אור דכס

ביאורו על גבול י'
דחופט של אין סוף הוצא מן
שלמעלה ממנו וגם כל
נתיביו על ידו ועל שד וגם ב
הטובים לעויר ומקביה ומעמד ל
ומאריך לאדם קדמא שסתרוס
החופט הזה היינו דקדמ' בספרא י'
כלים ויה סלקין פ' עתה על
אחד שיעל כנחשם להבריאה
באדם קדמא סתמא הינו
אבל לעתיד לבא יהיה לים
הכלים שיצאו לפועל וקאמר
ויעלו על כל שלש מדויקות י'
החופט היה ואז יבקיעם הסוף
שנתיקנות בו הלכנה דהיינו
בעולם היצירה ואז החפ' ש
מעלות דהיינו השבעה של נ
אדיר ופלו' באדם קדמט

שער הכתובים

מח

היה הביעו כבר אמרו למה שפירק ליהוה שפ' על שם יצ
השיר בעצמו לא ו' שנתפסים בעיקר
ה' שנתפסים ביוקיה ש' חזבו לחשבו עבד צד ער החזנה
ה' שנתפסים שם ה' עבדים בה ל' העשר כל א' או ב' פ' ע' ע'
ה' שנתפסים דב' חלל חסוד ו' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
עשר

אזהרה

ל' ד' ע'
ה' שנתפסים דב' חלל חסוד ו' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
עשר

שער ברכות

הוא שיהיה ברכות... והוא שיהיה ברכות... והוא שיהיה ברכות...

אמר רבי... והוא שיהיה ברכות... והוא שיהיה ברכות... והוא שיהיה ברכות...

בבבב

הוא שיהיה ברכות... והוא שיהיה ברכות... והוא שיהיה ברכות...

ספר

על

היה מן המעלה
הוא הולך המה
ואולי יודע
כמדת
הוא הולך המה
ואולי יודע
כמדת
הוא הולך המה
ואולי יודע
כמדת

פרק רביעי

היה מן המעלה
הוא הולך המה
ואולי יודע
כמדת
הוא הולך המה
ואולי יודע
כמדת
הוא הולך המה
ואולי יודע
כמדת

על הדין והצדקה
לפי המצות אשר
תמצאם בלתי
לפני ה' אלהיכם
לעשות כדבר
אשר אמר לה' אלהיכם
כשם דהיינו הלן כדבר
הכבר ובעד היתה לך
לעש פנידות שיהיה
ולא יכלו למצול ומתו והיא
לענן שפיה חזק חלטה
במקומו וכן שלא היוק
לח עמדיק ונתבטלה
הטובת מה טענת פניק
חבירו היה אמר להם
זה מה וזה בכחן ה' חזק
קן רב הן כחש ובאכל הקדש
ל סבל הן פניונו חן שביק
בעל ומה שכן ה' חזק
הטוב לעולם של חיות
שמש אדם לבד מעד
רמזים וכן גם כן
בדבר עין אמר דהיינו
וענינו דהיינו גו רחמי
הא דין אמר בעתק
בא וסדרה אמר אשר
יהי לך לא שניתין
אחבר טע סתם ארא
עמק במדיק אנכין
שאר טע סתם עין
שארין מה הוא

חובותיהם של הנתבעים להגיש את המסמכים המציינים
 במכתב הדרישה לעורך הדין ולמקבלי האחריות
 במסגרת המסגרת הכמורה בסעיף 42(א) של חוק ההגנה
 שבתוך כחוד מכתב תגובתם וכן הרי שהם כן נדרשים להגיש
 יש להם כל אחד מכתב וכן אחד מהאחרים וכן הרי שהם כן
 והחילוק מה שיש בין שניהם הוא שיש להם להגיש את המסמכים
 כל סברה צורה כדור וכל אחד מהם צורה שרשם שהם חייבים להגיש
 ואינה מתחייבת עם חברתה ואינה חייבת את המסמכים המציינים
 אף הן (ולכן נעברו מה למבחן לבן נקרא על-שם נקראות) ומה להצטרף
 שיכח רשם עם הרי הן בהם נתחשב יחד ושלים נקראות על המסמכים
 יש להגן דמותו של שיש בו שם הן במילוי אף שיש צורך להגן על
 טלף של ומהם דומות מה הכנה נקרא ומה למסמכים המציינים
 הסכמו נקרא ביטה אף נקרא חכמה יאמר קראון כפר יבנות שכל
 הוא במקום צדד הגם שיש דברים אחרים אשר נכחו נטק כשהוא נכונה
 בזרה ב הרומה שימנה באשר דברים שיש להם להגיש את המסמכים
 קראות עם כל מה שיש בהוצאת המסמכים לנגד הנלבי והנלבו
 שצדד אשר ואף לנו רשות לומר להנלבי שזה ובכנה של צדד הקרא
 בו שם כטור בולה של וכן בטולם קראות מה קראון בתלה הישון אצל
 עקרו בתג של רישא וכל א דהחובות קראון ג שיש קראון נלכלכה דייש
 דייש שיש גם קראון כה וכלם שמהם הוא היורה על שיעור אכח
 על רישא של צדד של נכחו כי אחות רעיון המגן שישו נלכלכה של
 והכל מה הוא שיהיו במתן עורה כשמהם כשהוא נלכלכה לייש חי
 מספר שנתק הוא והוא הכל שעתיד להחזק מניש דכמה כי של אחר
 שלך ב טולם דייש של של אריך אמצין ושל צדד ונאליס לייש
 מה סוד ג הויש של יך חלק יך חלק יך יולנד ושל א צדד לייש
 של חלק בשמהם שאריך חלק חלק שעתיד קרה להחזק שמהם
 בג הויש שמהם ג הויש שמהם בג חלק וסימון יך הוא חלק
 של חלק שמהם בג שמהם א כנגד הוא וח חלקו של סמלון
 שמהם שמהם דמות המעבד בעמה כשהוא קראון שמהם
 שמהם שמהם שט הוא שמהם כי ג הויש שמהם שמהם
 של שמהם שמהם שמהם שמהם שמהם שמהם שמהם
 שמהם שמהם שמהם שמהם שמהם שמהם שמהם שמהם

הוא יודע בזה שהוא באמת שהאדם צריך
ללמוד תורה וירבה ויגדל הכרמה והפירות
שעל דב לבלי תכלית ולא היה נקמת דין
כרמה הנז באמונת מעשר להחיות העולם
ותרעוק ובין כל עולם ועולם מעולם
ניצנים קטל גרש מעשר לעוף היום העולם

פרק שני

האדם קדוש פשוט נעלה למעלה וראש נגש
שהוא מעבר יודע וגם עלה עד תוך
שליש הכתי שבכתי נגש טוף סלבו זון
התחילו הים במעל מכח חוט של אם
הוא למטה צורת המתקלה שהוא צורת
אנש נגש במעלבוט היה שם צורת אדם
בכתי אצל באק הוא הגלי הראשון פושט
אדם וצורת המתקלה כדי ליתן הגש
צורת אם הנראה למטה לכן בקרא
הראשון של כל הפרעוש נקרא אדם
לא דיקס כקדמי חבדי עד בא אדם
בגחלה קודם שנתעלה במעלה שם
אחר סייקת והקטנת בליה שם היינו
עגול כפון שהיו אדם בפור חמה
עדין שאדו רגלי הכתר דהיינו נלי
של הכתר הנה גבס גוף סלבו אדם
כדור עובי הנהידו מעבר היום נגש
סלבו מתגשטש בעשר ספירותיה עד
ונגשט לביה כי חכמה ובינה ליה
שניה הכתר כגדולה נגשט ששני
ויעלך שכל דבר רוחני שנגשט ספירותיה
לחנה שניה עד שנגשט רועי יודעיהם
שחכמה ובינה ששגן בעצמן הכתר
הישימו של כתר נגשט ופרעיהם
התבין תבין ונכס לביין סוכה

הוא... אודם אודם אודם... אודם אודם אודם... אודם אודם אודם...

פרק ה'

הוא... אודם אודם אודם... אודם אודם אודם... אודם אודם אודם...

פרק ששי

הוא... אודם אודם אודם... אודם אודם אודם... אודם אודם אודם...

ומה שכתבנו בזה המעשה כי קיים והיו מסתמין ומה
 דאם לא היה ע"ן ממדות ומחידות ומסדוונות אע"פ (הקציה נעסד) ומה
 כשעצב כי ונתחשבו כפי חיות נחפרו הפ' לו השב' ו"ן נסתלקו ממנו
 נסתלק אודם ולא שאר כי אם ממש מהו"ו של הויה המאיר להיו השל"ס של
 ולחיות שה' ו"ן ראו שחיים בה' כפ' הפ' נסתלקו לפי החוד ולא נתעלו שחוד
 חו' היו ממשל' נחפז השופם כי המתקל' חו' היה בטע' ואידע' לטובס' הזה חו' כש
 שאדע' לעול' הגוה' לכן לא נתעלו אבל נשארו מן הפד' ונתרחקו יותר ויד' של
 נעה יותר ויותר לזה הנקוד' של החוד באו ג' נקודו' והם בלכסין נמצא שבשעת
 החרב' בה' לא היה שום ניוז' כלל טעם בפ' כי אם מרד' אמור' ופס' מרד' אמור'
 לא היה זות' שלם כי אם מצד' הוד' בלבד' ותדע' שדברי' לו הפ' ברוך יסוד' ו
 עצמו' ל' מצד' הוד' של' ויסוד' נקרא' ברית' קיימת' וכו' קיימת' ידיו' ולזה' עמד'
 טעה' שכל' דש' האדרא' לא היה קיום' עולמו' של מכלה' שממנה' מתקשר' דין'
 ע' קיימת' שהוא' ביסוד' חוד' סמכא' שהוא' ברוך' ל' מצד' הוד' שכבוד' והיסוד'
 נקרא' סוכתא' במקום' אחד' אבל' באין' נקרא' סמכא' ולבאש' שה' כלב' יוד'
 דמה' הוצ'ו' סמכא'טט' שמכיל'ו' מהחוד' לא היה עשב' לא נקיימת' דחד' סמכא' סמכ'
 יד' שכי' במדרת' שאל' לזה' תוקן' במלכו' הסנה' כוד' שהיה' היות' מרד' הג' קיום'
 בסוד' ו"ן' והם' נחום' בספר' המלכ' כי ענה' השם' עם' כולו' הוא' בסוד' עיגול'יס'
 ועיגולה' ד"ן' וכן' עולה' אדרא' לשון' ד"ן' ופס' הוא' עולם' כחברות' של' ברוך' אדרא'
 וזהו' סוד' כהצ' ערן' עגולה' שישבין' בה' המנהג' דין' ובחלק' הטע' אמר' קדמיתו'
 ג' המלך' שהוא' כי על' המסד' אבאר' העטן' הזה' יותר' באדרא' שאם' בפשיטא'
 ד'טמיון';

פרק תשיעי

דה' פרק' הזה הגדול והגדול אבאר קצת אודם קדמית קצת בזמן שיטל'
 פטי' דענו' של מקום' הוא' בסוד' אוד' מקיף' לאריך' מבין' מבט'
 לכן' אינו' נוגע' בבי"ט' כיון' שהוא' מקיף' אבל' באעילו' נוגע' ומתבטט' בטל'
 מקום' עני' התלבשות' הנרע' האחרים' שפס' חבדי'ו' נבאן' שאין' עת' רעון'
 הוא' מקל' דגל' למעלה' והפן' זה' ונתחיל' מן' בעל' הרע' שהוא' דמשק' החוד'
 כי כל' העולם' עומדי' בתוכו' של' הגה' מקום' אוד' הוא' מקום' של' עולם' ואין'
 סמכ' מקום' ועולם' המלכות' נקרא' מ"ן' קוף' עד' המהודו' עד' ולא' עד' בכלל'
 ואין' מ"ן' מקיף' כל' העולם' כמו' שכתבתי' בדמות' א"ן' מהמדה' שהעידו' עצמו'
 אמר' ברוך' חלל' מלכו' א"ן' סמכ' אמר' קדמית' מקיפו' והמלכות' מקיף' הכל'
 כ'טמיון' שומדי' בעולם' ומקיף' הוא' גב' לעדין' סמכ'ל' אגרת' כחבר'ט'
 ד'טמיון' וכדור' המהודו' היא' מקום' לכל' העידי' להבי' בין' עולם' א"ן' למעלה'

ויהי עתה עי' און סתם שעה למעלה והניח דגליו למטה במעמדו ויחזיק
 במוטו בידו כבוד און שהוא מלכות ראשון מאת אחרון והאין סוף יתעלה
 מקץ כל העולמות וזה מקץ מהם ומתלבש בתופע עד סוף עולם האצילות
 ואינו נמוך וידבק אלתי באצילות לבד ולא בפרייה יצדה עשייה ולכן משם
 ולמטה יתח ישתנה מוחות ונקראו ביע' און בפיתוס מקיף הן דבק ונמוך
 בכל הן אביע ותחילה נשתלשל ממנו באמצעות און והענין הוא עד' ט
 שדרשו בהרד"א און ראשון לעילא עד אין סוף ואין אחרון לתתא עד אין
 תכלית ובפעדי און לה' באמצע ובח' למעט שאלו נדרש באין ראשון
 ואין אחרון שכוא מה למטה ומה למעלה שהוא היקף און כיוון שאינו
 ענובי אותו מלחקור ולדרוש בו יותר מה שיש לפני כן הפרגוד והפרסה
 דהיינו הפרוכ' ומה שאינו מוכרח' לדרוש בסוד מעשה בראשי ^{בדף} בסוד כלל
 לערך ההסתלסלות עד שנבוא לכלל עולם התקון הוא הכפרה של קישור
 המעלה ומצד שאינו בחי' למעט שלח נדרש בראשון ואחרון הותר לנו
 שגובל לדרוש בחלק האמצעי דהאמר ביה בלפי און להיס באמצע כי
 און הוא אמצע און והוא וחכמתו מתלבש באצילות ומי שיש לו לב להבין
 יבין כי מה שאנו קוראים און אינו לא שמו שקדם לעולם דהיינו אבל בעל
 הדעת עצמו שכוא בעל הסס כי רעון גי' שם און אנו יכולין לדרוש בו כלל
 ועיקר לפי שאינו מות ודמיון ולעכד אמר ליהו בנקונ' אנת חד ולא בחשבון
 לך אע"כ שאריך נקרא אחד עכ"כ הוא בחשבון של תלת רישין והוא בעל
 חלקי של אחרון והוא איתו את ודמיון ואינו ראשון שהחשבון מתייבש שח' אבל
 בעל הרעון הוא אחד ולא בחשבון כי אינו איתו ותבות של שמות המלכות
 לחלקי' והם נאמר בלוי ואון נשתלשל באמצעות ובהינה היותו שני
 אל האין סוף נקרא אדם דבריהא עם שהוא קודם האצילות כמו סוד
 עולם הבריאה שהוא טע לאצילות וכל בריאה הוא סוד סוד סוד ריבוי שנית
 עה האדם כולל' וספרו וכולם נקראי' אין סוף בערך עולם האצילות
 שלפניה האנו ואה האדם נמוך בקוצו של יוד של טס הויה כי היא
 בחינה כתר של כללות העולמות בעלכו' שלו (אחר זה שאלם האין סוף
 בבחינת הנתיבות שכשנשלם האצילות שלו ודוב האצילות שפעו
 שנתעלה באצילות בלי מוסף לך איתו ותיוה חד איתו וגרמיה חד
 אשר בעבורו נקרא דענה יתעל' שם של הויה ואין נעטב כאן והס'
 שהיא בחי' כתר של כללות העולמות הטב שהחסי' מן קץ פה קדמוני'
 נקרא האשכנזי ע"ה אינו מדבד' בבחי' כמו החכם הקדמוני ליה

פתחיהו וקראוהו מדבר כי סגודות של עולם הגאון וטעם עיקר
 פתחיהו אצל האסכני ע"ה הוא כה קדוש עיקר עסקו בעולם התיקון
 הסתקלה וטעם נועל העסק בפועל ואיך אמר אומרי' כאן באין פתחיהו
 שאם בעולם התיקון תשובה דע שאין זה מרוב דקות אופן נועל פז
 פועל פגוש ולכן ערבי' אהמט לומר בחינה במקצת אבל בעת התיקון
 נגד מה שלמעלה וזהו בודאי בפועל יצאו י"ט שלו ומצוי רוב דקות אן
 אנו דורשין בכתר שלנו ומטע זה כל פעולותינו בעול' האציל' הם ע"י חסות
 ואין סוף בבח' התלבשות במלכות אן האציל' תחתיו עולם האציל' וזה
 הוא סוד כולם בחכמה עשית זהבן כי הכתר הוא מרוב דקות אין אנו
 יכולי' לדרוש בו כלל ועיקר' לכן החכמה שלו נתפשטה ומקטת למטה
 והיה זה כדי לקשר עולם האציל' בעולמות אין סוף והחכמה הוא נתפשט
 במלכו' אן לתת' ו תיקוני' דישא דל'א שלה עם התפשטות שאר איברי
 הגוף עד סוף כל פעולות הגם שלה חכמה לבר מתלבשת במלכו' לא
 נב שאר ספירו מתלבשת בה והוא על דרך מסל הכותב ביד הכתבה
 באה מהמנוח ואע"י חכ' דישא בותב רח הוא נותן כח והרוש' ביד
 לכתוב כך בכאן מאחר שהחכמה היא המנוח של אן נותנת כח למלכות
 לשעות העולמו' ומלאכז' דמלכו' היא סוד היד בכל מק' בסוד וידו
 מעט ביד וזה הקודש באה עליו מסוד היד שהיא מלכות בית דוד ואן
 השכינה שורה לא מתוך שמה שא' והיה כנגן המגן ותהי עליו רוח ליהי
 וזהו דוד מנגן ביד והס יד עתי' טעמי' שאמר קוהלת שרלבה במילוא
 לגרש יד עתי' רע' הג' שה' והס הימ' אשר תאמר אין לי בהם חפץ
 שאלבה בחסדונה ונתא' לעניני' החכמה הוא נתפשט במלכו' אן
 עו' דמלכו' יודה ונתלבש' בי ספרותיה תוך ספירו עול' האציל' והיה
 לקשר אן בעול' האציל' ועל דרך זה בכל עול' ועול' כמו שנבאר וראש
 זו המלכו' טעם נ' ראשונה שבה נשארו במקומו וטקאי' דל'א ות' ט
 תחונ' נק' שלה הם ו ימ' בראש' והס נתלבשו בי ספירו דאציל' כי
 נהי' סל מלכו' דאציל' נבנה עליה עולמו' ביע' כמדע וזהו שאמרו
 ונתבשו בי ספירו דאציל' עו' החמי' נקרא עיקר יומן שהס ו ימ' ט
 המתקן כמלכו' אן (הו' תיקוני' שלה נחלק' בי ספירו דאציל' כיהתקון
 הראשון שמה חסד דמלכו' של אן כלמה' נה' והס תלב' חללי' דמלכו' נה'
 על דרך חסד קודש הקדשי' כמדע שכלל' והענין הוא מאד שראש
 אציל' מגיע עד חסד דמלכות דאן אכ' החסד שלה בכלל' מה' ראש'

אהרן כתר חכמה ביה ע"ד היכל ק"ן כנודע שכולל ל' כי בבהמ"ב א"ש
 ע"ש שבעול האע"ל הוא יחו' כמו וברואה רותחל כנודע לפ"ש שם
 ו' ע"ל ג"קוב' בשמו' מערדי' ולוהן מוסר' לאועלה לבנת הספד' אעס
 השל' נגה נכות אהבה העץ קודש קדשי' וכו' עתיקא קדושא אבא
 ואמא וע"ג אע"ל הבריא' כולל' י' ספרו וההיכל' אינס' דק' ו' אנו' אומי'
 שכולל ק"ן כולל' ג' ספרו' חב"ד' ואינס' מתחלקו' לחולקי' מרוב דקות
 אינס' בוני' היכלות שהוא עביות ובעין ההיכל' כנודע וזה העתיק ע"ה
 שמה לאריך אנפין הוא כתר האע"ל' וגם הוא מתבטט בתשע ספרו'
 אחרו' דאע"ל' ואח' א"ס תוך העתיק' וחסמה ובינה דאע"ל' מלביט'
 את עדיך אנפין הנק' עתיק' קדושא הו' תחתונ' שלן לבד ע"ד הנ"ל
 ונקראי' אבא ואמא וע"ז אנפין שהוא ו' ספרו' הם ו' קצוות וכו' הם
 אלה ובה' משלש' הבינה הנקרא' מני' וע"ה לה"ס מה בדיא' אלה'
 תקב"ה דע"ז אנפין היא מולכו' דאע"ל' בלבב' את וע"ז ו' תחתונ'
 שלו' כבוד נק"בה אהוב' גבר ובעת היותו דאז"ת לו' ט' בע"ס ובמקומם
 הדא"ו להם אבא"ס די' ערס' יהרי' פקטו'ך כדיעה סלמה ברורה
 ומכונת' נעמא היות כל קומת היכל' שמה' פנינה אחת לבד בערך
 כללות עולם האע"ל' לעזר' יהיה וקצוות של כל הסללות עם שהוא
 בעצמו ע"ז ספרו' ומב' ואימא' כבוד' סממ' וראש' הכר' כבוד' ע"ה
 אמא' דג"ל כולל' שום' עד סוף האע"ל' דג"ל עתיקא רגלי' אריך' ואין ט'
 ודג"ל אבא' ואמא' ורגלי' וע"ז ונקב"ה כולל' סוף למס' עד סוף האע"ל'
 ומז' שאמר הכנ"ס הנה שדג"ל אריך' יקדו' עד סוף אע"ל' ורג"ל אבא'
 ואימא' עד הטיבו' של אריך' אנפין תשובה דע"ס בספר כנ"ב יונה ודבר'
 בשעת קרב' רג"ל אריך' שהוא סכוסה באבא' ואמא' עד הטיבו' ומהי"ב
 ולכמה הוא מכלול' ומתקבל' וראשון' של' מלביט' בערך וע"ז ומס' הוא
 חיותו ומז' שאמרנו רג"ל האע"ל' שוך בוסן שאנו' עוסק' מע"ל' טובים
 כדמ"ל' לאריך' עצמו' שיתבטט' בערך שום' וע"ז ואינס' הוא היותו' וזה
 אי' אמר' לא' באמצעות' אבא' ואמא' שהם יודדי' ג"כ כנודע ע"ל ט'
 התחננו' שלפ"ס עד רג"ל וע"ז והם ישר' סבא' ותבנה' העש"ס מהא"ת
 התחננו' רג"ל מוחין' ורג"ל ע"ז היותק' ע"ס בנ"ה שלפ"ס ונע"ש
 כרע"ל' בנ"ה ע"ס ומז' שם פרע"ז היות ע"ה' פתגמו' למע"ל'
 ובפרט שם עדיבו' להו' למטה חכמה ובינה שלפ"ס כאש' אבא' ט'
 במקומם וכשאין בו מע"ש' טוב' הו' אריך' מתקבל' את רג"ל אבא' ט'
 תל'

וכלל המצוות דתורה ודברי חכמים ודברי רבותי קדוה ההוא
 וכלל השמים והארץ וכלל כל המעשה של אדם כדקדק חכמים וכלל
 כל אחד חבירו עד ששמינו בהתלבשותנו לנפש כמו לנפש תורה
 התחלונה ואם בעל הרצון עמנו וגו' עוד הספיק מלא כל הארץ כבוד
 במקוה הקדשן כדכתיב וזהו כבוד האנושית ויבאר זה המוד על עוד
 המסופר יבאר כי בך השם הוא שמו האנושי שמו מן ענין ומהו
 יבאר מהו ב' המצות ג' ע' והענין עומדת במקוה ב' ג' כענין החכמה עיקר
 הקדושה לנפש בכל האופן שלה ית' הו' שתי רשויות ואם ישער אדם הו' שתי
 לו לשום נאמץ קיום בלתי ית' הו' אב' ושל' בזה הו' שתי רשויות ולכן נבדל
 הוא ית' אב' שהדברי הם מאומי והם בערך שכן ג' נחש עם המלה שמה
 הקדשה ופשוטו נבדל בהן הקדושה אבל להקדושה ממש רק עדי ראש למנו
 שאענה הקדושה ממש כענין המוש ממש על שמת הארץ והעירי כדכ' ט'
 למחוריה' וזהו עוד והנה הישע' כים נכרש לכן גם הם אנשי דמים ונרמה
 לה יחש ומה' כל עומת שבא בהן ית' מן העול לכן חק דבי שמול חסיד בעד
 הימוד אף כל הנפש לא שפירא' וצדיקין יבין שמתע זה תקרא בקרת מקומו
 בארץ כדכ' שמה יאמרן אנו ארשיאין שמה מן חבירו וטעו בזה ואדרבא זה
 הוא עיקר האמונה והנפשיות האדם אמר ומהו לענינינו וכוד מלך נד הוא
 ששניה הקדושה ממש לאשתי' אבות וזאת הענין עם השם רק אמר של קדושה
 והיא מזה המוריים באופן של אשתי' אדם כדכ' ולכן ברוך הוא לעולם
 אמן ומתן זהו מזה המוריים העל' זה לך וידע כי לא יש עוד נבדל וילט ית'
 והלא זהו המוריים אה וצריך את להקדים לך הקדמה קטנה והיא עוד גדול
 צריך אה לדעת כי חסין מן ב' הוא לעול קטור ככל העולם ואים נבדלים
 בענין ואים נבדלי ממש לא לעולם האמתו נדברת בכל דברי ודבר מכל
 עלמות אב'ע לא שיש הפרט בדבוקת הנזכר שכל הגדול מהבדול והדבוקת
 גדול מהבדול ועל דרך זה הולכת השגחה על כל דבר אפי' על דברי שמים
 ראשית לזכר כמו האנושי והשגחת של הקליפות ומעדי אין סוף אין הפרט
 כדכ' השגחתו למאש השגחתו פי' אין בו לא ראש ולא סוף לא תכל' לני כח
 התקדו' כמו שהאמיר על פסוק קול' בה כשהיה הקבה בפי' משמעת
 קולו להסיר לכל אחד כפי כמו יזקנס כפי כן קטל כפי כן וזו ואם בקול
 יש הפרט זה כל בהשגחה כמו שאמר הספר ברית מנוחה כל מי שמאמץ
 אדבר אחד מן בראשית של הש"ת חק סודות גדול ממנו תריה חקש
 ימנה ל' שהיא מקצת בשמינו באמרו שהשגחתו מבדלי מן הנוטע

ומה שחידש קדמון הוא קוצו של יוד והי ספדו דאעילו הם סוד יוד
 על שיהיה חסדו כחכמה שנקראת אבא והיא באעילת כנודע ואחר
 כי אעילת כל באעילתא סוף בבחינת הנשמה כנו למעלה ואם נתעבה
 האה ונעשה שם גופך ופרס"א ופרוט שגו בעול הבריות ודרך המסך
 וזהו מלכו דאעילו ונתחננון שבת והיתה ראש לשאלתו וספורת
 הבריות וכל זה אמרו התעבותם התלבשות דרך המסך הנו ונס בניה
 דאעילו נתלבש ארצה בו תחננון דמלכו דאעילו וירדה דרך המסך
 הנו ונתלבש בו ספדו דבריות וכולו בעל הקדר הנו בעולם האעילת
 וגם הוא ה' פרעופך דבריות וכלם בחינת ה' תתם דהויה הטובל כל
 העולמו ואחר זה נגמר מסך ב' וירדו תחננון דמלכות בריאה וזבנו
 מתלבש' חור ו' קטנת דזעיר דבריות ונשהו לבהית עתק יומין ו
 דיצירה והנו סוד יציר מן ביצירה וזה העתיק מתלבש טוך מריך יציר
 אפי' על דרך הנו למעלה בבריות וגם הוא ה' פרעופך דיצירה וזבנו סוד
 ו' דהיה הכולל כל העולמו ואחר זה הו' תחננון דמלכות יצירה הוא
 לבדה מתלבש טוך מריך מנפין דעשייה וכל זה למסך שבין יצירה לעשייה
 וזהו סוד מלכות טוך מקננת באופן וקרא עתק יומין דעשייה ומתלבש
 טוך מריך דעשייה וכל על דרך הנו למעלה ביצירה וגם הם ה' פרעופך
 וכולם ה' בחינת ה' אחת דהויה הכולל כל העולמו ואפי' חסד אפי'
 דעשייה מהיכן נתפסו בסוד מסך ויש למוד דג' ראשונות דמלכות ו
 שביצירה מתלבש ארס בו תחננון שלה ואפי' ירדו הו' היינו עתיק
 לעשייה:

פרק אחד עשירי

אמרנו דע טבל בחינו ה' לרשטון שבכל עלם של מביע כנוכר
 לעיל הגב כל אחד כולל רוח איברי ושטה נתיך דצדק
 המעיין לחקר עתה איברי' שבכל פרעוף ופרעוף ואיך יפגשו אבר
 באבר פרעוף אבר זה באבר זה שבפרעוף תביו המולבש בו כיוון
 שמויך כל הטרעוף בהשמה ובקומה אחת נמימי כי ראש מלכו דעשייה
 יגוש במחנות עקב דאין וכן על זה הדרך כל שאר הבחונ' לה וכילם
 הם יגלו כספר השמים וכפי דבוק אבר זה הפרעוף באבר שבנבדו
 לכל יעין בחוסס ואון בעקב וכיוצא בו לחין קץ כפי נחה אברי'
 והתלבשו זהו ענין חכמת הצירוף של הכלב למציאות שלכל פרעו'
 שו' על פה אף עם כולם וכולם עם אף שכמו שלף מצטרף עם כל
 האעילן בן האברי' מצטרפים אלו עם הם הגורמים השנויים שאין

כי יסדוהו לבדו ואין עדין דוהו לבדו ואין בריה דוהו לבדו
 וכל הברוא' ערך נבזה כי אין יתקן כולם שום אף לא עוקף כל שום
 והנה לא היה צרעופין של עולם האצילו נבארו במדרת שמו והאציל
 והסוד בהרמס בה בראס כי כל הנברוא' היו בחינת ה' צרעופ' קבארו
 הן בבריאה יצירה עשייה והם ה' ועירא כיל כלם יצאו מה' ועירא דמלכו
 אף אחר שנשפט באור ו' תחתנו' שלה לבד ואו' היה ראש לבדס פנו
 לאעיל והנה ה' ספירו דאצילו להיותם בחינת לבושי מלכות אף החיל
 בהם פנים והדין' ונראה בולה המלכ' אשר מלכו כי כלם בע מלכ' ה' כי
 כל הצרעופ' בחי' מלכו' אף בסוד בראשי' ברא' להם שהיא מלכו' אף
 הנקראת לה' ומכה נבראו שני' וארץ דאצילו ומתחילה לה' נתקנו ולמ
 נעשו בצרעופ' בסוד מתקן עדי' עת' מלך השמים שמוא מלך הדר שהו
 יחד נעל חלקו וסלק המלכו' כאשר ביארתי בעול' התנוו במקומו הראוי
 לו ונאם כל סוד שם הויה היא תולדו' היסוד של אף מלכ' התנה בשמיני
 מעלי' עמם בלעז' חסד הנקרא לבן והטיל גם בו מנין נוקפין דרך משל
 היא נכת' אלוס ארץ אדום בערך מנין דכרין שהוא לבן מוסד ובו היא
 ג' ספר ארץ אדום שידה' לז' טבית שמש' דיין מועדין ובו ברא
 עלמין שם ו' המלכ' הכולל' כל ה' ספירו דאצילות' הראשון כולל
 ג' ראשון' ומתבססו בנינו' יסוד ומלכו' דאף עמו ביום עשות יו' להים
 ארץ ושמש שתף החסד בדין ולא נקאו הצרעופ' עד ששק' החסד
 שהוא יסוד עם דין היינו מלכו' ואו' נקראן האצילו גם המלכו' עימה דאף
 שהיא ראש דאצילות' שהיא עתק יומין נקנה טיבת אויס שלה
 היינו יחד ו' תחתונות שלה המתלבש' ב' ספירו דאצילו' אף עצמות
 ומעשיות ו' תחתנו' שלה המתלבש' ב' ספירו דאצילות' נשאה לעולה
 במקומו רק נעצים מורה הם היודי' להתלבש' באצילו' ולכן נקרא
 אין סוף ונקרא אין ונקרא מע כי מצד הבנה נקרא' מע שהיא
 מתלב' לני שאין בספירו' יותר מגולה ממלכו' ומצד שהוא כתר לאציל
 נקרא חן והיא מלכו' דאף וכתר דאצילות' והבן זה והריכי הקפדי
 דאף מתלבש' ב' ספירו' דעשייה כל ספירה כלולה מטוה' ג' סל'
 ספירה בלולה מ' ועשר מ' הם מטיה נאמא כל ספיד כלולה חסות
 וה' אף יומין דחול שאומר הוזהר ובמקום אחר אומר לא יסלכו
 עמוטין בישר' יתד סוף שכן כי שם הקליפו' כלם ט' כי יומין דקדושה
 היא אף שכן כיום אמוזל מכל אכל בקדמות שהם בצול' העשייה

אדם נקראים של אף הם לא יודין דחול טהם הקליטו עכו סוד בעקבו משום
הינני ימי בגשלתם להודיך ולהתברר אור מעולם העשיה שמה סוד
הקפוד ערני אור העני' בעקב פפוד דמתה האונג עקב אז ירה
אזי ילבנה כאור החמה ואור החמה כאור שבעת הימי הראשונ' וכל
אף הקדמי' שכן יודין דמעיל' הוסף והברוד של העקבים שאמרנו ת'
סוד ברוד האור שבעול העשיה לבי שבס' גלות הוא עמא שהספג נביט
דמ' בעול' לבי שיש מהאור העליו' בקליט' אצל כשאמרנו במעשיט הטובי
יהי מין מקבין להעלה האור' מהקליט' ל' מקונן הראשון אז יתברר א'
העקבים ועל זה פרטנו שמה סוד יעקב יוד ניצודי אורה רצונ' לומר היו ד'
ניצודי אורה עמאמן תבדח הנאמי' בעקב אף שגוא בשלם העשיה שם
הקליטו מתה שאכינו עקב ידעה תגבר על הקליטו הנסוגה בעקב אז יקם
אור הלבב שמה נקביה כאור החמה שהוא ועדי ואר החמה סודי שחז
ועד כאור ו' הימי' הראשונ' של מלפ' אף הקד' עקב יודין דמעיל' וד
סוד הדבר הוא שאמרנו בעקבות' משיחא תנעא יסג' לבי שבעל' אדם
לא שאר לו לתק' לא העקבי' הללו לבי שסוד הארבע גליו הם בקובת
אחת בעולמ' שנים הצדי' תקון עם אותם השמות השייכות להם וצדיק'
אשר להתיקון הוא ועם השמות מהקני' שהם האור הוא עמאן שאנו
מוציא' בסוד איין מקבין על ידי השכינה שהיא בגלות ומהעברת מהם
ומציאה יקר מעול' ואז תבן העבר הוא סוד הקליטות שהוא סוד
גבוי מני' יודד להבדן ופאלפת לתוך וענן גלות מערי' וגלות בבל הוא יכל
אחד לבי שהוא בראש ואריך אנטן כולל' ב' חבדיו הקדמי' תלת רישין
ולכל אחד מהם נהג' ע' כתי' ע' אורו סניחו' של ו' כלי' הנשברי' וג' ע'
הוא דין מנין ש' ע' ג' מערי' שנקט' תלת רישין בפוד' ג' אהיה שאם קל'
למשה ואהיה הוא פוד' בינה שהיא אריך וג' אהיה הוא ג' ש' סג' שהוא
נבינה והם הכתרי' זו אהיה המתרי' שם בפרעק החח עם הג' הנו עולמי'
ממנו רין וע' לבי שנקט' במערי' תלת רישין בדרך נרט בשלמות ג' ע'
הם רדיו שנה לכן כשנמנו ירד' את תלת רישין אה' די להם ע' ש' גלת
גבל בדרך כלל' די בזה ועל' מטי הוא בחוג תרדועות וגלותיון הוא במעס
ודי' ש' גלותנו זה אחי שכבר עקן הכל בשלמ' שעברו לא שאר כי אם
צדיק' העקבי' פדאמרי' רבן בעקבות' משיחא תנעא יסג' והוא טבר
וד' ש' מנין לתן תלפת כי ל' אהיה' הוא בעשיה כטוע ועלה ע' ולבנה
תלפת' העשיה כנודו מהא' וג' כי הקליט' הפיט' כל הקדושה וכן דמיל

עליו אל ארץ בני ישראל משושלת לבאן ונבאן לפי שהיא ארומה הברכה והשם היה
 חקן יתום והתגור ונראה ומקדתי על כל בבל והועמתי את בולטו סביב ויהיה חקן
 שמואל בלוי בנכור וכתיבתו ממונו נשל לחקן ובה יובל מה שחמולו וישאר
 העובד אנשי " להקד אשר הוצאתך שיש להקשות ופי הקבל אשר היה שחול
 הקדושה ומודיעותה היאך היא אומרת דברי כלו ובמה שערטנו יתקדשי אשר
 שהקדושה בלעה ומכופה לתוכה ועל כנה שבתופה היא אומרת אנשי אל
 דיני נקרא חקן שהו נחמ' כל דברי מלכו על פיו לפי שהיה מנחה הפנינה
 שהיה מלכו שבארנו למעלה ונשלב בזה השער הנה הנקרא חקן סתם
 שהוא כתר שבספר והנה מלכו שלו שנתכשמה בשל האעלה בחר היות
 מוכחי ושאר טעמותיה נמשט בפיע כאשר יבאר בעצמ שיש לחקן סתם
 חקן סתמו שלו ונקראו חקן סתם והמלכו שלו של עשה ומלכותו בכל משלה
 כלל כל טעמותיה כאשר נבאר והיא בי סביבותיה נקראת רישון
 דלמא ובג דאמנות שלה שיה חוסמי למעלה על הז תקוע שלה נקראת
 רישון בשל הירושל של בג חקן שאינו מלבוש ודי בה ואם שכתו
 אבלי ושאר פרצוף ברכי ועדיין לה ביארנו מהותם מהיט נתנו מכל
 מקום חקן ענין בראשו לידע וישאר וחיבור הדברי בשל העולמו חקן
 בשל טעמותיהם בעצמ ועצמ וטקיה אמר כאשר כפת לשמרת דברי
 אהב יתכן:

שער תולת רישון ודואם
שער התשיעי פרק ר

רישון

שער ר אחרי שנתקן חקן סתם למעלה ועליו שלוש ל תוך
 כדור המהירו ולתול עמנו ל תוך רגל חקן סתמיו שהם
 על המהירו בוד הקבל על מלכו חקן סתם שהיהוה מקום מהל וממשט
 בי שדמותה כחב גגת נהיב ושמו יקרא ועתה רישא דלמא והיא נמשט
 בי סביבותיה קודם שיבאו רישא דחקן ורישא דחקן אמר לחקן מכל
 חקן רישא הו תקנים טכטס לפקוע בגולגולת שלחם יבואו הפעם
 שאלו הם פקני בכח הו פטרן שושארן בכח העיקרי פי כחם שבהן
 ענין ר' רישון וכו' שאמרנו נמשט בוד נשאר בתוך הו תקני הללו
 שבתוך מלכו חקן סתם נבא וז נתתו הו תקני נקודם שבואו לשיא ולפי
 תקני מלכו חקן זה ראוי שנבאר מקודם מהו חקן של חקן ונתתו ששאר
 יבאר מהות תקני מלכו חקן שנקראת עמון ויפתי על תחלת שלחם
 פי כל הבריות שגרי הקבל בעינין ומבחידי שיש עלי דמות חקן של חקן

פתחם לבריתם הכתוב ששברו היו נבראו בבה החוט הזה וגם אחי ששברו
 אחת דמיו וכלי על ידו למען ערוך תקון והחכם עתה ברמזו להבין עדיין
 דבריו הנשים בטובת חוט על און סוף שאמרנו בעולות ז' כברי וז' הכמות
 ז' ביות ששכל הסל היו ש' החוט הזה ואמר התקון שאנו מעלים מין נקבי
 נמשכין המופיע לעיד נוקבים ולעיד ונוקביה להבא ואמרו ונאמר
 ואמרו להריוך וממרוך לאך שהחוט הזה גנו בו נאמר שכל הגבורות שלו
 להחוט הזה ואמרו אדם אשיער אף בה בנחשבה להבריאות ולא יאנו אל
 הטעם שהם אותם הנשים באך פנימה להיו שבכל נשמות חדשות גנונות
 וכל החויה שעתידים להתחדש ולהבראות בלך השומע מה שאין מה שאין
 כן באך פתס הם הנשמות הדמיונים ככדו להבריאות ולכתרתן לתחדש ולא זו
 אף זו אמרו הכל עומס שיצאו לטעם בלך השומע שיתחדשו העולמות ועל
 כל אחת שלש עדידיגו יתרי עליוני עד שיחדשו הכל ויתכללו בתוך החוט הזה
 ואז יתקן הפסוק דכתיב והיה אור הלבנה מאור החמה והחמה אור הלבנה
 שהיא עולם העשייה שמקטן בו הלבנה דהיינו נוקביה ודיקתן שפיר ממלת
 אור הלבנה ולא הלבנה עצמה דהיינו הקיטון שלה יהיה כאור החמה דהיינו
 זעיר שמקטן בעול היצירה וגם השתה אחר שפיר מלת אור החמה לדיוק
 הקיטון הזה ואור החמה יהיה שבעל כאור שבעת היציר ופירושו הוא טועד
 יעלה שני מעולות של ב' פעמים ש שבע והיינו שפיר מלת שבעה דהיינו
 של עול הבריאה וזה של עול האעלות וגם אריך וכלול עצמו באדם
 קדמיה וכבר ידעת שהתעשיות שלם אף הוא בכל עולם התקדו דהיינו
 עד סוף הנקודו ששברו שהם ז' ימי הראשונים נאמר שכל עול' ג'ו
 החוט הזה עה הוא סוד אומרו בספר דעצמות ביה פליקו דהו וביה
 סלקין דלמ הו והיוין ומ' בשלמה דהו נחמ אבל דלמ הו איך פליקין
 וכו' יהוין איך פליקין הלא עדיין לא נהו עד לעתיד לבוא כאמר לה עאלד
 עכל התקדו שאמרן שהיו בנשבת הקב' שתלך בכל דור דור והיינו
 דאמרן דול התקדו דהו שתלך בכל דור ודור ומ' עתה הקושיא יתר
 גדלה שהדי אמרו חול שהו עי' כע' שבדור לא עאלד הקדמה קטנה
 שהעלית בגושבה שלה ה' בה ב' בחי' א' כשעלתה במחשבת תכף
 גמ בחי' הטוב מדת הרמזי ומ' כשלא יצאו הם נחשבי כאלו
 בדברן סתם שלה יצאו תכף והיא בחי' מדת הדין ומ' כשעלו ש
 ספ' ישאברו אחת החינה של החורבה הנו נכפלה עם העל' השכחי'
 באותה הדיקון דהיינו העליה שהיא בחי' החסדי' שאמרנו נדבקה

ככל של אחר התקין שכל דבר שיהיה במוחשבה טהור אחר ויקרא לטהורו ויהיה
 שיהיה הקנה ככל דוד ודוד כד יסלח יטבטו מעל וכל לא הכל עיניו פניו ויהיה
 היקר ממלה של בזהוהו בל הטהר שעתו במוחשבה בידרוף אחרו מאד הגנו בישוד
 שאמרנו שהיא ככלו במוט הטהר משניהם יחד מתחדש העולם בכל זוט ומה אין
 תמיד שנקנה בורח לפי צדוק עולם בעט עצמו במזוי ורזי הגורה ששטי לז שמים
 ומתעשטו מכל עלו נעשה ארץ והכל הוא גנוו בתוך החוט הוא עם כל עשמת
 היסיריקי הגנוי בו ותצדיק להבראות ולעלב אט' באתן הזה האחד של תהו שנתק
 מאוירי בענוו וטמדין אעם שאין הזקן עדיין שיקרא למוח הטובים כדאם לעבוד
 ומתנאי בענוו שגנוו בתוך הסוד שאמרנו ובמאירי דהיינו כשעמארנו בתוך
 החוט הטהר לפעוד דלמא הזו והיווין הכל הוא שהאחד משהמטין בהם עכשיו
 הכל במתשיחיוו יתר כגון שאמרנו אם כן יצדק לומר ביה פלוקי וביה פלקין

פרק עשירי

ובחזקת לצעיעט החוט הזה אשר אמרנו נקרא בזהוהו סתרא גו סתרא פי
 הדפרי שהחוט הזה הוא נטור בתוך הסוד של המלכות העליון
 אומרנו כגון נעמי וגם הוא נסתר בתוך אק פתחממה שהיא הטהר
 לחוק פתח דהיינו כגון פתח המטה לגוף והמטה נטור והחוט הזה אחר
 טכנס בתוך אק והיה נהי של אק כולו בסוד ויו אחר ט היו כלם עגולי
 כדמראשו כשער אק ומסכורה של החוט הוא מלקון התקין של נהי דאק שהם
 בתוך כדוד הטהרין ועשו ג וזן ורמא מן היוו האמצעות שהיא היו של ויבוס
 נקודה א שהיא בתוך מלכו ונקטב הפטרה של ספדו מלכו בזה האופן הסל
 ראאות של מלכו סרוב האוד הזה נעלמך מאחז הודכות הן נעשו כולה
 הישא חיה מגולה חוזה מתחלק לחלקי וכל כל פע' ג בחינו יש להראש הזה
 המגולה ומאוד למטה בעולם האעין ובהשגחה פריט הוא שאר מגולה
 להאיד על מע כל הארץ ולו הם פ חג בחינו בבחינו הכתר שבה נקראת רישא
 דלמא רישא מרוב העלמותה ובבחינו חפסה שבה נקראת רישא ולא ידע
 כלומר שהיא שטוח לא ידע שהיא כדאם שאינו מכוד את טאות ובבחינו פי
 שבה נקרא רישא דלמא אהדע דל שאינו מודיע עצמותו לז תחלתו של האם
 וסאר האיד ולעלמה הם רישא חיה סדיוע נחלקו בבחינותיהן או מעיקרה הכל
 למע לפי א חלקן ולהקרא לו עם לבדו או לכלול פולם בשם אחד מכל צד השם
 עדיף אתה למעט שאותה נקודה שיצאה מהווי האמנע' של ויבוא היא נקראת
 היא ד שהיא פלול מראש תוך סוף הראש חייט בתנו אין סוף התוך חייט
 בחינה יסע של חצי המלכות העליון והסוף הוא בחינת חסד היסוד פתח של חזק

ונשאל שחושב אם הוא מתפרס יחד ונשאו נקודה אחת לבולן כשכנסו בו ראשו
 אל מלכו אף נשאו בו השלש ראשו אחרו אחד כמו הטורש דהיינו נשמה שלש
 וזאת נקודה אחת ונסתו שהטורש הזה יש לו ג בחינ' שאמרנו כו"ט ג בחינות
 בו ראשונו לו אש רישא חדיא בחינת אין סוף האיהובכל בחי' יסוד שלחצי
 המלבט העליון האיהוב בחכמה שלה ובחינת יסוד של אף החוד' בבי' של
 מלבט לא ולה הסוד' אין סוף שהיא בפתר נקראת רשאו דלמן רישא ובחינת
 תפי של חצי המלבט העליון נקרא רישא דלא ידע כלומר שחכמה זו להיות
 שבחי' זו היא עליונה האמעט טוב לבין סוף לה לא ידע הוא עצמו מהותה ובחי'
 יסוד של אף נקרא דלא חודע להיות פמוך למלכו ידע בינה מהות שהיא
 יסוד' אבל מוצע שהאר הוא גדול אין לו רשות להודיע מהותו לאחר' שהודיעה
 ערך כלבו ושמעתי' האור' היו שביר' הכל' הן וכל קומת וחיתת הוא עי'
 החט הזה שנתקן בתוך הג' ראשונות של מלכו שאמרנו והלמן עצמו להאריך
 בו פטה של מלכו אף הנקרא' עתק יומין כדי להכניס בתוך רישא דאין
 ולעשות אם הו תקונ' וקודם שנבוא לבאר עתק יומין דמלכו אף בקיעות
 באין ואריך וטעמם ונמוקס טעם ראוי שבאר קודם לו חב רישין המחברים
 יחד הנקרא' אין ואריך ומהותם ותעטפותם :

פרק ג

ראוי שנדע קודם שנתפשטו אין ואריך מהם חכמה ובניה שבכתי' לתפאט' קוד'
 מלכו אף כי ספרותיה שהיא קנהה אם רישא דלא מגידע אחר טעמה
 עתק יומין למעלה ממנה והואך יתכן שיתפשטו הכ' ראשין אין ואריך שהם חב שבג'
 קוד' שיתפשט רישא דלא אגידע דהיינו כתר שהיא כחב דמלכו אף עם שאר
 ספרותיה אבל הו תקונ' לא נשאו בקצת אין ואריך עד שיבאו אין ואריך כפיפשטו
 י ספרותיה עתה שאר בבגין אין ואריך והיא זה ידע אחר שנתפשטו מלכות אף בנשאו
 ספרותיה כר הקב' שיבאו חכמה ובניה שבכתי' טן אבח על הפעל דהיינו ממה
 שהיו קודם נקודה יהיה עתה ספרו בוועל וישגה שעם יקראו אין ואריך אע"פ
 והלא' ונדחו טן לתוך טן כדור הכתר כי כפר כנס מקומו אף עם מלכו שבו
 שנתפשט' כי ספרותיה ונדבקו בס' חב העקרים שנבאו טן ו החמות זו בינות
 שבו אורו נעשו טל שפיר' כלי' לפי שמתלכו אף אשר נפשטת נשמה בו ספרו
 בסוד יחדיבי מתי אהר' ואהר' נקל מלכו וקלבוהבעטת ראשי נקודותיהן של
 חכמה ובניה כסוד' ועל גופיהן פתקס ראשיהן דהיינו נגת שלהם לתוך כחב
 שלחמנפוסן לתוך' לטמן עד ששאר מקום סוף הנקודת' שהיה דהיינו נהיב
 שפחה ברישאו וכן חב' עתה' לבינה ובניה לתוך של אותה מלכו שבכתי' ובכח
 אף לא קומו העליון דהיה למטה ככ' איתא עילתה עד קוד' יתפשטת והאח'

כשעברנו ארץ ב' ספרותנו עד שהגיע לסוף הטהרה הנה זה הישיב עמנו וליבנו
את ארץ מנחם ולבנו עד טיבורו בלבד והוא תקן משה פרעוץ אבא ואממא
ונתחמת מה שאנו בביאורו שהן מההרת חכמה ובינה לא שנתעשש ונתגלגל מזות
מקדמה ויותר מהמה בעלמא לעורך תקון ועיר ונקביה עד שיצדק למד שאין ארץ
ולא ארבע הן נפש רוח נשמה לזעיר ונקביה ואבא ומימא הם העלמי על ראשו וכמו
איבוא למא אין פרעוץ אבא ואימא עובלי טיבור ארץ באשד בעש לא שארדדי
תקון ועיר שארדדבו למטה לערכו למעמדו מנון ורוב בן תקושה של שתי
נקודות על לחץ ארץ ומעוטן שאר ומבשט מהם ומחובר להן עד שמתקבא אבא
ואממא שבעלג בשדי הקודו ארצי שנכנס ארץ בשקו כתר והן אמת כי ארץ
אבא ואימא הם כתר חכמה בינה של עולם הפרעוץ מעול האעילי אחר הקון
אבל ארץ היא פרעוץ נתון מהנקודת בינה הפדוקה ולמעלה ממנו רישא דאין
שהיא מנקודת חכמה הפדוקה ולמעלה מהם רישא דלמא ארבע שמוא מתקודות
כתר אין ממלכו שבה למג נקודו ראשונות של עולם הקון נתקן ג' ראשית
עליוני מעלמי הנכללים בשתקא קדישא יושבטן נמל' כאחד בעול האעילות
כי לפני א' שהא ארץ מה אמה סופר אמונ נכנסו אבא ואממא שהם פרעוץ
הארה להאנות במקו' חכמה ובינה בעולם האעילות כאמור

פרק רביעי

החוט היה של אין סוף נתן לאינוה שהיא חכמה שם שלמה מעולם המלבוש
ונתחלך בפרעוץ רישא דאין בספרותנו בזה האופן היינו היוד עקריות
של סם מה בחכמה היוו בתג הדלית במלכו הי' ראשונה בשלבו בבינה
א' ראשונה של מעלמי הא' בכתר היוו עיקרי' בחסד ואן של מעלמי בגבורה
א' של מעלמי ואן ביעוד הא' אחרונה עקריות בשטח א' אחרונה של מעלמי
הא' בהוד ושם מה' נתן לו כח הפרעוץ לעשו' כדור ארץ וכן בינה קבלה
מהחוט של אין סוף שם בן לעשות להכדור ארץ כח הפרעוץ בזה האופן
י' בכתר וס' של מעלמי יוד בתג ד' במלכו הא' הראשונה עקריות בב' ה'
ה' של מעלמי פהוד י' עקריות בחסד ואן של מעלמי ואן ביעוד ה' אחרונה
עקרי' גבורה ה' של מעלמי נעו:

פרק חמישי

כשעברנו שנקרא הדאש השע רישא דאין מנע שהיא נבעת מאומנו שלש
מה שהיא מעלמי לקח ולזה הסתג הלף של אין קודו של אין דוסנו
על רישא דלמא ארבע שפרעוץ אמונ נענה משם של מעלמי יודין סג' שפיה
שעלם בו והגון של אין לריש' על הישא דארץ אנפן שהיא אמת בן אב
רישא דאין כאמור ולהיא שאינו גרמא מרישא דאין כי אם חס' ארבע

בלג קדוש המצא לזה נקרא רישא ובעם שנקרא אין סתם שהיא נבעת מלך
 בן ישראל של שמות אין שהיו ה' עשר פעמי' ה' הוא נין ופי מלת אין כלומר
 יחוש שיש בו אלף יודין ענין א' היא הכלי שלה' היא השמה הן שמה הירצוף
 שהיא ממשלה ומשפט בארץ אנטון שהיא הן הגדולה והארוכה כמו שאמרנו ויש
 לשמור כי אין בזה המלואי קדש אחר ב' אם כן מה לעשות מהטון כאן גשופה
 כי אחר נ' היא במקום ה' בדק האופן כי הלף של אין היא בשם מ' שיש בו י' אומר
 והיא היא דומה למשנה שהיא שמה של חכמה והחכמה היא שלמה ומתדבקת
 בבית וה' שאמרנו שהיא בינה עצמה נמצא שבבית יש י' של חכמה וה' שלה
 ותשובת ה' היא הן ולבדק הם נ' שעדי בינה כי בהטך שער נמצא עשר
 לרמוז על ה' עשר ועשר זה הנקרא הישא דאריך אנטון היוו כיג ממנה
 ישה נראית כי אם הישא ששאר כל הירצוף הוא מטופה באבא ואמר ויעיר
 ונקביה כאשר נבדק לזה נקרא הישא ונקרא נריך מנע כי הנליה טעמו עד
 דקדק הטהירו ונקרא אנטון מטע שפולה נעם ואין בה אחר מטע שכולה
 חממי' ואין נראה בה דין בלל' ערוב ופורה ודקומה וכל מיקום דין הוא אחרוי'
 ולבד כל ירצוף שלה נקרא אנטון שהוא נעם שיש בה נעם שלה ונעם של

פירקן עשירי

להודות שלה היה יכול העול להשתמש באחד הגדול של כתר שבכתר לכן
 נעלם בפרד אין ולא מן רישא דלא אידע עצמו ולא מן חכמה
 שבכתר ולא נעלה לעד הן להאיד על כפי כל האעילו' לא קס אריך אנטון
 עמנו שהוא לעד הן ואינם מאירי' לפורה לא דרך המסך שלוד הייט אריך
 אנטון לכן דמו אפי' לבינה שבכתר דהיינו אריך שיהרצף עם אין ושמונך
 ודין באשתו והיו לבשר א' וכן עשו שעשר של בינה נכלע בי' של חכמה
 דייבון עצמי וימונך עשה עשה הכף כלומר שהעשר של בינה נכספי
 הי' של חכמה ונכללת עמה דהיינו הכתר של בינה בכתר של חכמה חכמה
 של בינה בחכמת של חכמה וכן פולה נמצא כי פי' של חכמה אינם נראים
 כי אם הי' של בינה ואריך הוא נעשה כל עתה לשמרה מבהוץ מין שארה
 לו ברמות נשמה מטעם להאיד לכלי' שני' ורישא דלא אגידע דהיינו הי'
 תקו' שלה נשאו בדמות אור מוחך עליה לשמרה מבחון ובכתל בשמרה
 אחר הפסגה לא ידק למה שלמה הימנה ודע כי נכ שאמרנו שהעשר של בינ'
 נעשה של חכמה מ' לא הגיעו הי' של בינה כי אם עד שש שלשי הכתר
 של חכמה נעשה כתר מטעם שכי נה היא בחינת נקיבה ומיפורה קטן מאשרי'
 ומה שיקרא נשמה של חכמה ששאר מנוגה דהיינו

התלבושת שהיא תבד סלה דיע כי שם הוא אף של אף ולתמו שעה חסד אף על
 האין ראש הכתר של ביתו ולתו נחלקת לטעם יז להכנסה יז לפנים מהם לז
 שיעה ולהיות שבא מוכח היעדים השטע לבן נקראו שיעים וזה קרונוי האוסף
 מה השכע הגדול שלא יבואו ויתבטט למטה ל כלי העובדת לפסל העלמנה
 ול שכל האנושי לבדו והבן הם לב ליהי אטע שהם דין ומצב שכוון אין ל
 ככ מקורו שם להתבטט ולהתחלק לחלקי לב העובדת לפסל העלמנה וקובצי בטע
 חלקי דהיינו יז וכספא ותבטט א לטעה באבא הם נחלקי ללב דרכי העובד
 והם בועיד נגמתי בלשון דיע שהם יז לב ובתקביוה שכה כמנן הפ מדני או
 נעליה בסוד נער נעליה כנודע אבל לעולה הם נעלמי מאד אטע שטע כול
 רחמים ונמוסד ומעט שגו הלב אלו הכל הוא ברוט לערך מה שלמטה מהם
 ועל כל נעט כמן שרשע ולו המפרדו הנכרוי הנדבק יחד מכסו לדישא ז
 דלמא אפודיע שלא יראה דהיינו להז תקונוי שלם הנקראי עתקן ומויוא
 וסיומך ולמכפה עתקן כאשר נכדש ולהיות שאלו הם כדעומו המדובקיה
 כל א משה היה כח שני מנע הדיבוק שלהם נעבטמו עד סוף קרקע הטביוו
 במקום אשר ידיו הטברו ירדה רביעיות וסימנך מקום אשר אסירי
 המלך אסוריו ולתו נקרא בזהר ארדיך אמנן להיות כי הוא ארדיך בכל
 העולמוי יחד וכתו שבאין וארדיך הם מכמוני כנגד ועיד דמלבן אף שהוא
 יושא דלמא אפודיע והבן זה

פרק שביעי

וזהו שלחמה שכדעוף של דיושא דלמא אפודיע דהיינו שלכסן אף הוא מכוס
 מהחכמה כגו מויו נראה שומא כי אם הראש שהוא כחב ליהתך
 יושא דלמא אפודיע כמו הראש של כבן אדם שאנו מנספה מאלפבושו וזה
 החכמה אונה נראה ומתה כי אם השליש של כתר שלה נקרא יושא דלמא
 שאינה כמו דיושא דלמא ספראה כלה ולא נראה ומתה כי אם כחב
 של כתר שלה ליה נקראת אין דל שאין נראה ומתה ככ כי אם קרעה שהם
 קרע דיע הלא כה אף של היתה מכוסה מעל וכל היא הבע אדם כבהמו
 השדה כעט שכתב בעל ספר ברית משהה שלולי קרע החכמה מגולו היתה
 החכמה פתוחה והיו כבע אדם כבהמות שיה נראו בנה שנה אהא בסוד
 מלבושי וגם כל הרעשו השעשי הם בסוד המלבושי ולו הן לבושין דייקרי
 שאם בספרה דיעעונא אחרון ואחרון כלומר הן אהא בסוד נדעו והיוש
 אהאם לפתע שלמטה מהן למטה מאודם סה שאין אפסר לפתע בלמא הם ונשו
 לעניינא אבל הראש השלישי שהוא ארדיך הוא פולל ליו כל הן השמן דהיה
 הישא דלמא אפודיע ודיושא דלמא אפודיע זהה של ארדיך להיות מכוסה שפירא

הוא שיהיה המושג האמיתי כחומר נפרט בסוף ולזה נקרא כל רישא היקף
היקף אף כי אין שכלל התלת רישון יחד למעשה הרשעים מהנה אותם כולם
במחשבת היקף זה התלת רישון אמור בספר האהר אילין תלת רישון דא לעילא
אף כי איהו לגורן דא כלומר דא לעילא פן דא במדריגא שהוא רישא דלא
אחיה דא לגורן דא: הם רישא דאין ודאריך שוכבים זו אחת זו בג' נון
(הנ)

פרק שמיני

התעוררות העליון העליון הוערך לעשות תיקון שיתקיים העולם וזו נעשה
עומק קדישא בתלת רישון פדושן שהוא העצמות לתלת
רישון ולפי כשיש תלת רישון אשתבח להחיותו ר"ל יש דלא בו תיקונו
זה לא הוא מתעלה למעלה וביאור התלת רישון הנו באדרא הוא זה
דאית תלת רישון מתבלטין דא לגו מן דא ודא לעיל מן דא פי רישא
חכמה פתישא נכנסת תוך הראש שלמעלה הימניו הנקרא עתיקא קדישא
סתומא דכל סתומין דהינו א"א וטעם חיות החכמ' סתומא נכנסת
תוך האריך כדאמרן דא לגו מן דא ויהיה דאיו להסך מלמ הנה האור
של אריך עריך לשמרה לטי הוא מכסה וחוסה אותו באור העליון
בסוד אור מקיף ויש בה גכ אור נעמית ולו הב רישון הם בסוד
ה נקודות ראשונות מהיווד וכל אחת מהן נרצף שכל ונכללו
כל נעשר שבאחת בתוך הי שבאחדת והיינו דא לגו מן דא
והם חכמה שהוא אין וכתר דאעיל' שהוא אריך ויש ראש
עליו שמו למעל' מטה האריך שאמרנו וזהו אומרי דא לעיל'
מן פי שאיע כמו אין שהוא נכלל בחבירו עד שכמעט הטע' נחשב'
למחד אבל זה הראש הוא עליון הדב' שהוא רישא דכל רישא שכולם
למטה ומעט ומעט הם שאין ונקר' גכ רישא דלאו רישא מני' ומתעלה
הדב' וכבר היה לו שכ רישא דלא ונתעלה כמו אין והניח למלכותו ש
אחריו שפה לכן הוא נקר' רישא בסוד מלכו שלו מן אין והט' סטרו של
דלא רישא הוא שאינו ראש לאעיל' לטי שמתעלה וקצת רישא וקצתו
למז רישא ונקר' גכ לא ידע ולא אתדע מאי דהוה ברישא אף הראש
ש שהוא מלכו של איהו משגת אור של אין שעלית ומאיד בתוכה
ועל דא אקרי ברה לך אל מקומך מה שתוכל להשיג בענין מקומך
ועל העלה מעלה בהשגת אין שעלך לכן תשא במקומך והתפשט בין
אלה דא ובין לא אתידע הוא זה כי לשון ולא ידע הוא מכך שהוא אינו
איש מאד שבעצמו ופירוש לא אתידע שחחרי' אינם יודעם כלל

מנה שבתובוא אבל הוא אפשר שידע קצת ויחף א' שנפגשו יחד וכל
 שאינו ככ' חזק כמו מתחלה אינו יודע האחרים שום ידיעה וקדושת
 שבכלל נקראו התלת רישין עתק קדיש' שכל התלת יחדיהם כנס ראש א'
 ונקראו עתק קדיש' ולפעמי' יקראו טעם לפי שהראש דהיינו ארדק ארון
 הם עם חכמה סתומה דביק להיותם בכלל' עשר בעשר וזהו פ' עשרה
 עשרה הכפ' פי' עשרה בכלל' בעשר דהיינו כ' שהוא כתב והו' כפ'
 לפי שבו כ' ספר' לפי' נקראו כמו ראש א' וישא דלא ידע ולא אחסי'
 הוא ראש כ' ולפעמי' יקראו תלת רישין שיתחלקו כל א' לבדו בשמינו
 עת רעון וזהו שאמר בהגמגא קדיש בארדא זוטא עתק קדיש אשתבו
 בתלת רישין בן כל שאר בועיטן בתלת פי' חבד גמ' נהי עוד עתק
 קדיש' את שים בתרין ופירושו כיצד כלכל' דעתק קדיש' בתרין הוא
 כתבא עילאה וההו' דהוא לעילא מן דא' כך שאר כל בועיטן בתרין פירש
 הכ' כל א' בחינה אחת בטעמעם אבל הראש הג' שהוא אריך הוא בחינה
 אחת משנה' שהו' אין וארדק' עוד עתק קדישא אחר שים ומסת' בחד' ט'
 ושרמו ל' הג' רישין הוא הלף של אק ריטא דלאו ריטא י' ס' והחד' היא
 הכת' שהוא אריך והוא אור מקיף לבן ג' קודם אין והנל' היא החכמ'
 במקד' נוטא רבא והמבין בין ודע' שהאו ריטא דלאו ריטא גבוה מאד
 והג' ראשונה' שכן לא נתפשטו כלל בסוד התקוש' שלמטה מהם וכן שאר
 למעלה כמו על ראש כתב שהוא אריך ואין שהוא חכמ' והו' שלמלכו
 אק נתפשטו בתוך הראש של כתב שהוא אריך ואין שהוא החכמה
 לבד על דעת הסדר הנה שנתבא' בסמרא דענעו' שהו' שנקראו
 לפעמי' עתק יומין והס' ז' ימי בראשי' וזהו סוד הנסוק כי סל' לאת'
 ראשונה' אשר היו לפעם' ונבנו כמאד כליל' פי' אורן פעמי' שלעדי'
 סוד מקצה השמי' ושקצה השמי' ודי למבין:

פרק ט

הקו' ט' של אין סוף תקין מה שעדין למלבוש אור מקיף וגם למלבוש
 אור טעמי וקראו אותם לבושין דיקור כמו שהמלבו' הנאר'
 מקור ומכבד את בעליו כן הלבוש' לו הם מקור' ומכבדו את הכלים
 כדי שיוכלו להתהלך מהם מה שלמטה מהם וזה המלבוש אינו חו' כמע'
 המלבוש הגשמי שהוא טפל לאדם לא יש במלבוש' לו עקד ומחת' לאד'
 העליון דהיינו האור טעמי נותן בן כח לכלי' ש' ישב מרוב קדושתו
 שיש בתוכו וגם כבוד ידעת שאור המקיף הוא יותר גדול מאד מאד וזהו
 כמעט בלי שיעור והוא משניע באדם עליו מבוזז ומעשה' אור טעמי

ור' הירוש' שגם חכמי שבת' נתבטלו ונעשה בה' כפי מסורת אבותינו ונעשה
 כמסד דהיינו מכסה ומלבוש' על' אחרת וזהו למען שיהיה
 זו והג' ש' ראשונה של מלבוש' א' נקרא' רישא דלמא אחרת וזהו מסורת
 המתקבל שבה נעשה מלבוש' למלבוש' מבחוץ וכמו שכתבנו על אדני
 אינו מכסה הראש כפי המלבוש' הזה של חכמה' אינה מכסה למלבוש' של
 כי אם נמדדו' למטה דהיינו מחסד ולמטה (מחל' ביתה שבבית) ו
 נעשה בסוד מתקל' גם היא ונתמטטה עד למטה ויג' אין מסתרימין
 בשוק עם רגלי ארדך וכסתי הבינה זו לחכמה' זו מסתד' ולמטה אגל'
 שליש הבתר עצמו של חכמה' שאר מגולה' ול' חכמה' בלוא כל דבר
 המלביש את חסדו אינו מלביש כי אם מראשו ולמטה לבן הוא מגולה'
 כאמו' איך למד הלבישה בינה לחכמה' ומגולה' למעלה' עד הכתר של
 נמיא שגם חכמה' ובתה דעם שמוא פראש היה נכוסה תאוסה דע לפי
 שזה ההמלבוש' שהחכמה' מלבוש' לבין' הוא מבטל' כלומר בסוד אוד
 טעמי בטהר שנותנת לה חיות וטה' שמוא אערי' שבי' מלבוש' לחכמה'
 לפי שביתה נראה לחוץ ונראה לעינינו כאלו ביתה מלבושת לחכמה' ובאמ'
 אינה כח מכסה לחכמה' כלומר שהחכמה' נבללת בתוך הבינה' לפי
 היא מכסה הבינה מראשה ועד רגליה לחכמה' עד הכת' ואמ' הכתר
 של חכמה' לא שאר מגולה' דק' מטע' שקוממה' של בינה יותר קצרה
 מקול' חכמה' מטע' שהיא בחינת נקיה על כל פני' אעפ' שהקדמת
 יחדיה וכבר אמרתי לך בטעם הזה במקומו' למה נקרא' יחידה ולא
 יחיד מטע' שהיא בחינת נקיה לא לעט' זכ' איתה נקרא' נקיב' שטור
 דין וכח' אין דין כל עיקר נראה כי כולם נאמר' והאמת טעם הוא
 שכל קומה' של חסדו' שתחתיו יותר קטן חכמה' סוף מכלי' חסדו'
 נעלה' לכן גם יחולבו' דאין היא כפי גדולה' עד שאין וארדף' אינה
 יכולי' לעטס' כללי' אעפ' וכל' והעמו' כח' שלה' דהיינו ריש' דלמ'
 שלה' מגולה' לבלי' יכולת' להם' להטוס' אותם' מטע' קטנות' אעפ'
 שהיא בחינת נקיה' אעפ' שהיא קצת עולה' מטע' שהיא נעלמת
 אף וכמו' שהיא שכלם' זהו זכר מלבוש' סוף' הוא גם זכר וטעם
 של בחינת נקיה' אינו עטן' לכאן' הוא תרע' כי כל' כרעוף' שיהיה
 חסדו' אינו כפי' כליו' ואיבדיו' גדולי' כמו' הפדעוף' שעליו' עטן'
 שתדע' בברשות' בה' מדעו' עה' עה' אינה' מטע' שקוממה'
 בינה' יותר קצרה מקומה' חכמה' ולא' הייתה' הפעל' יחולבו' לעט'

עקומה

ותבין שכלו למעלה כדו שכלו דין המעלה
 דין המעלה בגופו של ריטא חסד וחסד וחסד
 בעל דמלא אורה נצח והוד שבישוא ששון
 נמצא שיש בחכמה זו ב' אורן וב' סהודת
 כשתבטא זה של מלכו עד למתק שמה
 מחזיק והארה שנה כסודו בתוך עתה
 מבטע וחזרה שניה הוא כסודו בישי
 וחזרה אחת כסודו כדי להיות לתת תוסף
 דעומק וחת סוד מעוקר לא נכנס בתוך
 כאשר שון באחרונה וגם למה ירדו עד
 ומה היה חזרתה אחת ומה הביטול נקודו
 צאלד שקודם שחמו שבכת זו נתפטה
 כפר הזה מלכו של כתר שבכת מתפטה
 א שמשפט' כסודו זה של מלכו והו
 סרצוף חכמה בא' לפטה נכסה אותה
 אישאר מרצוף חכמה למוטה מהס
 ושמה או יכבו מאור הטהירו ויבוא
 נתבטון עד למוטה כדי שלא יהיה
 זה ס' שישיו הכלי' סלה כדי שיהיה
 הטהירו ומנע זה היה פהתמשותב
 לשבח בליה כאמור וזאת היא ההארה
 למטה דא ומה' חזרה לעלות לנקודו
 של מלכו עומק לבינה שאמרנו למטה
 של חזרה היא דין העמו במקומו
 דין תקיפה אבל זה מומתקי' מוכח
 מהתבטנות ועם כ' אולם מומתקי' מוכח
 הוצרכו להבין זה מלכות בתוך חכמה
 לה הארה מבטע' חזרה כלה וישאר
 ויחזקו וסיה חזרה הטעיה היתה
 שבתוך לראשון שישן אחת נקודת
 שון סודו יתוסף גולגולתא וגורו
 חל קרובו הארה וק' האחרים

עליונותו אורו בחסד ונתן בו כח לעשות תיקון ובינה שלה נתנה כח
 לברכה לעשות התיקון והמכנה נטה אורה בתת לעשות התיקון והיונה ט
 וקאמור אודיה לרי אורי י' שהיא חכמה ומח' לו הג' ראשונה דהיינו קבת
 אהם שחבל על א' וא' אורה מן הג' ראשונה נתנו הם אח' מאורסת' שחבלו
 ג' לעשות התיקון וקודם שבוא לבאר הו' תיקול' בפרט נפש בדרך כלל
 הלבוא שלה ע' ג' שפ' ופרט' הנקרא' תלת רישין ומח' נפש אור' בפרט' :

פרק שני

הדברי שאמרנו כיון שכוונתו בתשואתו הרעוטה היה כדי להרחיק האור
 וצבר אפיקו כי ברא בחי'ך אנטין תלת רישין הראשון נקרא רישא
 דלח' אנטיע השני רישא דמין השלישי הוא הראשון ממנו של אריך אנטין
 ושלשתן כנגד כח' שבטת האעיל' שהוא אריך כדאמרו' וכן תלת רישין נקרא'
 בזהו בשם עתיקא קדישא פתם והו' האחר' דמלכו' א'ק שפם גגת נהי' ט
 נקרא' עתיקא קדישא ועתיק' ומוין' א' התלת רישין הו' הם פנמו' ונשלל' לאריך
 אנטין נקרא' לכל' קומתו ודע' שפרעוף מלכו' כתר שבבת כשתמטט בעשר
 פטיות' כל פטור' מפרותה היא כלל' או' וחכמה וכתה שלטת כשתדבק
 יחד ונתמטטו גם הם הכתר של חכמה דהיינו רישא דמין הנייע שדח' של
 מלכות של כתר שבבת' שהוא רישא דל' וכן הו' מחגרת נהי' ומלכו' של מלכו'
 של כתר שבבת' בקעו בגולגולת של חכמ' של כתר שהוא מין הנדב' בקרעם
 אריך ובעם בתוכה כמו השמ' ועשו בגולגולת האת' ו' תיקול' הו' בסדר
 דענינות' בזהו קטן כ' תרומה ד' קעו' והטעם לו' תיקול' לו' הוא זה שכאשר
 עשה כמאעיל' העליון שתרמטט אריך אנטין באיברי גוט ברא בראשו ו' תיקול'
 כדי להרחיק האור ויבוא דרך עינו' מכוסה ולא בגלוי ויעא' שטע' דרך קרית
 המוח וקם הגולגולת מטמטט ביוגר' וזהו העמט' לא יזיק האור כי הג' פרק
 ופס' ופרוס' יבדיל' בין קודש ובין קודש הקדש' ולא יעא' ד'ק נעוצה קטע'
 והבן כי עיני הראש הם מטמטט' להאיר על כל האעיל' להטיב להראו'
 להם כי הם רחמי' ורחמי' האור' לשמטת תפלה ולעגת שערי' וציר'
 העתק' ממקום מן העוף המכסה ההוד שבו שלא יתח' הקלט' מאורו
 ומפ' הו' אע' שומע תפלה ושערי' של אריך המניע' עד שיהם ספנים
 אהם ט' סה' ל'י' אע'ך ושטע' תגליתו והנה הוא ג' להטע' למטה עי'
 קדקט' עד הגיון של אריך ומשם מקבל' אבא ואימא' והטע' שלהם הוא סוד
 קדקט' אכילה בסוד אכל' דע' והווג' הטע' ההו' קרי' צווג' הנה בסוד קדקט'
 ומה' יקות פיה מנשיקו' ולא כל נשיקו' יעא' דרך קריתו' ומפ' ומפ' מבידיל'

ולכן כל השירי קודש שהוא חכמה דהוינו אבא ושיר השירי קודש
 קדשי קודש חד מ רישא דלמא סתימל קדשי תדין אין עם אהרן חזק
 יחד ומנה תבין מעלת שיר השירי שבו ביו יסא שמו תלת ישיב עם
 רגלי און משולבו אשה ל אחותה כנסוקי שיר השירי וכלם לחבר
 מלך ומלכה בסוד כי חולת אהבה את סמכות באשמו וגו בשלמו
 איבריה עם כדענו כפולמי אבא ומימא יסרל סבא דבקרדסא ובעבוסה
 ובקרבת החוקי הנדחי בגלו שהם שכינה יסרל ועז השבוע ל לעור
 הגדול את תלמידיו ו עקובא בשעת נטירתן בפרט וירא מדרש
 הנעלה ואומי ליה אומא דלמא לשתמש בשום חד בסוקה מינה כי
 היכי דלמא לחרב עלמא ועתה בני ראה גס ראה סודי שוי השקדים
 בכסוקי שיעור קומה של רישא דלמא ראשו כתם כו חכו ממתקי לחיו
 מזו ואינו מסכיד השערו של יג תיקונא דקטא של כאומדן בזהר סר
 דענעות כרז ב דקטא דמהמנות לא מדכר ויש בו ג כסוקי השבעת
 נגד סודי תלת רישון וכלם הוא מזהיר של יגלו סודם וכן מסויס
 בסוכו ברח לך דודי שהוא עיר אטפן מן הגל ב חשאי אדון הקליפות
 שלא יפלו חו עם זא על הרי בשמי הם יב סמע בשמי הקסודת שהם
 סוד יב שרופי הויה עם השורש הם יג תיקונ דקטא ויב שער יוסל
 של מעלה ובע העליון והתחתון ועס יברח עיר ויעלה בתוך אבא
 ואומא עד תיקון השמי שלו הקרא נוצר ובתיקון שבע אפרש
 כדי יו להו הסובה עלי ועתה נבאר עטן הו תיקונ על מקבונתם
 ועתה אבאר מהיה הו תיקונ

פרק עשר וישי

תיקון ראשון של חסד דמלכו און הקראת גורל גורלות
 דהתיקון הראשון מהשבע תיקונ דמלכו און הוא תיקון חסד של
 שנכתב בתוך כתר דאריך הנדבך עם כתר דאין ואמנ
 אוירא דלמא אהבא הוא באמת כתר דאריך הגנו בתוך הגולגולת
 וחוכף על המוח אבל הגולגולת רעמה היא בינה של כתר אריך
 ומשפלות בה מקום כתר כיון דלמא אהבא טעם שכינה הנקוד משמ
 כתר לא יפלו והיא אריך ותיקון זה הוא נקראת גולגולת לבנה מסג
 שכלה חסד ועשיית כסו כל לפרת הגבורה שתחתיה ויש לשמ
 מי נתן לחסד של מלכו און הכת זה לעשות ותיקונ דגולגולת
 הזאת ולקלוט בתוכה כתר דאריך ואין וזל השלש ראשונ של
 און היו מתקני כל תיקון ותיקון במקומן בזה האופן שכתב

שבע ראשונה האיר בחסד שבשבעה של מלכו והלבינה אותה ועשה
 לכן אע"פ שהיה החסד רגה מעט אדום מזה שני חזרות שאמרנו בן א'
 נגד מנה הבקיעה שבקעה בראש דמיון ומזה הבקיעה הזאת נתחלקה
 הלף לטעם היתר הלף שברישא דמיון שהיא **ל** של שם סג' החסד מן
 החושש שבחוק כאשר נגדש בקיעת דשמיא **ל** ולפני דיני' לו שאמרנו
 לכן הגולגולת היא קשה ומכאן שהחזרה של אחורי החכמה היא יותר דין
 חזק לפי העצם של הגולגולת באחורי הראש הוא חזק והחזרה שפסוק
 החכמה היא יותר רפה בדיע' לכן העצם אשר הוא מצד הפל' הוא רך
 ונהיות שהגולגולת כלומר העצם נתחזה הקושי שלו מאלו החזרו ואילו
 החזרות הם מנו' כפי' והם זו אחד זו וכן מצד פעם נמצא שהם מחזרו'
 הדבה ליה עצם הגולגולת הראש הוא חלול והוא כמו עמנו קטני' מדובק'
 יחד וההארה של בחינת כתר המאירה בו הלבינה אותה הגולגולת
 ונעשית לבינה והוא התיקון הראשון של' תיקוע' שהוא תיקוע דגולגולת'
 וזה האמר למה נקרא גולגולת' היה לו לקרות קרקפתא לא סידך אה
 לדעת שפסוק חסד כשידדה למוטה עד סוף נתי' בין מאחורי' בין
 מבפני' ותורה למעלה חנה ה' של ג'ו' ה' תקודה אה' והם ג' ליה איות
 הראשונה היא ג' ואח"כ עולה למעלה ביסוד הוד נח' תת גבורה חסד
 הם ששה ידיו הוי של הגולגולת אח"כ עולו ל' ראשונה דהיינו חסד
 ולפיאוש בסוד י' והנה שם יש ג' יודין שעולי' ל' וגם אחרי החטאה
 היתה החזרה פני' למעלה למה יש עשר ג' ל' ואח"כ עולו לבתר של
 חכמה שהיתה שם הלף שאמרנו מעש סג' ושם סג' יש בו ג' יודין
 והלף עשמה היא צורה יוד כזה **ל** נמצא שהם ד' יודין כל א' כלול'
 מ' מוכה שהם אומ' א"ן נמצא שעולי' ת' ולפי שהם מעש א'
 דהיינו שם סג' ליה הם ת' באות אחת ולפי שבעד לו ד' מאות יש
 בתוכם הלף שאמרנו למה יש ל'ף בסוף להודו שהלף כלולה שם
 ולמה נקרא גולגולתא והיא כוללת כל תיקוע הראש כולו כטבע שם
 הגולגולת שסמכת כל הלף הראש שהם המוח והקרום והעינים והאזני'
 והחושם והפה וכמו כן השערות שהם על הראש אבל מוכה שעשו
 מדור חזק ומתיקוע נהי' סוד עמר נקי שנכנסו בס' תיקוע ארין
 ואין עולו לפעול' בסוד אור חזק ועשו וממנו חשעו' ועם סוד
 האל' ואחרי' עשר' שאין להמוח והגולגולת יכולת לקלעם חזרו
 למצבה בסוד אור חזק ובתיקוע עמר נקי נבאר השערות ומעש

פרק רביעי

בויטורש העקון הטע נקרא **טלא דבדולחא**

התיקון הטע נקרא **טלא דבדולחא** נעמא מגבורה דמלא און
אשר היא נכנסת בגוף חסדה דאריך לט' יום בדבדולח
אחצוהי אודיס וזאת היא החכמ' אשר אמרו עליה שיש בה השרשת
הדייטן לבי שהיא באה מכח הגבורה כאמור אצל סתם חכמה היא
כלה חסד ואין מתחזק בה דין כלל לט' שדיניה מוטותק' תבן ומכח
גבורה שהיא בחכמה הזאת יש בה חכמה שנקר' אבא למטה לט' ימים
שבמעשה בראשי' והוא טעם מוכלג' לדיט של חכמה והחכמה של חין
ואריך הנדבק' יחד הם טול הגולגולת והם מלאו הגולגולתו הטע וזאת
למטה הוא דין ל' שיש בתוכה השרשת דייטן וכשמתפשט' לנעי' ונקבי'
במוד שף' ושלא מן הם מותקו' ומו הם מוצע מיתקן מאריך למטה
וממתק דדייטן הלכו וזאת היא הגבורה שכולה רחמיו שכמו שהבדולח
גוט לבן לא כשתביט בו תראה כמו אודיס ואין בג' כמו פן הגבורה ט
במקום הזה אין בה דין כי כולה רחמי' מע' שנקרא גבורה כמו הגוון
שאמרנו בדבולח שאין בו ממש כך הדייטן כאן אין בהם ממש זלכ'
יש מחבר א' שטעה חסב שהחכמ' היא דין וחיון פן שלפניו הכל
רחמי' וכמו שבראש האדם יש מקו' חלב' שעול' האידו' ומתקבצ' ועול'
עד גג הגולגולת מבע' מעור' ונוכט' למטה ויש קרום א' החוטה על
הטע שאילו חרום הזה היה נפסד המוח כך להבדיל בכמה
הבדל' בדוגמא זו יצא אור א' מגבורה של מלבן זו ונכנס בגוף
האור הזה והטע' משורש הגבורה עד מ' ועל' למעל עד הגולגולת
הזו וחזרו ונטנו למטה ומלאו החלב של הגולגולת' מבע' ואם
תאמר והלא כח הגבורה הם אדומי' ואינם נגרי' מתוקף הדין ואין
עטתה גבורה זו מעולת החסד שנטנו למעלה שהיא מעולת החסד
תאזהר לבי שזה הו' תיקו' הם כולם חסד במקו' הזה דהיינו במלבן
ולחיות שאיני' טעם כולם חסד מ' גבורה שמה לזה אמר טלא
דבדולח כלומר כמו שהבדולח הוא לבן בעצמו אצל סתם נראים
בו גוונ' נוטי' לחודס מע' שישתכס שפשיסתכל האדם בדיק ט
בבדולח לא ימצא כי אם לבן כך בגבורה זו גוונה האמתו היא
לבן שהחסד שהיא חסד ונרא' בה כמו גוונס אדמדומית והיא
הטע גבורה שיש לה וטלא דבדולח זה הוא טע של כל' שטעה
טל שהוא אותו' הפע' של הויה בלתי ביות באופן זה אמר טלא

אלה ויהי שבע' טעם לתורה ובעשיית תלת ראשון נכללו ה'יה אף
 רבואת אלהי רבואת כח ששכלו הכח רבואת בגוף הכתר שהיה בעור'
 כדור גבולת הכח ששש'יה יתעטו טול רבוא וזה היה אור כנמני שלו
 עטרו כח והתאמן והיהנו טול אף רבוא וט בו אם יהו במלתי אפן כח
 ז'יה ה'יה וא' אמת' טול ויש ג' בשמות עב סג מה בן טול אותיות
 החקוק ברישוד הארץ ד'א' (ועקרו בתג של ד'ישה דל' ד'היינו
 חקן ב' פ' אמת' ד'ולב' ד'ישה ד'א'ן שהם ג' ק'ע כ' ו'ק'ון ג'
 של בית ד'א'ן ד'ח'ר'ך ד'א'ן ק'רוא' ד'א'ור'א אשר ג'נו בתוכו הטל
 הגה של חקן פ' שהם ט'א' ד'ב'ול'ח'א וא' כ'ת'ב'ת' זה הטל ב'ק'ון
 ב' הג' והטל ש'אמ'ר'נו הוא ה'ר'ד' על שערות אב'א ועל ראשו של ז'ע'
 ש' כ'ת' ל' א'ח'ו'ת' ד'ע'י'ת' י'נ'ת' ת'מ'ת' ש'ר'א'ש' נ'א'ל'א' ט'ל והטל הג'
 הוא שהחיינו במזק תורה כשפנתו בשמינת קול' אלהים חיים מדבר
 מתוך האש והוא הטל שעתיד להחיות האמ' ד'כ'ת'ב' כי טול אורות
 ט'ל'ך ב' ט'ל'ל'ים ד'ה'י'נו ט'ל של ז'ע'ר' וט'ל של ע'ת'ק'א ונ'ש'ים ג'
 ט'י'פ'ן וס'י'מ'ט' ג' ה'ו'ת' י'י' מ'ל'ך י'י' מ'ל'ך י'י' י'מ'ל'ך ל'ע'ו'ל'ם ועד ועל זה
 ע'ר'ך ל'ע'מ'וד על ר'פ'ל'ו ב'א'מ'ר'נו י'י' מ'ל'ך ל'ה'ע'ד ^{ש'ע'ר'ת'} ש'ח'ק'ה ל'ה'ח'י'ת'
 ה'מ'ת' ג' ה'ו'ת' ש'ע'ר'י' ב' ט'ל וס'י'מ'ך י'י' א'ח'ר' כ'י ט'ל וצ'ר'ך ל'א'מ'ר'ם
 ב' כ'ע'מ'ים מ'ע'מ'וד א' כ'ע'ר' ה'רו'ח וא' כ'ג'ד ה'ש'מ'ה ש'ה'ג'ו'ף נ'ב'ת' מ'א'ר'ב'ע
 ר'ו'ח'ת' ה'נ'ע'פ'ו ב'ע'מ'ו' כ'ש'נ'ת'ח'י' ק'ב'ר'ה' ו'ש' כ'ו' א' ט'ת' ק'ב'ר'ה' ו'ע'ט'ם ב'ה'ו'ח
 ל'ר'א'ת' כ'י ג' ה'ו'ת' לו הם מ'ב ט'ל'ל'י' שהם של של א'ר'ך וט'ל של ז'ע'ר'
 ולבן צ'ר'ך כ'כ ל'מ'ר' ב' י'י' מ'ל'ך ו'ש' כ'ו' מ'ל'א' ל'כ'ן ע'ו'ל'ה' ט'כ'ט'י'ה'
 ועל ידי השם של ט'ל'ן ט'ת'ת' ק'ב'ר'י' ז'פ'וד הארבע ר'ו'ח'ת' הם זה ד'ם
 כי מ'ל'כ'ו מ'ת'ת'ל'ת' מ'ת'ת' ז'ע'ר' ו'מ'ת'ת' ע'ד י'ס'וד ז'ע'ר' הוא ש'ע'ו'ר ק'ו'מ'ת'
 וכבר אמרנו לעיל כי ז'ע'ר' נק'ל ר'ו'ח ז'ה'ט'ט'ם הוא כי כ'מו ש'ט'ב'ע ט'
 הכוח הוא חס (ל'ח כן ז'ע'ר'י'ש בו ד'ן וה'מ'ת' ועל כן כל א' מ'פ'נ'ר'ו' ז'ע'ר'
 נק'ר'א ר'ו'ח והוא ט'ת'ן האר'ה ל'מ'ל'ב'ו' ובכ'ו'ח'ז'ה' הוא ב'ו'נה א'ת' ה'ג'ו'ף ו'מ'ח'י'
 א'ת'ו' ב'נ'ש' ה'ב'ש'ר' ש'או'ת'ג'ת' בו ע'ת' ש'א'מ'ר' ה'ב'י'א י'ח'ו'ק'י'ל מ'ד' ר'ו'ח'ו'ת'
 ז'ג'ל א'מ'ר' ג' ע'ק'י'ב'א ב'כ'ל י'ו'ס ו'י'ו'כ מ'ל'א'ך ע'ו'מ'ד' ב'ר'ק'יע ו'א'ו'מ'ר' י'י' מ'ל'ך
 י'י' מ'ל'ך י'י' י'מ'ל'ך ל'ע'ו'ל'ם וע'ד ו'כ'ל ג'ד'ו'די מ'ע'ל'ה' א'ח'ר'א'ת' ה'מ'ל'א'ך ה'ו'ח
 ה'ח'ל'ב'ת' ש'ח'י'ת' מ'ט'נ'ת' ע'ל ה'ת'ע'ל'ו' ש'ה'ו'א ק'ו'ש'ר' מ'ה'ח'ס'פ'ת' ל'י'ב'ו' ו'ה'ו'ח
 ה'ח'ו'ד' ל'מ'ע'ר' ל'ע'מ'ו'ן ה'ח'ו'ס' ה'ק'ו'ל' כ'ע'ו'ל'ב' ה'ת'ח'י'ת' ב'ג' ע'ו'ל'ב'ט' ש'ה'כ'ב'
 ו'ע'ל'ה' ש'א'מ'ר'נו ול'ה' ה'א' א'מ'ר' י'י' מ'ל'ך כ'ד'ו ל'ע'ו'ר'ד' ה'ת'ח'י'ה' מ'כ'כ'

שבת עוררות שלו מלמוד זכות על ישראל סגולת הטהרה של ספר ז' א"ת
 קן עיבור לפיך שכאמדים לוחם חב' ומשפלה האם יסאם צורקת לל' ו
 הקבה וסנדלפון זה הממנה על העונו הוא משפך לל' סגולת סבוכי י
 החמ' על ישראל באומרו הנה הצפור האת שלקחו את צנה ואת נודת
 מן קניה חובסה עליהן וכנף ישראל שהם בגלו והטכונה חובסה סבוכה
 דבתב רחל חכסה על צנה ואת לא תצודר רחמיך עליהם באמת שעה
 הקבה בועט בט' מאמח ריקיעיה ומגדעוע העופלס כולו והליתן נחדי
 ממקומו ומוריד ב' דמעות לים הגדול ומתצודר המשיח ומקומו וקו
 ואומר סנדלפון התר התר יוצר בראש' ואז יוצאים ב' קרע החוד מתח
 כסא הכבוד ואומרי' אשריכם מלמדי זכות על צנ' וזו טבע הקבה
 שיגאלס דבתב טבע יני דהיינו זעיר בימינו זה תורה ובנידוע עיון
 לו תבלין אם את דגנך עוד מאכל וגו' וכנף סנדלפון נא' דין מה
 המלאך שמפורות בידו כל העשו והגופו הקבדות וכשהקבל מחיה
 טותס מבקש אותם מידו והוא גותן אותם על צ' מנקס לסנדלפון
 והוא מחיה אותם בטל הגו ואז מתעודר מטטרוק ומסבין שמו
 ישראל ועולה למודיגות חיה ומעודר המשיח לתקוע אומר שהוא א'
 מקרע ההוד הגו ותקוע ובאות' התקוע עומדי על דגליהם אחת שיה
 סנדלפון ואז שאת עומדי על דגליהם אומר מטטרוק המסב שמו
 ישראל ואומר ברכו את יי המבורך וכל גדודי מעלה ומטה גם האשי
 יעט אחריו ברוך יי המבורך לעולם ועד וכן מטטרוק זה בכל יום קודם
 הנץ הזמה עומדי באמצע הרקיע בסוד חיה וחוקק על מצחו ישראל
 באומר בקול רם ברכו את יי המבורך וכל גדודי מעלה עומן אחריו
 ברוך יי המבורך לעולם ועד והיינו דאמר לנו כשמגיע לברכו
 יש חיה א' שמעיה ישראל וחוקק על מצחו ישראל ועומדות באמצע
 הרקיע ואומר ברכו וגו' וכל גדודי מעלה עומן אחריו ברוך וכן
 יש הוא מטטרוק ומטה הטל יוצאי' התקן עטרין בכל יום ויום והם
 סוד התבלין שמעשהו ז' א' והוא מניח בספלין של ראש ומקובה על
 יד והבן ושאלס בזה התקון הב' הנקרא טלא דבדולה בסל'
 העשה ע' אמצעה דמלכות אף הקרא דלא ידע והבן
 פדק חקליגלזו בו יכורט התקן הב' בסל' קרסוק דמורד
 התקוקן ב' הקרא קלומא דאוידיא נעשה ממסרת דאשכנז
 אשר נכנסת בגוף בינה דאין ומרדף והקרוס שבתה חב'

על' רכה' זה נעמיה זה קכ"א סך הכל סוף עמנו קדושים וזה
 נקרא קדומא דאחיל שכבר ידעת שאמר גופה לית מאחד
 הכונה שהלך עצמה שבטס מה' של רכה' זה מותרת אודותיה
 ליו' כזה א' והלך עצמה היא נקבעת בו ממש אהיה אל שיהיה
 שסג שבאנו אוק והבבל שיהיה מלאוין אוק שדמורסן אוד
 דכיה שבתוך דאש אוק ושורש זה היה הלך שהיה שבטס סג
 הקבוע בחצי המלוש העליון הרי הלך עם יוד הוא אודי ולמה
 נקרא קדומא דאודיא ולמה הטל שבהקדום הזה יחדו המתס
 לפתוד לבוא ויש גכ טיפין אודות עודסין דהיינו נובל' כתר
 שיהיו מיין נוקבין של תחיית המת' זו ש בפרקי היכל' שיש
 למעלה אודות של תחיית המת' ומהטל זה שמתקין מו' לעיין
 שהוא מן של מוצ'ך בשחק' שהסו בהיכל אכבה ויש בהכ
 אית' דהיינו טאסרו נטס על קידוש השם שקיימו ואהב' ד
 את'ו' אהיך' צל לבבך וכל נשך אפי' הוא עולל את נשך'
פרק ששי בו יורש תקון נהי' הכולל' ג'
 תקו' שהס עמר נקי: דעמ דרעוין: עימ

תקומא דכל ניעו

הנה' ג ראשונ' שבאריך לטי השיבאן הוצרכו כל אחת מהן
 למדה שלמה מן הז' תחתונ' של דיסא עילא דמלכו'
 אוק כי כביר מצאה ידן ליקח כל אחת מן' כסיה שלמה מן
 מלכו' אוק כי השיגו חיל' ואודו כס' מן כה' דמלכו' אוק באשר
 במוח' לך באר היטב' אבל נעז דמלכו' אוק הסניח בחסד
 ונעז דאריך שהא קו ימין וכן הוד דמלכו' אוק הסניח לדעת
 לה' יסוד דאריך שהוא קו האולעמי: וכבר ידעת שכתב שבג'
 ראשונ' השפיע אודה בחסד ונתנה בו כח לעשות התיקון
 ובית' נתנה כח לבבורה לעשות התיקון והחכל נתנה אודה
 בג' לעשות התיקון קדומא דאודיא: ודיינו דקרא תקון זה
 קדומא דאודיא כפאודי אודי' שהיא חכמה ואח' שלו הג'
 דהיינו בג' אחר שקבלו כל אחד ואחד אודה מן הג' ראשונ'
 נתנו להם אח' מאודים לנהי' שיכלו גכ לעשות תיקו' ודיינו
 דקאמר בספרא דענינוסו איתון עמר נקי מלכ' וסמ' דקרא
 דוקא על עמר נקי לא נס על השאר כלומר אידך' על ג' שכתב

תיקונים ותיקון כל אדם כפי אור התיקון והיה הכח שבג החושים
 עתה כל אדם ותיקון כמקומו ועצמו לפי זה שתקון נהי' ההג' תיקון'
 עתה באחת בסוד שנה ונקודת אחת בסוד הלך הכח' של הפרע'
 שהוא סיבוב א' לכן נמצא חילוקי רבים בין המחברי' בלא הג' תיקון'
 ודמאבאר את הג' תיקון' הא' בעזר' הצור' בשישועתו ובסיעת' דעת'
 ונמצא (אחת המעין תיקונים בדברי אה' אשר אכתוב בענין הג'
 תיקון' ותשמע לי ותשכון לבטח ואע"פ שביארתי לך שטעמיהם לא
 הנה' יחד מ"מ כשנדקדק בחלץ הפנימיותה הנה' מסוד דמלכות
 אה' הכולל בעצמו דעת ת' וסוד דאריך עטה ממנו מצח
 דעתה' הנקרא דעומ דרעוין כי בכל מקו' דעת הוא מצח ובכל
 מצח מתחבר יסוד שלמעלה ממנו בדעת של פרע' שלמטה
 ממנו ועמר נקי ומתיחא דלא סתמין כולם מלע' חוד דמלכות
 אה' העומדי' באה' זה מצד זה וזה מצד זה כנגדו ונתפשטו בו
 סודותיהם באופן זה השערו' מסת' שלה' עד ת' שלה' ומשלמין
 כאות הראש והעדעיל שהם במקו' חסד וגבורה ומת' שלהם
 ולמטה השמעת העינים ומצ' שהכל הוא בתוך הכוללת' המק'
 הכל ובתוכו חכמה ובינה דאריך הם ממנו מאד עינו של רישא
 חורא דענין זמין ומוכרחי' אנו לפרש תיקון עמר נקי קוד'
 תיקון רעומ דרעוין מצ' שהשערו' הם למעל' מהמק' וגם בזה
 בסד הנוכרה קוד' לרעומ דרעוין לטעם הג' וקאמר אינון
 עמר נקי ר' דקאי על ג' ספירו' הבלו נהי' הנועלי' יחד הג'
 תיקון' ובכל תיקון ותיקון מהג' א' יש בו חלק מכל לו הג' ספירו'
 הג' ומה שיש בזה יש בזה ועל כל פני' בהשפעת העיני' לך חלק
 גדול ועקר בו היסוד הזה שהוא נקרא עינא פתיחא דלא
 נאים (נטיד מירא לכן הם טבת מעורבת ממש ולכן ג' גוונ'
 עין הם זה בתוך זה כמו לו הנהי' לכן וועלי' יחד לו השלש'
 תיקו' דהיינו ערין וצריך אתה לדעת שלעולם כל רבתינוג
 שפס בעיר בו תחתונ' אין האורו' נכנס' לתוכם לכולם
 באור לא לעולם הם נכנס' מתחילה בגדול' גבור' ת' שלג'
 ולג' הנה' הם נותני' לנהי' זמיר' עמר זכיה כאשר תדע בעה'
 והנה' גדול' גבור' ת' של לו הו' דמלכו' של אה' הם משפיעין
 בלתיקון' לנעת כוד יסוד של מלכו' עצמ' כדי שיוכלו הכ'

לפנות התקוע כדכיר שנו לעיל ולבנות שנתחברו יחד הם חסד
 שהם נשק במקו אחר באמצעות קרומא דאידא דהאיתת הג
 המכריע ומעטב החסד עם הגבורה כמעטגו ומתוך הוספת
 יחד נולד מביניהם אינה שפע דהיינו מה שנופח מתוכו צל
 בדוחק מקרומא דאידא ולמטה אבל מלג זה השפע הוא בסוד
 היוח דין כיון שהיא יורד כמו בדוחק מבין אותנו קרומא דאידא
 מופע שהיה מבסוק ומעכב לצאת להסע הזה כיון שידד לנעח
 והוד הנל נעשה ממנה הסערות של הראש אשר נבאר ולהות
 שהסערות הם מומע לדין כאשר ידעת בסוד שערות ועיר ובחוק
 הזה אין דין לא שנראי כמו דין ולה נקרא עמך נקי ואינו
 נקרא עמך חווד לפי שכמו שאי אפשר לעמך שתהא לבן בסוד
 הלבן לזה אמר נקי כלומר שהוא נקי מסיני מוצע עצמס
 אבל מלג נראי שהם דיני כאמור וזהו אמרו בספר דעניות
 אינון עמך נקי תלין בשיקולא רל אינון עמך נקי שתיקון
 עמך נקי נעסה מחלקי קיבוץ שלשן באמור ואומר תלין
 בשיקולא כלומר אעט שהתיקון נעשה לנעח מלג גם הוד
 בבחינה זו הוא שקול כמוהו בתקון זה לענין שאין הוד ממשט
 בכאן יותר מנעח כמעטגו לאשר אמרנו לעיל לא הם תלויין
 בשקולא וכבר ידעת שמלת פגוד עולה יש ואלת נקי עולה
 קס הוא כנגד טס קסא של מילי טס מהיה ביודין עם
 הכולל ויש הוא טס ל' כלל מעטר ול הוא חסד כמו שכתוב
 חסד ל כל הוד וחסד מרא של לבן ונקי ומצח טס בתקון זה
 טס להמורה על חסד והם דחסי מרע ענקעט בו גכ שכי
 מהיה שדינן מתערין מיט המור דין שהם נראי כמו דין כאמ
 ולא השערו הם הבל הראש היוצאי למעלה בסוד אור חוגר
 ובהם טס ל הממתקס והוא בטע פאת הראש והג במצח
 שלמעל דהיינו השורה של הסערו המקיט את המצח פסחה
 לפאה ומקם מתבטוים שורש ג עולמו שהם ל שרי אל
 יהוי ל אדני ומן הל הג עותן הארה ללה שבטע והנה אי
 במילוי בגי תקף וב פ תקף בגי טע הודין הנכרי בכל
 תקופ בזרה והם מאחזיים וכן יש בטע יסוק ולסוד של ג
 ל הגו בל שעשע וזהו סוד ועשע יקטן על חור פתן וסמ

אמר ביהמ"ד **ש"ע** כן יש בבניה המקבל אמש כי ארוך הוא ג' אש
אמר בניה מודע ולא לה ד' אהיה ב' במילוי יודין וא דההין וא
דלפין דבניה הוא סג' וסוד סג' הם בחכד חג' ושליש חג' של
ושם חתום בנמש בנרוך כה בכנני יונה לבנה שספג בבניה
ולמה לא במבדך יעקב עד היות' אפג' א' עין אש ועוד סוד ויתא שנה
יספג סובא' אשבע היא הבניה ד' אהי' וג' סג' שיוצא' מהם
ג' צידוע שהוא שם ייא' שבשם סג' הוא בג' ל וכבר ביארנו
כ' ב' ל במילוי הם ש"ע וזהו ש"ע ושמות לו של אל' הם שרשם
משם סג' ושם סג' האחוריים שלו קפ"ו בגי' יונק וזהו ושעשע
ונק' על חור כמ' הם הקלפו' כי כאשר יש ש"ע נהרין א' נעשה
השמן שהוא בגי' מלבוש המלביש ומקוף ל הקדושה שלא
ישלטו בו החיצוני וזהו הכפוי לכל א' מדי עולמו אביע כל א'
כש מודיגרו כך ואז יתר עב מחבירו ועשייה יתר עב מכולם
כי שם עיקר אחיות החיצוני' ולכן אחר תפילג' יו' שהמשפ' האיה
של הקדוש למטה (אז פדי שלא יסלמו החיצוני' באתה הארדה
אז אנו משייפס' העמקדרה במלה בשלום במשם המבדך את
עמו ישראל בשלום שהוא מותו' מלבוש דהיינו השמאל' והבונ'
ביבנות האר' הקדושה אז הוא ופשחם ושלום יש שליטה להיטע'
שם נקרא מל' וזהו כמ' שיש הארה ש"ע לו בקדושה כן הכ
בחיצוני' וזהו סוד והאדומס' לא תשכ' בגי' ב' כעמי' ש"ע שהיא
עושה שמאל' לחודמה שלא תעמח כל בה' חו' וכן כנגדו בקדושה'
כמע' שיבה תקום לית מלש' אורו' שבכ' ד' ארוך והדרת כע'
וקן כנגד ועיפ' זימא' מלביד' כנגד המלכו' ששם הידחה וזהו
עלן קמא' שכל ס' שיש לו קמא' עצמותו מרחיבן אפ' ל' אחא
בר יאשיחו לא הם עצמותו מרחיבן לפי שלא היה לו קמא'
במילי' דעלמא סמא' הקמא' הנמשכה כן החיצוני' כי אז
עצמותו' מתרחבין ותעש' יאכלם שהם הש"ע שבקדושה
משלו' ש"ש בקלטה' וזהו סוד עש' יאכלם וכן אמר' בשדרו
אל מנ' האוכל' (מרחיב' העצמות וזהו סוד נוס' של קמא'
"קדוח' נחש' אופה' המן' שכולם הם מקפדי' עד שנעשו' דקב'
עצמו' תקופתם מוכה נפש' הם היו סקטא' באחרים מה שהיה
לחם נשלו' שהם ודבן' וכן יש תולע' שהוא שם אבג' יתן בקדושה'

בקר תולעת טע שהוצרך להיות במסכן ומבגיתן גי' תולעת ובעת
בחדש והוא הפהן מה ונתן לכהן כי פתח גי' אבגיתן כשנתחלקו: שסתי
לז' פטיח שאם שון צית אבגיתן הוא חסד והוא גי' שור פשוטון גזח
שהוא פיומי טסן ואם מטפדו אינו מועון כי הוא טס טב אטורה עמץ
סונן בתחילתן אבגיתן גי' תולע שקו צית גי' תולעג וזהו סוד לתרא
תולע' ישקב ואצל הרשעי' אמר כי תולעתם לא תגות וגו' ובבוקר
קל יוס מתצוד התולע תה טל עולת תמיד המך עולת ותטח תולע
כי הוא המעלה הקרבנ' בכל יום עם טרעו טהרה ושפעת בעי' ישרץ
ומצד אחר נקרא גכ תבלת שמבלה הנשמית והחיצוע' שהיה ובחי
מיתס ואוכל בשר הקרבנ' והו סוד אריה אוריל סיה רבון על גבי
המבח ומגביר הקדושה כדי שיבואה מהרה ל תבלית עולם הנשמה
של אף השמיני ועליו שאמר ט יוי להיך אש אוכלה הוא ולכן מאמר
קץ הימין וכנגדו בחיצוע' תולע של קלפה האוכל בשר האדם טע
והכסיל אוכל את בשרו וזשה אס יאדימן כתולע ורב אחאי לא
היה לו קטנה במחלי דעלמא לא ישלש עליו עש ותולע כייש כח בעדין
בחייהם לתן וגו' דתמוע' ה אמר אף בשדו ישכון לבסח כסוה הוא
הסוד של פסוק ויעו השע הוא העש החיצון שהם השבים ולכן
מפתחמן השע כנס שאומר תוהר על טסן ויוסף אסית דיו על עינד
כ דחי ואומר טס שכבודו כל אדם מחויב לפתוס עניו של מת
קודם שיבוא העש הזה וחסך אותם וסוד השמל' ששמה בשלום ט
בחול' ובשבג הוא עשה מלבוש גי' השמל' ומקום כעין סופה גימו'
הייה ואדנות גיווג ועיד ונקביה טע' בעי' טעש טעש טע' כס' ממור
ידי לפרישס המסריס' עצמם כל ימי השבוע ובחרו באשר הצע'
מעש' לעש טוב טס מבטל ומבגל אתן לו אשר לא יבדת עי' טקלה
מאנע מרמה ובאותו העש תקרא מאנע צדק כט בצור בסבא כ
משטט' ועל כן אמנו מתלללי' בחול ובשבת זכרוןש עלינו סוכת שלו'
ויצא לפתעודן דידן כי הג' לו שהם שש בטאות דמריך וא במע'
מאירי' בסוד טע נהרין דמריך הנו בכל מקו' ויש בהם ימין ושטל'
בסוד ששע וכל השטוע הנו בכל מקום בא מהם בסוד משרבי
נהרין ומן טאות הראש מתשטט' אהכ בדיקט גכ כי התקון הראשון
הוא אל באשר נבאר ומענו בארדא כבא פ' טשא שטטטו' אל' ל
דתינו הג' שאמצנו תקן פ' עולסט' כל' ל' אחד תקן עולם אבדיה

ומה שישב פחד שם בעלי הדין חך גזירין דברזלם ותחיתם
 חקלם סל צינע מבחזן סולבד חותם אבעשייה מעורבי כנודע ובסע
 לתקן ג' עולמו של מארי דינן שאמרנו ונתבסמנו על ידו ועלמ' קדומ'
 אאלף לפן מארי תריסן ועלמ' תנינא שבעה וחמשין לפן דינ' מארי
 דיבבא ועלמ' תלתא: שאר ותשעין לפן מארי דיכלה ופירושו הוא
 שיש ג' שמות לקיס במלת אחד בבניה ואחד בגבורה וא' במלכו
 ולק' במלכותו ודבועו עולה לק' כזה אלף ואלף למד' אלף למד' הה'
 אלף למד' הה' יוד אלף למד' הה' יוד מ"ס ולזה נקט לק' בפל' אחד
 מהם ולזהו שלו הב' ל' בנימות והג' מארי להם ונמא' ג' להיס ואב'
 של חסד ממחק' ל' של להיס שהוא להועס בכל יום ולא דינ' יעמו
 חבניה של עולם התורה וצדק' שון שבבית' כולל השע' החמדי' ולזה
 נקרא המלך הראשון מחמלכו' שאלכו במרח' אחים בלע' כמע' שאמר
 במדרש רבא שעולם היבבא ועולם היכלה הוא כנגד הב' מלכו' אחרי'
 יבב וחטס שלו המלכו' עקי' בבניה כמו שאמר שאלכו במרח' אדום
 שהיא בניה שממנה נעשה בעולם התיקון ארוך חננ' ונקרא בעולם
 התהוה אדום דאמפ' רמא נקין דינן והס' היו קודם התיקון רצוני
 לומר מחמלכות דיבניה נקין ל' דינן כחמר טב דיתוב על דודייה
 שהם לו הדינן ולמעלה הכל החמ' מעט שהדינים מתבבין שם ובכל
 עולם מהם יש מזה השם של אל' שנבנס בתוכו כדי לתקנס ולבסמס
 ולחכמיה להון ולפי שבועלם רברואה בכלל' הג' לזה יש בו ג' אל'
 ולזה נקרא מארי תריסן שפרושן תריס' עגן והוא ג' ג' אל' שעולה
 עגן וזה שאמר לק' לפן לפ' שיש לו בהקדמה של ראשונ' שיך
 למימר בהו' שדי הכוונה אמר לעולמו די להבדיל לו' אחריות
 וכן בכל פעמיו' למה שלמטה ממנו שיך זה השם של שדי לפי ש
 שעולם הראשון שאומר המדרש הוא בניה כידוע שאמא מקנת
 בכורשיה שהוא בריאה שיך ביה זה השם שמלכותו ודבועו כזה שין
 שין דלת שין ד' לק' יוד עולה לק' ותשע מאות ותשעה ושיס' עם הכולל
 ושם ל' מע' פדף עגן הדי' לפי' סימן לדבר טעם חסד לפי' דל' מזה
 ל' שהוא חסד כמו ש' חסד ל' כל היום לזה אמר במדרש לק' לפן
 לפ' ג' לפן וכל בעלמ' קדמיה' כי' הלף הראשון הוא עולם של מעלה'
 דקיימ' של בניה עמיה שהיא בריאה והב' לפי' לפללו' וצורה ושייה
 אג' עלמ' תנינא שבעה וחמשין לפי' דינן דיבבא וקרא כנג' מלם

היצירה שה' דהינו ועיר מקנן בה משבון בצבעה והוא שבת
 הוא שם הויה בכל מקום ושם א' ביהוא בכל עולם שם לאכפוי
 הייני כמו שאומר באדרה ולא הב שנות עולם ג' שנה בלתי
 הוא תשעים ושטה לבי מארי דיכלה זה האמר הוא של עולם העש
 שמכלל מקנות בה ושם אדני עולם סה ולא הוא התיקון של כל אחי
 מאל הדינין וב שנות אל שהם א' אדני עולם לו וזה הוא מאש סוד
 כונת האכילה ששעלה האוכל בכוונת ניעוץ טהרה הנדבק בנשמת
 ומעלה במוד שחיי ששם הם הריחיים ששוחקים מן לעדיקו והם
 הלב שנים הרמזים בלף של אוכל כזה **ל** במרחלקת לשע יו ג'
 לב להים ואוכל ג' א הויה והוא אותות **ל** א כו וצא לר כי כאשר
 נשברו המאמן תבירין אז נתקלקלו החי מדבר ובלתי מדבר וכצומח
 והדומם נאמרו בזהר מנהגן מתבטחו ומנהגן לה מתבטחו ואנו
 צריכי לבדר ולתקן האוכל מתוך הכסולת וצמו שלוקח האוכל הטוב
 מן המאכל טמנו נעשה חלק אבר והשאר הולך לאשה כי הוא אות
 אל ועריך להוציא מן הבטן כן עם האפולה למעלה מתקן הדינין
 וקליפין נדקק ואיט יכול לאכפייא להן אם לא בבוות א שדי א'
 הויה אדני במלת הל הון בברכת המען ועריך להוציא הח ונמתי
 לחלו הדינין מלו הל א שבאות הראש והדיקרא של אריך אנפין
 לאכפייא אל הדינין בטרת חסד של א שכן שהם ג' א סוד ג' עולמו
 אל ביע הדינין שלה נותקים ועריך שתרע קישור הדברי והשמות
 הללו קולקו עולמו עוד עריך אתה לדעת שהשע הודין הם
 מתחלקי לקן ולרא כשידדי מאריך לעיד הוא נותן לו רמא
 נהודין ולמולב קן נהודין כלל שע נהודין עם הכולל ומכע
 שועיר מגיע עד דקנא דאריך יש לו רמא נהודין מאריך ואמר
 בזהר באדרה רבא כד אסתכלן אמנא דאריך באנפני דועיר
 כדין מתלכין ומאירין אנפני דועיר ואקרי אריך אפיס וסחדי
 הוא כי ועיר מתקרי אריך עש אריך נהודין שיש לו מהשע
 ההד יו שהוא תל ועיר אריך אפיס ואם תדקדק טמולת אריך
 אפיס עם מילוי האותיו עולה שע הא כיעד אריך אפיס עולה
 שגב ומולתו של אל ב תפלות אריך אפיס עולה חי אותו כזה אל
 ריש כף אלף כמ יוד מלס הרי יח אותיו סך הכל שע התלכין
 בבידוש שיש ליה בכח שע נהודין ואל אל שע נהודין של ועיר אדני

וכן נאמר שהיה ג' שני הנקראין שבעה בית בעיה וידור קן לה בית
 וכן נאמר שהיה מלכו אמן לה לה קן בלבד חסד מהשע קן הנודין ושאר
 לעשר ארך הנודין והוא כוס רוי"ה ג' רכ"א הנודין שחולל שמואל
 וכן כלא מעבדיו כי כוס של ברכת המזון הוא מלבו שחובלת עי'
 דוד לעתיד לבוא שע' הנודין כמו נעיר ואז יקוי' ושעשע יונק שמו'
 דוד משיח בן דוד בעצמו כמו שחולל אי מן חיי' הוא אי מן מיתיו
 הוא דוד עמיה ונא' וידוד עבדו נשיא בחדש לעולם וגם חולל יסדו
 בפיטת הושענות צמח איש צמח שמו הוא דוד בעצמו; ואדם נא'
 אדם דוד משיח ודוד היה ראוי להיות נבל ולכן נקרא בר נבלי
 נקראו הכסוף יונק שנ' ושעשע יונק על חור כתי' מן נקרא אמן על
 שם נער הדמות דסודא' וגם מטטרון נקרא נער ויונק המושעשע
 עצמו על חור כתי' כי גם מקומו הוסי' למלך יי' צבאות להוסף על
 גבולו גע' ושם היה דשעשע ומחול הקב' על הצדיק' ונהו חור כתי'
 וכן כתי' עצמו שיהיה בעל והוא עלתא נקבא דהממא רבא וזהו
 קוד הכסוף ושבתם מים בני החסד ממשע"ע השועה' לעשרה
 המאורעה אשר הוא בשבת חקל קפוחין קדישין ופבר לא היה לפ
 מואיע ואז יקרב הקב"ה קנה השועה אמן וכלא הנדסי' אל תשכח
 כי הם מודעת וחיות העולמות בולם; פרק שביעי

בו יבואו שערות דאריך אנפין
צדק אמה לרעת שאריך יעל שערות ומזין קותין ופירוש
 הדברי' כי מעד הפעם יש בשער הקדקדק תליסר עמין
 דמניין מתבטא תליסר תקופ' דקנא' ולא הנמין של צדהנע' נקרא'
 שערות סתם ומחודדי דגללגלגה מצד אחר יש חסד דבשל קדעי
 דשערי מגיעין עד ביושי בתפין לפסות העורף וכל קץ וקוף ושבו
 תי' עמין כמין קדוש' ולא הנמין מושפין עד מקום ראש ועוד אנפין
 כמין חוסף ארוכין וכשיורד אורו האור הגדול מפת מאחודין של
 וא ברואו שהוא מלבש את אריך' טיבורו ולמעת ומעמד ט
 הארבע בתום של העלן לחוץ כנגד הפעם מן הארת המוחין
 והכל מכת הבאח השערות שוכה מאחודין במוחין אורג ההארה
 מועמה הבעס' ולא קציע' דשערי' דרא' שאמרנו היורדין עד
 כמש' ענין אמין קדוש' דשערי' דרא' יורדין עד ראש מקבדה
 לומר לה שערות שם בראש כנגד המוח וכן מבטעס ודן

מאן ארץ וכן מצוען דאמיה שיוצאם מתוך פהמה נשלה ויהו
 כחנה תרשבי באומרו עין דכנחא עינת נוקבא לרשע לרשע
 שמונתו דשערו דמרוף אמין יודיל ליעד אמנן ורעמת הוא
 לשון אעה של וקחתי בעינת דאמי וקם מאנש השערות סכר
 ונקובה ועין הוא מה שיבוא מועלם חסמה ועינית מה שיבוא
 מועלם בינה והיסודות של חכמה ובינה הם שניהם בתוך פועור
 זכר שוקה צורה בעצמו נקרא עין כי מנשם נעשים שערות דאמי
 ומה שיקח לנזקכה נקרא עינת חסן הן הטלת שמו מתעטמן בו
 הוא דמיון לעיר דהיינו לאחד המקורף של שהוא סוד הטלת ובה
 מג מקומן מן אמ יוצא דרך השער ומוקף ומעלם חכמה ומעלם
 בינה נעיסת שמוקף בקסן זא הוא סוד הטלת שהוא אהוב
 מכל המוקימן כולם לניכך כשאנו מתעטמים בטלית ומניפ'ים
 כל היציר לצד שאל שמש השפיעה שמו אידים לה והוא אור
 השערות והאנש שלה וספר ידעג שהש ארות של אמ הם
 כעמוד נקי לכך זמכא היג תיקח דקנא אנש ועתיק יומין
 לבושיק כמלג חוור ושעה שאיה כמסד נקי ואמר בעידה
 דבא גמא בולתו שערין בק דרשום בין דדיקנא כולבו חוור
 כתלמא ובינ' השערות סע שחורג סלוא חווצות תלת תליס
 שורות כפגורב וכשיוצאים דאידים שערות ארוף ומתקרב
 ומתלבסים בשערות דועד נעשו כעין צבד תולדות ומלב
 אותם ולכונן ביה רזא יש לה שערות אדומים כאדגמן בסוד
 פרה אדומה ורימוף אש'ל אדומים שחודים לבנים עינו
 שאונת הסוף ופע אטל בצמד שפע כי מדת אברהם היא
 חסד הגוועות אה השערות השערות שבזא יש בהם ג' חת
 אז והם קוץ דשערי ממוח דיעג ותן סוד קוועתו תלמ' כי
 קודם הם אפוליס ה' ליהם קודי זה ליה בצודו והם של קטנות
 גיד וצמות זמן נבנה פל' ליהם ש' בוא גדלת של ה' וי' וי' וי'
 ליהם ה' תלמ' ועם ג' אונותיהם דרי צב' הכל תלמ' ונדע
 כי י' אז בדעת בעד ונקראי קוועתו והשערות ממוח חכמה
 והעמין חסד הבינה
פרק שמיני
 אמרין ל' לעלה כי אהדי שערות ארוף השמש אל האש
 ועיר הם טושים עם פראשן של ועיר ארבע שערות

הטולה

לפי אמונת ה'שכי' בארדה רבתי בגבולותי דשערי אגיל מן ארבעת קרני ארבעת
 ושבעין עלמין הוא הארץ החולקת השערות והם ה' היות למתן ששעריהם החסומים
 שהיא ה' והיא קלה ליתן וקלה לשלול עולם ממתן ומעצמן שלחן כי כל שער
 בעולם הפדיות נעשה ממנו עולם אחד לאותן השממות בתלויות ששערי של
 אדם הראשון הנוך שער ותמצא שער וכל עשר הוא עולם בפני עצמו שיודיע
 מהעמק והשער הלבן הם סרבו לשמו מעול הבריא והבן זה היות מדוע לא יצא
 דרך החור של שער כמו שעשה היות לא שנטהה היות נעשו כעם שנה בעיר
 נעמלה כל שער מהם לבן מאתם הארות שהיו בתוך נוקביה לא היו לבנוס בתוך
 שער מנע שהיה נקתם החור שבעיר סגנו חוב ההארה של היות ולה פלו
 לגעלה דרך הראש כמו שהמנו מההארה שנשארה בתוך השער מההיות
 ועל זה גם היה למנוע דרך הראש ורעה לעאת ממוקם שיצא גם ההיוודי
 דהיינו מקום תעלן ולה ילנה סגנו שההיות עצמו היו דבוקין באותם הנקבים
 שנקבו דרך יציאת דהיינו מקום הנחת תעלין ולכן לא יכלו לעאת והחור ועל
 דרך הראש ונקבו הגלגולת ולא יכלו לעל לגעלה מפני ששערי ארץ בוטשים
 על ראש שער יורדו לבוא על ראש שער ונעשה מהם שערות ועד והאוח
 הלו של ה' גבולו שחא סרנו שעל למעלה כשעשו שערות של נוקביה ליהיות
 שנוקביה נבנה מן הגבולו שם נתמקן ביותר ולה השערי שלהן ארוכות
 ואדומות וזהו אמרם על הארשחור אדום הוא לא שלקח והגיע מיתוק יותר
 מנוקביה שהם שחור אדום והבן ויש קושיא אחת לשאלו פסוקי אלה האהרן
 לא ירדו מן המלכו' שהגיעו למק' יסוד שלה ומדוע השערות נעשו בסוד
 חור חדר השופה היא שערך אנה ליעג כלל אחד שאמר הרשבי עה
 ב' בשלה ונ' ב' שערות שהנרש שיש בין שם ל' ובין שם ע' שם ל' ע' ע' ע' ע'
 עולה למעלה וס' ע' מהשטות למעלה למה ד' ד' סלין וד' נחית מנע
 שהיו נמשל לראש והאש עולה תמיד כן כל ההארות והשמות הבאות מנה
 הדין הם עולים למעלה כפוע האש ומינם יודיע לבוא כי ע' כ' ששולה
 אותם בחוקה ולה כשנמציעים לפוף שליתותם מיד חודים למעלה ולכך
 שם בן ל' ששול מכה הדין ששחמאשן בו כל יורדי מרכבה שמעלה נשמת
 למעלה ושאר הגוף שלהם כמו מ' ובכח נשמתן ובכח אותן החותמת שיו
 מעלן עם נשמתן למעלה כדי להראות לכל ממנה שבכל היכל והיכל האת
 שלו ונשמה רוחה חותמת היה מנע אותה הנשמה לבטל לט' ולדוד לעומק
 צפית המרכבה ולה היו צדיקין שהיה גדולה סגנו שכה הדין ערך טהרה
 גדולה והראיה ר' נחמיה בן הקנה שהיה צפה במרכבה יהיה העולם צדיקין

לך שבתות ולמנוחה אשה שפיתה ספק נדה וספרה ז' ימים נקיים וטובלה
 והיותה פסוק וטובלה אם היתה בזה ערב שמש או לא והביאו טלית חדת
 ומלאו אותה סוס וממרו למה נגעי בטלית באצבעך הקטנה ספק נענה ספק
 לא נענה וביאו הטלית עם ההדס לנג' ד' נגיה בן הקנה ונענה בהדס על
 צרכי שדה בגוף הטלית ותפן כטרוהו פן הארכבה ולו טע על אטק
 לא שמתמשש והולך שמשמש ללמים שהס נפרים במערד ואין צורך לכ טהר
 לפסחמט' בו טהור פן עלדות הויה ש' וזרקתי עליכס מים טהור' מימי
 החסד וטהרתם סתם טמאומתכם ומכל כלולכם אמור חתכם והוא היותא
 מקדש הקדש' הוא הרצון המוצב נשמת ועל זה נאמר מע יו' השון את
 בתך טומאותם והצדיה היא ע'י אחא עילמה הקראת פני מקום אשר
 אבאר ועל זה האורה עדיקי' נאמר בוותר באדרה רבא בפלגול ד' עברי
 אהל חד ארחא דנה' למחוק נשבעין עלמין שנירשע למעלה ומינה הויר
 ארחא דנה' רין ביה צדיקיא לעלמא דאמי והא פוד דרך חיים לאותן פעלמו
 כשיוצא מהעלה לעולם הבא מאיר עליו האור הזה למעט הדרך הזה הה' ד'
 ואיה עדיקי' כאור נופם הולך ואור עד נטן היו' דל' שהאר הזה מאיר ואריך
 בשג' דרכי' הדרך האחד הדרך האור רל' ואור ומינו נוסק עד נטן היום שהוא
 ועיר נקראים וכחצי מצחו נקרא נטן חיים נ' נטן נפון באמצע ובדרך
 הטע מאיר לצדיק ככ שהולך מעלה ואור לו כאמרו בזהר פ' חדש כ' צבא
 מדדש הנעלם מעל אור שמרא הקבה במס דאשון היה מאר נוסף העול
 ועד סוף וקרא נה' לצדיקי' לעמד לבוא ופי בו ד'א כד תיסוק נשמתא
 דצדיקא יעולה לעלמא דאמי כי בנה האור ידע היה היה ניהיה עד סוף
 העולם לחבילא ברמיזא ומענה ארחא אתפרשא לשית מלא ותליסר
 ארחין דפלג בוטיר אפי' דכוכב ביה כל ארחות יו' חסד ואמת הוא
 שאמרו למעלה טאותו ה' היות עם נקודותיהם עולות תלמד שהוא
 כל התורה כולה רל' מצות עשה ושם מצות לא געש כללם תר' צ'
 מצות ולכל מצות דרך היכל מותר ולכל מצות ופ' עוף דפ' צ'
 איברי'ן ושם כידין כולם אומני' ושמות הקדושי' והו' אמרו בוור
 שמו ע'י' הוא שפה נ' עם זכרי הוא ר' מצו' נא ארי מ'י הו' ס' כ'
 כאותן עלמין דכסופין המעלה ש' ה' הוא ששערות ל' דאריך
 הצ' צ' צ' וית' ע'ר ב'יס יחד ע'ט שערותו דעיר ומצות שערות
 ה' ד' צ' צ' כמין בג' ברישא דועיר ופ'א פוד הטלית המעולה שלטי'
 ש' צ' צ' צ' בשעת המנוחה יוצא אור מן דעמו דרעווי' בס' צ'

אמר הקלטה והם עשו להם שני עורף של עשר ואין מתרעם
אמר הקלטה געם מעורבן כשהוא פנוי ועוד שאין אפשר שהשער
אל ואדאכסו לעולם פניו של למה 'השעה היש' שהשער של זעיר וכן
היה גמור האם אחר גדולה שט כבר אמרתי לך שמהמענין במצח
אל ועוד עד מקו קטר של תפולין יש ארה הקו' אורח צדיק היינו
מלומד דשער דלא נמצא שהשער של זעיר הם מכסו צדי השורף
על ומהם הם מתערבי עם שערות להם באופן שבאותו המקו שהם
בעיר העורף הוא בין הדבירי מלאה לזעיר ואם אפשר לדיעם ליען
ולמהות מאור עורף זעיר אבל בשערות אריך חטין אינו כן ואדרב
מן אור אף יקט להם ביטול ואע"כ שאמרנו בכאן שזה הי' יודין של
אם טב תקט ת' עלמון דכסותין ולא שייך תקטן לא במקו' שהיה קלוקל
ומהקלוקל היה בכאן לא שערין אמה לדעת שלא געשה האורח צדיק
זה עד אחר קיפול אריך שהעלו עמהם נהי' אורו פניו של זעיר וקטני
וכבר ידעת שענין שברי כלים היה כדי לעקן העולם כדי שיהיה בעולם
סוב ורע טוב לטוב ורע לרע ומדושים של דברי' שעץ הדעת טוב ורע
שאמר הד' שבינה היא הסלמה בבמה מקומו היינו שכאשר שברו הכלים
ומלכו מתבטלת נקט אגוד דביטול היתה בפור דע רל' הדיע' שנתה
ואח' לכן הקלטה והיו טובי' בטובו' מכל צדיה בפור ים עקיעה הסוב
כאדן רל' שזה יש אוקינוס היא מה שנישג בזה בשרא דצניעותא
קולט' בקוט' סערל בטובו' פי קולט' הטובות רל' סודות' מכל
מקובצ' כמו צרור אחד קטב בקוט' פי קטב' פסוד רל' ש' אחר
שנישגט פגטו סט הצרור הקטב נהיה במו' פגט' איהו מתגש ואינו
קטב רל' שפיו הדיען טובי' אמה וקטב' אמה דמלכ' ולא הי' יכול'
לרע בה כפי שלא נשברה לא מקיפין אמה קטב' ומה דשטט אריך
מראש עם שאר אבריו הצרעון עד רגליו ויהי' אלא מתעקן עדיה כלים
השברי' ואמר לו אין סוף שיתקטב כמו שחבאם עליו ומה ש' מוכי'
בוכים אז מלכו נדבק במו' של אריך והאש' לל' היום דמלכו'
כדי לעקן ולא אמתו' מלכ' בשביל הקטרוג שאגס' איהו אש' ג' טע
מלכ' וכו' אבל מכל מקום נשבר בהם ופינו' ד' אומר קרא שברת
קאשי תני' על המו' תעט' חסד כתוב כלומר שברת ראשי אפדיע'
הם בפור תעט' על המו' כלומר קודם שנגבדו ולא היה להם נק'
ל' אגס' מים כשהיו מקיפין את המלכו' שברת בהם ומדירותם בפור

למה וסוף שאר ה' היכלים בנין וגם היו סמטאות עליו אבל למה פארו
 שידק של הכה שלהם נמשחקו קצת סמוך בקפה שמת בעת ארבעה ד' ד'
 כנגד נקודו מלכו דועיד מרחק אותה סגל ושל אבל ג' ו' שראשון: וכן
 המים המגולה והיא הנקיבה שארז"ל שגמלה ל' ל' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 כשיוטא סך מעולם הזה העדיק לקבל האמת והם וכן תהיה יותר טוב
 דין כספך להכימה בדמיה ' אבל סגור היה קשה ואי אפשר לעשות ומו
 נפרס סלמור כבר ידעה שהדגים יש להם כמו ארבע בתוכם (כשיוצ'
 מהם הפרע הנ' נברא ממש כמה של' דגים להם סרסו כדי שלא יצא
 בידי צמנוע לשלם ודעו בוסק שזה הזכר נפתרס נמאקן קצת קרסי
 היג' סגור וששה בסוף סגור והיו דקאמר הרמ"ם. גם סגור בערביו
 ותבת סגור עולה ת' ומגם טענה ת' עלמין דכסומין וכנגד ד' וואו
 שקל כסף דאברה' ששים כמי למותק זה הסגור של ג' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 לו בו המורה מפרון שהוא עפר נחש למעט וגמרן ג' ת' לרמוז לפור
 הנ' טלחח כח ונמאק בזה מערה המוסלה של נקודות של ל' ו' ו' ו' ו'
 שבו אחו' סגורין של שברי כל' והבן ולמה של מועדת הצדיקי יש
 לפס עורה עכ"מ שהוא נה"ו והיה נמש בסין כול לשם בספר דענשא
 כדי למאק ארסו של נחש ונחזור לענינו שנגד זה הסגור שאמר
 שנמאק עתה בעליהו עם המלבן בגוף הוד של אריך טוס יצאו
 אוח' ת' עלמין דכסומין המעונע' ל' צדיקי' כשכ' בתידי דהיון שהמלט
 נמשמות בגוף הוד אריך (נחמטט) ל' סגורו ולמי' שהסוד הזה
 הוא נבל' באריך ובפר' ידעת שהחכמה הנקד' דישא דאין נכללת
 בגוף אריך בצוד עורה עשרה הכף ובסוד (ובין באשתי והיו לבד
 א' ואין המעשמות בתוך אריך הוא בצוד שם ע"ב שיש בו ד' יודין
 הכלולים א' ו' ס' הם ג' מסוד ת' מסוד עלמין דכסומין שאמרנו
 ונקרא דכסומין להיות שבכאן במעצ הזה היה הקטרוג שבכמה
 המלכו שו"מ ל' פור לבדיה (היא היתה סבת מעוטה ולכן
 נקרא' עלמין דכסומין אדי לך ב' פרושי' על עלמין דכיסומין
 והבן פי זה וזה אמרת זמשיהם אל תנח ידך והיה יזי בסעדיך:

פרק תשיעי

כלל הדברים שאמרנו למעלה שיש לאריך שערות ועמין וקוצין
 וכולם חמלי גמור' וכן יש בא' שערין ועמין וקוצין שערות
 הם קטנים מבוני אור לדידיה עמי' הם חוטין יותר ארוכי וקוצין

חסד הוא סוד ג' חסד הוא שלתלת דשים ויגדל חסד בשקל אמת
 אמת למטה חסד ג' זמן חסד חסדו הג' ועם טעם אמת פי אמת חסד
 בפורים וכן אמת שאמרנו שאבא אין לו דיקא על פלגאמת יט לו
 ה' דיקא דיקא וזהו סוד זמן אהרן דלת ז' א' ה' שמה הם ה' תקוע דיק
 דאבא וזה בסוד לבוש דייטו ה' בגדי' סלובש הכהן גדול ולבן מכיר
 הפסוק ב' מעשי זמן דהיינו כשמן הטוב הידוי על דיקן זמן אהרן (רבן)
 ואמת אין לה דיקת' לזכר שהיא נקיבה ומטעם שאמרנו כי שערן זעיר
 מתלבב' משערן ארדן ועם מתשטט' עד הטבור ומטעם התבטטורו
 של זעיר ולבנת משערן רחל הם אדומי' ואינם מכבדי' עד שערן ארדן
 ואמת מעשי' אור העיני' מאורו של שערן ארדן עד למטה ולתת
 צדק לשיפ העיני' לבטן כנגד החוד הזה שטוח סוף מורו של זעיר שה
 סוף חוד של הטבור כדי להטעין דרך אמת החוד של טעם זעיר ט
 לשערן רחל אור העיני' הנו כילע שערן חסל מטבעס הא אדומי
 לבן צדכין הם לשטע הזה של זעיר סיי לבבם בסוד רחמי' כמות טעם ארדן
 בשערן זעיר שהם מטבע' שארם כדכתי' קווצותו תלת' שחוד' כשרוב
 תגלבנו משערן אהרן שהם לבט' דכתב ועתק יוסף יתב לבושה כתל
 חוד ושער רישיה כעמר נקי

פרק עשירי

בו יודע תקון דעומ דרעיון

ככר אמרנו למעלה שג' ככלו כח ונכנסו זה בתוך זה למעשות מהם
 ג' תקוע שקומנס ערף שהם עמדי נח סוד השערן דעומ
 דרעיון שהוא פודי המצח ומתחת דלת סתמין שהוא סוד עיני כחיה
 דלת עיני ונטוי תדירא ועל כל פעם יש מוסכס אעלינו בזה הסד
 שכל אור הולך אור רובו והשערן עשנו מדובו של אור האוד
 והמצח נעשה על כל פעם מדובו של אור הנצה והעיני נעשו
 על כל פעם מדובו של אור היסוד וכולם משל עתק רח שהם
 חלק א' בלי מחולק לחלקי' כדכתי' אחד ממד תקונו ואע"פ שאנו
 חוזרים חלקי' דהיינו אונס ומצח ועיני' ושערן ופה על כל זאת
 הם חלק א' כוללי' שאינם נפרדי' ותראית שיש חלקי' רבים שאינם
 ראשי חלקי' ואינם נכרי' כמו חכה והאצ' ויש לראות חלקי' חוד
 הוא דין שהרי הוא א' מה גבורו ואם כן האיק הוא תקול דעומ
 דרעיון להיות שהמצח תחת השערן כמו הוא שהוא ב' נעשה דלת
 שבמקום זה שנתקף חוד עם יסוד ונקל חוד כשמן של יסוד חסד

וכן אמר המהרש"א וזהו שאמר בספר דעשעות דעומ דרעיון כי רעון
 על כל המעשה הזה הודו הרויח עם זה מן השינוי של יסוד הקו רעומ כאמר
 ובענין אמת להידיק למה לא יאמר רעומ דרעיון ולמה אמר רעומ דרעיון
 לא נענו ששורתך עמו גם נעם ונעם נקל בכ רעון בכל המקומות לפי שהוא
 אמר מן המפירי והינו דקאמר הרש"י שם אתגליין בעלות דתתמי
 ועם איתא דקאי על רעון יסוד זה בלבד הוה ליה לממר אתגליי לא
 לפי שנעם ויסוד שאתגלו עם הוד כאמר ולפי שש על נעם יסוד הנקרא
 רעון קאמר אתגליין בלשון רבי ואמר בעלות דתתמי היינו בתפלת
 מנהג של שבת שאז מתגלייא עינא פקיה דלא עייס ולמה אנו אומרי
 אז ואע תבלתי לך יד עת רעון שהיסוד הוא המזמור והחזיר תהוד
 שהוא עין השמאלית שנהפך לנעם שהוא עין היימנית ואין שם בחונה לא
 עין א דמרי גו דמרי (אע"פ שיש תרי עתי האחת דמרי והשני דמרי גו דמרי)
 ועל נאמר טוב עין הוא יבורך ונאמר הנה עין יי ליריאז למיחסים
 להסדו ולהיו שאת בתוך היסוד למה אמר באדרא אטא עיני פקיהא
 דלא עייס כנוני יומא שכבר ידעת שנוני יומא היינו יסוד וכלל גדול לקוט
 בידך שלעולם נהי משתתב יחד כנקודה חדא ולמה נשתתבו יחד
 גם בתקופות לו וזהו משום שכמו שהאדם תלוי הם דבוקי יחד במש
 האם כך כביכול נהי היו מדבוקי יחד באיך לא כשנכנס האויר דביא
 בהשתתבו היסוד של חצי המלבוש העליון נחלקו ולמה אמר אח"כ
 אשגהא פקיה דלא עי דהיינו יסוד המשותף עם נעם והוד כמו שאמרנו
 אמר פקיהא כמו שאמרנו כלומר דלית ליה גבעני הגודמי התענה
 שהגבעני הם נעם והוד של נקודו של נעם והוד עצום שעת עעמ
 הוא עין ומין והוד עצום הוא עין שמשל ומחילה הגבעני של ידעין
 ושמל הם בסוד נה הפלוליה בנה שגמו וכה המקו נעלמי אלו נה
 של נה וקאמר הרש"י דלא עייס כלומר שאינו כמו ועיר שמו דאש
 השנה עיר יוס חג העזרת הוא בסוד דורמיטא והינו תרדימה ש
 כלומר שאינא מסלק הגני שלה שהם המוחי של ועיר ושאר הוא
 בלתי השנעה אבל עין זה לעולם לא עייס ושומר לעיל ישל פדסתי
 הנה יני ליריאוי אשגחות דתת תלמיא באשגחות דנהידו עילאה
 פי שאשגחות דתת דהיינו עיני של ועיר תלתי ונעמן באשגחות
 דנהידו עילאה כלומר מן האוד הבא מן פקיה דלא עייס דאי שכבר
 נשתתב אתפלת המנחה של שבת הוא לתקין ועיר כמו סוד הרש"ל

בסוף של סעודה שלישית שצריך ועד להביט לאור זה הבא מתעשרת תקומס
של ארץ כדי להכפיא הדין ולהשליך אותם לתהומות רבא העיכלין
דחמיסין כלומר הקליפו ואן ועיר משנח בהם בכח אונת הארץ ומשלי
לתהומות רבא ואן בלב טוב כסמין ועד לעתק' ובלעל' בספסלה בה'ש
בזורה פ' פתח עיין שם ודע כי אן הו' תיקונו' הם המאדרי' לכל עולמי
האעילת ודע שבכל יום לעת ערב מתעורדי' העפל' דיען ומק טריגוס
ותבילי טריקין כדי לבעול מעולתם חרעה בסוף בו תרמוש כל חיותו ער
לעת ערב בשעת מנחה וביום ששי בעת המנחה בעת שקליפת נוגח
עולה להכלל בקדושה עולי' גם הם להכלל עמה ובה יוצאו השלחובות
דאשא מתחת כפא הכבוד ומבדלת ביניה' ומכלת אתם בעתק' דתהומ'
רבא ונש' בכרוח רשעים דהיינו הקליפו' כמו עשב דהיינו קליפת נוגח
כי עשב הוא מאכל בהמה הם הקליפו' הנקראי' בהמה ומקבלי' שבע
ממנו והקליפו' אין להם שכל כחוף שעושה מעשה בע אדם בסוף
אבדו חכמי' מאדוס ותבונה מהר עשו ויעיצו כל פועל אין שהם
המחבלי' אשר תחתיהם השמחים לעלי' דאשיח' למעל' כדי שיאבו
מהקדושה ויתנו להם להשמדס עדי עד ואדרבא העליה הזאת
רע להם שהיא סבת גולתן לנחמא דתחומא רבא כנו' למעל' וזהו
שאמר קהלת עת אשר שלט האדם האדם לרע לן כלומר האדם שלג
קליפו' באדם שהוא קליטת של נוגח לרע לו ובעת המנחה של שבת
מתעורדי' גם כמו שעושי' צבלי' יוס לא שמתגלה הרצון הנו' דהיינו
היפוכו נוצר והוא יסוד הנו' והוא עינא פקיה' שאין בו שער' ענפיס
שהם דיע' לפי שכולו חסד ואין בו דין כלל ועוד מקבל' הארה גדול'
בשעת הזאת ומאיד הארה גדול' למסה' וכשרואי' הקליפו' מרחוק
ההארה הזאת ודוע' להסתכל בה נבחים עיניה' כמו שאידע לאדם
כשמביט בשמש והם בורחי' וחורדי' למקומם ובאותו שעה כל העלם
בנחת ולזה אמר אומרי' ואנע תגלתי לך יין עת רצון קודם הזאת פת
במטה כדי לעורר הרצון באותו ההארה לעורר אעפ' דאיהו סת' ובשעה
הזאת מת משה רבינו עלי' דאיהו היינו נשמתו מתוך ועיר

פרק וצ' הוא המסון האחרון שהיא חוטמת דאיהו פרד' שקא
הת' יקון' השביעי הוא חוטמת דעתוקא דאיהו פרד' שקא ובה תרין
נוקביה דפרד' שקא והיא מלכות דמלכו' אין הנכללת
בנוך מלכו' אי' שהיא איומה כנדבילות כ' משתיה בצג לג' דאיהו'
על

על המעלה וכן מזה אחת שלשה מאריך ותרין נקבת של החוטם
 המעלה והמעלה היא רחל והמלכו נקרא תהלה ועל והנא ותהלת
 חוטם נק על שם חוטמו דעתיקא ואמר רב הונא סבא לבעל החוטם
 און גמול וואמדו בזכור דביה תרין נקבין דכרשאק רל כמו שהעור דכון
 כביות מילה בארס כך מלכו זו שבמלכו אק שנתקן ממנה תיקון החוטם
 היא דכוק ביה ומין לה נרעו בנע עצמה לפי שעולם האצלו הזה דהיינו
 מעיר ומעלה נק עלמה דדכורא כלומר שאין נקיבה נראית לשם וכבר ידעו
 שחוטם היא מעד י' שהיא יסוד כאשר נזכר בתיקון ותרין נקבין דכרדעק
 הם לאו ודחל טהר מלכו וכבר נודע שנקיבה נקרא נקיב נקבה כמכרע
 בלמודי ואחר כך תרין נקבין שהוכי' הרשבי בתיקון החוטם חס על תרין
 נקבין הנן ויש להם טעם למד נקראת חוטם וכלא הוא ובל' אונ' הקודש
 וזמארי' למעט ואם נאמר שהוא כפיכול צורת חוטם מצויד מאותו גבול
 לא יתכן שנכריח צורת הספה מבט צורת החוטם אפוא מסתברא לא
 דע דאמא אונסת לברא מנהא דקיימו שם פל שיש באמא נגנה היא
 בשאל ללאה וכן חוטם עולה פל ופרעיו אונ' חוטם מודים נכ על דבר זה
 הח' היא אמא לפי שהיא ה' למרות ממטה למעל ויש בה סוד אונ' ונה
 בשולם הבריחה שהיא וקנת בה בל' שלשים שלה למכך יש בהשם הזה
 ג' נטרי' שמונה כזה און בן גרה ובכל חלקיוש אונ' ועל' היא משודד
 שאמר למא על קשאני' וממוד לדוד כי מאימא היא נזוח כל המקשרני'
 ואיש שולפי' באור' אמא ועולה טלו כמותן כד קישוטי הכלה הבא אמא
 והס כד נקין אונסת שבת כלה מלכתא ומא מנסח און ישיד משה ורבי
 ישדל את השירה הזאת וגו' כי ג' און והוא סוד בני שור של אימא שראו על
 היס ושמה נקמה על אויב' ורמזו בגמון יד ילחם לכם ואם תחישון הוא אונ'
 נחית שור מהמחבבה ופס כל היני' להכו באויב' ומתפשטי' מתנו שדות
 אחרי' אשר מניעם כד ויצא' מסונו תבו וראשו תבו של כד סכרי קודש
 עם ה' חוטמי תורה פק דאשי וסו' התבה הקודמת לעצב האחרון של כל פנים
 סר וסר ששפרי' הנן וס' טובי' לזכרון כידוע על כי הם נודים אהבה בין חק
 למלכה ועי' אור' אימא נעשה תיוג והאבג גורמת הזכרון של נעיד להשקט
 היא הספינה שאינו טובח אונה תמיד מרוב אהבתו ולהיות שועיר הוא
 גורה שכתב ונקבה היא תורה שבעל לבן הם טובים לזכרון הלמוד של
 י' יודות ונסבין יצן ומוד לענינו לאותו חוטם היא נסר פנודעבכל
 קישוטי' הוא ועד לפי שנעשה מו ספרו של עולם התודו הטית הוא יסוד

שהוא מדה תשע' וזה אמרו הגל' היראה ט"ה בחל' חסד וחסד ט"ו
הוא נקרא ה' העולמ' כנודע טעמו בשער עולם חסדו וט"ה ט"ה ג' כ'
אומן טוב וטוב וחי' הכל א' הוא כנדרש במדרש בראש דפה והנה טוב וז'
מלאך חיים וגם עיר לזו היא ענה על מקום אור ט"ה השולט על אורו וז'
לכן אין זה מורה לתדיר' בטובה עין זוהר תרומה המל' היא מלכו שנתק'
מל' שהיא תופת ^{מקום} הרבע פסרו' של זעיר מטבורו ולמה שהם תת נהי דע'
כל א' כלולה מ' הרי מל' של זעיר ויש בחינת סמך עליה כנודע וכן
באמת מל' סמך ועל זה אמרו במס' יערה אם המל' דומות השון
אינה שורקת דל' אם היא דומות מלומד שיר' כי בבל ומן שהיא עולה
מזכרת לשורר ולומד לפעו כי בעודם משורר' מהלכו' והראיה לזה שט'
בגבעון דוד ואם לא היה אושע משתקה לא עמדה וכן כל דודתה לעלות
במרכבה מוכרת לשורר ולא הם השיר' של כרוך היכל' ולכן גם דוד הלה
היה משורר ושרתה עליו שכונה ונפה למלכות בית דוד ודי צה והרמו לחלו
האומן הוא שמה לה שם סג' הגל' מחיית לואו ומואו לבט' שהוא יסוד ומט'
למל' שהא מלכו ולזה נקראת חוטם מעד בחינת למה ובחינת רחל נקראת
טרדסקא דהיינו קבוץ החסדי' עם הגבורו' לל' החסדי' הס' ולכ' שהם על סג'
מ' בן' שהם בדבור' כנודע שט' הוא בעול' האעילו' סג' בבריאה מ' ביד'
בן' בעשייה והן מעד חידק דהיינו מריס' דהיון סבבו ידעג שבאו לה ה'
שמות לארד' מאן סבראשו יש שם עב' ובאטו שם סג' ובחוטמו שם מ' ה'
ובטו שם בן' ומסד הנקב' שלו דהיינו אחא יש לו מ'ה' דמילת' יודין עול'
קס' וזה' עולה במילת' העין קסג' ובמילת' ה'ין עולה קנ"ה ס'ה עול' תנ'
ורלב עולם הר"ה ומלת' מרדסקא עולה כנ"ה וכמלת' האומן והמלה
עול' בין הכל' מרדסקא ואומר הרשבי' ומשם חסג' רוחא לכלה כנודע
לכל העולמו' כולם ממקו' זה הם לוחי' הרוח דהיינו הנשמה וחיות בסוד

פרק יב

וינה באמת נשמת רוח חיים
אע"פ שאמרו למעלה כיהשבעה של מלכו' אין לקחו למס' ספירו' של
מריד' אין הכוונה שארד' מבטע' ומלכו' מבחוח' חו' לראומן כזה
מלכו' היוצר גבוה יותר נסתרת למעלה וחברתה שאחא למטה ממנה עש'
לה כרס' ומסך שמה יתנו ממנה התתונה' כל כך זה ע' התנועות רבסך
ואחד הנקב' של הירוש' הירוש' דרך ער' ויש כי מלכו' אין דהיינו ה' התתונה'
שלה הם לאין וארד' בסוד אוד פנימי המושפע' לפסודותיה ואין עשה
לה מסך ואין הוא בטח' ארד' ממש בסוד' ו' הכן כי באמת ארד' ^{מבחוץ}

מבחוץ

וצדקת דין נפחת לו בפור אור עמי ואין דהיינו מלכו של אדאראש
 וצדקת דין נפחת לאין ואריך הנדבקים יחד ומתקן כמו עץ דברי
 הכסיונה שאומר עלגלתא הוא כתר אריך המושפע מחד דלא טלח
 דצדקתא הוא חכמה אריך המושפע מגבורה דלא קרומא דאורה הוא
 בינה דאריך המושפע מתת דלא והנה ג' ראשונים שבאריך לפי ש
 השפוח הוצרכו כל אמהן למדה שלמה מן ה' התחלתו של דישא ש
 שלמה אבל נצח דהי' דישא נסמך להשפע לחסד דה' ונצח דאריך וכן
 הוד הסמך להשפע גבורה והוד יוסוד הסמך להשפע לדעת ה' יוסוד
 אמנם מלכו דלא היא לבדה הוצרכה להשפע למלכו דאריך שהיא
 איומה כגדגלי' פאסור לפועל ואת סודי' בראותנו למעל ואת דוא'
 כלו אריך כולל מלכו אן מאחר שהוא נראה מבחוץ והיא בסוד אור
 מקף לאין ואריך וצדקת כן לא מלכו אן היא עיקר ואינה נראה מבחוץ
 מנה שהיא צריכה למסך וכד' ורובת שאינם עניני' לה להאיר להא'
 שלמה מהם מנה שהעולמו אדם ראויים לקבל מהם כל עי' התעצות
 כמסך ונקבי הראש דרך צד מה ומה מוש הנייטן עלסוד החיות נראית
 נוטאות והב' שלמות עכ כסא ומה שאירע לאבו אירע לבי' וגם לפועל
 משל וה' המסכי' ואורו' הלו' וסמבין בין שלא יטעה המעיין בדבריו ולא
 ואת נאחזקטו לבטח בעליו ובעלגב האלף ואור עד נכון היום ואין מי
 מזהה ב' ארבע עלותו לקבל סג' הארון ילמי ישראל וסמך לו תקוע לה'
 גט' קיל' פח' ופי' ג' גופלגלתא ש' טלח דבדולחא ק' קרומא דאוריה
 ד' דעת דרעון ע' עטר נקי פ' פתיחא דלא פתיחין ח' חוטמא ואת
 למה הוסיפה דעומ דרעון שהוא המצח קודם לעמוד נקי שהם
 השער' שהם למעלה מהמצח וי'ל' משום דעטר נקי ופתיחא דלא
 סומין שהם היינים פלס מענה והוד דרישא עלמא באופן זה
 השערות מכת שלים עד גת שלים ומשלמי' כראות הראש והעצמי'
 שהם במקום חסד וגבורה ומתת שלהם ולפועל השפעת העינים
 דאינן נצח והוד בתקוע מרעבא' ומצח דרעומ דרעון דעת
 שאריך הכולל בעצמו תת יוסוד מוכח יסוד דריש' עילאה ולתת
 השנה הזאת האמנעתי מלמעל עד לפנה דהיינו דעת תת יוסוד
 דאריך שהוא קו האמצעי שלו ודעת הוא יותר גבוה מחסד וגבור'
 דאריך עומד מעל השער' והעינים שנכנסו עם קיום דהיינו קו יסוד
 ופתיחא דעומ' שאינם לתת אים הקו האמצעי הנה וכפתיחא תת השער'

על פליטת מאחד שיהי קודם זה למעלה והוא בפרעוף עומד משיחם בהשגח
 עמו איש חלק אבר הפרעוף לא הם אורו אודעם אשר הנה חן מוטו
 יקנו לכן נקט המצח קוד' ותעיון בהם היטב ותרמה דברי מבוררים
 כפולת נקיה מכוונה ב"ג נכה וכל לו הם תועלת גדול לדברי בועז
 קדושא שביעה בסגרא דענטות' ואדרא רבא ונוטא' אם תזכה שהפע
 לשם נכדי' אצל המחילה אשר גלותי דברי' בלא ונבל' וידוע לבט' קב'ה
 ושכינתה שלם לכבוזי עשיתי לה לבבור' יי' להי' ישרל' לדעת יופי' שישור
 קומה שלו' שנ' דע את להי' אפק' ועבדיהו דאם אין לו לאדם היעה מוטו
 איך ועבדיהו וגם נאמר וידעת היום והשבות ל' לבבדי' כי יי' הוא
 הלי' בשמי' ממעל' ועל הארץ מתחת אין עוד ועל זה אמרו בפרקי
 קרב'ו סקפ'ה יושב וזרטה מתי יבוא' ודאה' ביופי' שלם ספול'המטק'
 [Redacted text]

פרק יג

אמרנו לבעלה סוד שעד' דזעיר יג' נתיין על שעד' קיימי' מהאי
 סטרא ומתאיסטרא דגולבלתא בעד' נעס' של' ולין
 דזעיר' אנתן מתחיל' להל'ק' שעדוכניו חזים לתיין וחזים לשלם
 אבל' בהאי ערקא סתומה דכלא אן בו יסס' ושעל' ולי' מתחיל' בלין
 דז'א' לה סלם דחמי' גמדי' סב' עדי' תעל'ב'ג'פי' בתקוני' של' ל'ת' אהתו'
 שיה' שאלא כ"ט בו עמון שפח' דחמי' גמדי' ועל' זה נתאו' ישרל' דדור'
 המדבר' לדע' כתי' דהא המנהיג' של'הם' און' ז'א' בתקוני' של' און' און' דכתי'
 הו' יי' בקרבנו' אם אין' אם הוא לבדו דהיינו ז'א' מנהיג' ומשגיח' בו בלי'
 השגחה' און' ה' ז'א' נקרא' נקרא' יהו"ה' בכל מקו' ובין' און' סנקל' אין'
 על' שמוסג'ר' בו אין' והי' לבשר' א' ואדמתי' אתעטשו' ממש' דל'א'
 עבדו' בהצ'בותא' לא בנטימא' דכתי' ועל' נסותם' את' יי' וכונת' היו'
 לדעת' ולבנות' את' יהו"ה' און' עמ'תקו' קיימי' סנה'ת' מותפ'הים' יחסו'
 הוא' מוחל' וכול' לה' תכ' סאין' שם' ששס' דדין' כל' עיקר' ששס' בוא'
 במוסמא' של' נאמר' דהר' אף' יי' בס' וילך' כי' אין' לז'א' תיקוני' ב'י' אם'
 בתיקוני' און' כי' שערותיו' סמני' השערות' דז'א' ס' האני' ואם' דחמי'
 דחמי' שמו' דחמי' דחמי' וחס' כמור' אי'ע'ג'ושב' בו' וסמני' של' דחמי'
 סמני' הל' סל' דחמי' אף' יי' בס' וילך' בסוד' דוח' הלך' ולי' יס' ולי' כי'
 דוח' עבדי' בו' ומיינו' וה' מ'ע'ה' של' תעל'ב'ג'פי' נקרא' דעו' דד'ת'ת'ת'ת'
 על'

כל
הכה

וְלִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ הַרְעוֹן הַזֶּה מֵאֵל שֶׁנִּזְכַּר עַל מַעֲשֵׂה תְמוּד לְרַעוֹן מִתְקַבֵּל
 אֲלֵימָלְכָא מֵאֵדָם הַזֶּה שֶׁמִּעֲבִיד עַל מוֹדְתֵינוּ גִּוְרָם שֶׁאֵינָם בּוֹ הַרְעוֹן
 שֶׁלְמֵלָא דְהֵימֵנו הַמַּעַח שֶׁל הַקָּדוֹשׁ רַעוֹן עַל מַעֲשֵׂה שֶׁל זֶה וְכִי הַתְּבַלָּה
 אֲפִלְמַצְחָא תְּקִיפִין הַקָּדוֹשׁ חֲמוֹץ הַיְמוֹכּוֹ מֵצֵה וְעַז נִמְוֹ וְחֶמֶץ אֵשֶׁה
 אֲנִי הֵימָלְכָא מֵאֵת הַכֶּלֶס כִּי בִשְׂבִיל חֲטָאֵי שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִמְוֹ שֶׁהַקָּדוֹשׁ
 הַקָּדוֹשׁ מַעַח אֵשֶׁה זֶה וְנִקְוֵי חֹזֵק מֵהָאֲרֹז זֶה וְקוֹבֵל הַנְּבִיא עַל יִשְׂרָאֵל
 שֶׁחֲטָא וְנִמְוֹ קִלְקוֹל גְּדוֹל שֶׁמוֹשֵׁל עֲלֵהֶם מִמַּעַח אֵשֶׁה זֶה אֲבָל
 כִּשְׁמֹעְתֵכֶם אֲרִיךְ כָּל הַקָּלִיפוֹ נִרְתַּעֵי לְאֲחֹרֹן וְנִסִּי לְטוֹקֵבָא דִתְחוּמָא
 דְבָא יוֹלָבִין אֲמוֹד בְּזוּרֵי בְּאֲדָרָא דְבִאֲרָפֵי שֶׁאֵל וְכִי אֲתַגְּלִיָּא אֲתַקְבְּלָא
 עֲלֵתְכוֹן דְיִשְׂרָאֵל אִימְתֵי אֲתַגְּלִיָּא שֶׁתִּיק לִי שֶׁמִּעֲטָן שֶׁל תִּנְיַעֵי אִימְתֵי
 אֲתַגְּלִיָּא אִל שֶׁמִּעֲטָן לִי לְטוֹר בְּרִיה אִימְתֵי אֲתַגְּלִיָּא אִל בִּשְׁעַת ש
 דְעֵלֹתָא דְמִנְחָא דְשַׁבַּת וְכִי נִתֵּן לִי רִשְׁבֵי דְשַׁבַּת לְבָלוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁלֹּא נִתֵּן
 הַרְשׁוֹת שֶׁשֶׁל לִי לְאֲבִינֵי וְאֲחִי הוּא שֶׁל אֲבוֹי שֶׁאֲמִיד וְנִתֵּן לִי דְרִשְׁתֵּי לְבָלוֹ
 הַסּוֹד הוּא אִל רִשְׁבֵי לִרְאֵי מִטָּה מִתְּבַלָּה מִמַּעַח קְרִימָא דִּיאָה בִּשְׁעַת
 מִנְחָה דְשַׁבַּת אִל מִשְׁפָּח דְהֵימֵי שְׁעֵרָא תְּלִיָּא דִּינָא דְלִגְרָתָא בִּזְוָא וְנִלְמָא
 מִמַּעַח דִּימְקָרֵי רַעוֹן בְּפִהֵי שְׁעֵת אֲשַׁתְּבִיד רִבּוּנָא וְאֲשַׁתְּכַח רַעוֹן
 וְאֲתַקְבְּלָא עֲלֹתָא הֵיךְ וְאֵי תְּבַלְתִּי לִי יוֹ עַת רַעוֹן וְעַת רַעוֹן מִמַּעַח
 יוֹמִין לְבַלְמָה מִמַּעַח וְעַת כִּךְ אֲתַקְרָן בְּעֵלֹתָא דִּמְנַחָא דְשַׁבַּתָּא
 וְסוֹד הַדְּבַר הוּא שְׁעֵת מִנְחָה הוּא שְׁעֵה שְׁכָל בְּעַלֵי דִינֵין מִתְּעוֹרְדִים
 לְשַׁת עֲרֵב שֶׁנִּבּוֹ תְּרַמּוֹשׁ כָּל חֵיתוֹ פֶּעַר פֶּעַר כִּי סְנַדְלָטָן שְׁבַעֲשִׂיָּה
 וְהַקָּלִיפוֹת הֵם הַחֵיתוֹת שְׁבִיעֵי הַעֲשִׂיָּה אֲשֶׁר שֶׁסִּי לִבְלֵי הַחֹל וְשִׁלְטָתָם
 כִּי בִן דִּיעִידָה סוֹד וְשֶׁל שֶׁסִּי עֵיד שֶׁמִּתְּקֵן בִּיעִידָה בִּן קִצּוֹת דִּידיָה
 וְחֶסֶס שֶׁסִּי מֵאֵת אֵל מְלַאכֵי בְּמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשֶׁסִּי סוֹד וְיִמֵי הַחֹל
 וְכִי יֵאָדָה הוּא סוֹד הַשַּׁבַּת וְאֲעֵלֹת שַׁבַּת שְׁבַתָּא וְכִי שְׁעֵת מִנְחָה
 הוּא מִסּוֹבֵל לְהַתְּכַבְּרוֹ שֶׁלִּהֵם יִמֵי הַחֹל שֶׁמִּתְּבַלָּה בְּטוֹיִן דִּינֵין מִנְעִלָּךְ
 וְאִךְ דִּינֵין וְכִי הֵם עוֹבְרִי בְּעֵהָ וְיִשְׁלֵהֶם רִשׁוֹת לְתוֹק לְמִי שֶׁאֵתֵם
 מִכְּרִידֵי עֲלִין בְּשִׁמּוֹס הֵאָדָה בְּנִלְוֵי וְכִי תוֹרְתוֹ וְחֹזֵק צְדִיק יִסּוֹד עוֹלֵי יוֹדֵי
 בְּדוֹדוֹ אִן אִינֵי יוֹדֵי מְגוֹלָה שֶׁאֲמִידוֹ חוֹל עֲלֵה רִאִיתִי בְּעֵה עֲלֵה וְהֵם
 מִנְעֵי וְהֵם מִתְּגַבְּרוֹ עַד חֵצוֹת עַת קְרִימָת הַגְּבַר וְהַכְּסָתָאִים מֵאֲטוּמֵי
 מִנְעֵי וְהֵם מִנְעוּהָ לְמִלְאכֵי לְהַכְּסֵם נִשְׁמוֹת לְהִיכְלוֹ מִנְעוּהָ הִרְאוּ לְכַסֵּם
 מִנְעֵי טוֹבֵי שֶׁלֹּא מִמֵּה שְׁעֵרָה כִּיֹּס וְהוּא מִיִּין נִקְבָּץ לְחַדֵּשׁ נִשְׁמוֹת
 וְכִי מִיִּין כִּיֹּס בִּיאֲוֹרֵס יֵצֵא לִנוֹ מִנְדוֹן דִּידין שֶׁהַקָּדוֹשׁ דְּרִשְׁתֵּי

למה לא נאמר וקחת הגבורין בעת מנחת שבת כמו במנחת ואלו
 באות העת מתגבליה מנחה דעתק' הנקר' דעומ דרעון ונאמר
 הארה גדולה מומנו ודינא ממוותקו' ועל זה הסוד רובע הסעודה השלישית
 של ז'א' שהוא שומח בהארת עת רעון עליו לקחת אותה כהארה והוא
 בענין לפע ז'א' זו היכלות דבריאה נכללי' אשה לאחותה בדיבור ובר
 ונקיבה בסוד זיווג שבת ועומדי' בנהו' שלה וסם מתאזיב לדיבור בגוף
 של ועיד כדי להעלה עמהם למעלה ולהגות קץ טעם שהרויח ז'א' בהתגלות
 באה כי באותו הפעם עולה עד תיקון שמיני ד"ג תיקון דקנא דאח
 ואם ישראל נזכרים אז הארה זו שורה על עפ קודש הנשפדי' בסעודה
 זו בכונה וברעותא דלביא' וכמו שזכרנו נקרא' באותו הפעם תיבה של
 נח שתדמוח תכל'א למי שאינה עתה בסוד התיג ולפי שכל היכלי' ט
 העולמות ב"ע עפה הם במלכו' נקרא' תיבת נח שקיין בה מתי' מומיני'
 שוע' שכולם נזכר' להארה של הרעוען כן אע' נשבה כלנו מההרהר
 לאורו וז'א' הוא בעל הסעודה שלושה שהומין את עתקא קדישא
 הנה נא' ומטרוניתא לסעודה זאת והסעודה שלמעלה היא התנאה שנה' ז'א'
 מעיטא פין כקוחא כסעודת מדינה בשמי' מדיס בל יוס וכנדי' ב
 ואביוהא שני ויחז את הלכי' ויאכלו וישתו והייט צידוק הדין של
 צדקתך אחד דמשה שנסתלק במנחה שבת להודיע דברעו' ו
 אסתלק ועד זה השיג משה וממנו היתה סעודתו של אישן לו יוס
 ומסעודת משה שהוא עונג העולמו' כולם באמצעות ההתעוררות
 של הסעודה שלנו וממנו זה צריך להיות בסעודה שלישיית' ג' גברי'
 לרמוז לעינא כקוחא כטוט ימא דלת עליהו גבינו ומזאת הסעודה
 נהטן ועיד ונקיבוק ועתיק מחוט של אס' שלמעלה ממנו ועמיהם
 כל העולמו' וי' נות המלכאים אובלי' עמיהם וי' דכותב להם אביר'
 אפל איש זה משה שאכל להם שאלהכי השדת אובלי' ואין לפער
 ולפנד השמחה הגדולה שיש להעולמות באותו הפעם מה שאין כן
 בימי החול שהדי' מתגבדי' וכל העולמות מצטעדין מתגבורת
 הדי' והקלפות ועבשיון בעתה מתגלה הרעון והקלפו' שלכלי'
 בנקבא דתחומא דבא' ואזו סוד הפסוק צדוק הדין של יוד שמו' ו
 הענין הוה צדקתך כהרדו ל' שהוא התיקון הראשון היחיד מהרדו ט
 עתקא שהוא לשון רבי' מכונה נגד תלת דישין ובוה חסד לאהו הקאה
 שבמנח עתקא שיש בו ג' לשנים בבאות הראש וז' באשתעלכנס
 נקרא'

על
נזפה

פתח ה' ויבא יורד מהרים הנבואה ועת הבהירה של ג' להזמנה
 ומה שכתב וזאת רבא שמשלימים החליטו לעלמה נוקב' דתסומא
 וזאת נבא ימים שנקל צדיק שאמרנו חזק אתם קרוים ימים ואין
 אלא קרוים ימים וזהו מה שהם הרשע' תושע' ו' ועולם היצירה נקל
 גם ימים הוא מטורן ובהמה הוא עולם העשייה שיש בו שם בו
 העולה בהמה וכלם אלה י' שהוא זעיר שמקביל הארבע בצותו
 העם תושע אלה את כולם וממנו של זעיר ארבעין נהיה זה בתי
 דיען בסוד ד' יודין של שם עב העולה ג' שחלכך שמה הרין
 בנבגותא דשערי דזו וכשמתגלה העת רצון של עתיקא דהיינו
 מעין כללו ארבעין קטיה וכלהו משתכחין קמיה הקד' דינא
 יתב כלומר יתב בארבעין ואינו יוצא ממוקמו לעשו' דין וזמנתא
 ודינא לא ארבעין יכתב הנה י' ל' ידואין למיחלי' להסדו ובתיב
 עיני י' הנה משוטטות בכל הארץ לא קשיא הא בעיר אנפין מאבא
 אנפין ותאמא כלמה דאפי' בדחמי לית ליה כסותא על עינא ולית
 ליה גביעין על עינא כש' ריש' חזקא דלא בעי' לאאי הוא דמינא אל
 לגביס ולנוני יסמך דלית ליה כסותא על עינא ולית ליה גביעין על עינא
 ולא עימין ולא בעיין נטורא על עינא כש' עתיקא דעתיקין דלא בעי
 נטורא וכש' דמיהו משגיח לכלא וכלא מרין ביה ולא נאס הקד' לה
 הנה לא תוס' ולא יתן שומר ישראל ישראל דלעילא ואם הו' עינא דא
 דעתיק' נאס' דנע חדיס העולמו' חיס' יכולי' להקיים ובגין כך
 נקרא עינא נקיחא עינא עילאה עינא קדישא עינא דמשגחות
 עינא דלא אדמוך ולא נאס עינא דהוא נטורא דכלא עינא
 דהוא קיימא דכלא ועל זה כתב ט"ו עי' הוא יבורך אל
 תקרי יבורך מאחר לא יבורך לחתים דהאי אחריו טוב עין
 ומעיה מבורך לכלא ואין אור לעיני' התחתוני' של זעיר לרחוק
 אותם מאד מימות (שחרות לא כשרואה לבן של העין העליון
 הקדוש הרוחץ לעין התחתון ולעגוד לבוא הצדיקי קדושיכי
 עליו' אשר השיגו סודות עתיק' ומי' יראו הראש של החכמ'
 סתומה בארץ הנה מה שנעלב ומלכ' עתה טלח' שיגו כל כך
 חכמה ואין בעת רצון מוסף לכך לא לעתיד הקד' כי עין בעין
 דאין אמות בשובי' עין וכתב אשר עין בעין נראה אתה י' ו'
 דאעין זעיר הדואה ומתגביל בשפירו' של עין העליון ומתא'

כל נטורא

ומה זמנא עיני שבא עלאה המטריח ורוחץ לעין בתחתון על
 ציד לא יכול עלמא למיקם אבי רבעא חדא ולעמוד במוחצקין
 הניח של זעיר אנטון עי עין עתקא עי עני כיועס על עתקא עי
 של עתקא רוחצות בחלב יושבות על מלאה מוס רוחצות בחלב
 של חסדי משוש דיושבין על מלאה יושבות לקבל עדי שנתמלא
 ואין להם שום כנס וזה התקון יהיה עי אדם דוד מלאה ש
 בו אדמוע עס ייה עיעס והעין של אדיך אנפין נקרא כתח
 עיעס נקרא המתח שכל העינים מביטין ומוחצקס לין ללבן אות
 והו סודי אור נשמת רב המתונה סבא וכוון שנקראו נוט
 וזה רבא ומלידס הוא נשמת מרעה המקצין מאוד עין זה של
 על יסוד עינא נקרא והוא עצמו מיוסוד די אבא לבגו מיוסוד אמא
 כאשר בארנו זה באותיו של עולם המלבוש ומנוחתו כבוד
 בעולם הברויא בהיכל קין שלב התק' אפריון וזמסוד זרעו
 של יוסף הנהעס נשבים לאור השמח' הזאת של העין הנז וזרדן
 באדרה מטעס זכה יוסף דלא שלפא ביה עינא ביטא
 שזכה לאשתגחא בעינא טובא עילאה ההד בן סורת יוסף
 רבן סורת על עין כלומר עלסבת עין של עתיקא המושגח בו וכתב
 טוב הוא יבדך ובגמרא לתרי עליעין לא עולי עין לל' שהע עול
 על עין התחתון אחוא עין של זעיר ונקתלק למעלה אל עתיק
 עינא שבתו בהארטו עינא ביטא שהס הקליפו ולבן לא שלב
 בחו עינא ביטא והבן ולעתיד לבוא בעי אין סוף לקרא דקרא
 ודישן קדישא דיציה ויתגלו אורועו והשגחותו בעולם על
 על אמרעיס המסכים והכרפת ואז ביומו דימלכא משיחא
 למ יצטרכן למיילף חד לחד כהמותא שג ולא ילמוד עוד איש
 את רעהו כי כולם ידעו אותי מקטנם ועד גדולם ונא ועל
 עבדי ועל השכחות אשפוך את רוחי ונאמר ומלאה הארץ
 דעה אתיון כמס לים מכסי ולבן כל ממאנלות להיס יהיו
 נסתרים לממשלות שס דודי שכולו חסד ורחמים יתגו את
 העולם המתקיים כל הייני' כולם ויהיו להיס חיים ואין מות
 בנמצא בעולם שנבלע המות לנעח ולהיס אחרי יהיבטל
 ומבוטלים ולא יראו עוד וכל זה גודס ממעלת אדיך ועתיק
 יומיא שכולו ממשלת הוא שממחק כל הייני' ומבטל

ולגוד לין
 על מלאה
 עי עתקא
 ויהו גי
 יפ היה
 יפ היה
 גי היה
 חסדי
 גמוריס
 דעיה
 שהיה
 פלא העין
 חו מלאה
 נוס מלא
 תרדן
 דעה כל
 ח כלילתי
 והיה
 עתקא
 חסדי

הקליפא

וזהו דבר קל ובחכמתו שישתכן ללמדו בתורה וידן של יתכן תורה
 פתוחה שבכסף לה דוד ערדך מעשה גדול וחטאי גדולים יתכן וכן הענין
 בכחן כי חטא הליענות חטא עשה כל ענין כי הוא דבר קל בעלגה ואינו גודס עם
 המטה דע ומי יושב ואינו עונק בתורה נקרא מושב עליו של אשרי האדם וגו'
 וכמו שם עליו לא יושב כי אם בנתיב ה' חטא ובתורתו חטא יאמר ולילך ופנה הוא
 מקיים האהה הקדושה של ארץ אמת ואם חטא עוסק בתורה אז הוא עוסק חסד
 אה מלהאריך בתורתו והוא חסד אמת ויד דהיינו קצתו של ידו שהיא יוד עשה
 פי תורה וזהו עשה השכלו כבוד יוד של היה עמו סוד כוונת המה גדול ויתכן
 דף ש' ארבע כמה לרבי יוסף דהוא כמורה בלילה דעלגה אהה ליה יוסף
 קום אשלים דיוקף אמת חי חסד בך שהיא ז' של יחידה שמוסוד האמת
 של ארץ ששתכן אהו שפיהר במילי דעלגה ולה עסק בתורה הרי הוא
 מושב לעיס אשלים הארת ארץ קם ר' יוסף והוא במילין דאורייתא וקם
 קמה אשלים ביה דע אמת לך ל' יוסף השוא את שלם קמי עתיק יומין
 ודיוקף שלם מורי בגוף האמת האש ארץ שהיא עתק יומין

פרק טו

אמרנו לעיל ענין ארץ לבי שהוא ארץ בכל העולם וידו כשאר שם
 דענו של חקם כל עוד יש טעם אחד למה נק' ארץ שהוא טעם
 דלן שגדיה נע ודלן נע אחד לבי שהוא מקבל אורם של התרי אלפי של
 שפוכי רב המוטא סכא ב' ביאשו י' האם של אין סוף האצא גיטוד של
 סוף חזי המלבוש שוכנס בתל' רישק עי חכמה ומלכו אן המלבוש זה בזה
 כאמור למעלה בשער און פתח עוד יש טעם שלישי ענין ארץ לבי
 שכל מי שיש לו סוד יחידה סודי אפי' נקודה ממנו הוא דקס רב ויש לו
 אריכו' שנים ואפי' עתה עי' התורה שמתגיד' העדיק יורג עמשועור וכו'
 לפקנות נשיא דוחא דחיי מוחטט דארץ ארץ כגון ר' קרודג שוכדי
 לתרו' ה' שן יוד ד' חבדו בעל פלסטי שפול שהיה אמור ומר' ה' הוא ר'
 אהה שפחה סמך ומה לבבל ומה גב' ה' שן כמו שפחה חמרי' כון קין
 ול' ביה הקדים והשן הוא שפוח' רחא דחיי שש בסוד אמת ונתן לו
 כשרטו ה' שן סמך עולב תהא סמך ופלגות דאורי' ארפת דחיי אפי' ה' ה'
 סוד ה' סמך אמת ונתן' הוא שפוח' ליש' גדידיה יד פלסטי אהה
 דכחא ודך אה' לעלגה דחית הוא סוד ד' סמך פלסטי דכחא אהה יד
 בעל' או שידה ה' שן בעל' דא' לתוד שייחודות דכחא אהה יד
 קשתי נמסך בלוי סנין רוחה אהה לעיסת והנתן אהה אהה אהה יד

ויש ענין מזה או ענין אחר ענין עולם דאמריהו פקודי אדם ואלה
 תחת ממשלה דיל' במעשר דירקיעא שהיא סוד ישיבת סטורקא ופירוש
 ילמוד עם הערי' תורה ועל זה הסוד אומר בועז ויאמר לקרש"ש שיש ענין
 כי שבועה תבלל על הקוצרי' שמתע בקצרו' שיש יהודי שבועה לקרש"ש
 שבעה כי הקצרו' פא מלה' הג' ובדף פה אומר הוזהר שפ' קטנא אומר
 צעיר אני למי' מסטרא דזעיר אנתון ואתם ישראל מס' אר' דאריך אמי
 דאנתון ברחמי' בשקרות המים שכולם מייחסה הורדי' עי' החום של אין
 סוף כמזם הערי' במרדד לאפוקי הדין הוא יס הנקרה שהמים נקראים
 כעין הקדח הנודא וישו מענה להשפיע למטה במוד וצובר על ג' טעם וכו'
 אקדים לך' לפא' ונשאה טעם וצובר השפע ואינו נקיש לא וכו' עשה
 פטע ומעבבו שלח לירי' למטה יצא לג' מנתון דידן שאריך הוא חסד
 והדין נמתק אם ולכן נקרא רישא חוור'א' כח החסד שהוא לבן כמבנה
 וזוהו תמיד מלבן שערו' ועיר וענין וכל תקונו ומסדרם שלא יפגשו
 האנו' כי עד שיש מניעין עמין דאריך לתקו' וזוהו והעירוק חובה לתקן
 זעיר זעיר מאריך ומזוהר תבלתו אשרי מי שאספה שהקפד בעצמו ובכבודו
 ידק דלו שהוא זעיר מניעין בהשגחת אריך עליו בדין לא יצא דינו ופרט
 וזהו שאמר המצוי' ט'כ' בזוהר פ' חרש כ' בראשית דף ל"ה ע"ב תג' רבן כשהיה
 ר' ט"ז על קמיה ד' ר' ט"ז ור' אבא' אמרו לו מאן דהוא קיומ' דט"ז
 שכיב שג' וצדיקו' עול' אמר לן לא בי דינא דלעילא מעינין בדינא
 (אשר אין להם בידים לעשות לבט' מאדת הדין) טעם הענין פ' דירקיעא
 שישבו בהיכל' אב' וס' דינא' שמים עושים לבט' מאדת הדין והדין יקוב
 את החך דיקא איהו חזק' לא אפ' חוב' איהו פ' ל' אפ' וליני' דלעילא
 דאיהו לאו כטאר' כי איהו לא יהי' דינא דילופ' קפ' דיני' ולא ביד' לה'
 והיה דאמר ח' בפ' אפ' קמיה טעם ע' ד' דיני' ריבי' וכן שלמה אמו
 לצאת מ' טעם צ' הוא בלהודיה ולא אחר דהא תנתן כשהאדם
 הוא שוכב פ' בערש ד' בדינא דלעילא מסתכלין בדינו' שהם
 המלאכה איהו מנתון ד' נשואן לבן זכור' דבר שאדם מצד ימין ואיהו
 מנתון ד' נשואן לבן חסד דאחיו' חובה דבר נש ולא נפיק אינש בהדיא
 דינא עב' מה שאין קיים קפ' איהו זעיר דן דינא הוא מרחם עכ"ל
 והוא המלך הדין סוד לעיניו ומקדו' הקדו' ולכן נפיק אינש למדי' ו
 בההוא דינא בר' טעם מאוסעמא דהא טעמין מפילת דלעילא עילתא פ'
 המדי' של זעיר אנתון שיש י' מדי' נש' לכבודת' תידי' והוא כולל צ'

והוא שיש שם ארבעה עשר נקודות לחטאין וחובין הה' כי ענין הקלחה ולא עם אחד ופיר
 קראוהו שם קודם וזהו דין דינאי וזאת שכל מעיני תריסר חפצי דעלמות
 חפצי שבת ופירושם ארבעה עשר חטאין של ק"ק ועם המוקד שהוא י"ג מדינת
 החיים וכן הדין שם בפי לא מעברו לון בר אברהם ולא היא מין דימחית
 שיהי וזה הכלל ארבע דעות וזוהו וסוד זה הדבר הוא אגף מדע לא היה
 דוד המלך שכל עמם וידן דינע שם חו' יסאן לא יהיה להם תקומה
 וזהו שאמר הק"ה הנה יאני אלה ^{למלך} למלך לומר בו כי הוא לא ישיא לנשעם
 ואין בידו לטעות לנפש משרת הדין כי דין הוא ואע"כ שמתטרוין היה זה
 המלך ששם בקדשו אין בידו למחול ולסלוח ואמר מדעיה אם לא תלך
 בקרבנו אל תעלנו מזה כי מי אמר לנו לקבל הנחת המלך שכולו שנת
 הדין ואינו צד רחמות וק"ה הוא כולו רחמות ולכן אמר י"ג נא י"ג בקרבנו
 למה כי עם קשה עורף הוא ישראל וזאתו הם סרענן טרחנן ואתה בעל
 כרחמי וסלת למחננו ולחשאתנו ונחלתנו ושומע הק"ה תבלתו של מלכה
 ש"ו ואמר י"ג אע"כ כל טובי על פניך וזהו מדת רחמי וחמתי אשר אחון
 ורחמתי את אשר ארחם והרחמו י"ג מדת של רחמים דאריך חמתי ימים
 על נשדד ומחסי אמתו לגוהר וכס י"ג י"ג רחום ורחמן ודב חסד ואמתו
 כי ה"ג מדות של ענין הם בא"ת ב"ט שהוא דין אור ח"ד ואריך זה מהכ"ס
 למדת הרחמי כאשר אמר ולא דעו לקבל המלך עד שבא יושע ובא
 לו המלך ש"ג אע"כ ענה באותו משע דבך לא דעה לקח אותו
 ללך נחמס וזהו ממש פונת המדרש דבה"ט פראשיות כשהק"ה ברא
 מדת הרחמי אמר לנען רבוט של עול למה בראתני שהדיני אמר שלא
 תיין את העולם במדת הדין והואל וזו היא הישר אמר לה הק"ה לא אדך
 את העולם וזלתך לכן אנו מבקש מק"ה טיקים דבריו וידין אותנו
 במדת הרחמי וק"ה כולו צד רחמות עוד אמרו באגדה שם כשמת
 א"ה ואכל מעין הדעת שמוע שהיו המלאכי אומריו מאחד שאכל מן מעין
 קדו והלך לו כיון שעשה תשובה אמר ליה הק"ה לראו היום את לוח
 היום לא לראו היום הרחבו לו היום שאע"כ ידעו אינה יום אמרת ז"ס
 של א"ה שנה ה"ה ויהי י"ג היום מתהלך בגוף ה"ג לרוח היום י"ג זהו וזה
 דין הרחמי לפי א' המלאכי שאמרו מתהלך פלו' מת והלך לרבו ביזס
 של כ"ד שמת וזעמן הוא סוד של ה"ב בתי דינין של המלאכי סגס דיני'
 שנת דוא של ק"ה שכולו צד רחמות ומחול וסולח ומחלוקי היו דוע'
 שנת היום של א"ה כ"ד שעות רמות כי אע"כ המלאכי ישקרנו ענין

הספוק נשך ה' חסד וחסד תשלם לאיש כמעשיו אם יטא תשובה או
לחובו שדבר הדין חסד ואכילתו החסד נכ' בידו וטו הזמן יתרה של מלת
זך בזה ויד' הוא ובית דינו ר"ל שדבר הדין בידך וגכ' כך החסד והדין
שדבר הדין חסדו של הקב"ה אמת כי בידו לאמת רב בת דתן לט מעשה
כח אדם וטו החסד של הדין הנגד של מעל ועל גויסר היסין חסד חסד
לחידע כי הוא אחד ובידו לאמת רב בת דיען לאחול ולכלוח משאכ' ביד
טו מלאך לעשור כן וחו סאמר רש' בן עמי בוא וראה טו כתב בברית
הקדמו' שלחאמר בתן לא ל ולא לה' לא ליו' שלא לתן כרתון מה לבעל
הדין להלכות ומסת' הרמז' היא מחול וסולה לעבדותו כי רשות דקרבתא
סלין עד אמ' כאשר אומר רש' ב' צו עין שם חסד לנו מנדון דידן כל
אריכו אטם שבא מלצלע לזשר במ עי' אמ' וגם חסדו הטע' של לך
אנה שחן הדודות מאדם עד נח ואכלול החטאים של הדודו' הכס' לאחי
מעומעמי' ומסרי' וזהו סוד הספוק השיבט יו' לך למדת ימך שם אלה
שנה ושזבה כלומד עליו ואת נעשה תשובה כדי שתדון אותנו בברית
הדחמי' הנקראת יהוב' ובה תחדש ימינו כקדם שיחיו לך את בלי צמר
זהו ימי קדם שאברנו ובאמת שאחי להם הטובות ובעטו בקב' מחבטוב'
כאשר אמר המדדש העולם זוהי חדש' נח דך לט עמוד ב' אמר ריב'ל
בימי דור המבול עשה הקב"ה קנה החטים כקנה הלבן ולא היו זורע' קורע'
לא הדוח טושעת ומנשר החטי' לנגט' ומוס' אורג' וכ' בכל שנה ושנה
לאחר שחטאו אמר עוד כל ימי הארץ גרע וקניד וקור וחוש וקין וחין
ויס' ולינה לא ישבורו וגו' ובימי דור המבול היו טרים ורבים הרבה ומשנה
שהיתה באשה יולדת היא חולה ושולחי' אותו בצמח ט' ישלחו כעמן
עוילתם וילייהם ידקדון ולאחר כל זה מאי כגעב בהוויאמרו לכל סור
לומנו ודעת דדריך לא חכמו עוד שנגזר דיש והעבדים מן העולם
וכן היה להם זהב וכסף די מוקדי' והחכמו' בשח' חכמת מכל הדודות
אשר באו אחריה' ומנו דבין הקדושה ונדבון בסטר' אחרא ועבד
ע' ונשאן כ' שטופי מזה וגם דוד אנט' ודוד הלכה מרוב דיקור
שכלם חטאו ולכן הקב"ה כאשר ראה שהלכו חוץ מן הדרך מכה רוב
חכמתם דשכך עבר ל' פיה כ' עשאו' בחומד חוממי' ועבר גם ועב
סד עשה ימנו בדברי' האונס' והלכלו כל האעילו' או למן כלכלם בע'
למן וזרזים היו קבלתה שהיא קעלה דבוקה בברית קודש בעוה'
לדעתם עד שכל טענה מוטת לבוש קבלתה ט' עליו הלא עומותם

ונבדלים ביניהם וכן אהיה עד שאך השמה יוכלה לחזק ביניהם ועד
 אפרש אצטע ע"ה לא היה יונת נשמה קדושה מפרסומי העבודה
 ש' חדר המעטג שהוא סוד העדלה וחרס העטר' לבעל' וס' ה' ב' מ' כח
 חס' א"ן ש' בערב תלדי ב' מ' מ' ש' ה' ל' כ' בעצם השו"ת תלדי בעצם
 שמו סודי סוד דמקב' דבריה' שיוצא' הב' מ' מ' והעצם הוא סוד הקליטה
 תשובת א' כ' נודע וכטבא אפרה' לחרץ כנען שהוא פתח ושם השמים
 חוציא לבנו שמו' קדושו' ופ' זה עשה א"ן בחסותו שהבעו' כל האורות
 שהיו קודם ממלתי' ויהיו דמאר מדרש העולם נזכר חדש' בראשית
 דף ל' עמוד א' אטר' ד' ברוקא א"ה נעטוה על השם והטעם בשם נעטוה
 על השם בעצב ויצו' א"ה' על הארץ לאמר ונאמ' בשם זה א' א' א'
 הפואתק שהם שם א"ה' דכתיב ומעץ הדעת טוב ורע ט' א"ה' קדושה'
 הוא טעם שלהם אחר' הוא ד' ע' ולבן קר' מעותק כי אמרו דייט' וגדול'
 הדר בקדשו א"ה' ש' א"ה' לא ג' קלל' ויבואו בע' הלה' ל' בנות הארץ
 אשר ירשיעו' להים וק'בה ע'ה לו להפ'על' ולקח' פוונ' ל' א' ה' ה'
 שהוא שם המיוחד לק'בה לבד וולא משאך ומה המקריב קרבן לשם
 זה אשרה תורה יודים הממלך שמו הגדול בשב'על' על אחת כמה
 וכמה ולכן נקרא הממוס שקלל' כלשון משל' תבעידה שקלל' השם
 הזה ועלה הקלל' עד נ"ה' דהיינו דמלו' א"ן תלתו' של ייסע ויבוא
 וט' וקלל' ה' הארץ גמורו' ומ' ה' ה' קסמ' ב'נה אודם ולא היו
 מאירים כמו שקדנס' דט' יוארץ איוט מאיד למטם בגמ'דות
 ללבן עי' ושערו' ועיר' עמוסוד הפסוק ויקראו שם הממל' ההוא
 תבעול' כי שם בערה במ' אש יהיה כמנה' שש' מקודם היט' א' בקדונו
 שהוא צדד ואם א"ן שהוא דראש וזמן הכלל בתוך ארץ ארץ ארץ
 וחזרו לקלל' א"ה' שקלל' עי' צדד ולעמד יתקן ש' עי' כיוטס'
 על אצתק מים דוחעות בחלב ובמותו נק' יבוא המופעי' שהם
 אדם דוד משה ויתקן הכל בגקון כל השם וט' של אותו הדר
 שהיו באות השם של ובא לציון ג'ל' למה ולשבי' ששע' ביעקב נאם
 י' (ל' ולשבי' ולהנך ששע' לשמע' ביעקב שהוא נער שהוא נאמר
 עליו והיוו בראתיו' ויאמר לב' א' שיתקן הסגס' ש' א' דב' ל'
 מכה רוח הקודש של חטמת קדושה דמרוך שמשבי' עליו רוח
 הקודש ורוח חיים של חיים של נשך טעל' אורך יתום לעל' וש'
 מהי ארוכי על ימי קדם וש' קדמוניות ואו יקריס הפסוק של
 יט'

שכל המעשה את המעשה ועל האמר עין במעשה תפדה ושיעור
המה של חרדיך אמרן יהי רצון שישיגו עלטנו בשערי דוחא ויהי
שמואלא דיליה ובעיניא נחיתא טבא דיליה שן טובא קדישא יתן

שער דיקנא קדישא

הוא כהן הקדוש של התלמידיהו עם יג' תלמידיהו והוא שער

יא מזה הספר פרק א

קודם שידבר מן קודם הקדוש רחוק שידע מה טובו וערכו והוא מושל
למעלה הגוף הקדוש ואמר כי הוקף הוא הוד ופדר הגוף והבי
טמין לו מן העליון בידוע שאין לו מן התחתון כי הפרים אין לו זקן והוא לאמר
אשתרם בסוד המסוד הרע שלו טענה ומונו ת עליון דימסון סגור ט
שומר הסבה מ' משנה' והוא דסרס קבל דכורא ועין ית נוקב' הוא מט שטין
עלמא ועל דא לא עבדין תולדין אבל בקדושא הוא סוד יוסף שהיא יסוד נאמר
עליו שהיא יפה תואר ויפת מראה כי הפרים אין לו הדרת פה לא זקן עליון ולא
תחתון כאמר יוסף זפה לעין זה שבעתקא שישיגה תמוז עליו כי הוא
עמו יסוד געיר וכל היורה דינוסא בא חמנו ולכן הבחור אין לו זקן כי אם
עין שן ולמעלה ולמה לשם עולה קודם הוקף להיות שהראשון מהיג מדות
הוא מלך המלך באומות את בש הוא תלך ותך עולה כמטן שלם ושם הוא
כלל גרעין של הוקף ואומרן במדרש דפה מ' שם שערות חצל חפה
הם דיכין ושערות הוקף קשים ומי שיש לו חפכה חכמתה לא חתישבה
כיו ופעו ששערות הוקף ערכי לחן קשים כשבילי האי' אחרת' בתוכס
חבועי אור לעוד שם תלין עד שיבורא דלבה של אמ' ושם מתחיל
זכור אמרן ולהיו אמר דהערך דהרדיך עכס' על בני אמה זממה י' קועין
דשערי תורה תלמיין מן רשע דהרדיך ומסתמיין כנגד החנה בעורף
למו השערן דזכור שנעשם ומהכמה שלו ומן זה הסוד של הוקף חמתי
למשה כל תימונים שישו עי' התיק חסרין דיליה נערך וק' ועל עליון ועל
למון חסוכו' מ' עליון בסוד שם שכולת הוקף דתלין לח' עד שיבור דלבה
אם כעין וכך ונקיפה ומ' לזכור' ככה אורו וחתין שנתלסו לגם על ידם יד'
אסדונו' עינות הוקף והקדון דהרדיך עי' תלמיין דיליה והכל בא מכה הארת
שם סכמא דיליה ובמדרש מ' שם משבה מ' הוקף הקדוש זה לשונו עתה
ל' וזמור ד' למון ד' ראשי' ידית ד' קדמא קדיש' יקרא עילתה דסבא קדישא
ד' אורי ד' חמתי ד' סל' ת' ל' ל' חמתי שלם שמוע חרבו וק' מ' שמועד להשמיד
ל' י' י' ש' ש' הוקף הוא שכל זרע בא חמתי ונתגל' האר' עי' הוקף

ומה שכתבנו שיהיה שם לבו הדין נמשך וכן לענין בטה לאחורק דיקנות קריאת
 ומה שכתבנו שיהיה שם לבו ושלטו כס מי שמשלם האדם הדין הדין קריאת
 כזה והדין ארבע מרעוץ קריאתו חבדין בעון ליענות וגם שכתבנו לבו
 לטובתו תבין ושלטן האמת א"ה זהו סוד שמהלך ב' שאשכח' וזמן בינה דברי
 כורה קריאתו ממש לט' ר"ל ששנונו חמוד כמו הלפני' שששירה ששחזר א"ה גם
 על זה אמרנו ו' למחן דיקנות ידעה וכו' ולענין לבוא תגלה חזקן הקדוש היה
 סיכוף הקדוש להשלישם לנאקב דתחומ' רבא וכל הקולמו' הגאון' בו תלמו' כמו
 שאמרנו רבצ"וה' ב' בשלם קריעת יס סוף בענין קריאת' תלמי' ר"ל השכינה
 נקרא יס וקבלה נ' שעריו מצינו שילתם והיא יס קתחוק' ומוס' דכל דרגון
 והיא בטלם אשר דומה ע' ומבינה על בעלה ובתולדה חונדי' תמיד אחי' כל
 דיוק ד"ה כתיבא עלמה אשר היא בענין בעולה וצריכה השכינה לקרוא לה
 הדוא אשר בפרד קריעת יס ולידת למושיח וזה תלמי בעתה קריאת' לקרוא לה
 ל"ב ששנו' קריעת' להשכינה עליהם ושורט הדברי' הם סוד טעם ב' בשלם
 שאמרנו על זה שיש אלה אחת כד' היא בשם לאמרי' היא סתמא (ש' בעצב
 תלמי' הקולמו' שס') הכל מדרין כדון אמית ושוויאית היטה בין ברכחה ודמות
 קלן וקפה היס עלה שזין לקבלה חד נחש ושך בערומה ופוגח לה וקרע לה
 ההיא אתר ומאלידה מודי' והוא מדרש ר"ל גם שאמרי' זו אמית ואלת' עד
 שבה נחש ושך קלה ברחמה מבעי שהיא ע' כך למעלה המבדיל' כדור
 הדגלות האיילה היא תלבו' והנחש אשר נושך לה היא הקליפה מבעי שמה
 ששן עולה כמחן נחש עם הגולה ופירושו כי מלבו' היא מנובדת מהאור
 העליון והא קליפה נושך ומנובדת עם האור וזהו צורך ששן העליון חודדי'
 מהתקן השלם למחן הקליפה וזהו סוד שלקרע ששן' וכל מלת קרע עולה ששן'
 העליון מלת ששן עולה נחש עם הגולה' ופירושו עתה כי בזמן החסידים
 ומאשי מועתה ברחמי' המצוי' שששן' שולבו' לה יהיה צריכה ל' ששוכת הנחש
 לה להשכינה על זה הם עושים שולבו' מאחד האמת' לעולם והוא ענין תמיד
 והם מודדין היס' העליון מדיקנות דיליה' ולכן נקראת החסיד' מחנדי' הקלמי'
 היא שפונה על שם חקל תרומן מדרש מחנדי' לשון חסכה כי חתוב' הם
 לשכינה שאמרנו על' האמת' ולא תהיה צריכה לנשיכות הנחש' ולשתיק
 לבוא ידעה ל' חבלי יולדה קודם שגלי' משיח בן עסק וכן דוד ומלך' אינון
 י' ידוע על חבלי יולדה ועל זה אמרנו דשפיעט בנורה חדש' חקת בדין
 ע"ב ע"ב וזהו ח' קפה זמן לאומה קריעת' על כולה מאמרנו וכוונתה
 בדין משהה שבה ששן' ששן' חקת ששך' מזה פירוש והיא בים הדוא

והנהגות בך יבדק ישרל הוא דעומה קדיש' של מתקרב שהוא כב' פלגים
 ומאזקזתין מתקן של בעיד תקול' הורה שבכרב ב' תקול' וט' דיל' הם סכ'
 שאמר התורה ל' שמת דה' ד' עין עלה ב' בסוכו אומר לבד בך עמיד ט'
 מתק' דמה בשמא קדיש' כללם דעשילין ותרין מתקון וכנ' לא מתברכא
 לא משמא דה דתקרי בך כי משם מניצ לה' ו' תקול' כמו דה' שש מעלת
 לכמה כד' אשד נשבעת להם בך בך ישרל בך ארוך כדוד ובזמנא
 דשלימו אשתבח לה חוה מתכרש דה' מן דה' עד כאן יוכן בזמנא ש' האריה
 שהתכלטו ונבאר ג' הארת רשע דל'א בועיד מנין תאנא סד נחת מן דיקון
 קדיש' עילמה קדיש' סתם וטמיר מכל'א במשח דרבו קדישא לדיקון דעיד
 חכין ולכן שאר תקול' תאון אמר שה' על בעיד מנין כאמרו ונתקן
 דל'א מוכרד שמאר בו והבן והי' תקול' דדיש' דאין נ' בגזמות ותיבה
 מי ל' כמורך חד נשאה עין תרי ועובר על כשע תל'א לשמיותה גחלת' יצא
 לא החניק לעד מנין חמט כי תקן חסד הוא ששה יאזוב ירחמנו שבען יכבוס
 עונותינו גמלה תאלדך במחול' יס' כל השמחתנו תאצה תקן אמת לערב
 עטרה חסד לבנה' אחד עטר אשר נשבעת לבבותינו שנים עטר חיי
 קדיש' שלשה עטר רבי יג' תקול' דישה דאין שאר הניבא מיכה על דאש
 יג' של תקון שבו יג' תקול' דקנא של ארדיק מנין י' ששה עילג' והב' -
 מסודר' כד' אל' הוא התקון הראשון ירחם התקון הב' ומתן תקון ג'
 ארך תקון ד' מינים תקון ה' והב' חסד תקון ו' ואמת תקון וזער חסד
 תקון ה' ל'בים תקון ט' נושא עון תקון י' ושבע תקון יא' והנחה תקון יב'
 וקה תקון יג' אבלי יג' מדות דבעיד מנין אינון בסוד אה' בט' שהם
 אחרונים והוא דין ג' התקול' שלמעלה מאננהם כסדר הזה התקון הראשון
 הוא תך' כספי הוא התקון השני פסוק' הוא תקון הג' תגל' הוא התקון
 הי' תומי הוא התקון ה' פל'ש סת' הוא התקון הו' פל'יה הוא התקון
 הז' ט'ה' סוף הוא התקון הא' בתבוי' הוא התקון הט' שבת ופ'ט' הוא
 התקון הי' כ'בו' הוא התקון יא' כפ'ת' הוא התקון יב' סדר' תקון יג'
 לכן לחיד מין לאומר' לא דרך אה' בט' ל'ו' שועיר עצמו נעטף בשן
 כסוד עטרה וז' מתפלל ל' אה' כבתבס ומסוד הוא ער ש' ל' לעור
 ול'ה' היתה העורה כמטה כסדרה אדם הוא יכול לחמו' בה' את המתים
 נצטא שכל התורה אינה כמטה כסדרה הוץ ועל עטר מדות' לו שהם
 נצטא' כסדרן ואז שאמר הקדוש ברוך הוא כסדר הזה יעשה בע' ומע
 ונחל' עונות' ויפ'דו' אחר' היו כול' ארך מינים בתקון אחד

יקום תיקון של ריפוי דין בנביא מוכה יזהר מיל כחוקי וכו' וכן ה"ק תיקון
 של הדין שגברי בעורה במ כי תשא והס ל רחום וחמון וכו' כמחשבת
 למעלה ולמטה שחוקי דין ה"ק תיקון שבו לזה נקראו ה"ק תיקון באש
 דיקא טעם דיקרא ה"ק הזה של ריפוי דלא מדימונותא למ שטעם חתת
 שפדע של ריפוי דלא זה ותת נקרא מאת כנודע בכל מקו דכתיב סתן
 מאת לסיק ומודע שם בגין דהיא יקרות דכלא כי שהיא כמו נשמה
 לכל שאר ה"ק תיקון שטעם דמסון הנל וזהו שאמר שם בגין ראשון דוד
 יקרו דיקרותא לבי ששדשו כלם כן ה"ק של ריפוי זה דיקרות היינו
 לא ולפי שריפוי דלא הוא מלבו של אק כנודע לזה אמר הסדר דיקרא
 בלשן נקובה ולפי שהיא טעמות כבר בתבלי החטל כמו השאקה במקד
 הגוף לזה לא מדבר : ומאודין נקרא בסחרתא דבוסיתא צאלר שטעמתן
 אק מן כתר שבבתי או שעה בסוד כרצוף מדי שעות חזקתא מוטס
 ה"ק עב סג ח"ג בן וכל שם הוא כלול מארבעתן ושם עב הוא בראש
 של אק ויש בו ד בחינו שם עב שבעה הוא גלגולת בחתת שם סג שבעה
 הוא אנו של בחתת שם מ"ה שבעה הוא סוד העיני ומשך החוטם
 ובחיתת שם בן שבעה הוא הכה וכל נקבי החוטם וכבר פירשתי לעיל
 שבצורת האנו שם סג שמתנו נשאו האנוני כאמוד לעיל ומזה האנו
 של אק יצאה י"ג תיקון דקנא מדימונותא והיינו דקאמר מאודין
 נקרא וכדשבי"ה מנרא ומגיל מתיבה מקו יצאו מאודין ומאוד בסחרתא
 דבוסיתא סליק ונתת חד מוטא חזקתא כי בהיקף ותחתית האנון מכניס
 בטנה החיצונה יש כמו חוסי לבן המרחיל לעלות מעטו מלכות למעל
 דהיינו כנגד הבאת ואח"כ יודד אותו החוט לבן כדשבי"ה בכל היקף השנה
 של האנון והיינו דקאמר סליק ונתית ומלת דבוסיתא כי כתיחא מלא
 כמלת הסיט והוא כדי הכסף רבתיחא שיש בין אומדי לאשבעי ואמר
 בתלמוד מתברש ביקודתא פי מן חוסי חזקתא זה של אק שתיק בו בכח
 ה"ק תיקון ידמו למטה ומתברשן בטעם ביקודתא דהיינו פריפוי דלא
 ומשפ לריפוי דין ומשפ לריפוי דאריך לכל לבי מדדינגו נתן
 דלפידרו שבתיו עוד נכרש פירוש אחד על סחרתא דבוסיתא
 ונתת מוטא חזקתא והוא זה כבר דעת שהטעור של אק היו מוכסי
 שחלה של עמל מחכ נטלקת השעורו הלבו אחורי אודין ומת
 ונתת עמל חכ מן השעורו נקרא בוסיתא וכן האנוני למעלה לעד
 ונתת עמל צדין ישפדו חוט לבן המקיף ועולה עב צדין תחת

ומה שישנו המושג ויחד וקוף עד תחת הכלים וממך ביקורת המ
 כבוד לא עבר בה איש ולא ישב בה אדם שם יכרוט בדיקת מהימנות
 וזה לא כלל שם היו תקוה של ועד כמו שכליל יקוף וקוף של השם
 ויחזק והמאמר בירשנו למעלה לבי שהיו תקוה של ועד הם בסוד
 מנבץ שם בסוד מחזיקים לבי שם בסוד הדיע ובדמיון דלמ' און
 שם אחד כלל לא כולו בסוד מע' ואת היכן נרמז רישא דלמ' בשם
 הזה דלמ' עבר בה איש וכל דכתיב ארוך דהיינו מלכו של און שיהא
 רישא דלמ' כהמור ולבו שקטויה ליה ארך קורא המסוק לעויר בשם
 א' איש וכשם א' אדם לזה תירץ וממך אדם לבר כלומר מה שקרא
 המסוק אדם הינו לאחור שיצא ממנו אימא שאן נרדוג עם נוסף
 בסוד זכר ונקובה ברמס וקרא את שמו אדם זבממור חול מיי
 שאין לו אשה לא בקרא אדם ומה שקרא איש הינו קורא שיצא ועד
 ממנו אימא ולבו שקטויה ליה למה אמר המסוק לשון עבר גבי איש
 ולשון ישב גבי אדם ולא למך או לשון אחר ועוד אכ לא עבר כט
 שלא ישב לזה תירץ בועימא קדישא וממך האדם לא כליל הכי
 כט איש כלומר ומה אדם ועיר הוא בסוד אדם כלומר שהוא
 שלם שנדרוג עם נוקבי טעדיין אינו שלם וזה מתורץ כל מה
 שהקשה כי כבר אמרנו למעלה שמועד ירש' ה' תקוה' לו מן ריש'
 דארוך דרך אבא ואמא וה' לזה אמר לא עבר בה איש כיו
 ש כמו שעבר איש זה דהיינו י' תקוה' קדושים לעויר דרך ביע
 כאמור ולא ישב שם אדם כאמור בתלסר נביעין מבועין
 מתברשין נ' בתלסר תקוה' שויס כל התלת רישין עילאין לנבין
 שבכל א' יש למעלה חשבון זה שלם דהיינו י' לעורף גומא לא
 שברישא דלמ' הם נביע' כלומר שנובע מהם כל האשכנז
 לתתא ובדמיון דאין הם מבוע' שהם יחד מעט עב' וגם ונרא'
 קע' ובדמיון דארוך הם מתברש' כלומר מתברש' לתחתו' כפי
 נדרוגו שלה' אימא בוע' ד' בלהודיו אסתמכו כלומר אין לו
 לעורף גומא כ' ט' תקוה' וד' תקוה' את' תדור' שכלל אסתמכו
 בלהודיו כלומר לפעמי' אסתמכו לעת' ידוע' כולם לעורף
 התחתו' והיינו קמור ט' אשקין לגומא כלול ט' תקוה' שיש
 תמיד בו להשקות את גומו כלתו' לכן לו חיות ובה אכל' ד' תקוה'
 מחזיקים אסתמכו אכל' לפדוקים ;

פרק חמשה עשר הוא התקין הראשון של אין התקנה מה אף
 סוף והתקין הראשון של אורך התקנה גם כן לאל
התקין הראשון של אין מילפמוד והתקין הראשון של אורך
 תקנה גם אל ועו אמר הרשביעל ממקד כתחא
 ויחידתו ישרי יקרו להתקן שכחו בא לפרט כל הים תיקוט שסוף
 של עתק ואמר חלבי כתיחא כתיחא האונס דהיינו תחת הכחות
 מתחיל להתקן הקטן ונתפש השער' של הקטן בזכי מצד ימין ושאל
 עד רישא דשפון דהיינו ברענן בלא שח התקין הראשון מילפמוד
 וכדי להודיעך עוכן העטן הזה ערוך אתה לדעת שהמיל של אף
 נעשו מן שם סג עצמו הכלול בשם לב כדפירטנו לעיל האונס
 של עתקא זו ששח סג דפוס שנתן לו אף דהיינו מן התקן כהן של
 המילי שם סג והתקין הזה הוא ל הנו ידעא קס התקין יודע מילי
 של התקין ההין הכל פה הי' והיינו דקאמר מקרי כתיחא דאחידין
 שני יקרא להתקן כלומר מן התקין הראשון שהוא ל נעשו האונס
 של עתקא כאמור ועתה אודיעך איך יוצא התקין פה מן התקין
 יודין דע כשיצאו לו תרין יודין נחבר עליה היודגותיות של שם
 סג כהוא האומן שלהם כלא' שהיא מצוה' קס הכח להפועל ונעשו
 א' ב' יודין התחברות יחד בצורת ל' כמו שיצאו ב' יודין לו עד לאומן
 נכשטו בסוד ב' וזן היוד השקרויות היא צומד הלמד ולזה בצומד
 הלמד למעלה צורות יוד שמה יוצאות היו' זו והיוד של מילי הי'
 הראשונה נעשית כב הלמד והי' של מילוי הי' השנית נעשית כב
 הי' ולזה יש המוספר של הי' שלושים מצני ששדה ב' יודין
 מאלף שבסוכני הוא של שם סג יוצאת מן האותן ונתחבר על הלמד
 ונעשה שם ל ולזה נקודו של שם ל הוא בצירי שהוא נקוד בינה
 פנדע לפי ששם סג הוא בבינה ושם ל יוצא מן שם סג כאמור
 לפי שתקין זה מפורש בכחות באדרת רבא ב' עשא אכרס לב
 לשון האדרת מה שנוגע לתקין זה וכל ושירותא דתיקונא קדמאית
 קלדין וחד קוצי שקילין אתלשכן עד רישא דפומא והכונה ט
 לחיות ששם סג שבבינה דיינן מתעדין מיתה לגז תקין שהוא
 לאחורא קס שם סג כגו נעשה דין תקין ולזה קוצין שהשער שבו
 קוצין יחד שבו מן ל למדות שם דין נומר אצל מילי התקין עצמו
 והתקין לו לא קוצי היה ממותק אומב כמו שנפרט בסמוך על

קודם שיהיה נמשך כל דבר הוא לא מתבטל ויבנה אחרת תבין למה נקרא זה
 תיקון כלה לא ישיח לומר תיקון לא כשניה תיקון לא הכונה היא על
 התקון שכל זה וזה הוא התיקון וגם כן השבירה של מלכות שבעתין
 זה נקרא בלמה ולמה נקרא הוא תיקון ובלהיות שממנה של סס סג
 ששמונה יורה לזה הוא מנין לזו וכל נקודה מן המספר המלכותי כלול
 מעשר לפי שהיו"ד העקריות היא האומן לכולם וי"ב לזו עולה שש
 וכשתצטרף עליה היו"ד עצמו העקריות שעולה ו' וגם המין שנצטרף
 בו קוצי ישיעי דהיינו מקורי פתח דאורי"ן שהיא בעודת יוד הדי
 בין הכל עולה ש"ץ ולמה אמר באדר"א דבא ותלבג כדא"ה ותשעי נמו
 אשתבחו בכל קוצי וקוצי והכוונה לומר שאחד שמוסף הלא קוצים
 שבשם א"ל מכה המין שנצטרף בו כאמור נמחה מכל קוצ קוצין
 ס' נמין כלום דיע' ממתקן הו"ו מאירי מן הקוצי ולמה קרא אותם
 פתח וכל קוצי שאיכונה והסוד ששני העמין הם ש"ץ לא פחות
 ולא יותר לפי שאין העמין הם מתמתקין ומתלבבל השעור של עיר
 שהם סחור כעורב וקוצי להעשו' לבני' בסוד טלית לבן לפי ששעי'
 נקרא שמים ושמי' עולה ש"ץ לזה היו העמין ש"ץ ולמה קרא אותם
 למתקן אותם דע עלי' שמאירי בו הו' תיקול שהם ג"ט קודם כה
 שנעשה א"ן בעתיקא"ג שהם נתקבעו כלם באותו המין בעודת
 עקרא שבתוכם יש חותם המלך דהיינו היו"ד שביסוד של רש"א
 דל"ה ולפי' שזאת היו"ד שהיא החותם היא בעודת א"ף כזה לא
 לכן יש בה א"ף עליון שהם רמזי' במספר א"ף וק"ט דקאמר טס
 ומהאי דקרא אשתגודיע כל מה דהוה מריש"א כלום מדיש"א
 דל"ה אתידע בל"ה עליון דחתימתו בעקרא דכ"ה ולפי' שיש
 עקרא אחת כאשר תדע במקומו לכן חוזר ואומר בעקרא דכ"ה
 כל עקין כלום שאחת העקרא שאמרתו היא כוללת כל אותן הו'
 תיקוני' שכל א' מהם הוא עקרא בטע' עצמו ולמה אמר דכלול כל
 עקין ויש ליתן עוד טעם אחר למספר א"ף עליון לפי שכל א' מן
 הלא קוצי כלול מחבורו שהם לא כעמין' לא ששעי' תתקרא וכשתבין
 שם אל עצמו שהיא עיקר עמין' בין הכל תתקרב ופעי' העידוק
 העקרא שכוללת הו' עקראות שהיא הממתקן את כלם כאמור
 הדי' בין הכל עולה א"ף ואמר א"ה עכ"ל קוצי וקוצי מתקין
 תלתי' ומד' עליון של עמין' א' הם ספרו שבמלכו' עיקר

פון מדרת חסד ולמטה כמאמר שהם ז' יומין דבראשית לביבן קדישא
 וליקון עשרת יומין ומאד חסד הפד בלא יועץ לבבוי לדיהא גבוי גש
 יחוסס על מלה בלא הוא אמתו לך דהיינו עתק חסדן גשעוטי
 ויחוסס לך עתק דכסופין דה"ל יועץ ל גבור דל ממתק וממנוג ומאד
 אפרשט לגרי הוא ממתק וממנוג ומאד ל גבור עגמא קדימא דנעק
 מתקומא קדימא דהיינו מן היוד העקריות של שם סג עעסו יאמרו
 דנעק טי מתחילה היה סתום בכח בדישא דדיקון ועתה יצא מכח
 ל הפולס וידד למאנה ומאד שליט כי בכל עולה יש שלמות מיוחד
 מה שאינו בטוב גמור ומאד סליק ללך לך ודבא רבון מחרי א
 תריסין עקן מאד תריסין היינו הכוחות הנמשכין מן קווינן לך שבג
 זה שם פוד ג' ל גמה הם ג דחוקא נעט שטרשם מן ג יודין ובכל יוד
 פלה יש עזרת אלף כשתצדידה כזה לך וג' ל עולה כמתן סגן ט
 ותריסין של מתן הוא תריס נמיא שכל זה הטוחו היעמא מהם כל
 א מהם יש עליו ג' ל והם ממתקין מנע שמתאחד בעקא רבא
 שבתוכה יש השפע שמתה נה"ל ומתקין דיני ומאד מתאחד
 בקסמא בעקא רבא שהתרכס של לתת מספוח הוא למתק קסמא
 והבונה נעט ש"ס מאד תריסין מתדבקין בעק האמותה שבתופ
 יש מספוח כלום השפע והיינו בעקא רבא והיינו עקא דדביא
 ולפי שכולל כל עקא הנ"ל לעיל לזה נקרא עקא רבא עלמא תניינא
 דנעק מחרי תיקומא היינו עקא חיד של המלוי ס"ה ראשונה של מילוי
 שם סג ומאד נסלק לנענה והנשין לך דרגין מאד דיבא כב
 ידעת שתקוע קדימא זה עשה מן מדרת מלכו שיש בה שם בן
 אבש סג' שכבר ידעת שכל שם כלול מארבעתן ובסלכות יש
 דרגין דהיינו ו מלבד לבסא לזכ כל העוסק מתנו הם בסוד דרג
 ולפי שמתן שם בן עס ד' אמתותיו והכולל עולה ז' לזה סלק בן
 לך דרגין יצאו דרגין מנעדרית שם בן שהיא דין ומשנו בסוד
 שם ל הוא שטובה ז' לפי שזה נמתק ומאד מאד דיבא בן
 שהדין הם בסוד יבא כנחיש ולפי שהיבוס הוא למקובה ככח
 דכתיב ותבב אם סיסרא ולו ולזה מאד דיבא לסון מקיפס ולמ
 מאד דיבבן ומאד מאד דיבא כלומר שליטין על לן קדימא
 שהם יבא שמה יקיא להם כח לפעול כח לפי אשר נעשו ומאד
 דמתאחדין מניה כי לז הדין של יבא מאד מתקנה הם אמתין
 ומתדבקין

ומתדבקין

וְשֵׁנִי בְּעִתָּהּ בְּעִתָּהּ זֶה הֵם כּוֹלֵם חֲסִידִים כְּדַעֲרֵטָה וְכַאֲשֶׁר הֵם קוֹדֵשׁ
 וְהַיְדִישׁ לְהַדְרִיכָהּ מִתְּהִלָּה לְרִישׁ אֵל דְּזֵה וְאֶחָד לְבָרָה וְאֶתְהַדְרִיכָהּ
 לְעִיר לְקִבֹּל הוּא בְּנֵמֶנּוּ מִן הַעֲטָרִין שֶׁל עֲתִיקָה זֶה בְּלִי אֲמִירָה וְהַיְדִישׁ
 אֶחָד עֲטָרִין דְּלֵא כְּשֵׁמֶר עֲטָרִין דְּעֲבָדִין דְּלִתְתָּה מִוִּסְחָדִין מִתְּתִין מִלֵּךְ
 אֶתְהַדְרִין שֶׁל עֲתִיקָה זֶה אִינוֹן תְּבוּיִן בְּעֲטָרִין שֶׁלְמֹעֵבֶל וְהֵם כִּמֹּחַ הַשְּׂמֵרָה
 דְּלִתְתָּה דְּהִיטָה שֶׁל רִישׁא דְּאִירִיךְ וְשֶׁל זֵה וְנִקְרָא שֶׁתְּלוּיִן מִלֵּא הַשְּׂמֵרָה
 שֶׁל עֲתִיקָה זֶה שְׂמִיחָה לְבֹעֲלָה מִזֵּה וְאֲמִירָה אֶחָד וּבְגִין כִּךְ הֵי עֲקֹסֶה שֶׁזֵּה
 הַיְדִישׁ שֶׁפִּעֲטָרִין דְּלִתְתָּה מִסְחָדִין מִנְּמֹן לִכֵּן גַּם הַתִּיקוּשׁ דְּלִתְתָּה מִתְּתִין
 מִלִּמְחָדִין וְאֲמִירָה אֶחָד תְּקוּמָה דֵּא דִּמְתִיקָה דְּאֶעֱבָדִיךְ לְבִרְכַּת מִרְיָן
 דְּבִי מִלְּבִרְכָה מִלֵּא הַתִּיקוּשׁ שֶׁל עֲתִיקָה זֶה הֵם הַתִּיקוּשׁ שֶׁזֵּה סִמְלֵה בְּעִיר
 לְהַתְּבַרֵךְ מִן עֲתִיקָה קִדִּישָׁה עֲדִכֵּל בְּרַמְיָן נִטְרִין מִיָּה יִכְמוֹס לִקְסֵן בְּהַדְרִישׁ
 זֶה דֵּךְ קִמְוָה עִיב בְּנוֹהֵר קִסֵּן וְלִמָּה אֶעֱבָדִיךְ זַעִיר לְאֶתְבָּרַח סִיב
 אִינוֹן דְּבִי בְּרַכָּה הִיטָה מִלְּכוֹ דְּלִית לָהּ מִזְרָה כִּלְמוֹס אִינוֹן נִשְׁרִי לִקְסֵן
 מִן אִירִיךְ הַתְּלוּיִים מִן לֵא הַתִּיקוּשׁ שֶׁל עֲתִיקָה זֶה נִסְפָּה עַל טִיקוּשׁ שֶׁל עֲתִיקָה
 לִיבֵית תִּיקוּשׁ דְּתִיקָה עֲתִיקָה וְהִיטָה דְּאֲמִירָה תִּיקוּשׁ דְּאֶתְתִין סִמְלֵה עֲתִיקָה
 עֲבָרָה שֶׁלְאֶתְבָּרַח מִן עֲתִיקָה זֶה אִינוֹן עֲרִיךְ הוּא לְאֶתְתִין עֲמֹחַ בִּלְהֵ דִּיקוּשׁ עֲתִיקָה
 הוּא נִתְּתִין שֶׁל עִיב וְנִבְרַךְ אִתָּה וְאֲמִירָה אֶחָד דְּכֵן תִּיקוּשׁ דְּאֶתְתִין בְּקִבְלֵהוֹן
 בְּרַמְיָן כְּנִשְׂאֶתְבָּרַח לִקְבִלֵהוֹן וְאֶתְעַבֵּיד מִה דְּאֶתְעַבֵּיד כִּלְמוֹס כִּלְמוֹס בְּהֵי
 תִיקוּשׁ וְזֵה עִתָּה הוּא עֲבָרָה לִיתָן שֶׁעַם אִירִיךְ תְּלוּיִ הַבְּרַכַּת בְּתִיקוּשׁ וְאֲמִירָה שֶׁל תִּיקוּשׁ
 דְּאֶתְתִין זַעִיר לְעֲמֹחַ כְּגַד הַתִּיקוּשׁ שֶׁל עֲתִיקָה זֶה לְרִמְזָה עֲמֹחַ לִזֵּה כֵּן מִה
 דְּאֶתְתִין אֶתְשַׂמְרֵת אִחֲדָה מִן עֲתִיקָה זֶה כְּגַד הַתִּיקוּשׁ שֶׁל זַעִיר לְשֶׁנְּבִרַכַּת
 יוֹדֵת לְעִסְפֵּי כִּי הַכְּנָה וְהַתְּעוּדוֹת הַתְּתוּשׁ וְאֲמִירָה אֶחָד וְאֶתְעַבֵּיד מִה
 דְּאֶתְעַבֵּיד מִיָּה שֶׁעֲמִישׁ מִן הַבְּרַכָּה הַיְדִישׁ לְשִׂמְחָה שֶׁעֲמִישׁ כְּלִמְזִיר לְפִי מִה
 שְׂמִיחָה לְקִבֹּל הַתְּתוּשׁ לְפִי מִנְּשִׂיחָה וְאֲמִירָה אֶחָד כִּלְמוֹס לְקִבֹּל תִּיקוּמָה דִּין
 דְּלִתְתָּה וְהַיְדִישׁ סְתִימָה דְּכִלְמוֹס מִן הַתְּתוּשׁ הַיְדִישׁ כִּי הַתְּתוּשׁ הַיְדִישׁ בְּרַכָּה עוֹמְדִים
 עֲתִיקָה כִּי אֶתְשִׂי בְּכֹוֹתָה וְהַיְדִישׁ דְּלִבָּה לְקִבֹּל בְּרַכָּה כְּגַד הַתִּיקוּשׁ שֶׁל זַעִיר
 וְהַיְדִישׁ עֲתִיקָה עַם בְּחִינַת נִקְרָא שֶׁקִּין מִכּוֹוֶשֶׁת וְתְלוּיִים כְּגַד הֵי
 עֲתִיקָה שֶׁל עֲתִיקָה דְּכִלְמוֹס הִיטָה עֲתִיקָה זֶה שְׂמִיחָה דִּישׁ אִינוֹן דְּקִמְוָה
 לְשִׂמְחָה תִּיקוּשׁ דְּמִלְכָה שֶׁתִּיקָה מִתְּתִיקָה סְתִימָה דְּכִלְמוֹס וְהַיְדִישׁ שֶׁתִּיקָה
 מִיָּהוּן שֶׁל עֲתִיקָה מִתְּתִיקָה וְנִבְרַךְ לְעֲמֹחַ יִדְוֵעִים וְסִמְלֵהוֹן בְּהֵ זֵה
 עֲתִיקָה עֲתִיקָה סְתִימָה דְּכִלְמוֹס אֶעֱבָדִיךְ אֶתְתִין הֵם וְנִקְרָא אֶתְתִין
 וְהַיְדִישׁ לְכֵן הַיְדִישׁ דְּזַעִיר בְּכֵן מִתְּתִין מִלְכָה אִינוֹן לֵא זֵה תִיקוּשׁ

ואלו יתרון שם טורה כי אם תורתו יל' איבך תרעה הישיבות של הגו' ויש
 איתן לראות איכה תריבין בעהרים הוא האש פלוחסת ומלחשת בשפתיה
 קספסרס ויפול על דוחה אותו לחוף והשרני' שחנחזן שהם סלם גמל שיש
 ליהם אמת בגמל' כנביהם יאמר ומתחדש וחוזרים ושורפים אמת עד שישתכחל
 המצן של הקפה ובראו פעם אחרת והם הנשמות החושקות בהכמה א' לפיכך
 ב' הוא פתורי דחידה פשוטא לנשמה א' יש לה ידיעה ברזין דאורייתא והם
 לא אגב' שיש ברזין כמה טורה ומעשים פ' טובים ויפול זה דוחה אותו לחוף
 ובא ירזן סוף ששננו אחד המרבה ואחד הממעט בלבד שיכיון לבו לשמים
 דלא אפטר לטור' שהם איים אחד ירבה בעורה ובמעוט' והאחד לא כפ' שיהיו
 מקולס' לבי שיכיון לבו לשמים לא יש אחד ששמותו מנוכה בומר' ואם יקרא
 בערה ישיג לבין תכלית ויש אחד ששמותו למטה ואף אם ימנול בעורה לא
 ויש כ' לה אמר א' המדבב וא' הממעט אחר שאין בידו ספק לעלות אחר
 וכן יובן מה שאמרנו יל' כשעבר החידס סוגה העולה שאלף' אותו מה שלמד
 ואמריו לו צפת בשיעור קומה ואם לא למד אשליכין אותו לנהר דינור והלא
 ברצונו לעל' בג' מארי מקרא ומארי משנה אבל כמה כמו שפירשט' אב
 היה כח בשמותו להשיג ולא השיג מוכיחין אותו ומיסרין אותו והוא מה שאמרנו
 מוטל למרזק' שלקח ב' עבדי' שומללא' על כוים לחמד' נהן דלי' שלם ולאחר נהן
 דלי' וסבר' שהם שיה' ועל זה קוד' יפול' עד השדכים אומר' בואר' וקחל' בהיפ'ל
 ש'ע' הקרא' פעם השמים הוא עומד ונקרא' חיה' קוד' יצירה כ' ו' דמלכות
 הם עתק' וימין' וייערס' בו' חדיח' ומודדיו' וה' ומאמר' שם דף קמ"ה ע"ב ע"ה ד'
 האי חובת' ופול' שמה' ואיהו קיימי' בכל' הוא דחכמתא וכל' אמת' סבתא דחכמתא
 קיימין בה' האי חובתא קיימ' למתב' אגרא' שם קמ"ה למותב' לכל' אמת' דודט'
 ב' כל' מהדיהון דחכמתא וא' סבל' בר' ש' וחולט' חכמתא למנדע' למדיהון
 דבר' נהן בר' ש' והאי עגמא' האי חובתא נהן על' ארבע' שדכים' סגופים' וטאסר'
 קמ"ה ולא' שסן' כל' אמת' ברזין' נמוסין' דבפטר' אחר' לעורב' בהדי' וכמה' אמת'
 פלחין' דשלס' סודטה' וחלן' שדכים' כ' עולין' ואתרזין' אגרוזין' אמת' שדכים'
 ויהיו' רבני' פהיהו' להם' הדכים' מהנה' לעלמ' האי חובת' קדישא' יל' יפול'
 קדישא' כ' ששמה' פלח' ומות' לבנה' על' ידי' נתחן' ופגרון' העולם' היעדרה'
 קדישא' כ' ששמה' כ' ש' שאל' לה' יפול' ברזין' דחכמתא' דאמריה' כ' כ' ההוא'
 קדישא' דוד' אפטר' ואד' ב' הכי' יהי' לה' אגרא' ואי' יכול' להדבוק' ולא' אדיבין'
 פלח' לבד' ולא' עייל' קדישא' פחת' ההוא' היכל' בכסיו' וכ' על' גרמיה' חלן'
 חכמת' דחכמה' פלח' בטשי' בגרמיה' סאקו' לה' וסאקו' וכל' אסאקו' דת' וקיימי'

וכן השעיה שהיא חלק ראשון דין החויר שהוא מן יעודה לעמיתיה
 בטהרה החויר אשר עלינו ונתבטחו בשמות בני אדם ונחלש בהם
 הספק וקבלו פה החויר החתון והתולדות שיצאו מהם היו בגדי יצחק
 בקומה וחד מכל בני אדם ויש מהם כת אחת בצורת בע אדם כמדת
 והסיעו אמשים מהם צורת נשים נראים לבני אדם ואין ביניהם
 רח חשך וחכמה ויש להם קנאה ובע אדם וכונתם לרמות ולקשור
 והמעט היו מבליס ומחיתו כל מה שנראה להם לולא מדת המלכו
 שהאציל שר גדול וקדוש ירד וחיבוץ חשבו לבני הטכנה יופאל
 שר הטעם טלח והמלך של זו הכת המחבלת תחת רשותו ומחשלתו
 ואימתו עליו ולולא שמתבטח בה אצילתו והשגחתו ואימתו עליה
 לא היו מנחמים טעם בריה בעולב ונס בדרך שחיים הוא המסלה
 הטלה בית ל אל חוקס המנבח אשר עומד שם אברהם עם שאר
 האבות וממתין עליו ולהאיר לו במקום חושך אופל ועלמות מקום
 נחשים השרפס עומדים הכתות של נחשיל כח עזא ועל שזכרנו
 ברמז הרשבי באותן מאמר של נ ויקחל יופיל הזה מעליו ואינו
 מניח טעם נחש שרף ועקרב ליגע בו אם הוא זבחה לדבר עמו רמז
 וקדיה רצין דאורייתא לא זו לא אף זו שזוכה להיג נהוי אפרסמח
 דכיא הוא עתק דבריאה ותמיד אור חרין אנפין על לוקהסרת
 להשקות את בעל חי היושבי בעל תפולו הלה ומשינין רצין דשעטוין
 דמלכא קדישא מה טלח בזה היו יכולי לזכות בעהו ומתבללים על
 שלות החיים ומגיע על ישראל ותחת השכינה הוא עתק דבריאה
 עומדי האבות הן המרכבה ותחת האבות היב אבטל העומדי על
 שערי יב היכלת של ירושלים העליונה ועומדי ומתאספס על יהם
 בקריאתם כל בניהם הבאי מזה העולם אשר כל דמיהם יכידים כי
 נבדע ברך יי : אם הוא מרחובן ראובן קוריא אמתו לו ואוט משלי
 ית לך להיכלי וכן כולל אבטל מגוד דומים אותו למוץ דמח לא
 יפוא דמגוד בקחל יי של הגע שר טעם שהוא טלח הבא שותקו
 קולפתמים ובעותהו בא בגוף נרוע והשמה עשמה קבלה עשמי
 וטח מכוללת בגוף טמור או יפרוש עד עולם בירוש שהקפדי
 שחד בען טרופ של שנקפת עולם זקן בזהר בדאשית אעל בן
 אצות חי בעית דאחדויה ליה לעלמא מרמז על גוט שהיא עולם
 זקן אשר דאיבריה בשעתא יטעוה ונס בזהר חויר אצל

ואלו הן המצוות אשר צונו לומר לא אהרן עבדא לתתו ובענין גס יסוד
 אחרים על מצות שלהם היה מחייב אותם והיה נותן התורה בידו אחר
 עליו אחר הפסח ב' משפטים וזו היא הנהגתו שנתן חסידים לומר
 קדושתו מנייהו חינוך ממנו דקדמו לבהמא רבא וחשוב ללמוד
 קדושתו אחר (שם ורס"ל) ומכאן נראה זה אבארהו במקומו הראוי
 ללמוד אחר שם עוד על כן אקרא בו יצא לנו מנדון דידן כיהסוד
 על דין דאורייתא יוצא מפי ארץ המזמתק תבשולי טעמיה רבי
 דאודייתא ועי' זה על הפרעמן נמשכו אורותו ומקומו לתבדק בגע
 ולכן נשתדל כל איש מבני ישראל עד מקום שיראו מגעת ללמוד סודי
 רבי הגדה ויבדק ממקור הברכות און עומד לפניו ואין מוחה בידו
 בעלותו לראות מצ הארון ה' היכל להי ישראל ואם לאו יצאה תם אין כסף
 אית ליה כסופ' און לה לזאתה בושא און לה לזאתה כלומה אם נכסוף
 נכספתה לבת אבך למה לה תבדתי לי שאהבה נכשי איתה תרעה
 בביתך דילך חסידה תרביץ בזהרית כחמוד הדובץ תחת משאון
 בצמח ענשדן ענף ור"ט אורך היום הבא לבן גמי לך בעקביה
 פון מסתן לתאמת כרז לבתולת אם לא פסע טענת ושלטי' אבל עזר
 גדול מניע עליו ש' טן תלבב ל הכולים ועל זה נאמר ושם את
 סמנים אשר כבר נתנו מן החיים אשר הוה חיים נעודתה לעשתה
 אבל ימוגו פסם אחרת בגלגול וטוב מפעיהם אשר עדין לא היה
 ולא היה בגלגול מעולם ר"ל אם עדין אותו זמן שמדברי' בו בשני
 בחינה השכר' לא היה לן ולא הגיע עונשו למות ולהתלבב' אליו
 מתקן כל מעש' בגלגול ראשון אע"פ שתהיה דרטו על סוד אחר
 ע' פסם לתורה ועל ממדי מדין ודין דאורייתא נאמר ונשמת
 שדי' תבונת' עולה ב' זקן של אין ודרך ודיקנא דמלבוב און לא
 אדכר ונגע עמהם לכן אינו אומר הכסוף דן ב' זקן ש' כשם
 הפז החדד על הזקן זקן אחרן שארד על פי מודתו כי ש' ענה
 את הברכה עלינו חיים עד העולם אמון : **פרק עניני**
 דודיקון הראשון הנק' אל יס בוכמון אל קועין דטערי וכל קון
 וקון ש' עין עמון המותיקי את דיטעודי ושערוהו וזה
 מתכפין כל דיע תמין וזה אל הוא אל מן להם שהוא בכל ש' עי
 והוא בשע עורי הכנס והס י"ה והס בפתח ראשון הנקרא אל
 כאשר מרשתי לעיל ש' אל דיינו ג' ל נכפלים באנתול והסל ש'

ל' התורה אדעתא דהגבוליס של שתי מצות השם הנקראו מצותא
 מצדדים העליון ושליו אמר ו' ליעור על במדרגא רבא וק' התורה
 קדמות י' ענין במרחב י' ואומר ב' נטוי י' השם י' נטוי
 ק' של שמו י' טעם ב' צדדי הנאות הוא בסוד מן המעור קדמות
 י' על א' פנים כולל ג' שנות אל והכ ב' שנות וכולל ג' נטוי ל' שנות
 המעור ששנות הנאות סכך א' כולל ג' העולו מן לפעט הקטן וטו
 נטוי על המעור הג' בגרנת אבות להכניע הקליפו' בגרנת המעור
 י' דע בג' ג' נטויים דהיינו י' א' ובמקומו אבארנו בע' קב' ו
 וספרתנו הרי שהם ששה אל' וכלם בסוד י' וכולם הם מסוד התקון
 הראשון של י' תקומו דקנא וכד' התגלגל דקנא עילאה התבין
 כל הדי' כג' במדרגא רבא ואל' כל הששה להיס שבדקן ועיד אנן
 שהם די' התבין והם מצדדים התחתונ' שהם ו' להיס (מוח) שלשה
 מרחק גמ' גרון וכולם דקטנות ונקראו מצדדים התחתונ' ממוח
 במצדי העליון דדיקנא וכשמאירי אורות דדיקנא קדישא דאריך
 שם בגרון דועיד אנן שזה סוד ופסכתי מצדדי במצדדי כי יתכנו
 מצדדי התחתונ' ויתאחו במצדדי העליון והו' ופסכתי מצדדי
 כשהם התחתונ' במצדדים שהם העליון ואל' יתבטלו הקליפו' הנאות
 במצדדי התחתונ' דהיינו ב' נאות דועיד אנן ועס זה תאמר ותבטל
 מלכו' מצדדי ופרעה מלכה הנאות' שם כי שד האצנים וסר הטבחי
 וסר המעקי הם סוד ג' ודידין שבצומח ועיד אנן שמתכיר דבי
 יהודה בכשבת חלון ופרעה הוא אוחל העורף דהיינו סוד החוד שבמחך
 והוא ראש הדיע' שמוקבל' ממנו אם הוא נטוי כל משערות חו'
 נמצא כי שש שנות אל' הם במצדדי העליון אל' הוא מסד ולכן
 פוטותקו' ו' להיס שבמצדדי התחתונ' כי כל אלו הוא דין וכבר
 נאמר כי כל ל' שבדיקנא שרטו מן ל' שללהיס ולכן גורם להשבת
 הקליפו' כי הדיע' מתמסק' בשדשם כי שורש להיס הוא שם של ל'
 המצדדים תבין כי ב' להמצדדי הם ב' שפתי של י' פנו על ידי אל'
 המצדדים ממוחיק' ל' הדיע' בסוד א' היא שמויה רבא כמבואר
 המצדדים בענין קדושי וגוא סוד י' להיס בסוד היא שם י' רבא
 המצדדים כי הנאות הוא אחיה החיצוני למעלה עול' שם שם י'
 כל נשמות ל' התבין ונכדתי הקליפו' ומאונס ופני י' רבא ענין
 המצדדים הנאות לתקן בשם י' כי באוה בני' י' גם מלוי של י' בהיין

ומה שיש לה אהבו המיכל שם וזה הם גם בגי' גאה שהנפשו אהבה
 להם ומה שגאה הם בגי' גאה הנז' אחד הוא שם יי' רש"מ וזה
 שיש לה אהבה דהאין כיכל הגאה הוא שרשם בשם זה השלוח גביה
 שיש לה אהבה כהא לבש וכשארם מתגאה גוהם ששקלם שמיין להם
 וזהו דין בשם קולת מן ההויה לבד כנודע ופי' בגמרות האדם מתגאה
 גם הקלמו והו' ויתקום מן ב' אהבו ראשונ' יה' כגו' וזהו סוד משה שרשם
 כי אהבה האהבה הוא בשם אהבו וה' מן וכזהו ועמה אהבו גם באהבו
 שיה' דהוה שם אהבו וזה הם אהבו דוה' כמנען גמאה וזהו וזהו
 כי בו נרשמו ב' אהבו וה' ומילוי שם יה' שהוא דוה' גכ' וזקו סוד אהבו
 שלמה הלכות וריקס השיבני יי' כי שם להם הם אהבו מלמה כנזכר
 בתקונו ונודע כי בהסתלק שם יה' מן הלהים נשאר אלם בסוד נעלמות
 ושארית אלם מן הלהים בעבור דומיה פי' דום יה' שנשארתי דומים
 ודיקוקת משם יי' שבאקס שהוא החיות הצורף היצור ובהיותו
 דום מן יה' שזהו זה נעלמות ושארתי אלם כגו' וזהו ענין אהבו
 שלמה הלכות שהוא שם יה' וברר ידעת כי ליטולך ועמיסוד יה'
 שבשם כגו' במה דות ובמדרש העולם ספר בראשית פ' לך וזהו
 אהבה נשאר אה' מליאה הלכות כי שם יה' של הויה מלמ' בהדין
 ועמה ריקס השיבני יי' כי התחננו' שלם במילוי שמה דוה' כגו' בענין
 גאות ושארתי שם יה' לבד כשום וריקס מן המילוי כגו' וזהו סוד
 במסתרי' תבנה נשמי נשמי גוה' ומאדו חול מקום יש לו להקבץ וקרא
 מסתרים ובוכה לבצע גמאה של ישראל שנשלה מהם ונתנה לאומות
 העולם ובימור הענין כי מסתרים הוא עלמה דמתבסיה שהיא שם
 גן יה' אבא וממה כי חרבן בית ראשון שעליו נאמר פסוקה היה
 בסוד ה' עילאה עלמה דמתבסיה ותה' עליו של שם יה' דהאין נקרא
 מסתרים עלמה דמתבסיה וזהו סוד שאין האהבה שלמים בעלמ'
 יה' של הבין שהוא עתק מסתרי' וזהו דלעין ויודין והנה המלכות
 נקרא מסתרי' הוא בגי' גוה' וזהו שם ישראל של ישראל נרמזה
 שהקלמו וס' גאה זו להם שיש לה אהבה נשארתי סג' וזהו שמה
 חכמי נשמת של ישראל שנשלה מהם ונתנה לאומות
 החיצונות במסתרי' העליונה וראתה אהבו' שגלו לה' את סתרותיהן
 תבנה נשמי וזהו סוד מה שמאדו מקום יש לו להקבץ מידוע כי בימור
 כי מלוי שם יה' זה שיש לה אהבה נשארתי חול נשארתי כי שמה שמה

שער דיקנות הדין

הנהגות של האדם נקבע על ידי יוסף שהוא יסוד ועל אחר אשר יסודו למעלה אחר
הנהגות השוליות של העצמים דאריך בעבור שתוף יסוד אמת ברי קיום
האדם' ולפי של היסוד' לבונה נראה שיסוד עינא בקיום פתוח על יסוד
הדין שהוא יסוד' בעבור הנסיון של אמת נכונות וזנה נכונות בבנין והם
לפי שיש יסוד' דבר סתום שלמות נוסף על שלמותו שבה לו נקוד'
וכן נקודה השולית ליה לא בענין הזה והמשל הוא פתח שאנו אומרים
בסוף המדי של דברי חז"ל הצדיקו אין להם מנחה בעלמא של ילכו
לשם ל' חיל ודמה ל' להיס בעתן ל' כשדועה הקרב להעלות נשמת
ל' יסוד' מסוד' יקנה למדינה ד' ין אמתו א' לחחר כמה ש' אדון סוד' יקנה
שיעל ד' ין אמתו ממש' ומהחזר אחר טיב כמה שנים בהנאה של
ג' לבסוף בשם הסוד' וזה מקבל ענינו קודם לכן סמוע' ל'
העבודות ועתה יוען אמתו להעלותו למדינה יותר עליוה ודון על
זל וקנה מקומה כן גם כן ביוסף של ידי נסיון קנה מקומו והוא ג' היה
ל' צער ודין שיש בכור קודם על וגם מה שלוחם כנגד היצ'ה ל'
שמתכבר עליו ועל כבוד טובה יוסף להשקות טען היה אסור הכסוף
א' ע' ידוד אל ידמה למיחלים ל' חסדו ד' לה הן בג' יוסף נקרא
י' ל' ל' כדמה יסוד ועל וקבנורו מתקבצות בו וכדמה מתעורר
על הזקן כעבוד וממש' הטיבה מהעיעט של אריך שפירות תלוי
ב' ע' כ' ש' א' ח' ל' כ' נ' נ' א' מ' ח' מ' מ' א' מ' א' מ' א' מ' א' מ' A' M' O' R' E'
ע' של אדם ודוע כ' היות מיוחס ל' ג' ד' ע' ב' ה' ו' א' מ' א' מ' A' M' O' R' E'
ה' מ' ו' ה' י' נ' כ' פ' ע' ג' ו' א' מ' א' מ' A' M' O' R' E'
ל' ש' א' מ' א' מ' A' M' O' R' E'
ו' ל' ש' ע' מ' א' מ' A' M' O' R' E'
ל' ש' ה' ג' ב' ו' נ' ו' ה' ע' ה' ע' ל' ו' נ' א' מ' A' M' O' R' E'
ת' ל' מ' א' מ' A' M' O' R' E'
ע' כ' ה' א' מ' A' M' O' R' E'
מ' ה' ב' ו' ו' א' M' A' M' O' R' E'
כ' ו' נ' כ' כ' ו' ש' מ' א' M' A' M' O' R' E'
ה' ב' ו' א' M' A' M' O' R' E'
ל' א' מ' A' M' O' R' E'
ו' ב' ק' ל' ה' ל' ע' כ' א' M' A' M' O' R' E'
ש' ב' ו' ש' א' M' A' M' O' R' E'

סוף המעשה בטעם עשייתו באברהם שמתו כולם כטעם שנתחברות
 שני קולות והלך מהם זהות הנחש ואז יודבק בו הקדושה מאד והשם
 המלכותי יסוד כל דרושים מהחכמים ותבין הן זכר ליהוה הקדוש שרין
 אל בדין יוכלו לשלוט עליהם וכתוב בפרקן היכולות מאד וישמע
 ויבנה ויבטח ויבטל אפי' ישראל ויזנה כל מה שנושאים לבטחם כבודו
 וידוע הוה שמה והיה וכל מה שעתיד להיות בעולם ויודע גם למה
 מושגלי' למה נחציה' למה שמחליטין אותו למה שמתקין לבו
 מדרושין למה מעשדין למה ממותקן למה מחיין למה מנחילין
 תורה למה נהגין לו חכמה גדולה מכולם אפוא צונה ומביא
 ומקדי בבל מעשה בני אדם שנושאים אפי' בחרידי חדי' בין מעשים
 טובי' בין מעשים מקולקלי' גנב אדם יודע ומכיר בו נואף אדם יודע ומכיר
 בו רוצח עש יודע ומכיר בו נחמד על הנדה יודע ומכיר בו סיפר לשון הרע
 יודע ומכיר בו ומכיר בכל כשנים גדולה מכולם שכל המצויים ידו עליו
 ומכחו מלבישין אותו נעוים ומבטלים אותו ומטריין אותו בהדת
 גדולה מכולם שכל המספר עליו לשון הרע מטיילן עליו מכות צדקות
 וסבורות רעים ומצעים שידד מרה שחץ רע וכל העושה לו רעה הנשלות
 רעות וקשים ונבלחות עליו מן השמים וכל השולח יד עליו ביד שלטנה
 שולחין בו יד מקודם וכל המעיז טעו עושיין בו כלה ונחרצה ואין חומלין
 עליו ומקשקש ומרדעין ומטריין ומחרימין אותו ג' פעמי' בבל יוס' ואלבן
 נתחלפו לו העשרה החגו מלכה ולא נתנו ביד מבקש רעתו כאשר
 כתבתו במקומו הראוי לו ולכן היו התנאים יודעים מה לעולם ולגמול
 והתחלתו של רשבי'עיה היה נכ עי' איהו זל כאשר הוא צוהר חדש בפרט
 כי תבוא וגם צוהר שיר השירים מביא פירות גדולות א' מה שיש ללמוד
 לתתן קודם שיכנס אל הסודות הללו בדרך כא' עב כתב וידעת היום קדושת
 אל לבבך כי יי' הוא הלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אף עדי
 באין אמת כל דמשתדלי באריותה למטרע בחכמתה דמאריהון
 ואמתן ידעין ומסתכלין בדנין עולמן בנין דכר בר שאנפיק טבא עלמא
 כהא דל בחכמת הקבלה שהוא סוד יחודה דארך טג' למעלה בדין
 אסתלקא מיתה כל דיש דעלמא ולא עוד לא דמתקן ליה מריסר תרג
 דדני דאטרסמות דכיה דדני דחכמות עילאית תלמי' בתו ולמעשה לא
 דקבה חקי לה בההוא מדרסא דכל דיוקנן גלפסן תמן בהא עלמא
 (בעלמא דאמי וקבה אשתעשעא ביה בגע ואחסן תרין עלמין עליות

וישמע
 ויבנה
 ויבטח
 ויבטל
 אפי' ישראל
 ויזנה
 כל מה
 שנושאים
 לבטחם
 כבודו
 וידוע
 הוה שמה
 והיה
 וכל מה
 שעתיד
 להיות
 בעולם
 ויודע
 גם למה
 מושגלי'
 למה
 נחציה'
 למה
 שמחליטין
 אותו
 למה
 שמתקין
 לבו
 מדרושין
 למה
 מעשדין
 למה
 ממותקן
 למה
 מחיין
 למה
 מנחילין
 תורה
 למה
 נהגין
 לו
 חכמה
 גדולה
 מכולם
 אפוא
 צונה
 ומביא
 ומקדי
 בבל
 מעשה
 בני
 אדם
 שנושאים
 אפי'
 בחרידי
 חדי'
 בין
 מעשים
 טובי'
 בין
 מעשים
 מקולקלי'
 גנב
 אדם
 יודע
 ומכיר
 בו
 נואף
 אדם
 יודע
 ומכיר
 בו
 רוצח
 עש
 יודע
 ומכיר
 בו
 נחמד
 על
 הנדה
 יודע
 ומכיר
 בו
 סיפר
 לשון
 הרע
 יודע
 ומכיר
 בו
 ומכיר
 בכל
 כשנים
 גדולה
 מכולם
 שכל
 המצויים
 ידו
 עליו
 ומכחו
 מלבישין
 אותו
 נעוים
 ומבטלים
 אותו
 ומטריין
 אותו
 בהדת
 גדולה
 מכולם
 שכל
 המספר
 עליו
 לשון
 הרע
 מטיילן
 עליו
 מכות
 צדקות
 וסבורות
 רעים
 ומצעים
 שידד
 מרה
 שחץ
 רע
 וכל
 העושה
 לו
 רעה
 הנשלות
 רעות
 וקשים
 ונבלחות
 עליו
 מן
 השמים
 וכל
 השולח
 יד
 עליו
 ביד
 שלטנה
 שולחין
 בו
 יד
 מקודם
 וכל
 המעיז
 טעו
 עושיין
 בו
 כלה
 ונחרצה
 ואין
 חומלין
 עליו
 ומקשקש
 ומרדעין
 ומטריין
 ומחרימין
 אותו
 ג' פעמי'
 בבל
 יוס'
 ואלבן
 נתחלפו
 לו
 העשרה
 החגו
 מלכה
 ולא
 נתנו
 ביד
 מבקש
 רעתו
 כאשר
 כתבתו
 במקומו
 הראוי
 לו
 ולכן
 היו
 התנאים
 יודעים
 מה
 לעולם
 ולגמול
 והתחלתו
 של
 רשבי'עיה
 היה
 נכ
 עי'
 איהו
 זל
 כאשר
 הוא
 צוהר
 חדש
 בפרט
 כי
 תבוא
 וגם
 צוהר
 שיר
 השירים
 מביא
 פירות
 גדולות
 א' מה
 שיש
 ללמוד
 לתתן
 קודם
 שיכנס
 אל
 הסודות
 הללו
 בדרך
 כא' עב
 כתב
 וידעת
 היום
 קדושת
 אל
 לבבך
 כי
 יי'
 הוא
 הלהים
 בשמים
 ממעל
 ועל
 הארץ
 מתחת
 אף
 עדי
 באין
 אמת
 כל
 דמשתדלי
 באריותה
 למטרע
 בחכמתה
 דמאריהון
 ואמתן
 ידעין
 ומסתכלין
 בדנין
 עולמן
 בנין
 דכר
 בר
 שאנפיק
 טבא
 עלמא
 כהא
 דל
 בחכמת
 הקבלה
 שהוא
 סוד
 יחודה
 דארך
 טג'
 למעלה
 בדין
 אסתלקא
 מיתה
 כל
 דיש
 דעלמא
 ולא
 עוד
 לא
 דמתקן
 ליה
 מריסר
 תרג
 דדני
 דאטרסמות
 דכיה
 דדני
 דחכמות
 עילאית
 תלמי'
 בתו
 ולמעשה
 לא
 דקבה
 חקי
 לה
 בההוא
 מדרסא
 דכל
 דיוקנן
 גלפסן
 תמן
 בהא
 עלמא
 (בעלמא
 דאמי
 וקבה
 אשתעשעא
 ביה
 בגע
 ואחסן
 תרין
 עלמין
 עליות

דאס פארמאגט אים חסות דאס טויך ליה לבר נש למעדי לאמרי
 באשפאנדן דאס פארמאגט (לאסתכלא ברנא דמארי וחד לאבדעם
 למעשה דמארי מנוכלל א ליה א דאשן אן שע אן שליש אן יפת
 קמלול שיש וחסדי אמות העולם אודעאס אן טברית שפעל ט
 אריכות אשר הם תחתין אן גבלול שריס דמארי לעלן כי לא תגלגלי
 תבאליים בגוף כי נשמה ליה תלתנה ואור אהב ולאשתגודע טן
 איהו סמיה ענוץ הכתוב בפרשה אחר העצוק יהוא צריך לתקן
 כגאידבק בשדאן ואיך אית בדי ועל אופן נברא מצינה עולם ואמת
 מצוק שדש אן שאתה נפש אריה פלע עוד אן לפע אים אן לפע
 נאר (איהו מקומו למעלה שנחשב ממוט במדכבה שצריך לתקן המקום
 יהוא בדיקא יאות ואמרו אהב נטאן איהו ליל מצויה אבר של איה יש
 כנגדו אבר הנוחמה של אים בליעל שקבל אמת הנחש סבאה טל
 חיה אים הוא ספלק ממוט הנוחמה ממים אן ליה יעטרך ליהיבט הקב
 שמחבטין ממוט האחול כאש שמחבט ומער טליתו גם הוא זוכה
 לרביקות גדול שמאר עליו מקורו מה שיהי מקודס הוהמא הזה מסך
 מבריל של הלוא עונותיכם מברילי ביעכם לבין להיכס ולמן יחד ליל
 אס הוא מעיין דמדכבה דהייג מארי דעיין אן מארי דאורטן אן
 מארי דצואר וכיודא גיה איברי של השיעור קומה כנודע שמוכרח
 ללכת סס ל מקורו וגם הוא מוכרח לילך דרך גיהעם שמוקף לגע וגם
 צריך לתקן חשבון למאריס דחושבנא ותיקא דנפא הימך אתתקן סוד
 הכל עופן של ארך אבא ואמא המתקנה זען זכור התיקונ' העריכי ל
 דמעדים והתבלות וסוד העבת ורזי המעות וצידו הוא שידע סוד בריא
 נטאן גוף זען בעולם התחו ובעולם התקן ודחיית הכרקי בכל יוסיום
 של תרין מוחין ותרין עטרין ועתה מטרט והואך איהו זמין למיעל בדינא
 קיימת גא דיעשא אס היה מותקן מה שיהי לו לתקן ואס משיב לא נבא
 אן ליעד נסתרות כלו מה שיהי לו לתקן לבן אומרי לו עכירט
 לתעבה ומעו הוא אס הית דוח שטרי גע בתעבת וברחמי היונותה
 ליה עו לוי גלמוד למודע ולאסתכלא ברזין דשמתקן מאי הין הארי
 ליה ציב גמאן אמתא מאיה אבר אן מאינס נעוץ ועל מה אמתא בנא
 נטאן ליה צדוקה דהייב ביה ומחר בקבר וחד לאסתכלא בסא עמא
 דיהו שישעלה איהו סודו נבלאות ועל מה אמתקן מרוש על מה קאים
 נטאן (בגז ברזין עלמא דלעלה לאשתמדעא למאריה וכל דא

ומה שכתבנו בזה שער דיקנותא תה כל בד נש דיקנותא בזה שער
 ומה שכתבנו חס' אית ביה יעבודין טבין פניאן כחפין לה סופר לה ע
 ומה שכתבנו פון חס' סמאי כתוב הכא הגדה לי אמת להרוע החפנות
 על פניו ומה שכתבנו רע ומה שכתב בההוא עלמא עלמא אולף לי רזין
 ומה שכתבנו ומה שכתבנו ומה שכתבנו עדי הכא בגין דלא איתי בכוסות
 ומה שכתבנו ומה שכתבנו עלמא דאמא אעיל ביניקון דהא עדי הכא לה חפנות
 ומה שכתבנו ומה שכתבנו אומדת כד כלמלאך וימיל המעלה אותם למעלה
 ומה שכתבנו ומה שכתבנו כי לא זכיתו עליהם בטעם עלמ
 רציתו להרוע אחריהם) ומה חזי סמאי דכתוב חס' לא תדעי לך הינה
 בגמרא חס' אמת תכתיב בלא ידיעה ולא חפנות בחפנות ש דלא
 תעול הכי ולא ידעית ברזין דעלמא עלמא עמי לך לית חס' כרי
 למעל הכא בלא ידיעה ומה ידיעת עמי לך בטקבי העאן אלן אינן
 רבנן נשא רטן לון בערב וידעין רזין עילאן דמאריהן ובהו תנדע
 לאסתכלא ולמנדע ודעי את גדיוותך אלן אינן תנוקות של בית
 רבן דאינן ינוקי ומהן בבי מדדשא ואולפין אודיותא על מטכנת
 הדועס על אינן בתי כעסיות ובתי מדרשות דמשן אולפין חפנות
 עלמא אעג דאינן לא ידיע את תנדע מוגו מלין אלן דחפנות
 דקארי עדי כאן יצא לנו מנדון דיין עד כמה מעלות טובות מגיע
 מן שוכה ל דאן דאודיותא דלא להוי בכוסותא לעלמא דאמא ולא
 יצטרך לגלגל לחזר ליה הטעם והוסוד אינן כמות העלום שאמר
 יבוא שלום עגה ילך למעלה בלי כמע דע ומעיק ינוחו על מכבותה
 ולא יהיה להם מנוחה ולא יצטרכו לגלגל עוד והלא דעל צדיק
 גמור היה ונתבשר בזה של ואפה לך לגורלך חלק עה שלך וגמור
 ולא תתגלגל ותעמוד לגורלך לחץ הימין וגם בדוד בשרה כו
 אביגיל את נשא אחיבך קלעגה בתוך כך הקלע כאמנא בקוסותא
 שיצטרך לעונשין ולא תגלגל ואת נשא אדוני יצודה מצד ויה
 החיים עד עולם ואמ' הכי יתיב שבע שטן לבר עדי שלם אתה
 ברתיכא קרישא אמת ז' שטס שלבטן ביה ואז הכפסו הארון
 למקומו ואז נחול ל' אותו עון ש' שאו שערס דאשטס וי
 מלך הכבוד במהרה בימינו אמן וכו' וידעין

בן יסודם וקון הטלשו דאן הקר' עובר על פניו
 הוא בעצו והוד שלם הנעשה מהוד דעלמא און

הוא שכל המעשה הזה הוא כבודו של ה' וכל המעשה הזה הוא כבודו של ה'
ועל כן כל המעשה הזה הוא כבודו של ה' וכל המעשה הזה הוא כבודו של ה'
ועל כן כל המעשה הזה הוא כבודו של ה' וכל המעשה הזה הוא כבודו של ה'
ועל כן כל המעשה הזה הוא כבודו של ה' וכל המעשה הזה הוא כבודו של ה'
ועל כן כל המעשה הזה הוא כבודו של ה' וכל המעשה הזה הוא כבודו של ה'
ועל כן כל המעשה הזה הוא כבודו של ה' וכל המעשה הזה הוא כבודו של ה'

פרק שתיים עשרה

והוא תקון רביעי של רישא דאין הנקרא לשאירות
נחלתו והוא תקונו של נחלתו דעתקא שהוא לבן
והוא בעצמו השערות שתחת השפה התחתונה שורה

התקנת אותה בשווי דק לפי הדוחב!

התקון הרביעי של רישא דאין הנקרא לשאירות נחלתו והנעז
של עתקא השטעה באין ומענה זה התקון והוא אומרו
במרא דעשנותא תחות שכון אשתד שעבי לרישא חמרא וזה
תקון רביעי ששמו לשאירי נחלתו כמפורש באדרא רבא וזהו
לשונו תקון רביעי מתקן שעריה ונחת תחות כומא מרישא חמרא
לרישא חמרא והכונה שהתקן הזה הוא נעם שבעתיק אחר שבו
תקון אחרא הנ"ל והפריד נח מן הוד שהיו מודבקין יחד כרבו
התעוררו למעלה מעתה הנה הקוף חתהבה מלמטה דהיינו תחת
השפה התחתונה מרישא חמרא דכומא לרישא חמרא דכומא
שהוא דשטענוד על פשע לשאירות נחלתו כמפורש התקון הנ"ל
שהוא שם על פשע שהפריד נעם מן הוד כמון שאמר היה כדי
לתקן התקון הנ"ל והוא ששמו לשאירות נחלתו ואמר אה"כ במה
הוא התקון ששמו את התפלכ בעד השאירות הנמצאה הנמצאה
שהוא ששמו ששמו מן פשע חתנוב לשאירות נחלתו דהיינו
שהוא ששמו ששמו מן פשע חתנוב לשאירות נחלתו דהיינו
שהוא ששמו ששמו מן פשע חתנוב לשאירות נחלתו דהיינו
שהוא ששמו ששמו מן פשע חתנוב לשאירות נחלתו דהיינו

התורה והנבואה לנבואה שכן כיום הכפוף כך אם ביום המעשה והשפעה
הוא שיש עסקויהם של כבוד ויוקם בכלל והיינו לכלל השמים והארץ
לפי שיש עסקויהם של כבוד ויוקם בכלל והיינו לכלל השמים והארץ
לפי שיש עסקויהם של כבוד ויוקם בכלל והיינו לכלל השמים והארץ
לפי שיש עסקויהם של כבוד ויוקם בכלל והיינו לכלל השמים והארץ
לפי שיש עסקויהם של כבוד ויוקם בכלל והיינו לכלל השמים והארץ

פרק שרש נעשרה

בו יבאר תקון המעשה דאין הנקרא לא המזיק לעד אנו
שהוא בתעורר דיכיה!

התניקון המשיש של רשע דאין הוא לא המזיק לעד אנו וכו'
בת דילה כמפגיש באדרא רבא ופי' לשונו תקנה המעשה

עיק ארומ מתחות טומא ההו' לא המזיק לעד אנו ופי' השערו אמת
הטה התחושט ממש באמצע ומצדדים לא יש עשרת והוא קיבוץ
קטן של שער' באורך וברוחב מצדדיו חלק ואין בו שערות והוא
ענת התיוון הדבישי של רחב השורה שעל השפה ה' התחשנה שחזין
לא' ש' התחשנה פ' הקצה' הקצה' ושערותיו אינם גדולים כפי קו
האיר וכן שאמרנו בספרא דאצעותא אדחא אחרא נפיק תחזנה

נתקון זה הוא בתעורר ולבנות שנת שבועותא זו שאמרו הדעת
של עתקא זו שהוא מוסד דמשא דלא שהוא כולו רחוק ממנו לזה
נקרא התיוון הזה לא המזיק לעד אנו פי' לא המזיק להעביר אנו
דהיינו הדיע שבגלעד דהיינו מלכות הנקראת על פי החסוף הסנד'
אכללים פי' כל סדר המושע עולם ואמר אהב קס' ד' זפי' בתח'
ואמר אשיהיהם טכה לו סג' טכה לו כמד' אפסת חולץ אבה

שכין מדוגמה לבי הכינוש הראשון ששכך מדוגמה לבי הכינוש הראשון
שמתעורר ממנו דתיוון זה ששכך אורג שמיים ינא' לתן לעד
אז לבי הכינוש זה שכך מדוגמה פי' שכך מדוגמה לבי הכינוש הראשון
קלפות שבת ראשי תעם כנודע לבי שהאף שבוא בשתקא הוא
במח' לערך הדיע מלפני המינו והקליפו' נרשע' למע' לזה וכו'
העכנו וממר' דיא הוא דבניב ואם ככה ארעשה' לא מדוגמה לבי
אמר ככה לא שהוא למה שאמרנו במלכות שכלה ופי' קחש' זקש'

ויהי עתה כבודי בלומד שהוא משק דוקא שכל אדם יבין לו
 שכל צדיק וצדיקה וכוונת לטוב וכוונת לטוב שמו של ישראל
 קודם שישם ישראל למטה וגורמים נגס לבעלה וכוונת לטוב
 ואמר אלה נעשד על כל אמתן דלבר כי צדק אבנן למעוד הסט
 אסחא חקל על כל אמתן דמינו כל המוקדמים על ישראל לעומדים
 לפיכך שכל יקראנו על ישראל ואמר אחי דרעא ארדה דתקוטא
 קדישא שכלא עבדא דתקין דאיהו נחית בדיקנה תחזק מקצו
 דתוסתא ויהי ארדה דתקוטא שקילין איתן בכלא דא לעילא ודא
 לתתא לעילא עובר על נשע לתתא לך התוק לעד אכן וגו' והביא
 ראיה שתקונה פולה העונות ועתן מקום להעבד השבע מהאי
 דתתא אדרא דתקוטא קדישא וכו' ואמר ויהי ארדה דלתתא
 שקילין איתן בכלא ט' שקילין הן בכל דבר ואמר אחי ותענין
 לך התוק דלא את אחר למתב מידע לטוב הדיען כי ארחה חפז
 מכל צדדיו שלמים שערות כדו לתן העברה להשבע ואמר אחי
 בכל אחר כי בכל מקום שאדמין ישראל בין בארץ ישראל בין בחוזה
 בארץ ארדה אגל טב לכלה דלתתא דיה אמתאי אמתא למעבד
 טב לכלה עיסא דהיינו דעת שבת זו כי העצם הוא מן הדעת ודעת
 היינו רצון ופזן שמתגלה הרעם הא במ לכלא פלומד בין לרע בין
 לטוב ואמר אחי מן דתעם ולא אגלטיא היינו רישא דלא ואמר
 ותקולת מן דידע פלה לא הוא בלמוד היינו אוק שבכלכו שבו
 היינו רישא דלא ארדה ואמר כמא דערן פלומד שהוא בארץ
 שהוא עולם הבא לית דידע היינו אבא ומכאן ופש צעיר ונחביה
 לא הוא עבדו דעבדא הוא רישא דאין ועל החי כתוב מה גדלו
 מעשיך יי מאד עמקו מחשבותך פלומד אע"פ שגדלו מעשיך ה
 שהוא אבא והוא היוד של הויה ומאן עילאה הוא ה עילאה של
 הויה וצעיר הוא ואו של הויה ונחביה הוא ה תתא של הויה וכו'
 מעשיך הויה על כל זאת אינס יוד שיש מאמנה נחלק שהיא בשמן
 המחשבה של הריש העליון דהיינו חכמה שבכר שמה רישא דאין
 והיא נקראת מחשבה פשוטה ולך אבא שהוא כל חכמה וכו' ויהי
 מחשבה פנה ובה שלם התקון החמושי הנקרא לך חכמה
 לעד אכן מהיטא דאין פנה ארבע עשרה
 בו יבאר תוקן שש של רישא דאין הנקרא לך אבא

ויהי עתה יתן לה סודות ופסוקים דיוני וצניח ובה שלטת על יג. פקודת וקרא
 יתן אים במעשה התענוע' ומה שאמר ופסד עולם החסונך היינו חסד אחר עשה
 ופסד העולמות בעשה והיא נקראת חסד דלבר מופג שכל הו נט קרע כח הפ' לכתב
 ופסד של דיושא דלמ' הנות' חזת וכח ללו הו תיקון' שבע עתקא זו וכס' שהכל'
 ואם לבר סך חסד זכ הוא לבר לאריך מ' שהיא חסד של דיושא דלמ' ועוד יש. עבם
 וחסד ומה שיקר למ' נקרא דלבר שכבר ידעת שכבר וחסדו של עתקא נעשה
 חסדו החלילה דהם נבטין וחסד עשין בגופו של עתקא והם כעו שאמה לו ומקבוע
 של עתקא עשה מלמ' נבלולתא של אבא מאמ' ומן החסד של עתקא נעשה
 כרצוף אבא ומן הגבורה כרצוף אמר ומן התבארת בא הוונ' של אבא ואמר ומן
 הנצח זעיר ומן הוד נקביה ויסוד של עתקא מוונ' וכבר ידעת שנהי' הם נקראים
 לאלה לבר מוונ' אי נמי זעיר ונקביה העש' שנהי' הם נקראי לעולם לבר מוונ'
 ולפי שנהי' של עתקא טעשה נעם זעיר ונקב' הם כבלול' מן החסד של עתקא
 שכבר ידעת שכל פסדה כלול' מו' ולה נקרא חסד דלבר וכס' נקראי עולם והס'
 כלול' מן החסד של עתקא ונהי' מהגבורה זו שבנתקא שהרי מן הגבורה של
 עתקא נעש' כרצוף אמר ואימ' יפיה לזעיר ונקביה והיינו דכתיב עולם בחסד
 יבנה שהגבורה שבנתקא זו הוא חסד לערך מה שלמטה ולפי שאמר ונקביה
 ומה עולמו מאדיון במעשה התענוע' ופסדן וישראל הגו' אז אינו מאיר גבורה
 זו לעזיר ונקביה לזה לא הובטח עתקא שלא ימוט ואמר חסד דאקרי כאת הוקן
 היינו כמו שהיה לעיל ומה שער' דדיושא לדישא דפסח' דארחא תתא דסולמ'
 דלן השער' הנכס' הפנים לא נקראי פאת הוקן ומה' אמר דהן מסטרא דא קתה
 כבר ידעת דמה' בא מן נח אבא ומהן מן הוד אמר וכעטבל' נהי' דאבא בהך
 נהי' של אמר נעם בגל' אז הוד של אבא נכנס פנעה אמר ושח' של אבא בהוד
 אמר נעמה מההן יכח נעם אמר ומה' מההן אמר לבן כנוהתקובל' משה למוך
 ומהן לחסד דהיינו נח אבא אבל מו' משה שרשו מן אמר ומהן מן אימ' ומה'
 והיא בגו' מהגבורה זו שבנתקא טעשה ממה' הוקן זה נמצא מההן יכח
 מסטרא דא ומחברו' היו מופג' דפדיו' ולא הביט' למחזית ועמקות השט' הזה'
 ואמר אמר והיא חסד דעתיק דעתיקין הוא חסד דקוטט' לפי ששרשו בא דרך תת
 של דיושא דלמ' כמכורש' מחדדא ומה' תת אמר ומהן כן כתב כי הכן
 חסד הוא כלומר כי מלת הוא בכל מקום מורה על דבר עולם והיינו מות הגוה
 של עתקא זה ופסדא דעשותא אמר על תיקון זה חסד תקובתא דבוסמא
 לדישא דלעילמ' והיא עתיק' שטי שח' כי חסד חסד הוא וכבר ציינו אלו
 על מסטרא:

פרק טו

הוא והוא אומר שכן שמי על דעת דין ששמו יאוב ידחש וכו' בגזלה שבנתקח זה:

התקין יאובש עליוסם דין שמי יאוב ידחש וכו' בחסד שבנתקח זה
והוא שנתקח עיקר הענין וכן משם תדין תפוד חסד שמין בזה שנתקח
הוא חסד שבנתקח דבא זה לאנו וקונא שביעיה נסין שערט ומתקין
בין שנתקח בנתקחבא דבשמיא טכדין ויאן למחזי נחש דש ואמר כהנה בעני
חסי ואל כלומר הענין השערה של הוקן מה תעשה זה כליל בג' טע' נ' אדם
יחד ידוק כך קבה ערין תבדוק כליל שתא טונן הכונה שנתקח מסד זה הבאה
מנוגבת כלל הסכל שיהא תיקול פני קרע טה כדכירשתי כמו שאמר בזהר בסד
בתיקוף על מלת בראשית ברא שית בראש עלייה שביעיה ומעיייה יעא התיקון
הוא היינו הדין תגמון הכוללי כל הששה תיקוני שבדיקנה שיש בזה ששה
טע' כלומר תיקון הראשון הנקרא מד לכמוך שהוא במלכו והיא במלכות
היא לבן סוד חסד אל כל היס שבארנו ותיקון שני הנקרא נשוא עין טאה
ביסוד הוא ידוק כמו שידוק הוא ממוגז ולזה הוא מכריע ותיקון ג' הנקרא
נזכר על פסע שהוא תד הוא אדום: והתיקון הד' הנקרא שארית נחלת
שהוא בטעם והוא לבן ונתקון החמישי הנקרא לא התעורר לעד אבו שהוא
בג' הוא ידוק ותיקון השישי הנקרא כי חסן חסד הוא שגור בגבור והוא
אדום נקרא שכל הוקן טעם מן הג' של דשם דלא טאה סד השערה
שהם כדמות וזן כמערש באדרת זוטא לה נקרא עתיקא בבאן קבה
טכדי ידעת דג' נקרא קבה בכל מקום ואמר אהב דכל אטא תקונ
דאמינא ובעיהון אתקיים באור מע עלך חיים כלומר באורכע אלן
תדין תגמון דזעיר הנקרא סוף כדמערש ומלך מלך היינו קבה היינו
פיוס לכל אלן דלתא ואמר אהב יאן פניו לך פניו דלבר כלומר
מלת לך קאי על זעיר שהם עריכים לקבל יאן מן לין תדין תגמון
הזעיר ונקובה אית זמן דחשוכאין כמו שסעב בסמך שאינם מאירי
לדיד והם נקראי פניו דלבר ואמר אהב כד נהדין היינו על התדין
לחין תפוח דהיינו בועט דלבר והיינו זעיר ונקובה ואמר אהב ופוחן
הסין לבג' משה ושבע' עיבר הכונה הדין תפוחין הם שני שמות יחד
עבאות כי תפוח עם ד' אותיות והכולל עולה תצט כמוסן עבאות וכו'
הוא כי עבאות הוא ביסוד שבבנה שבעותקא זו ושם פל הוא בבינה:
הוא פל הוא לב' והדין תגמין הם כוללי המילוי הגו' וחסד של הדין
והוא שתי יד' של אהב בן ד' לבי שרשם דדין היינו חכמה שהיא

בסודו ידע לז' עולה ש"ע והפ' הש"ע נהדרין הנזכרה בהר"ב נקומות
 באדרה כלומד שמון לון תרין תמוזין יתאו ש"ע נהדרין ואמר ובהאי
 דלתתא הוא אמות כ"ו (בזעיר התקון ה' שלו הוא אמות כדודות
 שבתורה שד"ס לרמוס וחמון והוא אמת ב"ט באחד שידרת למעלה
 ש"ו אמות באדרה רבא תא חזי נעס דלבר אית זמן דנהרין איתאן
 דמשוכאין זבנן כך כתביאר ה' כעו לוך יחד כעו איתו סלה פוכאן
 דלמ' הוה תידימ' לא כד אהגלין תמוזין דלעולם תשא לון תמוזין
 דסתמין נהורין וחורין תידימ' ומטון נהידין לתלת סאה ושבעין
 עיבר ופל' שמי' תקוונ' קדימאין דדיקוקא ביה כלילין הה"ד ישוב
 ירחמנו ישוב מכלל דומעין טמירין עמטין אהגלין הה"ד ישוב
 ירחמנו (בהאי דלתתא הוא אמות ד"ה הוא תקומא אביעאה דכ"ו
 שמה בתרין תמוזין דבעתקא דעתקין (בה' שלם תקון השבעי
 אלו יושא דאין הנקרא ישוב ירחמנו) פרק י"ז

בו יתבאר תקון שמי' דרישא דאין והוא הנקרא
 יכבוש עוולתנו וזה התקון הוא בבי' שבעתקא

הז' תקון השמי' של רישא דאין שמו יכבש עוולתנו וזה התקון
 הוא בבינה שבעתקא ואומר בספרא דעצמותא מוכח
 דכבש תלוי' עד לבה ביה תלוי' עילאין ותטאין והוא תקון שמי'
 ששמו יכבוש עוולתנו כמכרש באדרה רבא כ' שש נה' לטונו
 תיקומא תמוזא נפיק חד חומא דשערי סוד'ה דדיקוקא ותלוי'
 בשוקולא עד טיבורא היינו שהשערות הן המסודרין זה על
 זה כלומר ראשי השערין זה על זה סביבו השערין עד הטיבור זה
 התקון הוא בצורה שבעתקא ודע אבינה זו שבעתקא יש
 בתוכה יסוד של רישא דלמ' אתדע והוא היסוד דבוק בתוכה
 כמו נשמה בתוך הגוף וכפ' הסלכות של רישא דלמ' אתדע היא
 נעלמת בתוך היסוד הנ"ל נמצא שבינה זו יש בתוכה יסוד של
 רישא דלמ' ומלכות של רישא דלמ' אתדע נמצא שיש בבינה
 זו ג' בחינות וכולם נחשבי' לפטרה אחת שהיא התקון הזה יכבוש
 עוולתנו ותקון הזה נקרא מעל והיינו דאמר ד"ל בע' מי' אונג'
 לא בזכותא תלוי' מלתא לא במלמ' תלמ' בע' היינו בחינות
 יסוד של רישא דלמ' שמונו ההולכה והיינו בחינת בינה
 שממנה צ"ח החיות לזעיר אספק (לכל העולמות) שהוא אם הפעול'

שנה בשנה כלומר בשנה ראש השנה וכן בארבעה עשר שבועות
 לומר חסד ועד הכלכל זה הוא כפי ארון שלוש עשרה בדין
 קדושים ויכול להיות הוא בעצמו וכתב מחמת ששנים חלל נבטו שנים
 לשנים הגשמיים כי יחזק הקנים מחמת חבל ישראל הם בלתי נבטו
 הכלובים שהם זעיר חזק שאם תלויים בוער ואם כן ששנו מימי שמו
 תלויין בוער ואמר מאי שנאה משום דכל קדושת קדושת דקדוש שיה
 על כל הקדושות בן קדושת של ארץ בין של אבא ואמא שיה של אבא
 ונקבה כולם תלויים ובאים כן חוט הזה לא חל עלה קדושת על
 דעייב להיכל דהיינו עד שנבטו עיר בשמי אמה שהיא נקרא היכל
 לאחר שיה קבל שעה קדושי הם כלולים באבא וכאמון אבא
 דהיינו שעה קדושות של אבא או מתברר יש עם של אבא ועל
 הן של הכל מחזק בשנתו הן ביסוד של אבא או עשה הדבוע בבבא
 מכה יסוד אבא בשוד אבא וסומרי י"ה הדי כל שבגי ידעתי
 טיסוד נקרא כל ולזה נקרא היכל ואמר משום דמצי תלויין מולי
 ביסוד ומולי דמקל מן נוצר ונקר כשנתגלת אותם אמת לעיר
 וחזק בשנתו ונבטו בוער או נבטו לא צמחית באר בש
 ועשה במקום נוצר סוף ובסוף תקי פודין ואמר בדין כך
 ארץ תלויים כי בסוף שמה התקן גא והיה כמון שומר תלויין
 בשקלא ואומר אי שהערות של הזקן הם תלויים בשום שלא ימ
 שום ניטא קרי ארץ כמבורח והחוט הזה נמוך מן התקון השמי
 הזה כמון סכרבוני ארץ ותקון הראשון שהקדושה גמושך כמותו מוט
 עד דיטא וספוק של תקדושה דבו סמה שהיה ביקן עדות
 הבושה אבל עיקר שערות התקון הם הוא של תב מולי התכלית
 כשיצלב תקן הגולה מן הנער (למטה) והם סכובים וכל זה
 כעין דבר ונקבא דהיינו כל שיעולת תקן הרחוקה השנה כלפי חזק
 נקרא מולי השמים הזה כדוד וזה סמל העליון ושקרא יבוא
 מותו וביג עיקר ארץ נקרא מולי השמים הזה נוצר שהיה
 המול העליון וכל שיעולת תקן שהוא סלבי טעם סלבי הקדושת
 דארץ ארץ נחה נקרא ונקר מוא כסלבי כיג ומול תחתון
 הנסתר בתוכן מולי תחתון ותקון יג של ארץ התקן ילי קדושת
 ששמשו בשנה קודם חזק דור המבול שיקחו יסוד ארבע
 עד שומר שתיקון לא ידן דוד באר לעולם צמחית ארץ שער

שכלל אחר למה שכתבנו בזה ירון מורה ושורש שמה ולא יהיו ירון
 קדום דגל כמובן ועדנה ליו מנחת יהודה וירושלים כיוני עולם
 לשמש קדמותה ועל שם יב ידקל במלבו חן במטה ובמין מחרים
 על המלכות לך זקנה אריך לבוש להם סבוח ונכ זה במקדש יס
 שכל ענין עולם אחרון לכן אמרו רבי לעזר על מטה וסמל דמטה והבן
 הקדום דאבן חזמה סומך כמחלת הקנה דאריך אבן ורגליהם
 בזה ירון במה דאריך דכיונו אבן על ביש כל כתף היטן דאריך
 כל וחלו ומסוף מלבשת כל כתף השמאלית דאריך כל ואחר ועלגי
 אבן ואמה חופין ומכפן עליהם הב מעלת הנפול שדוקמה דאריך
 מקדש שיבדק דלצה דיליה ועד שם מביע התלבשות אבן ואח
 ש טיבורו של אריך ומעד העורף של אריך מוסף על גבי אבן
 ואמה יב קדשן דשערי חוצי התולין מן רישא דאריך ומסתמיין
 כבגה חנה בעורף ומן תוספת הארה אעשה מן זיווג החיך ונהרון
 בלבית ובוקעת מן הגרון ולחץ ובעם בתוך רישא דאבן ומסוף
 וכן מן תוספת הארה העשה מן זיווג הב טענות בוקעת ובעסדר
 חך רישא דאבן ומסוף ונשה להם מוחין חדש' בין באור מחץ בין
 באור כנסי וקסמו והמדר של תשכחם המור כי הוא ערך גדול
 החכמה הנבלש הוא במה ריון מוחין וערין שערין הבאין ואלו הב
 מוש' כנן דקדמו מוש' שפון ומשל לחתן א זעור אבן על אבן
 ואמה יב יקסמו ט חקוין לבושה וד מאריך שם יב על המוחין לכן
 אמרו ומיכה עליון ותחתיו ואח' סת שבועת אמה ועד הנקרא
 אבן אמה וקסמו מוחיה עליון הנקרא יב' כדמיון אבן אמה
 בארץ שו' שעור מקביל י קדושות מוסר אבן שמה חכמה ט
 הנקרא קדמה בכל מקום ובו יש שלמה ונה הסנה נקרא ט
 קדושות ומאמה הכל עליו כסמל דאיהו חמי אומה דכל שערי תלן
 שנה חמי אומה חסוס שכרנו למעל איהו מעל כלנו למד נקרא
 שכל חסוס דמנה ג' לין מוש' ושכלי דסנה ומנה עליון ותלמן
 ומנה עליון למן דמש בלמנה עליון הם הב שעור דמקוין י
 דיקדוקין ומקין וקרא חין חכמה וקראו נב לשון דבוס
 כלום חכמה י איהו חקן של אבן ומן על משי אבן הנקרא חן
 לירוק שם אמה מקרא של כל אמה ש לה שם מעל ומעשה
 האמה חכמה ומאמיה ט מעל חקוין וכל עליו אריך ומאמר

כל יבן אבן
 שערין חן
 ב' אבן ויחנס
 ש' ע' אבן ג' י
 כל אבן ג' י
 בשמש ומוקו
 ב' ד' חיה כל
 א' ת' אבן אבן
 נ' ב' אבן ב' אבן
 א' ע' אבן ב' אבן
 ת' פ' אבן

תיקון יג' מתקנת זדיש'ה דהרין
 ופזונה אלסר דתחות דקנה מ
 וזכין עד טבורה ולא מתעין
 ונשחן שפירין חודין וכירושן ש
 שפזני שהוא החוט הכולל כל
 ותקנה נסל עליון ונמשך עד ימי
 ותקון שפזני שלו תקנה נוצר חז
 עד הצמר כלכי הגרון והחזה נ
 שבאריך ותקון יג' שלו תקנה
 הזקן בתולה מן הסנטר ולמטה
 וכל תקיבה בא בקעה התחתונה
 בחינת תקיבה תסובב גבר פל ה
 לזעיר ע"י אבא ואמא ועל ידן
 מקבל כל ההשפעות ואורות ונ
 כמולד מכסי אבא ואמא ועל
 הבושם הם השפרו המכסים
 שהם סוד הליים ימין ושאל דהיי
 השפרו נקראו תרין תפוחין שפי
 ואם היה כולו לבן איתו נקרא אית
 שאח כ"כ נפר בו הלפן לכן אמר
 מפני שהוא כולו חסד כבודע ש
 ולא עם אחר ועל ידו אמר יי' ס
 ואריך אע"פ שיש לו ב שפזנים
 כי אין שם בחתג גבר ונקיבה בט
 לטטה ל' הח"ך והגרון ועושה ציון
 וכל יום כולל אף שנים ל"ל אף י
 יעבור מספר אף בתקונו עליו
 יחיה טמט של כ"ד שעות ולכל
 מהח"ך שנה ואין חיותם לא מנו
 על כי הרוב ואין העולם נדון ל
 המצול היה להם נשיבו דרמ
 בסוד מיין נקבין לחיט נשמוז

שער ד'קנ"א קד

שדיה ליהג שיבו דוחא דהי כגודע וז
דחיה על ענין שהוא נשיבו דוחא דח
שיבו דוחא שאלם התחלק בטנס הוא
שיבו דוחא וזו וזו קן טה וכחחחחח
פולס דוחא שטרק פנהיג את העולם ב
זיה. סוה העולם העליוני והעליונה בשו
כעלה בדור המבול דבק פשאים סו
מדמביל ל גלו קך נעה אחת ודב
דחי על כל ללה כגודע שכל א' זריק
ולקח שיבו דוחא דחיי וכשלקחו נשיבו ו
חחא דחיי מהנה והחוטם וקבל ממונו נו
וחחכ יצק אותם השי בחוסי עב כדו ט
אש דבר כישוף ההי וישלך עכו ל ט
קודם שחטאו בטני הקדומונו ההם נקרא
המש ושנים הם הכל א' והב באמת נכ
אלים דזשר הקראי ימי עולם שמש
השבו ולכן אומד באדרה רבא ותאמ
מחי קדמחי דקדמחי ואינון דחשתכח
ול בארץ נקראו ימי קדם ימי העל
חחחחח הם סביה הנקראת עולם שו
ביע עולם העליון עולם התחתון ועל לו
וזשר שנקראי ימי קדם וימי עולם ש
וינוסלים כימי עולם וכשע קדמונו
היג הא-המונל התחתון כלל לון קו
כולם ועל שמו נקראו יום אחד כי
זהו היום אשר ישמש חורו לעתיד
לא היה יום ולא ללה ול שכל ישמש
שהוא סוד ששת ימים ועשייה הם ו
גח חספי באדרה רבא יותאמ לן י
ישקבא שערין דעפיקן סמירא וטמ
אלה אבדעו הכולל אקומוק בסוד
דסין שלאקויתאין ביה בעזין אבל

- שמו ונקרא עהו אומרו בארומה רבא
 כאן ומכאן ביקרא מה וביקר שפירא
 מאנפי תרובותא דבוסמא בר אינן
 ולדבריו ש הוא שפיר שתי למעל בתיקון
 שיבולת הזקן הדומה הנע כלפי תיקון
 בור יהוא נקרא יכבוש עומותנו ולפניך
 ודי וכל שיבולת הזקן שהוא סלגי מעב
 קר סול היג ונקרא ימי קדם ביחין
 קה דע כי לו הב מעלות הם כלולי בשבולת
 ה והם שכובי זה על זה כעין דכד ומקבי
 : כן בכאן לכן מן התיקון היג אשר הוא
 שבעת המוחין ותרין עטרין היחדים
 מנחותי אבא ואימא והתיקון היג הזה
 ותנש למטה סכע שהוא התחתון וכ
 לידם מנדוונג וכל השערות של אריות
 הלתיים אבל ל' הפנים של ימין ושמאל
 ע מה שנשאר מהלתיים שאינו מכסה
 ידיו מעל שהוא לבן ומדוס בתרין גוונין
 ויכה חסע סלח גחשוב שהוא כב אדום שר
 מחורין על כל פני לבו של חסד עיקר בו
 כולו עד דחסמותא ועליו כתיב כי עמך הלמה
 ! חת כדצריך אבל רבה הקדושה של ימין
 עליון ותחתון במי בחינת זכר ונקבה אע"פ
 חס פנים לדוב השלמו והסתרו עד שיוצא
 ובביתם ע"ו הלשון המחוברת לחטה ביהמה
 צמדות כי שנה ג"י ספירה וכל פירעון למ
 א אבל מענו ולמטה נמוטם הלך רח ונשאו
 היוט קף שנה ומה גם שנה נפושטי אפי
 גולכ היצירה ששים או שבעים לכל היצור
 א אחר דובו כמדע וקודם שחטאו בדור
 א דמריך בכל לילה כשבאו בסיוט למעלה
 ג ישנות ולבן נקרא אריף בסוד אריכו טעם

חר שחטמו אמר הקצב לא סיון
 וי בכל לילה לא ידון דומי לשלם
 גער שכולט בשר ודם מולך אחר
 יותר שמו לשלם היעודה שר על
 סוד היבוס של אסת כא"ח וכן נשח
 מות נורמות שחטמו במגדל ונח
 גם כי אמרו כחו שהקוות העלחנת
 קו עצמוס בגנות ומנשיבו דרוחא
 לישן מפני שצריך לחדש לו חזרו
 יוחא דחיי קבא מאריך למטה שיש
 בחמה ממורה וסודות גבלאים
 ולא יבינו סוד דבר חכמה ולא יבינו
 ה וסרן מהם השע קדמוניו ששמו
 י ימי קדם פיהל וס' הא לך שנה
 ימים קדמוני דקדמוני כנגד הו
 משים עתה בזה העול בסוד ז ימי
 הן תיקוין אקרון ימי קדם ואקרון
 ובועיר אפן אקרון ימי עולם
 זני ורב אשוע כי בועיר הו הימים
 זמן העולם מלכו ועד העולם
 זב תיקוין ופיימים של לו אריך ש
 זמר עליהם ועבה לה אמת יהודה
 שמונתיקי זה אמת ז והתיקון
 א המעל התחתן כולל כל התיקון
 הא לוקחם ליו ונעשו בו יחוד גמור
 לבוא שני יום אחד הוא יודע לני
 ויה שמו אדתיים ומכש יעודה
 לילות של ששה ימים ועל היום
 מי קדם כללו מתתקן בתקוין
 ידיו כליל לכהן הוא סוד דישא
 עלם ומסתר סודו ותקוין וכל
 במעל טוב סלחו פליקן ביה לכן

אחד של זכיה כלילן בהאי מולא דאתם מינה כלא כמא דאפס יתם
קארו לך אתם כל בחייהו לא הוא כליל כלא . ובהווא נמא ואל לגתוד
למא בימות מנשיח דאתער עתק יומין בקוקין דלעילא הווא מתקדיש
על איה דינה נמין לאוקרי דקע' ההד יוס א' הווא יודע על איה בלחוד
תקע נפלא הווא דכליל כלא . הוא דאתקרי בשמא ידוע נמא ונמא
במסוק הווא יודע ליה ושמו ידוע בהתקוע ב'ג תקוע דמיה ארסא דמון
באתר דמת יוס איה לילה דלית עזר יוס בלא לילה תקופה ומשק דמון
נמא נמין יתא דיקרא דדיקנא והוא בלחודי ישתבח . לא מתקרי לא יוס ולא
לילה דלית יוס אקרי לא מסטרא יתל ולית לילה אקרי לא מסטרא דילן ומשק
דהו תקנא כליל כלא לא מתדע ולא מתע מינה לא הוא מיועק גביד
מסא דרבנא לתלסר עיבר מבועין לכל מתן דלתתא דהרין ויל אבא
ומינא ע"א ונקביה עלו אינב מאירי לא בהמת ארדק ויג' תקונו ונרא
בהתעוררות מעשים בתחנות הצמיח מין תקבין כנודע ומאידים לו התקנא
למסא בזה סטטמקוד למוטה מהחזק מתקנן יג' תקוע דלעילא שהס
תקרא יג' תקנא דיקנא קדישא עלמא עלו התקוע בזה הזקן מתקנן
מורדיס לכמה עידיס ומיש נראי הווא מתבטטים ואך יוסא . עליל
מתקרי אע"י הווא שמי וכבודי לאחר לא מתן הווא משק מסולב און
התקראת אע"י והוא מתיוג און בסוד דישא דמין וכתוב הווא עטמולא
אחננו כי הודע בא מהמות כאשר אמרנו בסוד יג' תקוע ל'ב שבטק
בתקון תריסר התקרא אשר נאבעת לאבותינו ומשק יודי' כל השמו' למט'
מ'ב עירומי הויה וכתוב ועתק יומין ותוב באתרי' ולת יודע ליה הסבולא
שכח וכתוב אודך כי נוראות נבלאותי נבלאי מעשך ונשוי ארצת
מאד בסוד מתקד מו חייב של תבלא השלין הווא מותיות אף של דישא
דמין שמוש יודי' הלב תצבות חכמה וערך לכון בתגילת יו' צרכ'
מתן אבד' במלת וקנ' הכל שהוא מוכו' ונק' שהוא מעל תתן דאודך
שממנו באים ה' חסדיס ו' גבורות מדישא דאודך ע' חבירו תקון ה'
הוא זכר וקרא נוצר חסד וזהו עיקר תגליתנו להאניע לעיד ונקבי'
בסוד נוסל חסדיס טובי' וקנ' הכל שתקון קנ' הווא וקנ' הווא חכמ'
וממנו באי' חסדי' והנבדו' התקראי' האעה בסוד ומושע התקראי' איה
משע הישועה המושעי' לעדה הגאורסה אשר עזקה בשיה מצע עשו
איש עיר איה עדה קדישה ופס באים טובבי' אתה ואז נקא' ב' חסדי'
בחסמא אמרנו ליה חייס הקובבי' אתה ביד מיינו של הקב"ה אע"י

ומה גארם של ארך נעולות ונעשית כתר לאבא ואמא ונעומו אפסית
 וקרא שששששש שששש שששש שששש שששש שששש שששש שששש שששש
 לר דאבא דאמא וכו' ללבב תרג הגרון זמין כחוד וצבורה עדי תשאר ופרק
 של אריך נעומו שש לטעם כדוד משחוק הטעם לחוד וזמן של אריך אפסית
 לטעם זמנה בשעה ששלם גורמים היותו כד נדטט בתקון השפיות כחופים
 העיקר של איה ואי אשל ושלם שגלותו כבשאו של עולם ויהי סוף בסוד שלם
 זמן אריך שששששששש לטעם וביטוסה מוסד ל חקור ול מה שבו ונעומו
 שש לטעם בסוד של שששש אריך והוא כתר ולשון במעלה הוא נגד מלשון
 שששש שש לטעם נדד ליה הוא מובדל מן פמוד כרסה וצבור ופרק

פרק שמיני

פדוך של אריך גיה תולגולת ובה מוחא סגומה ששש חכמה שלה האפסית
 שש הגרון וששית החיד על הגרון והם זו למעל פשו ומה שה בראש
 תכל סס סגומה סגומה נענח שאן בראש רח ב עיקול שלמל דהיינו
 תולגולתה כתר ושלם דבזולתה שדיח חכמה זמין ואריך הנקרא מוחא
 סגומה אפס שששש שששש של רישא דלמא שהיא מלכו אף שהם
 מלכא רת עד היסוד כי עתק אף לו מלכו רח הטעם של היסוד הוה
 חכמה של מלכו שבו שששששששש החוטם לכן אינה נחשבת לבדה
 כי אין לו מלכו כגור השאר שלמטה ועמנו זה החוטם היא הולכת על פני
 קראש באורך מתחלת ותולכת על פני היסוד כולו והנה התל של מלכו
 אף תלבשם בבנה של אריך שהיא הגרון כאשר כתבת ולפי תקרא
 הבינה תל למעלה והנעם יש בו ג רקי כחב נגת נלי הפרק הראשון
 מתבטט בתוך החוד של אריך שששם בתוך אבא והפרק השש נכנס
 בתוך הנעם של אריך כאשר אמרנו למעל בתקון נעם של אף ששש
 בו ש חוד ושש של אריך ולא אמרנו טעם למה כך ועתה הטעם בא על
 עון לפי קטנות מידותן של אריך ולפי חשיבות ג ראשונא שלי והפרק
 הג של נעם של עתקא אין לו חקום באצילות יותר מנע ששם סגומה
 קוממו של אריך שאינו יוצא ממצילו וכן החוד של מלכו אף יש לו ג
 פרקי כחב נגת נלי פרק ראשון שלו נכנס בבבורה של אריך ששש
 בפוך אמא ופרק הג נכנס בתוך הוד של אריך ושאר הפרק הג נכ
 שאן לו חקום באצילו באופן שהפרק האחרון של נעם ושל הוד נתבטט
 למטה בבדיחה ופרק עשירי להחיותה ומה תאמר יקראו אצילות כיון ששש
 בתוכו מלכו אף שאפס דע שאינו נקרא עולם האצילו לא כל מה ש

ומה שכתבנו בזה אהרן נאצל הוא מתגשט עד חלבו לבדו ומה שכתבנו
 קודם לזה אהרן נאצל הוא מתגשט עד חלבו לבדו ומה שכתבנו
 יסודי של עתה הוא בחנה של אהרן למה שיסודי בזה חמיה
 קודם לזה וזהו ומבשרי חמיה לזה שהיריביו הם אהרן ומה שכתבנו
 למה שכתבנו בית קודש וזהו יורשו כמקורו עיון קודם לזה חמיה
 למה שכתבנו דמה עיון אהרן הוא כן לחנה של אהרן אהרן בזה חמיה
 כמעשה הוא המלכו שהיה באהרן חנה כן עבד אהרן בגלגליו כל חמיה
 חמה טמא מלכות אהרן כמקורו דאהרן וכן ביחודו עתה של אהרן
 מאד שלם דברו בו המקורו וזהו מה שאמר בעל כנע יתן צדק ושלום
 הדאטון של ואחר שנעשו לו שבע תיקון נעשה כרצון שלם של אהרן
 חמיה היינו כלל קמתו שבי אהרן ואמר אהרן ומה וכן מדבר
 תיקון דקמא וכמותו סודו רבים שאלו ומה שכתבנו אהרן כדאם טמא
 מן היס אהרן כלל דבדיו הם ש סלה טקיה מה שאין כן חמיה אהרן
 כתבו ענינים בקצת מה שכתבנו עולגות כמו שכתבנו מן הקצת חמיה
 החסיד מהרר ושהיה כלל ומה ד"ק ירושלם כמבין שמהרר ג"כ
 שקצת חמיה עשו ולא כבינו את רצון ע"ה הקנה האהרן וכלם כתבו
 קודם לזה ויש בהם חלוקה רבים חמיה עולגות ואמר חמיה שכתבנו
 בספר חמיה אם שהוא ממש קצת פירוט על הכנפי ומה שכתבנו אהרן
 עבדו ספריו שנתגשטו בחנה לאהרן ומה חמיה כחה עינד לעין
 בחסודות חלבו כפי יכלתך ברעמא ומה שהוא ספק של את רבך
 ותעמיד על שרשו אז תתענג עלי ויתן לך משלות לך

פרק תשיעי

אהרן רבן למעל אבא ואמא מלבוסי לאהרן ע"ה הנון ומה שכתבנו
 מגולה ולכן נקרא רישא חמיה שכולו חסד ואין לו שום לבט
 והוא מבחין ואין הוא בפנימיות שלו כאשר בארנו למעלה ולמה נקרא
 של אהרן הוא מעלה הטעם הוא כי הכבד שבין אבא ואמא לעתה ומה
 שכתבנו מקבל האור של אין סוף מכלי לבוס חמיה ואמר מקבל האור
 ע"ה עתה חמיה ועתה קדישא ואם היו אבא ואמא מלבוסי חמיה
 של עתה היה אור האין סוף ענין דרך הדאט בג כדרך שכתבנו דראש
 עתה למה נשאר הדאט מגולה יסודי התלבשותם הוא אבא מלבוסי
 לאהרן הנרוע ימין וחצי הגוף ואמא הנרוע השמאל וסעי הגוף ע"ה
 שאמר הכסוף אהרן כינה לוי גבורה שהיא מלבוסי כל הגבורות של

כל אדם יודע דאריך טע' ואחרי ואמא מלביטת על בנה דאמא יודע
 טעם ואחרי ועל כבי אבא ואמא חוסין ומסין עלה הבטלות ה' אבא
 סתם דאריך מניע עד טיבור דלביא דיליה ומתה העורף ואלה דאריך
 מוסר על גבי אבא ואמא יג קוצין דשער חוורא התולין מתלשם
 דאריך ומסתימן כנגד החג בשורף לערך בטישת תולין ע' א
 טבאר במקומו נמצא שתוספת הארה טעשה מן זוג החך והגרון
 בולטת ובוקעת מן הגרון ולחוש ונכנס בתוך ריאה דאבא ואמא
 וכן תוספות הארה הנעשה מן זוג הב' מול' בוקעת ונכנסת תוך
 ריאה דאבא ואמא ונעשה להם מחוץ חדישים בין באחד מקוץ
 בין באחר נמצוי מעל שהם מלבישים במקומם את ארדיהת פן
 דהיינו מן הגרון עד החזה דאמא יש סח בהם לעלות למעלה מחדת
 ע' התבלה ושבתות וימים טובי' וכן ע' מצוה אחת וכתבת השם על
 מתכונתו ע' אדם א' צדיק מוסיפין כחבנה שיכול לעלות עד חן
 אבא ואמא ומלפסן ויורש מקום אבא ואמא ומתלבש בד' ש
 המוחין לאבא ואמא בצעמים כיון שהם במקומם מוטט ואבא
 ואמא עוליס ויורשים מקום אריך ואריך עולה ויורש מקום עתה
 יומין ועתה יתחן עולה למעלה מן קצוות דאמא הנזכר בתקון ע'
 דף קלב ע"ה ובבחינת חיותו שני' לאמין סוף נקרא חן אדם
 דבריאה טס שהוא קודם האצילות גם נרמו אדם זה במקום פ' פקוד
 אמר ר"ש ארימא ידי בעלו וכל זה האין נחלק ליה לפי רבבות
 עולמות ולכעמל עולה הז' עד מולת היג שבעתקא קרישם
 ולכעמל עולה הזעיד אנפין אפי' עד המולת השמיע דידית' יעמק
 קרישם וזה נעשה בחזר' העמיד' דמנחה שבת והכל הולך אחרי
 הכנה והתעוררות התתונ' ואין יכולת ביד אבא ואמא להעלות
 לנ' ונקביה למקום אבא ואמא ולהאריטן המוחין הנבואין אפי' לא
 שגם לאבא ואמא יתוסף להם מוחין ועבודה מלמול' מן דהיינו
 מהכה הקדוש של אריך ע' החיך והגרון והטע מתלות הנכר' ובעליה
 תליא מולתא כי מה שהוא יותר קרוב למקומו דהיינו לבעל הדבין
 הטוב גובר והדע דהיינו הדיוטן נמתקי' ואתבבין מה שלא היה
 כן בעולם התוה לא תרי יראה חדיא שלא לעלב יותר ממודיעות
 שהאבה ועוד אחרת שלא תרד' למתה ממודיעות והעליה ליה
 יראה הביטול והשביחה כי לא היה זה יכולת לסבול ולא היתה

לפניו בנפשו ונקמה רב מן רב בן עמרם וכל
הכמה זבינה של עולם התלו עלו לבעבה לאמר אריך וקולטן סוף
מתעטס עכס ומחובר ליהן עד שתקנו אבא ואמא אטבלו בסיני
התקולות אחרי שנכנס אריך במקום כתר כולל בתלמודין והקצב
לפניו א' מ' מ' רוב יחודו: פרה קעני

סודר שומן הנשאר במקום שהיה שם חכמה אבינה עיקריו יחידה
שנתעלם הם במקום כתר דמוז אין סוף לאריך שיעשה סוף
פרעוף שלב היינו מדרשינו דחכמה פרעוף א' ומרשיטו דבתג פרעוף
א' ופרעוף רשימו דחכמה עשה אותו אריך בהארה שנתקלבו עש
חסד די יומן שלן ונקראת מעתה והלאה אבא וטעמו למה נק' אבא
יתבאר בשער הזה בעוף עקב זמיה ופרעוף אמא דהיינו רשימו ע
דבינה עשה אותה אריך בהארה שנתן לתוכה עם גבורה של שמיאדי
שכל שלן ונקראת מעתה והלאה אימא ונקרא' אב ואם לביטום
הולידו בן שבת דהיינו גיד ונקביה עזכס תלות אחד התכלתו זבלת
אני בזמן שבה קיים חוזר לקטנות ופוא בל מוזן לכי שהוא זמן
אחת החיצוני ותגבורת הדין וכל יום ויום חוזר ומפחד אס תמיד
מעשה בראשי עי' אבא ואמא זמולידו אותו כפראונה ותמיד
הוא בשנים כלן הוא צריך יותר תקון כאב ואם אם מקטני תמיד
הלץ והבן שלהם ומכניס' אותו לחופה בכל יום ונהו סוד השמים לא
זכו בעתו ומקטני' אותו וחטבים תמיד כלן לא נתקטט כראוי ועיר
נקרא סיס שמים והבת אינה עזנת מועיר בעלה לכן הבן יחס
את אבין ואת אמון אבל הבג אינה ירשת כי היא עזנת עי' הבעל
ואבא ואמא כהדא נמקין כהדא שדין ולא מתטטין לעלמן וזמ

פרה שלישי

ביאורו בשער הזה:
אכלרין כי אבא ואמא נעשו שניה יחד בבת אחת כ' כהדא
נמקין כאשר נבאר וסדר הדין בזה האופן מפרעוף
של אריך אבין מהג פריקי שבו עם חלק הגוף עד הסנה ברוח ועד
הטיבור באורך נעשה פרעוף של אבא ומגורוע שכל של אריך שה'
גבורה עם חלק הגוף עד החנה ברחב ועד הטיבור באורך נעשה פרעוף
אמא בזה האופן מהסוף העליון של הגוף וסוף דהיינו מיד דהעבט'
נעשית מיד חכמה ומיד ביה ומיד אמת של אבא ול תמנה
שאנו קראים הפרק של יד והאצבעו הפרק עליון ולא הפרק שאנו

והיו לפרק שהיו דמך אהרן כל היד וקצעות הם עליון פתח שנת
 ידו הכתוב שיש חיים קודש וברכו אה"י ואין ידים מקבל' ואשתי פטעטא
 בהתקנה לפרק מערך שיכול האדם לעבור ידו עד האש כשעבדה אתה ופניו
 אהרן אהרין בעתן שמות כנים אבל ה' לבר נש שמדי ידיו פתח פתח עסק
 מות התבנה כדוע אהרין להעלות הידים והאצבעו למעלה כג' בריש פ' יתרו
 בזה עין ס' ומהכרח דהיינו הדוע נעשה ג' של אבא ומהכרח התחון ט
 דהיינו חסדן הפוך לברך והוא מקום הנחת תפילין עד הכתף נעשה ג' מדות
 אחרות לברך דהיינו נהי' ומה שאמרת נעשה הוא שחבלי הארץ מש' ויקר'
 מש' ופנה הם נגדלים ונבבלי' ועשו' נדעך שלם מי פטוח כאמור בשאר
 הפרענו' ופירושן של דברי' הוא שהיה של אהרין אשון יש לו' קפודו ומלכות
 הוא העטרה של יסוד שלו שהיא בעולם הזכר ובתו' שיש ג' נדק' ביד האדם
 הנשתי' בן כפוכו בהפרענו' העליו' ביד ימין ושל' פתח וכל כרח הוא
 של' של' א' הוא ג' מדות דהיינו שכל הפרענו' של' ל' של' דהיינו כחב
 ג' נהי' הכונה שכל פרק מהדוע תלקוהו בג' מדות וכל מדה עשה מדה אחת
 באבא וכן מש' על זה הדרך עצמו צריך שתאמר בפרען אמא את באור שמכונה
 אשון של אהרין אשון נעשה הפרעון של אמא בזה האופן מהכרח העליון דהיינו
 יד ומתעבנות נעשה חכמה ופנה ודעת של אמא ומהכרח האמצעי דהיינו הדוע
 נעשה ונעשה נבולה נבולה תג' של אמא ומהכרח התחתון דהיינו המדחק מקו'
 הת' תפילין של גדוע שכל של אהרין אשון נעשה נהי' של אמא ופי' נעשה ג' כס
 שמוקבלי' מש' הארץ כל ספר' וסנד' לבי מעלת נאעם שהטע' זועות של אהרין עד
 אש' תג' הם היו נאעם וכן נמנו' לאבא ואמא דחיות שלהם הם הדועות הנז' כל כרח
 פרק לסנד' הנכרי' ואבא ואמא הם מלבישי' הדועו' ופחון והדועו' נעשו אשה
 פתח ונש' נגדלו ב' הפרענו' אבא ואמא הם סדרת לכעך איהך נעשו הב' נדעטן
 של אבא ואמא מחכמה עד יסוד לבד ופנה שלהם עדיין לא נתחיה ולא בוארת

פרק רביעי

עדין וע' ומהיכן נתחיה

הכתיב' של אבא ואמא נעשו בבת אחת כשאר איברי כוונתו ומקום חיותם הוא
 מהכרחו של אהרין אשון נעשה כתי' לשעשה והאין של אהרין ישל' שט
 קט' א' לאבא וא' לאמא וזהו שאמר הכתוב קנה חכמה קנה בינה ר'ל הקנה הח'
 געשה חסד לחכמה וקנה השט נעשה כתי' לביתה ושט נעשה קנה עולמי' שס
 י' עולמו' ועליו' נאמר להנחיל' אהבי' יש' והוא ר'ל ובל' שמיטה שהוא אמא
 ע' אהרין אש' דש' ג' ק' של אין בבוד אהרין אש' של הב' ק' דאהרין נאעם
 שיש ד' פ' קנה שהט' ב' י' העולמי' כתי' כתי' א' יש' לשניהם והיינו דאמרת

ויהי שכל פסוק נדרש באבנים פעם כנודע ועל מלת בראשית חבד ספר
 חזקוני ראש בו על מלת בראשית על פעם ולהיות שהענין ההצדקה אבן
 לדעת פקדון חזק גדול כדמיו שבין אבא לאמא והוא זה קודם שעשה אותם
 יחדיו אמרן פסוק כרעון בראש וידיה ורגליה רמז להם אם שיתדבקו יחד
 ויהיו לעצה אחת בסוד ראש באחד ידבקו ויהיו לא יבוא ביניהם דלשלא היה
 בהם צורת כרעון במעלה כי אם בכח א' ואח"כ נקרא הקב"ה ונתלקו לשש וצדוק
 של דברי שלמות כי לו השע כרעון באים מכח הדימויו של חכמה ובני הדיוקן
 וכל כלי המשוררין בו כח להכיל דבר מה לבן אקבו כח לעשו כרעון ולכן הם
 נעשו בסוד א' כח שבאר וכן שהקב"ה רצה שיהיו לבשר א' לתת של זה בזה ושל
 זה בזה כלומר צד שמול של חכמה עקרית הלך למקו' ע"ד ביתה לצד הימנית
 שלה במקו' החסד שלה כח שהאדם המתדבק עם חברו על בנע' יהיה שואלו
 כנגד יודק של חברו ומינו כנגד שאלו כן חכמה אמר כשיתדבק עם בינה
 נתנה בצד החסד למקן בינה ובינה נתנה חסדיה לשמול חכמה ואח"כ כשנסת
 הקב"ה נשארו כל החסדים בחכמה וכל הגבורו' בגינה כלל הגבורו' של חכמה
 נשטן חסדו של בינה ודחסדו' בגינה נעשו בגבורו' בחכמה והיינו סוד מה שאמר
 כחדי' נקין נעשו דבר א' ויש להם קדוה גדול זה לזה מכח שירב איבדיהם
 ולכן זה נקרא ח' רעים דלא מתברשין לעלמין כלומר כשני שותפין שיש
 להם סודות אחת בשותפות ואינם מתברשין מאנה ואודות הסודות האות
 נקרא דע"ב (אזכרין) וסודות האות לעול קיימת שכל א' תפס חלק חבירו
 לכן לא מתברשין ואמרו כחדי' שריון שאמרו אחר הנקודה יש של זה בזה
 ושל זה בזה ולכך לא מתברשין לעלמין והם ג' כע' כע' לכן אמר כחדי'
 שריון שמתברשין בחסד גבורה של אדוק שהם זה כנגד זה כע' כע' ואינו
 סוד ועד ונקב"ה שפוח אחר באחר ומה שאמר לא מתברשין כידוע
 שאינו כחוד ועד שכעמ' יש חזק ופעמים אין זוג אבל אבא ואמא לא
 מתברשין לעלמין כשאמר ראבי"ו ויקרא על שאם אכלו רעיו הם אבא
 ואמא שנקראו רעיו שיהו ושכרו חודים הם ועד ונקב"ה שנקראו דודים
 הם כידוע פיקא' ואמא נאמר בהם רעים דלעלמין לא מתברשין כשני
 שותפין אבל בעד ונקב"ה נאמר בהם דודים לשון חבה שהיא שעת הידוע שהיא
 פעם כע' אמרן מתברשין וכל לשון דודי אודחי' שאמר שה"ה הוא על ועד
 ונקב"ה כגון ברה דודי בקראת אע' לדודי והמבין יבין עוד יש טעם אחר לפי
 שער ונקב"ה עליו שברע ונקב"ה שידה' למטה פועת שקמנה על בעלה א' א'
 לעי' חלום לשתאש כנגד א' אחר כחן סבבאר שאז חזרה ועשים בסוד

שנה בשנה לחדשי שנה שחדות כד איהי בנקודות יוד קטנות ושלשה שנים
 שלה להוציא עיניה כנוצת ובכל זמן אחת נותנת לה פהט פחות משלוש שנים
 ושלשה חמשה אולם כן דלעול לה עלולא נגזעשו אפי' רגע אחת לה תמיד
 עומדי' בשלמותה ואינה משתנה לעולם והם לחודי' מתדון שהיא כתר א' לעתה
 ותרצוף א' דהיינו שתי דיות של ארץ הם המחוייב את זוגם התמיד שלא יאט
 את הקיטס לעול :

פרק שביעי

אָרְךְ תפירה דמי הקבה לאריך שחטן אבא ואמא בסוד טרען מצע קיטס שערס
 אריך עי' השלמותא דאשא של השני שפע גדול מתכדו דאשא דאין
 הכלול עמו וצג אה הדשימו שלהם ור אה הקבה של ערך קיום העולמות היה
 מן החכוח שיהיה בחסמה שיכוח ואחיה בבינה ובבינה בחסמה שיכוח כחן חסמה
 בינה שבכח דהיינו דאשא דאין ודאשא דאריך שאם זה בתוך זה כנוצת וכדיוסן
 הזה היה מצד א' לבד היינו שבינה שלמה ימינו בעד שאנו של החכמה וחבקה
 אותה וגם החכמה חבקה בעד הוא ממש א' הבינה היינו ששלמה שמה ומשך
 בעד ימין של פניה וכמו שרמו הכתוב מאולפת אשה א' אחתה ושסוד שלה
 תחת לראש וזמנו תחבוק בסוד זכר ונקיבה ובהיותם כן נאחזי' ארבעים
 יחד נכח שלוחותיה מאריך לתקנה בסוד זכר ונקיבה אח' וגרסו והבדיל
 ביניהם חסוד נעירה באופן שנשארה הבינה עם שכלו של החכמה שיהיה
 דבוק בה כאמור והחכמה שארה עם הימין של הבינה שהיה דבוק בה כגו' ושאר
 אח' שהחכמה נשארה כולה ימנית לפי שהיה לה ימנה מצד א' הימין הבינה
 שנשארה לה מצד א' והבינה נשארה כולה שמלית היינו שנשארה עם שכל
 שלה מצד א' ועם שכל החכמה מצד א' וזה נרמז בכתוב ויבדל לה' בין האד
 ובין החשך היינו שבכדיל השמאל שהוא ערב בסוד דין מן האד שהוא ימין סוד
 חסד ועל ויהי ערב ויהי בקר יום א' דהיינו שהערב והבוקר שניהם יחד הם פח
 א' מסבת ערב כחומרם מזה לה כאמור ובבחינת האדם ב' כמות יחד לכך
 נקראו יום א' דשע' פעמי' כח מספרו כמעט יום ומצא אפי' כמה שאמרו סגבור'
 דאבא הם חסדי' דאמא וחסדי' דאמא הם כבודו דאבא ולפי דמי גוהר ביי

פרק שמיני

פ' דקרא על פסוק אכלו ישיב:
 ורמז שערין חכמה ובינה הנ' שלעולם הנקודו' לה היו מסתק' בסוד טרען
 לבן כפי לתקנה דמי הקב' לאריך שבכללותו שפוח לכול ערישא דאין
 הקטור עמו אפן באפן שאין בכס מודינות אחד יושיב דאעושו היסוד
 דהיינו גדולה ודביע העלין הימני של תת ויפתייע בבטן דה' מאריך עם שפוח
 אין הכל' בו ולפי שכל הדיעות' אצלם עי' האר' כנוצת לבן של פ' דשן

במלך לשון ימים אבא וישל שבה ואמא ותבנה ובשיר ער ישל ועקוב
 בעקוב לתקופת אבא וישל דלח אין לו שייכות לזה מנע סוף מתלבט בו
 ודא דין מאד על פן לא נוכל לומר ממש זה מעצם מעצמי וזה בשם עשירי
 לא שנו דין מאד מלמעלה ההולך במקום צר דרך הגרון וזה ותלבט בשני
 תרעומין והשנו נש' מעט עם בערך שני סוף וכבר ביארתי התלבטות של
 אבא ואמא מלביש' חג' של ארוך ולא כל סבורת ת' לא עד חצי דהיינו
 עד השיבור וזה ששנה צורת הצרופ הזה שבאבא ואמא צרופ' שבארוך ולא
 ששנה זה ע"י החכמה רבינה של שרחה סביה יותר ראוי לעשות כן היינו
 ששנה שהם סוד המוחין וקראו' אור בהיר שלא היה העול' כדאי להשתמש
 באם לבן לא בגה אמתם בחכמה ובינה שלו לא בחסד גבורה של ארוך ולבטן
 זה רמז הכתוב באומרו אע חכמה שכנה ערמה כלומר אע חכמה שכן ת'
 נתקנת מנ' שהוא בג' קדו' דהיינו ארוך והרמז הכתוב ג' ל מי ערמינו ואמא
 יאמר קדוש כלומר אע ועלה על הדעת לדמות עילות העילות ל מ' שהוא ט
 בינה שאמר קדוש שהוא חכמה שהיא ג' מקבלת מכתו וכבר מטהירו וטהירו
 שאמר קדומה עד עילת העילות ערמה בג' יש ה' תלמוד כלומר יטבי ה'
 חסדים אע בינה לי גבורה והיינו צרופ' שמל של ארוך אעפן אולת גבורה הוא
 פאור' דהיינו ה' גבורות :

פרק תשיעי

אבא דין שחסד לבד של ארוך עשה צרופ' אבא וכן מגבורה אמא והעין
 הוא כבר ידעת כי חסד יש לו ג' פרקי' וכל פרק מהם נעשית מדה
 אחת באבא באמור וכן מגבורה אמא והנה הצרופ' לה ב' הארות א' בעד
 הצ' וא' מאמור והנה בחינת קו הימין שהוא בחנת חכמה וחסד ואע' נעשו
 מבחינת הארת צ' וקו השמל שהוא בינה גבורה הוד נעשו מהארות אמור
 וכן על זה הדרך באמא וקו האמצעי שלהם נעשו מהקו האמצעי שהיא
 מן פגרון עד חצי ת' של ארוך והנה אמרנו סת' שהיא סל עקמא שלהם
 עד הח' של ארוך וצריך שגדע שכחממיע לשם האור יוצא בגלגל בלש שם
 מסך ומתגשט האור לכל הצדדים והאור היוצא הוא סת' חסדי' וכסיועא חסדי'
 חלבי' לצדימין בארוך ומשם עשה אבא והגבורות לשמל וששיות אמא
 שאותן שכל גטן אבא מהחסדים ובטן אמא מהגבורה' וזה שאמר בזה אבא
 סלדי תוד' לבי שמעך העסרה הוא כלו חסדי' וגם ליו ביד' חסדיים והבן שלכל
 פרקיש בו הארת נעם והארת אמר לבן בנו חסדי' וגבורות בכל פרק :

פרק עשירי

הגם שאמרנו למעלה שאבא ואמא הם מלביש' לארוך עד השיבור על כל

זאת הם מלבושי חת אריך ומתנשטים עד התל' שבו לערך וקראו שם
 מושפן שם שבו הב' שיעוטן אבא ואמא נחלק של א' ב'ם פדווקה כל א' שם
 פרעון שלם שלי והוא מטבורו ולמוט' וקרא' ישראל אבא ומטבורו ולמוט' אבא
 פרעון אבא וכן אמא מטבור' ולמוט' קרא' אמא ומטיבורה ולמוט' קראת
 תבונה וקוט' כרעון שלם שלי ונאמר עליה ואש תבונה ידלה ש' ועוד אמר
 הקד' איש תבונות ידלה השנע מטנה וכל'א מבואר באדרה מטמאלה השנע
 כרעון לוקח' באבא ואמא עד סוף הרגלי' שלהם שהם בחתה נהי' מלכו' של
 שלישי ג' של כל א' מהם והנה מעט אמרנו שאבא ואמא אלה לקרא' קר
 חצי ת' דאריך לבד ואנו אומרים שנעשה באבא כרעון א' בן' סוסת' אבא
 למור שיתבטט למטה מחצי ת' של אריך הרבה לב' שהוא לוקח מהת' דאריך
 שלם סוסת' היסוד דעתקא ואין מהם עד חצי הת' לא דבר מועט שהם
 תאמר שיקח מנצח הוקד' דאריך עצמו זה א"ה לבי שבו הוא מקום זון אשר
 נבארנו במקומו לכן צריך למור שמתבטט ש' הרגלי' של אריך כלם ומלביש
 אות' באופן שהענין הוא שלו הב' כרעון האחד נקרא ישראל אבא וה' תבונה
 אלה למטה והו' דווקא בזמן היותו של זעיר ונקוב' אבא ואמא ככרעונות
 התחנות מלביש' כל הגוף של אריך אנטון זה מעט זה וזה מעט זה ואח"כ
 מלביש' זעיר ונקוב' להם וכשילבש כל א' חבירה צריך שתדע שלעת עשר
 הדאש מקולה שאי אפשר להלביש הראש ולעולם לא תתחיל ההלבישה אלא
 בגוף נמנה מה שאמרנו שאבא ואמא מלביש' לאריך עד הטיבור ואינו
 ש' עובר' טיבור אריך בשום כג' הינו דווקא כרעונות' העליו' הנקרא' אבא
 ואמא אבל כרעונות' התחתונות' אלה נקרא' אבא ואמא לא ישראל אבא
 ותבונה והם העליו' הרגלים וזה שאמרנו בדרוש א' רגל כולם שנים עד
 סוף האעילות דהיינו רגלי אריך ואבא ואמא וזעיר ונקוב' דהיחך אלא
 אמר' כי אדם עובר' טיבור אריך בשום כנס והטעם הוא מתגרץ כרעון
 שאמרנו וכל זמן שאין שיער זנוג של זעיר ונקוב' אריך מקבל רגליו וסבור
 הוא הסך שלו (וכלו מכוסה באבא ואמא והרעונות' התחתונות' עליו' כיון
 שאינם רק הארה בעלמא וישומנו של אריך דהיינו דוסס רגליו מתלביש
 בתוך זעיר ומשם הוא חיותו לעורך עצמו ולא להוליד ולעשו' זנוג ובזמן ש'
 שאנו עושים מעש' טוב' גורמי' לאריך עצמו שיתבטט בתוך זעיר וזה א"ה
 לא באמצעות אבא ואמא שהם יורדים גכ' בתלבישם עד רגלי אריך כי א"ה
 לו לקבל בלח' מסך אור אריך וכשאין בו מעש' טוב' אריך מקבל את
 רגליו תלג' גו' תלג' וכרעונות' התחתונות' נעלמו בעליו' מאחד שאינם

אחרי כן תפסוק המעלה וכן בחכמה לא היה הכבוד הזה כל עבר
שכבוד הזה נבטם בצניעה עליה כתיב נתיב לא יקדמו שם ולא ילכו
עמו בחכמה והכבוד הזה הוא סוד בו עינא דקורא יתאמא מאן ניערף
השחרות השתלכד בשולי המדחשת שנוכד ממנה סמארות וצאה
מכה הה גבורה והוא הנותן מדה לכל המדות שבכל העולמו' אין
גבול ומדה לא שכני השתלשלות העולמו' כן תתלבט להמצא
שם לתת גבול וכל מקום שתמצא כתיב בגוהר בו עינ' דקדימות

פרק יג

תדע מירושלמה הפרק

אע"פ שאנו אומרי' שאבא הוא רחמים על כל זאת אחר שיש לו מעלה
הגבול בא מכה הגבורה שהיא שם שנתנו הגבול וזהו שאמר מאד
בו עינא דקדושת' בטט גו נחטבה וכו' שאין לדדה היתה בחינה אחת
וכדי שיבנה לה בית צרף לחלקה לחלקי של בחכמה יבנה בית והם לב
להם דמנשה בראשית ועל החלקי' הלו אמר הכתוב וכפאטש יפוען סלע
שהי' היא בחינת סלע והפסוק הוא כח הגבורות מכה בה וחלקה ותיב
אמרת' עליה חסד יבנה כי התנוצעות הסלעי' וההגבלה הוא בכח הגבורה
אבל הפען והאבט' הם טובחינת החסד המחלקס לחלק' להמתקם שלא יתאוו
יחד בחכמה דיוקא כי שם מניע המיתוק והכבוד הזה הם שך ניעוצים
לכי טהם לב נתיבות להים וכל נתיב ונתיב כלול מוי הם שך והטבה
כשירדה מלמעל' עברה דרך כל הנתיבו' ונעברדו מהם אלהיך
ניעוצ' ונכנסו באמא ושאר אבא אוירא דכיא והו סוד ויאמר מעל
כל מלת להים שבלב להי' דבראשית שכוא אתו' אויר מ' האידת
מהממוין כתחנות שבחן שיש שם אוירא דכיא כאשר כתבת' בעין
ה' לפים רבבות עולמו' וגם הוא אותו' אויר' ימ' דל' שידה אור כיד
דזה והביאה עמה מ'ס פתיחא שבה אוירא דכיא והכבוד הזה
נשאר באמא כי שם הוא הכבוד העקרי ולזה נקראת הויה בנקוד' אהים
אנכנסין בו אה העוצעין של אהים דהיינו נקודות אהים שנתת סוד
של צניעה והבנה!

פרק יד

ולפי שאמא דיתן מתערין מינה הנה ניעוצ' הנקודו' שהם בחינה
להים הם המטהיגי' הויה' או יהיה לפי שאעיד הוא בה בסוד
נקודות ועי' זמג אמא קונה לו פרעוף והגדלה גם זוג אבא ואמא
היה בטת' בחינה בנקודו' הויה' ונקודות אהים ומשורש סנקודו' של
הויה תתפסט' ועשה פרעוף ונשארן נקודות של אהים בלי פרעוף

של אודם כוונת מאבא כוונת אחר שאין לו כוונת אודם לא מאבא ומאמא
 מנעם אונם למאמא ועל כל זאת יש גכ בצדק של מאבא ומאמא
 בדיקה ובכולם נהפכו להם שקום החיות של הולד נמצא מאבא ומאמא
 כביכול שהיא זעיר אגבין שנ' כיהדם הוא הנכס **פרק י"ח**
הקד"ם שהיא בא מבחינת אבא להולד יש בו גבחינות הרמז
 הוא בחינת הדם הברוד יותר לחיות הולד והנמצע
 מתהפך לחלב והמהרון הוא טוהר לבי שאבא אין לו ברירת
 של טומאה ולפי אין בבחינת הדם הבא מכוונת שום טומאה
 אבל עפ' כל זה בכל קודש לא תגע והוא כשהדם הזה יצא ט
 ממלכו לבריאה אין כוסל וראוי הוא לה וכל שכן למה שלחש
 הימינו וכן למעט כשיצא הדם הזה מאימא לשש קצוות הוא
 טהור אבל למה שלמעט הוא כוסל ולעולם הוא טהור והטעם הוא
 לבי שאבא הוא נשאר אודא רכיב לכן אין יוצא ממנו דם טמא
 למאמא שבקדמה נוצר הולד:

פרק י"ט

אבא אינו יוצא ממנו לעולם דם טמא אפי' בהשתלשלות
 המדדינות אבל מאימא בהשתלשלות המדדינות יש
 בו טומאה לכן תמצא בדברי חז"ל מט' פעם טהור ומט' פעם
 טמא וכל מספר מט' שערי בינה נגלו למדע'ה ולפי' אמרו חז"ל
 שיוחנ' בן גודגדא היה אוכל על טהרה הקודש כל יומן והטעם
 דטהרה וקדושה תרי מיילי נינהו ומאי טהרת הקודש לא הכוונה
 שאפי' במקום שהיה טהור שכלו טהור לא היה אוכל אלא
 למעט הימינו זהו בחינת הדם הבא מאימא במקומו הוא טהור
 אבל כשהורד למטה בסוף השתלשלות המדדינות יש בו טומאה
 וכן תמצא שמלת טמא מספרו עולה מי' להורות שבא מבחינת
 אמא וזהו סוד הפסוק מי' יתן טהור מטמא לא א' ולו הם י'
 דמים שיש באשה ה' מאבא וה' מאמא והנה ה' של אבא
 כולב דם טהור אבל ב' דמים של מאמא יש בה טומאה אחר
 שמתבטא העולמו' ונכנס בעשייה שהיוצא' שולכים בה דאם
 לא טן לא היה שפע להחיונות כלל וידוע שמתנה שוב כל השלמות
 ומזה הדם יש זמן שאין התחלתים מסגלים במצות וטעמי טובי'
 ומקמים בעבירות ומלכו' כביכול כרסה נדה שמקבלת טהר
 דם כחרדל שאינו מקבל מיתוק ואתפרסת כבעלה ואחז' תשב

שלושה עשר ימים ביום (טהורי המקבלת מאמרי האמת)
 שבתות חסד שבתות בחופה בגדלות עיבור וניקה ועל
 א פניו שאור נהרתי עליכם מים טהורי (טהורם מכל טמאונת
 זוטל גלובלכם אמר אתכם וקודם הטבילה של מי מקוה ג' ק"ט
 זבד דאמא י צריכה לבדוק עצמה וי ללילות חייבת כד
 אבדיקות עצמה ארחת לבקרא דתחומ' רבא היא עולב למעלה
 שישנה לקבל האוחין ואל הסודות הם עמוקי מאד עמוד ספרות
 קטומד אבאנו:

פרק עשרים

האם האחד הרי אן העשרה מיני דמים אינם בשעת הלידה
 בלבד כדעולם ישגם בה אע"פ שאין אבא נותן בה כלום
 הם מן אן אונדי' שיש בה דמים טהורי זה יובן במה שאחזק
 אין האשה כורתת ברית לא למי שעשה לה כל ועוד ארזין שאין
 חסם מתעבפת מביאך ראשונה והטעם הוא לביטולה ראשונה
 שנקבלת האם העלונה בה מתתקנת ונעשית כל ולקוחות האור
 הנו' לשקיש בה בעצמה שמשם ואילך יש בה כח להעלות מיין
 נקבץ ולזה יש בה מיני דמים לעולם ומגם ה' מיטדס טוהר
 ספספית הטפה הראשונה שקבלה מהזכר לא שיש הדיל בין אמא
 שלמה ליתא אבאמא עליה יש טפה א' שלחה לארש ומש
 וחלוא היא כלטובה היא להוריד נשמה אבל אמא יתתאה
 בכבי וס היא חוזרת להיות כלה לבי שהיא בגלות וחזרת ומותמתט
 אחד הזיוג וחוזרת ונגד לת בכל יום בשעת תבלה ומי
 אבשר לגיות הזוג להוליד אם לא איבעול וישנה ולנה בשעת
 הלידה צריכה למוח אותם הדמים שלה ב' אעבעות הידיס כי כל
 הסבלים שלה הן מחמת הדמים שלה שיש בהם פסולת ונש' וחגרה
 על חלציה:

פרק כא

ענין מיני זוגים יש באבא ואמא הזוג הראשון הוא להחיות העולמו
 ולקיימם קיום הכרחי וזוג זה הוא תדירי דגמ' נכסל לעולם
 שם יתבטלו רגע אחת ותבטלו חו כל העולמו זוג שני לת ש
 מחזין לזעיד ארצין ומקביה כדי להוליד שמוות בעולם שהוא
 כעצמות העולמו כנודע וזה הזוג אתו תדיר ולכן לנעמי' אמר
 בזכר שהמזיד נטי כביכול עד אבא ואמא דוגמתמה שאמרו
 חל נשבע הקב"ה שלא יבנם לירושלים של מטלה קודם שיכנס

ליהושע של מטה כי ב ירושלים לו הם סוד אמר אבא רבא רבא
 מרענו בצמח ונהי יומא מערך דלמא פסיק ג' זמיה רבא רבא רבא רבא
 הג' וזמנה המון נוקבין של בינה לעורך זולג האמנה וזמנה פשוט
 העלמות הם ועיד ונוקביה ואם הם למו ועלו חזן זמג לשלם מי פלג שבת
 בעולה ראשונה החוק שבין לבנה רוחא דעלה הווא רוחא משכנתא
 תמיד לה ט אין האשה מרגעות מביאנה רישאנה מי תהלה יעבר
 לעשהה בלן לקבל האשה העליון לבן בבועלה דאשונה פשוט אשה
 טח חן האשה כורתה ברית לא למו ששאה כל מי ששאה חתונה
 בה וכנס והלמך כל שאר הבשלות מרגעות מי הבשלות חתונה
 אבה זמנה כל העכ מטס מילך געשים בבח הווא רוחא ופאית בה
 וכלם לוקחים ממנו מהאח רוחא טד ששלה וכששלה חן האשה חתונה
 עוד ולכן חתונה כי האדם חייו בכבוד אחיו הגדול כגון אבא רבא רבא
 אביך ומה אחר את לרבוה אחד הגדול והענין כי הגדול חתונה
 לוקח תהלה עקריות הווא רוחא ומה האש לוקח ממנו אש וזמנה
 ונחמה שזמנה טפל לי וכן האח השטשי טפל לשע אחס סודאמנה קי
 הוא לוקח השאמר מהם והדב מוכן וממנה ועיד ונוקביה הם אחים
 הגדולים וכן השאמנה השאמנה הווא חתונה מנוח על אבא וממנה
 הם אחים לעיד ונוקביה ונהו סוד לעמן אחי ודעי קרמון השוה לישכח
 אחיו ודעיקרך לנגמה הגדולה הצדק כמס היא שהצדק גבוליה
 גזירה הקבה כגון רשבי והקבה נמר אודייתא ממנויהו דדבן לעורך
 מיין נוקבין ובדיבור עולם למעלה שהאם פוי טורה כי בעודם שאמנה
 מהלכה כגון שאש בגבעון דום ולו לא היה משתק יאשע לא היה יכנה
 לדעמדי וזמנה ועיד ונוקביה הם אחים הגדול וכלם חייבים בבצד
 וכשיאמנו ועיד ונוקביה שאמר שורט להווא רוחא דשבח אבא רבא רבא
 ונשאר ממנו גו אמנה פיקריותו וקבא ועיד ונוקביה לבן אבא רבא רבא
 אבא ואמא לכדודג לעורך הפנימיות שהם השמות חן חזק רקעי ועיד
 ונוקביה שם בסוד מיין נוקבין ולכך זו הוא עיקר כוונתנו בסוד התלה
 ובסוד המעשה כדי לתן לעיד ונוקביה שאיכנה לשלם באבא וממנה
 עתה אחי החתונה שנקראים נוקבין ולה נקרא משיח בר גלג ועלם
 תקנו חל בדכת פוסך נוקבין כי הם נוקבין בפריאת זמנה עריכים
 להקיינם ולהעלותם מי ועשינו אמנה הויק החתונה הווא לעורך חיות
 העלמות אשר אינו פוסק אין לעורך לעלים מיין נוקבין של זון

וזהו שם המעשה בביחית החיצונית ולכך זהו שם שאין לו צורך
 להשתנות וזהו שם המעשה ומעשיו נשע ונחליטעו דלא נפסק האי
 זכר תמיד כי אם היה נאך לעלויות וזו לא היה תמיד כי בזמן שגעד ועקביה
 לא היה שולט להודווג היה העלמו בטלים חן אך אורו השורש דההוא רוחא
 דהשולטן לתמן שהוא סוד שם בן הוא הטעלה את המיין נוקבין והנה זהו
 סוד הסוף והי כעצת נשוא כימיה כי סוד ההוא רוחא דשכח בה בעלה הוא שם
 בן דעלמו הכין ול הזיווג החיצון התדירי אין צורך לבוין בובקש להעלו מיין
 נוקבין כי הלא היא תדירי ויאנו כוסף אך כוונתנו להידי משם האיה מן הזווג
 האמתי והוא להם כח עי' זווג זה להעלו מיין נוקבין לצורך הזווג השעי של תנעויות
 ובסוד התעלה אבאר סוד מיין נוקבין די תרכו בעזרת עתק יומי' :

פרק כב

סוד המיין נוקבין מירשנו למעלה בעולם הגוון על כל זאת עריכין אנו למודעי
 מה שהרשב"י אומר בתקונו וזחר חדש דף הי' ע"ב ובג"ד כד סלקין
 מסריין דמטרותיה היא נקביה דזעיר אעפ"ן ש סלקין בהשאי שלא יעלו
 חקלכנס וכד נחתין משריין דמלכ' עליהו בסוד מיין דכרין אינון ממלכין
 עליהו בהוא אנוס איהו יחודא דכלא קול ודבור כחדא סוד אחידותי' דבענה
 אהמר גדול העונה אמון יותר קהמברך והא אוקמוה וכד נחתין משריין דמלכא
 נחתין בקלון טאם הקולות של שם לב והם ז' הווות וז' טאם אבגיתן טעוכ'
 למטה טחוק במהירות לקרב האהב' היא והיחוד בין מלכ' למלכה והוא ממחר
 מעולתו כנודע אצל' נחוטא בן הקנה ההד' ויהי קולות' וברקוס הוא סוד שם
 לב' הוא סוד מיין נוקבין שהוא יורד עם הקולות מאימה עילאה ועטן כבד
 על ההר הוא סוד שם ע"ב שהוא מיין דכרין וקול שורר חזק מאד שהוא סוד
 אמא עלמא כלי האיטוק של הקולות ההם כי עיקר זעור הוא ז' סטירות והכלי
 נחמזיק אה הן קולות שלו נקרא שורר שהא שורא ט"ל וכפ קר"ט ההוד של
 אמא האספנת אה הלבד' ואומדו חרם בגוונא דמטרא דחכ' אורח דמטרא
 לפלרמא טעא בפשא' ולנחתא מטרא בקולי קולות' וסודו הוא שהעטן מעלה
 מים מים אה מאוזה נהר ומעלה אורג' למעלה בקולי קולות' ש"ך תהום לתהום
 קורא לקול עמודי' ומגיע להמים העליוני' וקורא לו כדי שיטק' בו ז' טיבין
 אור' טיבין מים בעליוני' וזהו שטע' בהם כח ברכה וטובה ורעון להצמיח הכל
 והכל בא מזה מצד אצל הזכר בן הזווג הא למעלה אם לא באה מלכות במעשים
 טובים של טיבין מלמטה שמהקטת מיין נוקבין דהיינו הטיבין אה צדויות של
 קדושה מטבדי פלם לא יעלה מלכת' למעלה עם עטוע הקדושה ולא יהיה זווג

מעלה ולא ידעו שם טובה בשלם בעליה גלה אבא ואלה הן שם טובה
שעדי הקדושה לצורך מין נוקבין עד ביאת משיחתי וזה פשוט וקדוש
אמריהם עד ביאת הגול:

פרק כג

אמנם

גאלד על המוחין שנותנן אבא ואמא לעיד ונוקבין הם אעדידי ויהיו
להרביש בכלים ונשברו והיא השטע הגדול שירד וירשו אתם אבא
ואמא ועכשיו חזרו ומנחילים אותם להם והיו שאמור הד שביעה אמתנות
דאבא ואמא וכל על האור והמוחין נכנסם בעיד על הסיד שנבאר בהקדמה
ודע כי הלא בעיד ונוקביה נקראי בעם של אבא ואמא ומתנו עם פעאריפם
בעמיא היטבי בעהו נקראי בעם לוי ליהו שהם עידי ונוקביה והם שטעדי
שמעלה המלכות לעיד הוא סוד נשמות העידוי שהם הבעם שלהם המוחין
נוקבין שמעלה אימ לאבא הם זון המוחין שלהם שהם הנשמה הנעמית בעיד
ונוקביה שהם הבעם שלהם והנה דע כי הלא יש ד בחמת שהם טאה לעאדיפ
אבא ושמה מצד אמא וזוה מתת ונשם ממלכות שהיא נוקביה ואמנם דוחין
ונשמן של העידוי הם מין נוקבין ודכודין דזעיר ונוקביה אך טאה לעאדיפ
ונשמה הם מין נוקבין ודכודין של אבא ואמא כי משם נחצו כי נשמה
היא מצד אמא והיא סוד מין נוקבין לחלק נשמות דנשמתא טאה מין
דכדין לחבר על מין נוקבין טאה סוד טאה והנה כוונתנו להעלות מין
נוקבין לעיד ונוקביה רק שאין בהם כח לעלות מחמת הגלות ואנו עריבין
להביא להם תהילה אינו הארה מלמעלה כדי שאוכלו אהכ לשלם מחמת
הגלות ואהכ יודונו אבא ואמא בסוד נשמות והנה מהארות החיצונות
ערך לת לעיד ונוקביה מאבא ואמא מסוד החיצונות כדי כידסתו

פרק כד

ויצטרף

שכל כוונות התכלות הן א לחבר זעיר ונוקביה ולזאם זמן
צבית המרדט קיום צום הן המוחין דלהן קדוה ולא היו
מסתלקי מעל ביום אחר הגפלה אך שנה המוחין מסתלקין מעיהו ולכן
נקראו זעיר ונוקביה נטלין ומובדין המוחין ועלן תפלגו ומצטנא הזו
להחזיר להם המוחין והענין הוא כי הלא כל כוונתם לזאם כדי שילדו שנה
ושמות בעולם והנה יודית טפת הרע הוא מן המוחין והם אין מוחין אך
יולדו לכן ביאת הקטן אינה ביאה עד שיגדיל כי אין להם המוחין עד שיה
בן יג שנה ולכן אנו עריבין לת להם מוחין כי המוחין הם בשני בחמת א הם
סוד מוחין דשט קצוות או מוחין דג דאמא כג טפא בעה בעיד המלכה
ובבן זעיר ונוקביה של סדר מעשה בדאמא והנה עו ו הדוגמא לכ עשו

רבנן שלמייהו ודא אהרבה לכן אינה נזכרת בשולת תבונה אמתה דפסללה
 פסוק דין מקרי תבונה וכללה דאם ואם וכן מקרי רבונה וכן בעי לאכללה
 פסוק ואתה תכלה ודא אב ואם וכן מקרי חכמה עתה ודעת וכוונתה הוא שש
 חכמה דהם ה' חסדים ומה בינה הם ה' גבורו' וכלם לוקח דעת של עמיד הוא הגבור
 פרעה נער ישראל הנטול ב' חלקי' ליו ומחלק אותם וכד אררבי הוא גדול בט
 סמיותו הוא נטול ג' חלקין מתלת סמיות של נהי' דתבונה סודין דג' דאסי' וטע
 נהם שלט של עלט שלש כמסד אבאד במקומו בבטן ועיר וטקביה וזה אומר
 בטן דהא בן נטול סימנין דאבוי ואמיה ואקרי דעת שהוא פחדתא דתרוויח
 שטתה לוקח סימנין של אב ואם הם ב' חלקי' הנככלים בה' חסדי של אבא וה' גבורו'
 של אמו הוא נטול אמתם בסוד הדעת ומכוון ספיסוד הקרא עדות ביהוסף
 טמו הנוך דעת תמיא עדות שהוא בנו מאט וטאמר בדעת חרדי וטלא ומטע
 סטפול ב' חלקי' ה' חסדית וה' גבורו' קרא בכור ולכן אומר והאי בן מקרי
 בוכרא דכניש בעבורי ישראל ובעין דאקרי בוכרא טול תרין חלקין וכד אררבי
 בטעונו שמנדי' איברי' בתגל כרין דנהי' דתבונה נטול גלת חולקין שבאים
 לתלת סמיו' נהי' דתבונה וטעמי' טהם תלת חכדי גלת נהי' בכרקי' דאטול ואטעמי'
 ואחרת' ובין כך ובין כך תרין חולקין ותלת חולקין כלת חד מלה והאי והאי הכי
 קוי דל שהיו מקדים ב' מוחין וטעמיה בנהי' טלה ואומר דותא דאבוי ואמיה
 זרית וטול מאי ירותא דא עטרין דהו' נטול בגויהו ואחסי' לבן דא טה' ועיד
 והולך ומכרס מקטרא דאבוי הו' נטול בגויהו דאקרי חסד דל' ה' חסדי
 וקרא עורה אמת מנט שכולה חסדי' בערך א' ווטטרא דאמת חד עטרא
 דאקרי גבוהה וכה' ה' גבורו' וקרא' עורה אחת מנט שכולה גבורו' בערך א'
 וכלהו מתעטרין ברוייה של עמיד ואחיד לון דל' ואחזי אותם ליו וכד נהרין
 לין אב ואם עליהו בתרין טוחין ותרין עטרין הנזכרי' הבאים מעתקא קדישא
 כלתו מקרי תבולין דרישא של עיר אנטון והוא סוד הקבה מנט תבולין וכלה
 טולין דא ודית פלמ' והאי ידות לבריא דל' מכלל' נטע' מנטן א ומקבלת
 טמנו ה' גבורו' ולא מן אבא ואמיה עצמם: לבן הבן יודע את אביו ואמו ולא
 כפת ולבן אמו ובריה מישה אמתן ועל כל נעם מוכן ברא יריגולה ברות
 ברא דית לאבוי ולאמיה ולא ברניה כמא דכתב ומעון לכלל' ביה: כי' הוא לבדו
 עין מאבא ואמא ולא שום נסיה אחרת והעין הוא שהוא מחלק טעון לכל
 שכלם תלת שעי קמית' דשלי' וטעמי' וטעמי' וטעמי' וטעמי' וטעמי' וטעמי' וטעמי'

פרק לו

קוד הקד' וטעמי' דעכ' חוץ דע' הם במאמ' עליהם וטעמי' בה' מסוד' לב'

לפי שכן העשית מלב נתיבות חכמה וכל א כולל מי הרי שך ימי ויהי עתה
 נקרא שער תא עם היד פרחים האחדים בשופר הם שר דרך ימי ויהי
 בעקרון וסוד שופר זהו הקנה המזרחי קולגת שמה קול יי על המערה וכל
 נתיבות מוזון זון ולסוד קנהזה של הבינה טאמר עליו הערה אין בו למאכלה
 ולא טמיה כי שם הם בסוד ו קולו לבד אמנם השטט נמשך לטובה כינה את
 נמשך רק עד הריאה שמשס מוציא קולות מהמחשבה של אבא ואמא
 ומשם מתבטט להדיבור שהיא נוקבי דוא אף הוושט מתבטט עד בג
 המעייה ומשם יוצא המאכל והשתייה עו נכנס והן כנגד הערה שישבו אפלה
 ושתייה והוא כנגד החיצונית דוא ונקביה ולכן אמר הפסוק שטו העס ולקטו
 הם בדיא שטו דית ועס א של בינה עצמה הם שך דית ושטו הם שר
 זכ אדם שהס ז מלכיס שמתבטלו והוסוד שטו העס ולקטו

פרק כז

סוד נסוק אכלו העס כבדיעת כי שך דית הם וארס מלב נתיבות
 חכמה כל א כוללה מי הרי שך וכשהעולה זכאי לעלות למעלה
 בסוד זוג נשמתו עי זוג שרטו שהס אבא וממא' נקראים דעים כדתיב
 וזהו סוד אכלו דעים כי עי זוגם הנקרא בלשון אכילה בסוד לשון
 זוג הנקרא אכלה ומחמה את פיה ויע כל השך דינין שכל כג בצ דית
 נמחקים עי שרשם ואתם יורדים באדירותם לא הכל רחמים כשמי

פרק כח

אריך מתבטט בכל האצילות מקום מראשו ועד סופו ולפי נקרא
 אריך שהוא בסוד נקודה למעלה ולצורך הרחמנים
 נתארך ונתבטט בכל מקום אצילות כדי שיהיו כל שאר הנמצאים
 אחוזה ודבוקו בו ובה יהיה להם קיום ומבא וממא מלבוא' לאריך
 עד הטבור אספיק להם לצורך נשמתו כרצוף עצמם אבל לפי
 שוער אונת יכול להלביש לאריך אם לא עי לבוש אבא וממא
 שמתבטטו עי נעח הוד ויסוד שלהם עהו שאמר הכתוב חדשים
 לבקרים בקרים הם נעח והוד שבקרים הם שחרית ואים ככל
 כמו חסד וצבורה שהם היום עצמו ולא הבקרי' הם עהו ונוד והוא
 הבקרים הם מבחודשים ומתבטטו וכסדר הזה מתבטטו' של
 אשר לצורך תקון נקביה וזהו שאמר הכתוב חדשים לבקרים רבה
 לית דחל המתקשטת ומתקבלת מחידוש געיר בנה' ומלבישי חננים
 של אריך על זה הסדר יורדות הארה מחכמה של אבא להשגת שבו

התעוררות המוחין נעו שאומרי האטל חבלי שנינו על שיש ותנועתם על המוח
 סנסטורן המעטף שלא להשיג בה ואמר ומאיר לשישוקות פני שישה
 מלכות אז לא המוחין נעספין בה בענגה ונקראת בת ארץ לפעולותם
 רק עין א' שהיא גבורה והם המחוריים של פה שבו נעיד וקראתם
 שלומו כשעכנסי בה לו המוחין נאמר ותקם בעוד לילה דתן טרף לביתה
 לט שהיא ישן והיא מחלקת לעון לכל העולמות כאשר אמר בסוד ועד

פרק כט

ונקביה:

קודם האעילות היה אין סוף מתפשט בכלמה שהוא הכל עתה אפיענוח
 עתה אחד טעמים שכינתו מתקן מקום שיבראנו בו כל העולמות

ודמו טובב את כולם ומקייפין וכולם בתוכו ככדור הארץ בתוך כפת הרקיע
 וסדר העולמות הוא זה קודם הכל הוא אעילות ולבנה ומנה הוא בדיאה
 ולמטה ממנו יצדה ולמטה ממנו עשיה יוש לשחול אחד שאין סוף טוב
 אה כולם למה את קוראים לא אעילות ולא עשייה אחר שכל כך קרובה
 עשייה למאעיל ומקום ממנו כחו האעילות ובעם בתוכו ומעמק בלי

האעילות מלמעלה מאור אין סוף ואור אין סוף שמוע בתוכם ונתלק אחד
 אין סוף מרוב השקו להדבק בכלי שטבע הטוב להיטיב והוא אין סוף
 המקיף ה המכה בכל זה ומכחו עד שכמעט אי אפשר לבטולו שם
 כל אכל בדיאה אין אור אין סוף בננס בתוכה לא הארת אין סוף
 עי' מסך ננס הכלי אדם גמשים כך מכה הארת הכלי של האת' ולגה

הסודות שבאעילות הם הטובי מאד ואין לומר שאור אין סוף המקיף
 וכך הכל שאין השקו הכלי להדבק לא בחלק אחד בתוכו למה אמרתי
 הכלי וסדר האעיל' הוא ארץ מתפשט בכל האעילות מראשו לפיכך הוא
 מלביש אור אין סוף ולמה ארץ אנפין נקרא אעילות ועשייה פירוש
 עשייה שבאעילות ומכאן הוא מקום כנסת האין סוף בתוך האעילות
 ומקושר במקורו ועשייה שהוא הנל' ארץ הוא סינס גלוי אור אין סוף

ומשם חוצץ למקורו ובארץ יש בו ה בחינות שיש לנשמה והם נפש
 דוח שאנה היה יחידה כך יש בארץ י איברים פעכיים כסו וחולב
 ודיאה ול' הם י שליטים אשר היו בעיה ובלו האיברים אין שום ביות
 קלות טלמות והם כנגד יחידה ול' כל אשר שאתן לו עשיתו ומקשר
 פלגות הם פירוש גמדים וחוצה להם הגידים שהם כספי האשמה והמער
 להם בשאר הענין הרוח וחוצה להם עוד כנגד הנפש

פרק שלשים

וְהַיְהוּדִים הָיוּ מְשֻׁבְּרִים וְהַכְּתוּבִים וְהַקְּרִיָּים הָיוּ לְבוֹטֵי הַמַּלְבֵּשִׁים
 וְהַיְהוּדִים לֹא לְהַשְׁכֵּחַ וְלִפְנֵי הַדִּינִת הַקְּלֵיִם שְׂמֹרֵי הַכְּבוֹד חָמֵס עֲשֵׂרָה
 הַמַּלְבֵּשִׁים לְהַרְפֵּי דַעַם כִּי הַכְּתוּבִים עַל אַרְיָךְ עֲשִׂים חֲכָמָה וְבוֹנֵה לְמֵאד
 גְּלוּמָה וְלֹא הַתְּכִיפֵם אִם הַמִּזְיָן שְׁלֵהֵם חֲכָמָה וְבוֹנֵה הֵם י חֲכָמָה י בִּינָה
 וְחֲכָמָה וְבוֹנֵה הֵם כְּלֵבָם וְזֶה בָּנָה וְלִזְוֵה הֵם יֵה בַחֲכָמָה יֵה בְבוֹנֵה הֵם
 בִּיכְשֵׁמֶץ יֵה וְעֲדִין אֵל הַבֵּה הֵם חֲכָמָה שְׁבוֹינָה וְבוֹנֵה עַבְחֲכָמָה וְזֹמֶת
 הַיָּד שְׁבוֹחָמָה שְׁהִיָּה וְאוֹ דְלֵת הַנְּעֻשִׂים יֵה וְהִיא בִּינָה וְעוֹד יֵם בְּחֵמֶת
 אַחֲרָה וְהַיְהוּדִים עֲשֵׂהְהַן כְּלֵלֶת בַּחֲכָמָה וְחֲכָמָה עֲמָה כְּלֵלֶת בְּבוֹנֵה
 וְזֵה שְׂמֹרֵת בְּמַעַד יַעֲרִיָה הַבֵּן בַּחֲכָמָה וְחֲכָם בְּבוֹנֵה בְּאַוֶן שְׁהֵפֵד יֵה
 חֲכָמָה וְבוֹנֵה שְׁבֵה וְחֲכָמָה וְבוֹנֵה עֲמָה כְּלֵלֶת בָּה וְבוֹנֵה וְחֲכָמָה שְׁבֵה
 וְבוֹנֵה חֲכָמָה עֲשֵׂה כְּלֵלֶת בָּה וְאֵל הַדֵּי יֵה כֹל הֵי שְׁהִיא וְעַבְחֵינֶת חֲכָמָה
 כְּלֵמָה בְּיֹד וְעַבְחֵינֶת בִּינָה מְיִלְמָה בְּהֵה בְּאַוֶן שֵׁשׁ בַּחֲכָמָה יָוֶד
 דֵּי יָוֶד דֵּה יָוֶד וְבוֹנֵה יָוֶד דֵּה יָוֶד דֵּה יָוֶד וְכֵלֶשׁ מֵאֵל עוֹלָמָה
 שְׁהִיא שֵׁי אֶלְדֵּי בָּה וְזֵה בְּשֵׁמֶת אֵל אֲדֵתוֹת אֵב חֲכָמָה וְאוֹ בְּבוֹנֵה וְזֵהוּ
 שְׂמֹרֵת חֲכָמָה יֵה בַחֲכָמָה יָסֵד אַרְיָ וְכִירוּשׁוֹ שְׁבוֹרָךְ חֲכָמָה עוֹשֵׂה יָסֵד לְאַרְיָ
 הִיא הַמַּלְבֵּשִׁים עֲמָה הֵשֶׁם הַזֶּה שֶׁל אֲדֵי עוֹבֵה כְּשִׁתְּרוֹ לְמַטָּה יֵם לְהֵם
 אֲדֵי וְשֹׁרֵת בַּחֲכָמָה וְעַבְחֵינֶת לֹא הַשְׂמֹחֵל הֵשֶׁם שְׁהוּא אֶעֱד אֲמָה
 הֵי עוֹלָמָה בִּיכְשֵׁמֶץ בָּהֵה וְהֵשֶׁם שְׁהוּא מְעַד אֲמָה הֵה מוֹלֶבֶת
 בְּיָסֵדוֹתֵים בְּיֹד כֹּהֵה יָוֶד דֵּה יָוֶד דֵּה יָוֶד וְכֵשֶׁמֶת לֹא הַשְׂמֹחֵל וְזֵה
 שְׁהוּא יֵה בְּהֵה הַדֵּי שֵׁ וְשֹׁרֵת יֵה בְּהֵה עֲשֵׂהְהַן הֵה בְּמִלְמָה הֵם
 וְזֵהוּ שְׂמֹחֵל שְׂמֹחֵל הַכֵּל הֵן כְּמִזְיָן כְּתָף וְעֵלֵה הֵם כְּתִיבִים שֶׁל אַרְיָ
 הַנְּעֻשִׂים בְּזִמְזִין לְמַבָּה וְזֵהוּ וְהַקְּדוּת שֶׁל לֹא הַשְׂמֹחֵל הֵשֶׁם שֶׁל אֲבָה
 כֹּהֵל נְקֻדָּה כְּתוּבָה הֵן מִן הַיָּד שְׁנִקְדוּתָהּ בְּקִמָּץ שְׂמֹחֵל הַקְּדוּד שֵׁן
 וְשִׁתְּרוֹ שֶׁל הֵשֶׁם שֶׁל אֲמָה הַמִּזְיָן שֶׁל נְקוּדוֹ בְּקִמָּץ וְהַמִּזְיָן שֶׁל
 נְקֻדָּה בְּשִׁתְּרוֹ וְשִׁתְּרוֹ שֶׁל קִמָּץ שְׂמֹחֵל מְכָה וְשֶׁל כְּתוּבָה שְׂמֹחֵל בְּלֵת
 מְכָה שְׂמֹחֵל הֵם שְׂמֹחֵל לְמִזְיָן וְזֵהוּ אֲמָה אֲמָה יִכְוֹלָה לְעֵשֶׂה לְהֵה
 לְעֵשֶׂה שְׂמֹחֵל מְכָה מְכָה אֵם לֵה עֵי שְׂמֹחֵל מְכָה מְכָה מִן מְכָה שֵׁ
 וְהַמִּזְיָן שֶׁל הַבֵּרֶה הֵם גֵּ וְזֵה גֵ וְהֵם כְּתוּבִים שְׂמֹחֵל
 קֵל וְשִׁתְּרוֹ קֵל שֶׁל אֲמָה וְעֵ שֶׁל אֲבָה הֵם קֵלֶע וְכִמָּץ נְעֻשִׂים
 קֵלֶי וְזֵהוּ אֲמָה שְׂמֹחֵל הֵם יֵה וְהֵם קֵלֶע לְכָתֵף שְׂמֹחֵל הוּא שֵׁ יֵה
 כְּמוֹ שְׂמֹחֵל הַקְּדוּת וְזֵהוּ הַיָּד אֲמָה וְזֵהוּ כְּתוּבִים קֵלֶע
 שְׂמֹחֵל שְׂמֹחֵל בְּהֵה שְׂמֹחֵל אֲוֶר מְאַרְיָ בְּעֵמֹל לְעֵיֶד דֵּרֵךְ אֲוֶר

הנרביס וצו הרבי' הם שתי מועס שז שבע ושבעים ויהי' חסד
ולר' יה' פשוטי' עולם ס' וזהו שאמר הכתוב הנה דשלתו של עולם
ששים נבדלים סביב לה וידושו הוא כי שלפניו הוא ויהי' חסד
מתודע שמגיע עד הכתמים של ארץ באופן של ר' יה' עולם
סביב לסוד זה שהוא טכס המגיע לכתמים של ארץ ויהי' חסד
הכתוב הלך לך סלמה טחם לו השתי כתמים שעול' אל שהם סומדים
ספוד זה ומתנס לנטר' את סריו הנוטרים מתהפך זה שמתהפך זה
מאור שבתוכו שהוא את פניה השומרים את הפסל וישבאחם שהם
סביב להם שהם הקלעי' שפירשנו ושני שמות הלו' שזכרנו באה' שלב
אותם עם השמות של אבא וממא עומם שעול' עב קטא שעולם
זכור ממנו' לזכרה והמחורים של אבא זה קר' ושל ממא קר' ו
עול' תשכח וזהו שכל הזכירה מעב כעם ושכחה מחחורים וכן יש זכרה
ושכחה באבא וממא כן יש זכירה ושכחה בעוד ונוקרה וקטא שגת אמת
שטרשנו מתנת אותם אמא לרחל והם קר' וזהו דעת של עולם קלה
שאמר הוזה וידושו כיוס לגעלה לב אדם ומקבל אבא מארץ
יו' וממא מארץ יו' ונכפלי' באבא ונותנס לממא וזהו הלב' אדם עול'
קר' והם קר' שעול' קר' דיע' וגם כן יש ה' פעמי' דין שעולה קר' דיע'
וזהו ש' של אדע המתיקס ולו השך דיעים הבאים לממא נותנת
אותם לנלכות כי לגעמי' אעית' לברתא מתמא זכר' קר' עומע של עב
להים ומז' יש בה רב קר' של להים ושל אדע' שעול' תמ' וזכרה מאר'
תמ' במרידותה היא עמדת שכל מודל' הדיע' יש בה המיתוק של עמ'
שאלו הוא ב' פעמים לב של היות שיש באבא כמ' אים שערבמת' של
דיע' של להים ושל אדע' באמא והשע' לב היות הם א' לאבא ומ' לעד
ומבא נותן לעד הלב' של גכ ועולם טמם ומז' ממתיק' הגבור' ומיתתי
מתק' כשהטמם הם וזהו החמימות של שחחית' אבא מתמ' ו
לממא הם נלבושי' בלב' אדם ומכח אותו הדין מתממס' ומז' חוודים
הגבור' להתנתק מכח הגבור' שבהיות' ופסדסס מתממס' וזהו סוד
וחם הטמם נגמס ומאמר ויבואו מרתג' ולא יכלו לסתוב' מים ומתה
כי מדים הם והנה אבא וממא מלבישו' לארץ כפדר' דהא אבא מלביס'
לארץ הרצוע ימין וסבתת' עשה הראש של וממא מלביס' קלע' ימין
מעשה דעת כדי שיצא ארץ לארץ לעיני' ארץ אותם סרבי'
והנרבי' הללו הם שתי עינים שתי מעס סודס' דפד' דיה' וקחית' סלס'
אלהם

ונאמר הוא שאלו תמים מעצמם לא יתקיימו ויחייבו את אלהים
 ותקביה לבנימין סמכותיים (ולעמים אתם שדורוהו יתקיימו ויחייבו
 ואומא הם תמים דעים לגולם כי כתיב אפס כן כחאויסוהו ויהי
 לעולם כן שהם על ראש אבן חנניא הם לא יתקיימו ויחייבו את אלהים
 הגדולה שבדן של ארץ שהיא נעשה כפי גשעם ויחייבו את אלהים
 כסחק שעתה חוג של ארץ וזמן עתה וזמן עתה וזמן עתה כדורגל
 של ארץ כדורגל ואת אפס כן כחאויסוהו ויהי לעולם כן שהם על
 כפי עומי הנוגעם זה בזה כחאויסוהו ויהי לעולם כן שהם על
 ועוד ותקביה שום דבר לקחת סודי הכל הוא הפעולה קרובה
 בעלת חס לא אבא פרעון אה עם הצדק אפס באמתות להעמיק פו
 כנודע להמעין המעמיק בהכחחותם שלא יענה בקרואו הפס ריב
 המוקדים ויש מקום לעשות ככל סוד (סוד) יהיה לקים איש לאיש ולעם
 ועל אחת פותחנות באקום שכותבו דבר בהיסוס כי לא ידעו כלל לעמק
 הסגור ולקיעוד לשוט בבוד דוחהקודש כגון דגל כלם שנים עד סוף
 באשלות ועמק וזמן בבחלת אקום הוא עד סוף העסקה וקום שחור
 להיות אן סוף וארץ כרבו עליו שמכני זה נרא אקום לבי שאמאדון
 בכל העולמות וסוד ובאמת איש אגלה כי אם עד סוף האשלות אקום
 אחד אולד הולך עד סוף הדריה ולא אקום איש מלפני כי אם עד
 סוף האשלות והמעין בסודי לו סודי שהוא כשעמו אקום אגלה
 וכמהו אשלות שאבא ואומא איש עובדי טבור ארץ ששם שם אשלות
 אומר דגלי אבא ואומא שום עד סוף האשלות ולא דיקו בעלג אבא
 ומטא שאינם עובדים טבור ארץ בשום כנס אבל ישל שמה ובמה
 הם פרעוה התחננים עובדים ושלבטי עד הנעלם עד ששעמו השרב
 לון מהיר חיים קליפוי ונחא שאין מקום לקרוא בסמיות מה אשלות
 כותבי מעט החכמה שלא נרגד חו מקום לפשות ובמה עמקם
 המהריכו עולמות ואחם אפדש דבריהם הסותרים זה את זה בשאר
 ככע עמקו (של כל עמק ספר הטעמי ונה הוא מולת נקרא אף וחק שאין
 לו סוד ושילב כמה עולמות ואין לו סוד ואומא דיקו שמה סודות
 עלמאם שאין להשיגם כי אם בשורת גדול סמך

פרק לג

ואומא עומדים אחת העולמות בשבט זה חופל עליהם מבין
 אבא ידעם געוהנים תמיד זמן חוג שילוש הארץ ויש
 על

ותמידו אבא ואמא בנות אחד הנעשה ולתפארת הוסיף וכתב
 חזקן עומדן לנתי על ימיהם: **פרק קמ"ד**
אמר רבן שכל התגלות והתיקון העולמי שי עשה: **פרק קמ"ה**
 על אבא ואמא לא יחזרו דיקם לכן אמרו חז"ל בעיני
 ומוני לראו בזכות תביא מלתא לא פוזלה השען חזקתם ופוזלה
 שם הם העם פנה דרין וייעין כל דיען דכל בעי עמא דראש לזע
 חזבד: **פרק קמ"ו** שר הנעם בר ומלת חלן בעי חיי ומע לאו ש
 בזכות דיעין להו לא בזוהי אפי' חזא זופה לקבל תפלתו וסלבו מנחם
 דמיה בקראי יבעי ותתפלל חנה על ידו למועה מעד אנטן
 שנקרא בשם ידו כי סתם הויה הוא נעיד אנפין בכל מקו' פניע
 ומאמרו על דייקא לעילא לעילא שתי מעלות למעל ושתי אנפין
 ולמעל ממדריגו אבא ואמא הוא אגרא דמזלה עילא מיי דפתי
 הנע יוסף על יומיך יי' שיה יוסף דייקא שהוא פלשון נסתר דמיה
 ליה למאור הנני מוסף שהוא פלשון אפי' אושיו יוסף שהוא
 נסתר כלמד יוסף מן שיש צידו להוסיף ופסג חסיו שלמים נסורו
 מקץ שנה של אחוהי ז"ה ונקביה כיוש לו חף סגרו מקץ אהיה
 אחודיים וט"ה גי' ספירה ומריכות שעס הוא מתקוץ אריך מותו
 דיורה מאינן שעס קדמוניות שאמרו יומי של הקב"ה אף שאין
 שלכן נקרא אריך וזהו שרמזו באומרו על יומיך ז"ל על סתם
 יומיך דזעיר הם הימים אחי' של המזלה דאריך שהולך ומתפשט
 עד ראש זעיר אנפין ומ' הוא המוסף מי שהוא נסתר הוא אריך
 שנעלם ממנו מאד בגלות החל הזה ולאו כל אדם זוכה להעלה
 תפלתו למועה: **פרק קמ"ז** מנוע דפתי הנצלך על יי' יהפך והוא יתפללך
 על יי' דייקא שסתמו זעיר אנפין כמו שאמרתו למועה שהוא
 למזלה מעד אנפין שמתפשט עד ראשו כנודע:

פרק לה

מפני שאמרו למועה שבעי חיי מנוע תביא במגל עדיך שנ'
 באיה זכות מניע שם תפלתו ולמה שם מניע תפלתו
 ונאמר אנפין שיש באדם סוה מעשי טובו לא יסתמו לו שער
 המולכו כי אם בזכות החזקות העדיקה ומילתת חסד לעצם
 כמו שגודע זה מעל ר' יצחק ערבחה תלמידו של רשב"י שמוע
 זמנו למות וברגלת רשב"י עצול ונעשה עדים בסוד להבדיל

בהדין סלקן נהירו ונתן שפתי דשמיא גמתי דמחזיקי דמחזיקי
 צלותה ובעתה מברך למאריה טי שמיא דדין ודין ודין
 צדיק האלה כי פיהו וריתו הא כדין כלת נהר שמיא דמחזיקי
 מעט טובי מה שמיא מעט ליה בלאו הכי מטעמיהם דמחזיקי
 מקודם אנתגבל כמו אמת ולא נתן הגוף להאוי לטעם דמחזיקי
 טעמי וזהו אומרו בגין דאמת גופא דלא יכילת שמיא ליה דמחזיקי
 ביה עד דיבטטון ביה וכדין נהיר ואתא זכדא בדיח ויהי שמיא
 ומתגבלי פנה ליה בהיות שהגוף רוצ ומחזיק הגופו והנשאל חסד
 בדברי קדושה מה מתגבד ליה ובסודין הש"י מטעם אמת שנתון
 נכבש תחת השמה אמת מעט זהו הגוף דלא מתנהידי בגופא
 שהיא השג' ולא סלק מהיא טי דיבטטון ביה דל פגוף שהיא
 מדכחו ביסודין של אסבה כדין נהיר סגדו מחזיקי בלי טעמי דכי
 וטעם זה אפיא וכל מה שבטא ספק כד דטעם זה דרך גמתי ו
 ומגדק כל סטריין ולא יכיל לאנהיא כלל שמיא מעדין עליו אמת
 הדין ומחזיקי מוחק ומגדק כל מה שיכול כמו שמחזיקי אמת
 בדרך אמת לאי ואת ומחזיקי ליה אמת תדבר נחת העבלי שיהי טעמי
 ומחזיקי ומגדקי לכל סטריין ומתוך צערו אמר שילקח הקב"ה את
 הנשאל ולא יספה הקב"ה בזה תענה אמת חבל על כל שג"ה בלתי
 על עממדין ודין כי מה האדם יבליעל שנתון אחרי הנשאל
 שביח על עממדין ודין של אמת ובני לאתדמות ליה ולא יוכלת
 כחוק צבתי אדם ונעל ותי עדין יתן כדא מחזיקי בחן אמת ליתן
 חוקת חוק כלל שקב"ה נתן להדין ביה זהו חוק אמת ליתן
 על הגוף נהין דש ועדין לעממדין של ליע אמר מלה מלה אמת
 הדין נהי ממחזיקי דהיא זהו אמת אמת ודין ליתנה מעט אמת
 דכלא ואתה המעיין דהא גם דאם עד יתן סגודי הטנת הקב"ה
 להקד האדם מרבה לטובה ורחמנותו מביע על כל היגודי אמת
 שתחילתו הין מרי וטעם מהגוף ורחמי וזהו חוקי הפסוק אודך יי כי
 אמת ביישוב אמת ותחמתי והוא כותת הפסוק יסור וידע יי ואת
 לא נתבע ולו היסודין באים מאבא ומחזיקי ליתן הבעס כדי שילבו
 בדרך הטוב והישר והלאה עשה שירא מלפניו כמות אמת ודין
 יד מיהו בסוף מועלת קימת כי אמת מאת מאת קצת עליו עד
 מאד אפי' איגיע הקנה לטבלת המרד וקבלו ענינים השמיא ט

שער אבא ואבא

ופושעים נמי שיהי דיכאן לכל בשר עד שאין עוד חן ורחמים
 להיות להם נחמק שיבואו למחמחות למוץ ה' עצמות וזה בדין
 הסוף צדק ה' בכל דרכיו וחסוד בכל מעשיו ומדת הדין והצדקה
 להם לנפש משורת דין ועל זה נאמר פאכה לכל אפליסיה ויהיה
 על כל מעטץ הוא קמי על אותם אה אידאן עבדין אפליסיה
 ממה שגזרו להדין במקור החיים עד שאמרו חול אין מקבלים
 המלאכה ומשגל למדתו לדין התחיה נכ שיש למשפט רשעים הלא הסקולדי
 אחרון ומצאנו לה' רמז הסוף והיה מדי חדש השע שנכפל בנפשות
 ישעיהו בסוף הספר יבוא כל בשר להשתחות לפני אה ה' צבאות והם
 אותם שהלכו אחרי תאות המצנות שכולו בשר שבארעון בשער
 הקודם וכל הוא דיבוי שגמר המורוק שלכם יהיה להם חן ורחמים
 קרה להם עזרתו בציאת משיח ולזה הוא שול בכל טע וחמסי למישר
 מתי תשוב תעטאנו למחומות הארץ ואמר להם לכו לאבות שעולס
 ודמו לזה צדיק כתמר ירח סת קרה שפרח מן הארץ בסוף ימי
 כארז בלבנון של גע יטה ויחרו נאכר לעוש ניהנס מלשון ויטכר ה'
 אותם בך סיסרא וכו' שהוא מלשון מסידיה מיד ליד באולה תפיה לו
 ובה צינע חמנותו על כל היעור לפי שהיא בנה עולמות ופחריבן והם
 השמות של העולמו שנקראו ממש עמאת של עולם התבון כי עולם
 התבון הוא סוד העט שנבר בו הטוב על הרע של ונפש כו תחמא
 והם דמעות העסוקי ברע ואין להם מנתם באמדם למה ברמחמא
 בבך שיהיה רע גובר בנו וע' נאמדי משחית נכסו שאם פרי השנית
 עולם התבון ונפשות של דרו או ירעה מפני שעולם התבון הוא שור
 עולם העט שהוא רע גובר על הטוב וע' ה' הוא סוד הדין וע' ה'
 שיהיה אחר התחיה הוא יהיה סוד עולם השמיה כולו טוב וזגן אחרון
 הוא יעשנה ומי יאמרו לו מה תעשה נפשו שהדין נותן שידקם על
 בדיותו להיטיב לאחדותם אפי' שיהי כושעו ביותר גאולה תהיה
 לזה ואם למה לי כל זה וכלא כבה מרשתי וכו' בדימת הבחירה שזוח
 אכר ועוש מי אפשא בלאו הכי ידיעתו של הקב"ה אתו כידיעת
 בשר ודם כי ידיעתו של הקב"ה מקבת זמן הש"ה סקענו ועד קעתו
 דהיינו זמן בריאת כל היעור ולגוליהם עד הפסקן האחרון שיסמ
 לחכמי ל תענוגי בן עדן נמצא שידיעתו של הקב"ה היא טובה להפיר
 תאוות ותחממותו שקבל עד יהיה נקי ואז סוף ידיעתו לטובה כח החלת

מדין עמך בדברי אלו חיים של הארץ ומתעבדו ומתעבדו ומתעבדו
 לבטח ותנוח ותעמוד לגדלך בקץ הימים ו...
 זאת ועוד אחרת קטע בסוד ציבור אמת מלאי חסד וחסד לאלהינו
 מלפניו באשר נבטחו אמו כן להמחזיק בהשגת השם והגדל השם
 העין כולם שלו להקצה כגון שבחתינו של אהיהן במופת ישיב של
 וזהו אמרו היה מעשה העדק שלום בין הקב"ה לבעש דזה לא יקח אשתו
 להתעבר בו שמה אחת מצדדין ומפידו ישראל אשר שנתקו בבעש ביהו"ל
 חפדי השכנה וכו' אודע מעשה בוסר תארי בלה פלס אהר ישב הרב
 לו לריח טה גביות ומלגודיו ישבו לבטח ומכנס כמנהג שגור אהדיח
 שחבר ספר מדרש שמואל על פירוש אבות לומר עם הרב עסק א והוא היה
 עדיין בחור רך בשנים וכדמותו הרב ול אנכנס קם מלפניו מלא קומתו
 ואמר לו ברוך הבא ולקחן בידו והשיבו לביטול ודבר שמואל עיכובאמס
 וזה כמנהגו מלכנו וכמנהגו חיים קלטריו עה בסימט שיהי תקין גדול
 אמר להרב מדוע לא אהרל להתאמן מלשאל לזכות למה קטע כלפי המור
 מלא קומתך ואמרת לו ברוך הבא מה שלא נגרת בן מקודם אל חייך לה
 מלכנו זה קהמור קומתי מלוא קומתי ולמה לו אמרתי ברוך הבא למה ליתקם
 בן יאיר כבדתי שנתנו עמו לעולה מעל ראשו שנשטתו והלכזה חיים הנה
 בזה המור שנתנו שפטה חיים הנה אמה מצד שנתנו דברי לקימה חלפן
 מתעבדה חיים בו שמואל להחזיקו לעונרו במעוט כלו ונהוסוד כבא למה
 מקיימין אותו מלפניו כי גבף מעולה במחשב חיים עדין לעט איה מצוה
 גדולה תבין באה שמה של עדין א מאותו העול שנהגו במעול לדדוק אחר
 אופן מצוה ומתעבר בו ובה יש כח ביד האדם לקיימה כהלכתו ולעול זאת
 היציר של אדם היה מתגבר עליו והיה מתעורר שלא לקיימה ועדו שאומרו
 בגמרא דקידושין למלא להם עונרו אנו יוכל לו ושאמר מהרה חיים עלה
 את דברי הרב קס ודף אחרי רי שמואל הנה לשאל לו אהדיקו דברי הרב עה
 וכשהשיב אל חייך רבי שמואל ששאר לי מה מצוה בא חיים ליד שנתן וכך אמר לו
 הרב אל ר"ש חייך נמצת שקיימת חיים הוא סהים באשמורת הבקר קומתי
 מלכתי לבית הספר להתפלל ובה ליכתי בדירי עבדתי של בית א ואשועי קול
 ככיה גדולה מבטע ואמרתו מקורה נא מראה על מה הם בזכי וראיתי אתם
 כולם עומתי שבאוטנבי לילה ונבבו כל אשר להם וגם מלפנים השיימת עליה
 מיד נבמדו חמתי עליהם ששטתי את מלבושו מאלהיה לשאטם מעל לבטל
 הבית ומתעבדתי לבתי והלבטע בגדי שמת והתך דומה שישך שאל לבטל שמי

אשר נאמר והנני נראה פי עדין עיניך נשקף ופי שפתיך יתקדש
 ונחיה לך אמן עשר ואלו דברים שנים ומשפוטתם לך ויחיה
 לך אמן ודך השמות כי כל השמות נעשו בפיך ודך השמות נעשו
 ודך לשמה להיות מוחין לוא ולכן אמר ונאמר הם הלך ונאמר
 אדך ועד פ האבר תכליתם הם לעודך אור המוקד פאמר ששם לך
 בושלח המוקד אותם ואים צדיק לאור וקח אור עין להם שמה ולכן ארצו
 האור הם להיות מוחין לוא ושארם הם חלקי כל אשר ומהשאר שם
 לפדנות אור המוקד הם נקראות עם המוקד וארצי אשרי נקראות וקח
 הם לכן מוקד כי השאר חסות אסור הוא שבושם הם במה המוקד
 ולכן אין לו שיעור הכאש אבל זקן ש לבמה ובוה תקף מה שוד וכן אמר
 הרת עולה ח נאמר דקרא דאמא ולכן פכלו ²² ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹

חמדי כתיב ל' הנשי הוא הנשפלת וימין
 מוכני שחורה הלכה דשמיטה כטויה
 השער הזכר ה' התפללתי כלומי כי סמך
 חק ערות שנים בן כ"ב סגה ומבוקק יחא
 שגחיה אהר חובקת בן ולזכר מגאזמך
 דדקייט שם של ע"ב היוטא מק ל' ^{ל' ד' ד' ד'}
 במעין הבקוק וגם מלת הבקוק דוסט
 שע נדע שטרה חנה שוגמית וצדקת
 חלה הדלקת הנר טרה תקנה כלם עדי
 יונה ברוכה מעייה בעיפה דדימ בשפיל
 דכרוב חדל להיות לטרה אדח כטשיט
 דכרוב לנה תוצרך שתבואינ' לך הנ'
 ענה שחת מלה הנ' חנה תקנה נדיה
 גמ סני דכתיב ושנים שם מטה שלמן
 כד הקמח לא יבלתה ופימנך של
 גה ל' עחק ע' מול חקבוק פתג ע' יח
 דם אין לעבור את האדמה פי' למה
 נאדח אין כי ר"ת של ש"ח הוא תיקון
 באו לו לעולם לא נתקן שם מ"ה שעלה
 אלו בלתי אורו הטרה עולה חו"ה דכתי'
 אד"ם הזכר הוא אורש הה"ה והמילוי
 לא שהזכר עולה אד"ם וכולל אה
 עותיו שהוא המילוי הזה וכל זמן שלא
 נקנו השלש מעות לא היה שם אד"ם
 גוס עהו שאמרו ואד"ם אין לעבור
 מיסוד בינה מת בקצרות טנים בכל
 כורא אס כן מרזע מה בקצרו' שני'
 בריאה לעולם הבריאה הוא נתמוה
 אמא כן בתה כלומי שא"עפ שבאמא
 מתעטט הנבורח למט' פוש' מעולם'
 ריאה כאמא כן בתה' ובעיהו דקייט
 רי' ל' לענף והוא בא בדמות פייח

עצוק וגם הען עשה כשיר את לבו
ועתה ה' ה' רחם הרץ נמוכה ודע שם
וחמה מאס נחצבו נשמת רב המנוח
בסוד נקצרה ועל נקרא בזוהר נונה
יסודי וכמו שהיה בתוך היה לעולם
להשפיע למלכו ושורש נשמותו של
היה בעקו כי יהו' הוא בכלל עיר
השם של יהודיע רל יצע כמו ויד
של אבא שבו הידיעה בין איש לא
דעיד של אמא שיש בו טעם ב' על
ב' ב' טעם ב' שמות של הו' ש
שהם מיסוד בינה שכימא של אבא ו
בן יהודיע בנינקא שפיה צע של
מכני שהשל' שמותו באותו צפון
מתע קסינופיס שעשה וזהו ששם
ביום השלג רל כי ביום השלג שבל
שהיה מסתו ומדיחן שלא לעשותו
האדי שהאדי הוא היע'ר והם התו
על ה' נקרא דיין אינו התכונות דא
המריח הריח גסם לתפא ובהיותו
קדושות וטהורו וצברט עם אשר עט
אמא היא מדיח בהם כציכול ונדו
שקם גננקבא אתם חיים בעה' אד
הנצבנות גרמה מיתה לעולם וגם
יודדות מות כי שר'ל במלכות
והפירוד וכל השמות הצמים חז
להיות שהיא מדיח הדין הקשה טע
ולנה מכונה בשם נקבה שכימא דיין
בן הדי שגבנה לשדה ועל זה נעק
אמר אוק' לא ברהם וגם נתי לך
ועל כן נעש' אחיה וגם סעב ותהר ו
ג' אברהם וגם שמתל נעבנה למטה

על שמואל אחר מותו והיה מלכה עיניו לטובתו ויהיה שמואל
 כהן תורה שיון כי בראשית על כסוף את שבתו ושלשום יאמר
 וכלם כסוף פנהו בן יהודה אחר שירע ד' לצוד סכום כרם ויהיה
 פוטמא סכא זכר כל זאת על א' עתה קוד כד לאוטה ל' אחרת
 על פלגולו הרמטין והבן זכרתי כד חסוק ובעתה יאמר עלמך
 אחר כסוף בן המלך אבאנו בעור קרב ושכינה והוא בא כחמות
 טיעה דעב על החמור לרמוז על סוד שאנו רטביעה בתקוה והרד
 ארץ ית' ויגד לשונם קס בוציט קדישא וכוליה פארין ל' שאר
 חתום אבא ברוח אור שמעון פדס ודא קדוה סכא לה בעה לעולם
 אחרת קודם לבשקה לה ובגין דא פרהזכאה חלקנה דזכינה לעמיה
 אבא זכרתי דנלותא לעמיה דאית קס' ד' לעור ואמר ופא מין
 דא חסין סכא אור ודא רב הועבדא פא אשתא פדס דשאול מתלבט
 באורא דכפל דאורייתא דבזמנא אצורדיא שבתא פא אורייתא
 על אלקי הבל' דמלקין מכומבין באורייתא שמתין יתקוה עלמא
 דכבין עלייה ומתלבטין ביה וקלין דכורין דאורייתא אעצבדילין טעמין
 ודכבין עלייה ונתין בהאי עלמא ואפי' מלאכין וכש בחיבור דא
 ובמאד' דהאי חיבור דצוה קב' הנה השמים ושמי השמי לבמאד
 בעמיה לבלות פודות דזין דאורייתא סמן שמעיט אנוהת סכא
 דסבין שתיק דעתיקין ואח' ליה שמעון שמעון ולא אמר ליה דבי ידע
 שהוא קב' דכתב ועתיק יומין יתב לבוטה כתבג חויר שהוא אורי
 מדישא דמדיק אנתין ולכן אמר וכש בהאי חבורא דביה קב' שמי השמי
 ושמי השמי כגוונא דסיני ואינו נחית עליה לאוקמה סכנתה בשבן
 דבא מלאכין וכל שמעון דאביראון ועודין למברי הה' כי אשתא
 ישגכה עמונו ואת אמר אינונו פה עמונו עומד האם ובעמיה דאחלה
 דכומיה אכוסים וקלא דיכליה בא כגויא דקלא דמארי שישבו עמו
 אחוה של אור שיש בו רמיה ושמיעה ש' קול דברי אהם שומעין
 ופאמר וכל העם רואים את הקולו שניק' הואם אנתין של אור
 וכל דיבור ודיבור אעצבד כד פה מלאך ונשמעת דיליה בגי' ו
 מכרזין לשלמא כד סלקא בכל ליליא הכי יקרא ל' יוקא דאחלה
 ועין החבלים של כתורה שחמדו החכמים בידעל ד' אביתא
 היה להם שלם דאעילות וקראו בע עלייה דדיבור וקדש פוטמא
 פא אשתא עמוד מין נוקבין לכורדי העמות האתים ופא על' מן

על שנתה וכן הנהגתו ושמעו עשמו ואפ"ה קלט סוקרוס הפסוק
 המורה על כוונה נקראת אגון לכן הכונה הכונה ולהיה
 מה דומה על אגון. להבטע הקטע הקליטה של זכר ובה דמיון
 למה המן והדמיון על חמור ש"ע ע"ר רוב על המה. ודל"ז
 הענין שמתקבצים הקליפה לשעור סת ישראל ש"א ואת המוס
 תעבוד (לכן נדמע בדמו טייעה רוב על חמור דק אלהו של
 בשעור. שהא פסוק) השמיע מרכב עליו ונעשה לו עבד והצדיק
 הכניעו גאות הקליפת וכל מקום שהמציא כתוב בזה שרוב
 של חמור הוא נעשה להכניע הקליפות תוך כדי כעס. בן
 יאיר שהיה לו טעם אחר בנוסע לתקן את בנו וגם זה הענין
 בנהו כשביא להדמות נעמו לחכמי בא כרמות טייעה רוב
 על המה לרמוז על היסוד שהיה רוב של המה שמוך משכר
 חמור גרם כבמותו על אברהם שקודם שתקמו היה שמו
 אברהם וטעמה כמען גרם אהרן שהגיד היסוד שמון אברהם
 שגמלה חמור חסד ו העולה דמיון ודע כי כמו שיש חמור לעצמו
 בקליפה יש בקליפה חמות מנין והוא חמור האפריזי לאבוקי
 חמור אבס המ כמד והחמור הג מנין וכן שמוך ל עקידה
 שבסמנו עם הארץ היה חמור מיתן ליתלמודי חכם ואשכנז
 בחמור הסור שבים. הוא סמא זכר בסמא דטמיה יש שור
 מן פירוש חמור חקן ממנו כמלה עינא טישלו בלי תוקי כחמור
 ויחד ממנו הגיחה הרי לנעך ששור וחמור הם מיינין ופסאם
 של חמור ובקדושה גב שור כר מקרן ספרים וחמור מנין אברהם
 פסוק חמור ודע שטמעה ליה בן כח היה חמור ולהיות שביא
 על חמור עב וזכרם בא בגלגול חמורית סקודס נתן לאת
 של פסוק סמנה ביות מענה של כל אף כמ שמוך דל בשוק
 וחמור חיותי (אח"כ דמר בגלגול חמוריתא של ל כניחא בן יאיר
 ש עעץ ל פיח בן יאיר היה אברהם שקראו ראבי חסדא
 חמוריתא שביא לראי נפש ישמעל בנוולתיות שהיטמעה הם
 נשום ובלעם לכן גמנה השנה שלושת ימים בלתי מכילה
 ושנה בן שחורוהו לר כניחא ועשו א הוא שור מועד ועשו
 חמוריתא שן שן חק עם הל חמורין של עשו שהם פסוקים של
 חקן חמוריתא ולכן היעקב היה רוב על החמור כחמור בחמור

שער התפילה

סודות אבא נאמן ונצור תוקפיה והטען הוא כי שישיר אבותיהם ויהיה
 אמון עד התל שלו כאשר אבא בלה ובגינו שם פוסטם פקום המלה
 שם נספק יסוד דאמא כי היא נקיבה ויסודה קיס לבן נקראו יסוד. שלב
 החובות הנתר ויסוד אבא העלך בפ שלישי מעלה של נע פולה של נסוד
 עד דבליו שהם ג' כ"ד. טהא עב דיסוד אבא ש' עליו (שלאג' ס' כ"ד ע"ד
 אמא אתיק שהם ב' שלישי המפוסים ודק שלישי א' נשלה סטע ומ' א' א' א' א'
 השליש אין למלט' טע' מומט ט' היא תתג דגל' נציר בגלות התל הז' ובשנת
 היום הלכת לא חודש דהיינו בנהי שלו כאשר אבא במוקומו ומ' הכד
 הז' במי הנלות נקראים בקבלת ימי הרעה ואחד הגיעו הימים שאמור אין
 לי הכן בהם ועל זה נאמ' משער הכ"ד על המלכע מנע שהיסוד דאבא התק'
 נכחו הוא על מלכות הנקראת באר מים וקיס כשיש לה שטא מכלל דהיינו
 אבא ש' והכח ויהיה בעליה והחיות של ז' ונקביה בא ממש ולבן תרין
 אהיה והיה אחת עולה חיים והס ח" המלך של ז' ונדבר ממנו במקום
 הדמיו לו בע' קפה ושפתיה ואודות זה נקראת באר הטובע מים חיים
 מיסוד דאבא אבא אית' טובע אינו נקראת באר מלכא אין מקרין ומשיר
 שטע מ'ין וברין:

פרק כ"ד

נ' ודודי נעטינו יסוד אבא כשנכנס תוך ועיר עד התג ובהיעו של אבא
 מקום מגולה כי שם נספק יסוד דאמא (אז התיה טבונספג אל צד
 היסוד העיר ומתכ חונר הכמת האר והכ' אל צד השמאל יועד והתקום
 הושר החלפה לאמנע ומרד ודרך היסוד ועיר והנה הכן היה מצד מקרה
 בהכמה ראשון ועש' כבוד מצד אהרן בהכמה שעה והבאר מצד מריס
 באמנע בהכמה ג' והע'ן הוא טהי' של תבונה יש כלפס נ' די אבא
 ופנה דאבא ידדה לטח תבונה והכמה של אמנע לתוך של מלך פבא כי לא
 יכלה לקבל יוגר מה השוגר ודע' ש' שהם ביסוד טלסם כל' מ' מתחבי פתיר
 והיינת בא בשעת שהיא סוד יוסף הכל כקור אמנע ט' כי לדינת' פתור דבס
 נאמ' שטעול' ג' זה היו מוכים ובטשים למתה בוסד ג' נעולות' אל דהיינו
 התק והעט כבוד והבאר ולהיות טעולת' יסוד אמנע היא קצר ופיה ברת'
 נקיבה לבן הויעה כד מואה וכעלמה נקיבה דהיינו פדים אהובים והו' הסד'
 של טעמיים לוקח הזוהר לאחדן שטאלא אג' טהא כן ומסה שהיא לוי
 לוקח איתו מוינימא ולפעמי' אבכא ונראיש דבדיש אל פותרין זה את זה
 אל גדול וכוונת דאודו של מרעה ש' שכת הון שהוא מצד חין של אמנע
 הלא' הדפה אותי מנודי הק' מימין לבן אהול קשה פוונטנו של אדש

שהיה ליהוה ונתתן אנה לשי גרובן היה שפיר קן של עוונות ושל
 המלכות ושל חיותה ונתתה לו כיהוה כעין שיש מן המלכות ונתתה לו
 שפיר שפיר קן שפיר ביהדותו בשער שלם התורה והחיים שלם
 ושלם שפיר לתוך תבונה והיסוד שלו לתוך יסוד תבונה יצאק סוף
 מספר לגי אמרו מספר קן התורה וכן שהיה יסוד שלם לתוך שלם
 ומספר הספר מספר שפיר אבא ונתתה לתוך יסוד אבא שלום
 שפיר במספר המדינה ושפיר הארץ נחלק לבאן ולכאן לבי שלם
 הספר מספר ולגי נקראת הדסה מלכע שיוצאת מן החיים והלך
 ענהו חגת של ועיר דהיינו שיש שפיר שפיר שפיר חסד תבונה
 ושם האור בתוכו וזה האור הסתם הוא בשני חיות ושלוש א שפיר
 ומלכע זה אנו אומרים שהלש הזה אבא לא ה' שיוצא תבונה מדת בלב
 מוקם לבי השלש המגלה מן החסדים החסד מן השלש הסתם ועל זה
 אבא הספר דודי שפיר ונכלה באוהל רעמי דודי שהיא האור והחיה
 ומשפיר ללכתו הוא חבת דודי וזו ענה כעס כדוס מוקבץ סג ביהדות
 לך נון סוף שן שפיר הוא יסוד שפיר כוללה תודי ככללה עשיר
 הספר הוא סוד שפיר ושליש מוכו דהיינו גדולה ופירוש שלוש לת
 כד אמרין שפיר ש וחס סתמים ומכוסים מן אות סלש שפיר לבי
 סתמה ככלל והענין ב חסדים וב שלש מכולם ב שלש לת וסג
 הוא שפיר נב שפיר ביהדות וזה של ב שלש ביהדות ונתתה
 שפיר ויש לבי שפיר חסדיו על כה שפיר ב שלש לבי ח
 הוא כד וזה לת השנים היקרים לב קטשו לפי המנהג לומר חסד
 היתר נמשך שפיר בן דודי שפיר ע של ספיר ואמר דודי שפיר
 שפיר האור בלי כיסוי ופירוש עין שפיר חסד עין בעין כדכיל ולרוב
 באוהלות כי בדידת נה דבונה בעיר תולה נכנסו לחבל של חסד
 לרעות ולעוף אבא לנה והענין מנהי שיש לקבל ומדי לפי
 לפיר ולכך שפיר הב חסדיו ושליש מוכו ביהדות ופירוש שפיר
 היה ומדת העולם סוכה הוא חיבוד ועיר ונזקק חסדית למנה ושפיר
 גת האהל וסוד האהל הוא למנוע שלא יודי האור חסדית חסדית
 בעליותו הוא שפיר לקח שיש מנהג וקח לבי צריך דמות חסדית
 למדק לבסוף שפיר כי למנהג חסד מנהג אבא חסדית הוא רמז
 למנהג שלם המופה ועוד עד שלש תבונה שלם ונתתה חסדית שלם
 יצאה הארץ חסדית לבי בשפיר עלה מרובה מוחלט אבא שפיר סוף

[The page contains dense, handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. A large, dark, irregular blotch obscures a significant portion of the text in the lower-left and central areas. The right side of the page shows some text that is partially cut off or less legible due to the high contrast of the scan.]

Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript page. The text is densely packed and spans most of the page. The script is dark and somewhat faded, making it difficult to read. The page is framed by a white border, and the overall appearance is that of an old, worn document.

FR

02099